

ทิพย์ภูมิ

แปลจากเรื่อง

THE ASTRAL PLANE

BY

C.W. LEADBEATER

โดย

อุทิศต์ ทินกร ณ อยุธยา

หนังสือซึ่งจัดพิมพ์โดย

สำนักคั่นคว่ำทางวิญญาน

ที่อธิบายเกี่ยวกับหลักวิชาพุทธศาสนา

การฝึกสมาธิวิปัสสนาและนิพพาน

๑. พุทธวิทยา เล่ม ๑,๒ เล่มละ	๒๕	บาท
๒. คำบรรยายพุทธปรัชญา ภาค ๑	๑๕	„
๓. คำบรรยายพุทธปรัชญา ภาค ๒	๑๐	„
๔. คู่มือการฝึกอานาปานสติสมาธิ	๒๕	„
๕. ความว่าง	๘	„
๖. หลักพระพุทธศาสนาสำหรับทุกคน	๗	„
๗. สมาธิและวิปัสสนาในชีวิตประจำวัน		
เล่ม ๑	๑๐	„
เล่ม ๒ (ใครจักรู้แจ้งตัวเอง)	๑๕	„
เล่ม ๓ (วิธีฝึกสมาธิสำหรับคนทั่วไป)	๗	„
เล่ม ๔ (วิธีคลายกามฉันทะ)	๕	„
๘. พระรัตนตรัย	๑๐	„
๙. สุขภาพจิตกับศาสนา	๑๐	„
๑๐. สุขภาพทางจิต	๑๕	„

ทิพย์ภูมิ

แปลจากเรื่อง

THE ASTRAL PLANE

BY

C.W. LEADBEATER

๒ ๑ ๖
จุดพมพ

โดย

สำนักคณศรว่าทาวัญญานาน

คำนำ

ของผู้จัดพิมพ์

เรื่องทิพยภูมิ หรือพูดอีกนัยหนึ่งคือ เรื่องโลกทิพย์
นี้เป็นหนังสือที่ คุณอุทิศต์ ทินกร ณ อยุธยา ได้แปล
จากต้นฉบับในภาษาอังกฤษซึ่งมีชื่อว่า The Astral Plane
หนังสือต้นฉบับนี้ ผู้เขียนเป็นคนอังกฤษและเป็นบาดหลวง
ชั้นบิชอป ซึ่งมีชื่อว่า ซี. ดับลิว. ลีดบีเตอร์ (C.W.
Leadbeter)

หนังสือเล่มนี้ได้จัดพิมพ์เป็นครั้งแรกในเมืองลอน-
ดอน ประเทศอังกฤษเมื่อ ค.ศ. ๑๘๙๕ ซึ่งตรงกับ พ.ศ.
๒๔๓๘ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์มานานแล้ว
ถึง ๘๐ ปี และต่อมายังได้จัดพิมพ์ขึ้นอีกจนถึงปัจจุบันนี้ถึง
๗ ครั้ง ซึ่งทั้ง ๗ ครั้งนี้ได้พิมพ์ที่เมืองมัทราส ประเทศ
อินเดียทั้งหมด กล่าวคือ :—

ครั้งที่ ๑	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๓๓	(พ.ศ. ๒๔๗๖)
ครั้งที่ ๒	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๔๑	(พ.ศ. ๒๔๘๔)
ครั้งที่ ๓	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๔๕	(พ.ศ. ๒๔๘๘)
ครั้งที่ ๔	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๕๓	(พ.ศ. ๒๔๙๖)
ครั้งที่ ๕	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๖๓	(พ.ศ. ๒๕๐๖)
ครั้งที่ ๖	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๖๘	(พ.ศ. ๒๕๑๑)
ครั้งที่ ๗	พิมพ์เมื่อ	ค.ศ. ๑๘๗๐	(พ.ศ. ๒๕๑๓)

จากสถิติการพิมพ์ดังกล่าวนี้ จะเห็นว่าหนังสือเรื่องนี้แพร่หลายมาก และถ้าท่านผู้อ่านจะพลิกไปอ่านในกามุขของ ท่าน ซี. ซินราชทาส ซึ่งเป็นผู้จัดพิมพ์เรื่องนี้ขึ้นเป็นครั้งแรก (อ่านดูในเล่มนี้หน้า ๑๘) ก็จะพบว่า ท่าน บิชอป ลีดบีเตอร์ ได้เขียนหนังสือไว้หลายเล่ม คือ—

๑. สิ่ง ๗ ประการในตัวมนุษย์

๒. ตายแล้วเกิด

๓. กรรม

๔. ตายและหลังจากตาย

ส่วนเรื่องที่พยภูมินเป็นเล่มที่ ๕

อนึ่งขอให้สังเกตว่า ท่านลีดบีเตอร์ ทั้งที่เป็นนักบวชในศาสนาคริสต์ แต่ก็เขียนเรื่องซึ่งไม่เคยมีกล่าวไว้ในคัมภีร์

คริสตศาสนาเลย ตรงกันข้ามเรื่องราวที่ท่านเขียนไว้นั้นส่วน
ใหญ่ไปตรงกับหลักคำสอนของศาสนาพราหมณ์ และศาสนา
พุทธ ^{๕๕๕} ทั้งนี้ก็เพราะท่านได้ฝึกฝนในทางสมาธิจนสามารถ
ติดต่อกับชีวิตในโลกทิพย์ และท่องเที่ยวสำรวจความ
เป็นไปในโลกทิพย์ได้ด้วย ขอให้อ่านดูในกถามุขของท่าน
ซี. ชินราชทาส ในเล่มนี้หน้า ๒—๓ ซึ่งท่านได้นำคำพูดของ
ท่านลิตบีเตอร์มาลงไว้ด้วยดังนี้ :—

“ควรจะเข้าใจเสียก่อนว่า เมื่อก่อนหน้านั้น
ข้าพเจ้าไม่มีอำนาจทิพย์จักขุ หรือเคยมีความรู้สึก
สัมผัสได้กับสิ่งที่มองไม่เห็น ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อก่อน
นั้นข้าพเจ้ามีความคิดว่า คนเราจะมีอำนาจจิต (psy-
chic powers) ได้ จะต้องมียานจิตตตวิมาตังแต่เกิด
ถ้าคนใดไม่มีสิ่งนี้ ก็ไม่มีหวังที่จะได้รับการพัฒนาออก
ไปได้ และก็ได้อธิบายความหวังไว้แต่เพียงว่า ข้าพเจ้า
จะพยายามฝึกหัดในชาตินี้ เพื่อเป็นบารมีทุนสำหรับ
ชาติหน้า ซึ่งข้าพเจ้าจะได้มีพาหนะกายที่เหมาะสม
สำหรับอำนาจจิตโดยเฉพาะต่อไป ฯลฯ”

จากข้อความบางตอนในคำนำของท่าน ซี. ชินราช-
 ทาส^{นี้} ท่านผู้อ่านก็จะเห็นแล้วว่า ท่านลิตบีเตอร์^{นี้}แม้จะ
 เป็นบาทหลวงแต่ก็มีความเชื่อแบบศาสนาพราหมณ์ ศาสนา
 พุทธ คือเชื่อในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด เชื่อในเรื่องกฎ
 ของกรรม และตนเองยังได้ฝึกฝนในทางสมาธิจนกระทั่งติด
 ต่อกับพวกโอปปาติกะได้ ฉะนั้นจึงนับว่าหนังสือเล่มนี้มีค่า
 อย่างยิ่งสำหรับงานค้นคว้าในเรื่องวิญญูณ

แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ขอยอมรับว่าหลักวิชาหลาย
 อย่างที่เขียนไว้ในเล่มนี้ ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจและไม่อาจจะ
 ยอมรับได้ว่าจริงหรือไม่จริง เราเป็นชาวพุทธก็ควรจะมีใจ
 กว้าง เรื่องอะไรที่ไม่เคยมีกล่าวไว้ในคัมภีร์ของเรา ก็ไม่
 ควรจะทีกทักเอาว่าเรื่องนั้นไม่จริง เพราะพระพุทธเจ้าไม่ได้
 ตรัสไว้ อย่าลืมนะ เรื่องซึ่งมีอยู่จริง ๆ แต่ที่พระพุทธ-
 องค์ไม่ได้ตรัสไว้ หรือตรัสไว้แล้ว แต่ไม่มีการบันทึก
 ไว้ นั่นจะต้องมีแน่ ๆ การศึกษาเรื่องเหล่านี้จะต้องทำใจ
 ให้กว้าง ใช้วิจารณญาณให้รอบคอบ แล้วเราก็จะได้หลัก
 ฐานได้ข้อพิสูจนได้ข้อมูลที่จะมาสนับสนุนหลักในคัมภีร์ของ

เรามากขึ้น ซึ่งจะทำให้สังฆกรรมที่พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้
นั้นได้รับความเชื่อถือจากคนในโลกมากขึ้น ข้าพเจ้าเห็น
ประโยชน์เช่นนี้ จึงได้พยายามที่จะพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับเรื่อง
วิญญานที่คนอื่นได้ทำไว้เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบ ดังที่ได้
เคยทำมาแล้วหลายเรื่อง และแม้หนังสือชุดของท่านลี้ดปี-
เตอร์ ซึ่งยังมีอีกหลายเล่มที่ยังไม่ได้แปล ก็จะมีโอกาส
แปลและพิมพ์ออกมาเผยแพร่ในกาลต่อไป

ในที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณต่อ คุณอุทิศดี ทินกร
ณ อยุธยา ที่ได้กรุณาช่วยแปลหนังสือเล่มนี้ให้โดยไม่คิด
มูลค่าแต่ประการใด ทำให้เพราะศรัทธาอย่างเดียว และ
หวังว่าต่อไปก็คงจะช่วยกรุณาแปลเล่มอื่น ๆ ซึ่งยังมีอีกหลาย
เล่มจนกว่าจะครบชุด

พร รัตนสุวรรณ

๒๖ กันยายน ๒๕๑๘

สำนักคัมภีร์ทางวิญญาน (ชั่วคราว)

๔๘/๓ ถนนสามเสน บางลำพู กรุงเทพมหานคร

โทร. ๘๒๒๐๒๕ เข้าครอกข้างร้านค้าเสียมิตรชาย

ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับถนนลำพู ทางเข้าวัดสังเวช ฯ

สารบาญ

เรื่อง	หน้า
กลา मुख	๑
บทที่ ๑ การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป	๑
บทที่ ๒ ภาพภูมิประเทศ	๑๕
บทที่ ๓ พลเมือง	๔๕
บทที่ ๔ ปรางค์การณ	๑๘๕
บทที่ ๕ บทสุดท้าย	๒๓๓

กถามุข

จากงานวรรณกรรมชั้นอื่น ๆ ของสำนัก “พรหม-
วิทยา” (Theosophy) วรรณกรรมชั้นนี้ นับว่าเป็นงานที่
แสดงถึงลักษณะที่เป็นพิเศษกว่างานวรรณกรรมชั้นอื่น งาน
ชั้นนี้เป็นงานที่แสดงออกซึ่งความพยายามในการพรรณนาถึง
โลกที่ไม่มองเห็น โดยลักษณะวิธีเดียวกับนักพฤกษศาสตร์
สมัยใหม่พรรณนาถึงพันธุ์ไม้ประเทศแห่งใหม่บนพื้นพิภพมนุษย์
ซึ่งนักพฤกษศาสตร์ในอดีตยังมีได้สำรวจพบมาก่อน

งานวรรณกรรมเกี่ยวกับ รหัสัยศาสตร์ (Mys-
ticism and Occultism) จำนวนมากที่ได้มีปรากฏแพร่
หลายอยู่ในเวลานี้ ส่วนมากมิใช่เป็นเรื่องที่เสนอออกมาใน
รูปของวิทยาศาสตร์ เหมือนกับงานทางวิทยาศาสตร์ในทุก
สาขาที่ได้กระทำกันอยู่ในปัจจุบัน ส่วนมากนำมาเสนอแก่
เราในรูปที่แสดงถึงลักษณะความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ มากกว่า
ที่จะเน้นระบุตรงไปยังตัวสิ่งนั้นโดยตรง สำหรับหนังสือเล่ม
ที่เห็นอยู่นี้ ผู้ประพันธ์ได้เข้าถึง โลกที่ไม่มองเห็น โดย
วิธีการทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

ในฐานะที่ข้าพเจ้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ โดยที่ข้าพเจ้าเป็นเลขานุการผู้คัดลอกลายมือต้นฉบับ ของผู้ ประพันธ์ส่งผู้พิมพ์ ข้าพเจ้าจึงอยู่ในฐานะที่จะอธิบายได้ว่า งานชิ้นนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร ? ในสมัยที่ท่าน ซี.ดับบลิว ลีค- บิเตอร์ เป็นเลขาธิการของสมาคม พรหมวิทยา แห่ง ประเทศอังกฤษ โดยมี มร. เอ. ที. ซินเนต เป็นประธาน ของสมาคม ทางสำนักก็ได้มีการประกาศโฆษณา ไม่มีการ ประชุมสามัญ แต่ก็มีการประชุมวิสามัญ ณ บ้านของ มร. ซินเนต ในปีหนึ่ง ๓-๔ ครั้ง แต่ละครั้งก็ได้ส่งบัตรเชิญ ประชุมไปยังสมาชิกต่าง ๆ ของสำนัก และบุคคล "ชั้นสูง" บางท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่ มร. ซินเนต เห็นว่ามีความสนใจเกี่ยว กับงานของพรหมวิทยา ในการประชุมครั้งหนึ่ง มร. ซินเนต โคร้จะให้ท่านลีดบิเตอร์ แสดงปาฐกถาในที่ประชุม

ท่านลีดบิเตอร์จึงได้เลือกเรื่อง "โลกทิพย์" (หรือ ชื่อ ทิพยภูมิ" ในพากย์ไทยของหนังสือเล่มนี้) เป็นเรื่องที่จะแสดงปาฐกถา ดังนั้นในที่นี้ข้าพเจ้าจึงโคร้จะขอคัดเรื่องราวบางตอนที่ท่านผู้แปลสนธิสังฆนสามารถเข้าไปสืบสวนเรื่องราวตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับ

ปรากฏการณ์ในโลกทิพย์มากล่าวพอสมควร ในหนังสือ
ของท่านเรื่อง “พรหมวิทยามาสู่ข้าพเจ้าได้อย่างไร ?
(How Theosophy came to me) ได้เล่าไว้ดังนี้

“ควรจะเข้าใจเสียก่อนว่า เมื่อก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้า
ไม่มีอำนาจทิพยจักขุ หรือเคยมีความรู้สึกสัมผัสได้กับสิ่งที่
มองไม่เห็น ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อก่อนนี้ข้าพเจ้ามีความคิด
ว่า คนเราจะมีอำนาจจิต (psychic powers) ได้จะต้องมี
อำนาจนี้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ถ้าคนใดไม่มีสิ่งนี้ ก็ไม่มีหวังที่
จะได้รับการพัฒนาออกไปได้ ดังนั้นสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง
จึงคิดว่า ชาตินี้ข้าพเจ้าเห็นจะไม่มีทางที่จะทำให้มันก้าวหน้า
ไปได้ และก็ได้แต่ตั้งความหวังไว้แต่เพียงว่า ข้าพเจ้าจะ
พยายามฝึกหัดในชาตินี้ เพื่อเป็นบารมีทุนสำหรับชาติหน้า
ซึ่งข้าพเจ้าจะได้มีพาหนะกายที่เหมาะสมสำหรับอำนาจนี้ โดย
เฉพาะต่อไป

“วันหนึ่ง ท่าน มาสเตอร์ กุตุฮุมิ ได้กรุณาให้
เกียรติมาเยี่ยมข้าพเจ้า ท่านได้ถามข้าพเจ้า ได้เคยพยายาม
ฝึกสมาธิบางแบบ ซึ่งสามารถพัฒนาอำนาจลึกลับที่ เรียกว่า
“กฤษฑาลินี” บ้างหรือไม่? แน่นอนข้าพเจ้าได้เคยทราบ

เกี่ยวกับอำนาจนั้นมาแล้ว แต่ก็รู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และก็ยังคงคิดว่าสิ่งนี้คงยากที่ชาวตะวันตกจะเข้าถึงได้ อย่างไรก็ตาม ดี ท่านได้กรุณาสอนวิชานี้ให้แก่ข้าพเจ้าพร้อมกับให้ข้าพเจ้า ปฏิญาณว่าจะไม่เปิดเผยความลับในวิชานี้แก่ผู้ใด เว้นแต่จะ ได้รับคำสั่งจากท่าน และท่านได้กรุณาแจ้งให้ทราบด้วยว่า ท่านจะคอยเผ่าดูแลมิให้การฝึกวิชานี้ เป็นอันตรายแก่ตัว ข้าพเจ้าด้วย

ข้าพเจ้าได้รับการฝึกสอนของเคล็ดลับในวิชานี้ และก็ปฏิบัติตามเวลาอยู่อย่างสม่ำเสมอ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้า ปฏิบัติสมาธิในวิชาเฉพาะนี้อย่างคร่ำครึยด วันแล้ววันเล่า ชนิดไม่ยอมถอย วันเวลาของการฝึกที่ผ่านไป ข้าพเจ้าต้อง ยอมรับว่าเป็นงานที่ยากลำบากมาก บางคราวก็มีความเจ็บ ปวดอย่างเหลือล้น แต่แน่นอนข้าพเจ้ายอมอดทน และพอ ถึงระยะเวลา การปฏิบัติของข้าพเจ้าก็เริ่มเข้าสู่ความสำเร็จ ดังที่ “มาสเตอร์” คาดหวังไว้ การปฏิบัตินี้ทวาร (channel) บางแห่งจะต้องถูกเปิดออกให้ได้ และเครื่องกำบังจะต้องถูก เปิดออก ข้าพเจ้าได้รับทราบจากท่านว่า ถ้าการปฏิบัติใช้ ความพากเพียร และความอดทนอย่างถึงขนาด ก็จะใช้เวลา

โดยเฉลี่ยไม่เกิน ๔๐ วัน ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติมาเป็นเวลา ๔๒ วัน และก็รู้สึกว่าได้สำเร็จ และท่านอาจารย์ก็ได้เข้ามาช่วยเหลือในขั้นสุดท้ายของกรรมวิธี การปฏิบัติทำให้ข้าพเจ้าสามารถที่จะใช้อำนาจตาทิพย์ พร้อมกับกับในขณะที่ความรู้สึกในกายเนื้อของข้าพเจ้ายังคงมีอยู่อย่างเต็มที่ ได้ หรือถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความรู้สึกที่เป็นทิพย์และความจำนั้น ดำเนินต่อเนื่องกัน ไม่ว่ากายเนื้อจะอยู่ในสภาพหลับหรือตื่น ข้าพเจ้าได้รับทราบจากท่านอาจารย์ว่า การฝึกของข้าพเจ้านั้น ใช้เวลาอีกประมาณ ๒๔ ชั่วโมง ก็คงจะสำเร็จ แต่การที่ท่านอาจารย์เข้ามาช่วยเหลือเสียก่อน ก็เพราะท่านมีงานที่จะให้ข้าพเจ้าทำบางประการในเดี๋ยวนั้น

การฝึกฝนจิต

ท่านอย่าเพิ่งนึกว่า การบรรลุถึงอำนาจพิเศษดังกล่าวมานี้ เป็นอำนาจขั้นสุดท้ายของการฝึกฝนทางรหัสยศาสตร์แล้ว ตรงกันข้าม กลับเป็นการแสดงว่า นี่เป็นเพียงการเริ่มต้นของปีที่มึนงานหนักที่สุด เท่าที่ข้าพเจ้าเคยรู้มา ขอให้เข้าใจเสียด้วยว่า ข้าพเจ้าได้อยู่ในห้องแปดเหลี่ยมริมแม่น้ำ

แต่ผู้เดียวเป็นเวลาหลายชั่วโมงทุกวัน และสถานที่นั้นปลอดภัยจากการรบกวนใด ๆ เว้นแต่เวลารับประทานอาหาร.....

บรรดา มาสเตอร์ หลายท่านได้กรุณามาเยี่ยมข้าพเจ้าในระหว่างการปฏิบัติสมาธินั้น และต่างก็ได้สอนเคล็ดลับ (hints) ในการฝึกให้ข้าพเจ้า แต่ มาสเตอร์ ทัจวาลกกุล (Mater Djwal Kul) เป็นผู้ให้คำสอนที่สำคัญ ๆ อันจำเป็นในการฝึกของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ความกรุณาของท่านนี้ก็เนื่องจากท่านมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับข้าพเจ้ามาในอดีตชาติสมัยชาติที่แล้ว ข้าพเจ้าเป็นสานุศิษย์ของท่านในสำนักไพตาโกเรียน (สำนักปรัชญา ศาสนา และรหัสวิทยาของกรีก—ผ.ร.) ซึ่งท่านเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นในกรุงเอเธนส์ และข้าพเจ้าได้รับเกียรติเป็นผู้รับช่วงงานของสำนักสืบต่อจากท่านเมื่อท่านล่องลับไปแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะสรรหาถ้อยคำอันใดมาแสดงความขอบคุณต่อท่านในการที่ท่านกรุณาเอาใจใส่ดูแล และต้องประสบกับความยากลำบากในการฝึกฝนวิชาการใช้อ่านาจจิตให้แก่ข้าพเจ้า ในการฝึกสอนของท่านนั้น ช่างเต็มไปด้วยความเยือกเย็น และอดทนเป็นอย่างยิ่ง ท่านจะส่งภาพนิมิต รูปแห่งความคิดของท่าน อันแจ่มชัด

(Thought Form) ให้ข้าพเจ้าครึ่งแล้วครึ่งเล่าพร้อมกับคอยตรวจสอบความสามารถของข้าพเจ้า ในการรับภาพนิมิตนั้น ทุกครั้งพร้อมกับคอยถามอยู่เสมอว่า “เธอเห็นภาพอะไร?” และเมื่อข้าพเจ้าพรรณานาภาพนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็น เท่าที่ความสามารถของข้าพเจ้าจะอำนวยให้อย่างดีที่สุดแล้ว ท่านก็จะคอยท้วงติงข้าพเจ้าอยู่เสมอว่า “ไม่ใช่! ไม่ใช่ สิ่งที่คุณกำลังเห็นอยู่นี้ ยังไม่ถูก เธอยังเห็นได้ไม่ตลอดทั้งหมด จงถอยให้ลึกลงไปอีก จงใช้ภาพทางใจเช่นเดียวกับใช้ภาพทางทิพย์ (use your mental vision as well as your astral) ให้ลึกลงเข้าไปอีกหน่อยสูงขึ้นไปอีกสักนิด.....” ถ้อยคำตอนนี้เข้าใจว่าคงให้ใช้กายที่เกิดจากใจ (mental body) ดูภาพนิมิตเช่นเดียวกับการดูภาพด้วยกายทิพย์ (astral body) แต่ทว่าสมาธิจะต้องเข้าไปลึกลงไปอีก (เรื่องกายต่าง ๆ ที่ใจใช้ทำงานนั้นได้กล่าวไว้ในหนังสือชุดโลกทิพย์เรื่อง”ตายแล้วไปไหน”แล้ว ท่านผู้สนใจอาจหาความเข้าใจเพิ่มเติมได้จากหนังสือเล่มนั้น ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นโดย “สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ” —ผ.ร.)

กรรมวิธีในการฝึกจิตดังกล่าวนี้จะกระทำซ้ำอยู่เช่น
นั้นจนกระทั่งสมรรถภาพในการเห็นของข้าพเจ้าจะเป็นที่พอใจ
ของอาจารย์ สาธุศิษย์จะต้องถูกทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ
แม้กระทั่ง การเรียกวิญญาณในธรรมชาติ (อมนุษย์) (nature
spirits) ของอาจารย์มาประกอบการทดลองทางสมรรถภาพ
ทิพยจักขุของศิษย์ อมนุษย์ต่าง ๆ (เข้าใจว่าเป็นประเภทเปรต
อสุรกาย นางตานี นางตะเคียน ผีสมิง ฯลฯ ซึ่งจัดว่าเป็น
วิญญาณในธรรมชาติ ซึ่งเป็นคนละสาย กับวิวัฒนาการ
ของมนุษย์ วิญญาณเหล่านี้บางครั้งก็ตกอยู่ในอำนาจจิต
และอำนาจเวทมนต์ของหมอไสยศาสตร์เรียกมาใช้งานในทาง
กระทำคุณไสยและเสน่ห์ : ผ.ร.) เหล่านี้สามารถหลอกล่อ
และสร้างภาพต่าง ๆ ให้ผู้มีอำนาจทางทิพยจักขุที่ยังไม่ถึงขั้น
ให้เห็นภาพต่าง ๆ ที่ผิดจากความจริงไปได้ การฝึกนี้เป็นงานที่
ยากยิ่งอย่างไม่มีปัญหา ข้าพเจ้าใคร่ขอสมมุติกล่าวว่าเป็นงาน
เหน็ดเหนื่อยตรากตรำ และยากเย็นเกินกว่าคนทั่วไปจะสา-
มารถทนทานได้ แต่ถึงกระนั้นผลสำเร็จที่ได้รับจากการฝึกฝน
นี้ก็เป็นสิ่งคุ้มค่า เพราะงานนี้นำไปสู่ความสำเร็จในการรวม
อตตตาขั้นต่ำและขั้นสูงที่มีอยู่ในตัวคน เข้ารวมเป็นเอกภาพ

นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้ได้รับการฝึกได้มีความรู้ชั้นสูงอันเกิดจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ตนประสบ ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่จะเกิดขึ้นแก่ตัวผู้นั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด จะไม่ทำให้ผู้นั้นเกิดความสับสนสะเทือนได้เลย...”

ในระหว่างที่สำนักพรหมวิทยาในกรุงลอนดอนกำลังตระเตรียมคำบรรยายอยู่นี้ ข้าพเจ้าได้พำนักอยู่กับท่าน ลีตบีเตอร์ และได้เข้าร่วมงาน ในการพิจารณาตรวจสอบ (ปรากฏการณ์ทางโลกทิพย์) ด้วยหลายครั้ง ท่าน ลีตบีเตอร์ มีอุปนิสัยอยู่อย่างหนึ่ง คือ บรรดาจดหมายต่าง ๆ ที่มีมาถึงท่าน ท่านจะตัดซองออกด้านหนึ่ง และใช้เนื้อที่ด้านในของซองนั้นเขียนบันทึกต่าง ๆ ท่านกระทำดังนี้ แม้ในชั้นปลายของชีวิตท่าน หลังจากที่ท่านจบการบรรยายโดยอาศัยบันทึกนั้น แล้วในเดือนพฤศจิกายน ๒๔๓๗ งานขั้นต่อไปของท่านก็คือ การเขียนเรื่องลงใน วารสารของสำนัก “ฉบับ ๒๔ ของสำนักพรหมวิทยาแห่งลอนดอน” ท่านเริ่มเขียนเรื่องราวที่ละเอียดละน้อยในกระดาษของจดหมาย ส่วนงานของข้าพเจ้าก็คือ คัดข้อความจากเศษกระดาษของจดหมายนั้นลงในสมุดอนุทินขนาดกระดาษฟูลสแคป ลายมือซึ่งคัด

จากต้นฉบับนั้น จึงเป็นลายมือของข้าพเจ้า การเขียนหนังสือเล่มนี้ของท่านลีดบีเตอร์ กินเวลาประมาณสามถึงสี่อาทิตย์ เพราะท่านมีงานหลายอย่างที่จะต้องทำรวมทั้งงานอาชีพด้วย เมื่อท่านว่างจากงานอื่นจึงจะปลีกเวลามาเขียนหนังสือเรื่องนี้

เมื่อเอกสารพิมพ์ปฏิรูปของผู้พิมพ์วารสารของสำนักส่งกลับมายังท่านบิชอป ลีด บีเตอร์ ต้นฉบับสำหรับเรียงพิมพ์ (ซึ่งเป็นลายมือคัดลอกของข้าพเจ้า) ก็แน่นอนที่จะต้องถูกส่งมาด้วย เป็นธรรมดาอยู่เองที่ต้นฉบับซึ่งผู้พิมพ์ส่งกลับมาตรวจปฏิรูปย่อมจะต้องเปราะเปื้อนไปด้วยลายนิ้วมือของช่างเรียงและผู้ตรวจปฏิรูป ดังนั้นต้นฉบับก็ย่อมจะแลดูไม่สะอาดตา และเรื่องนี้ก็ดูจะไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญอะไร เพราะเมื่อต้นฉบับถูกพิมพ์ออกมาแล้ว ก็ย่อมจะถูกโยนทิ้งตะกร้าไปตามธรรมเนียม

แต่คราวนี้เรื่องมิได้เป็นไปเช่นนั้น เรื่องที่มิได้คาดหวังก็กลับเกิดขึ้น ทำให้เกิดความอึดอัดแก่ท่าน ลีด บีเตอร์ มิใช่น้อยอยู่เข้าวันหนึ่ง ท่านบอกแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านมาสเตอร์ เค.เอช. ได้ขอต้นฉบับเพื่อจะส่งไปเก็บไว้ในพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ของมหาภราดรภาพขาว (The Great white Bro-

therhood) ท่านมาสเตอร์ อธิบายว่า “โลกทิพย์” (The Astral Plane) เรื่องนี้เป็นผลิตผลและเป็นหลักฐานสำคัญที่ไม่เคยปรากฏทางประวัติศาสตร์ด้านปัญญาของมนุษยชาติมาก่อน ท่าน มาสเตอร์ อธิบายว่า ก่อนนี้แม้แต่ยุคศิวิไลอันรุ่งเรืองของ แอดแลนติส นักปราชญ์แห่งสำนักรหัสยศาสตร์ในสมัยนั้นได้เข้าถึงความจริงของ ธรรมชาติ ในแง่ มุมอื่นที่แตกต่างจากแง่ของวิทยาศาสตร์สมัยใหม่นี้ บรรดาครูบาอาจารย์ทางรหัสยวิทยาในอดีตได้เน้นถึงลักษณะด้านในของข้อเท็จจริงในธรรมชาติ ซึ่งอาจเรียกว่า นาม (Life side) มากกว่าที่จะเน้นในเรื่อง รูป (Form side) ซึ่งตรงกันข้ามกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันนี้ ความรู้จำนวนมากมาย อันเกี่ยวกับความลึกลับของธรรมชาตินั้น บรรดาผู้วิเศษ (Adepts) ในสมัยอารยธรรมแห่งอดีตกาลได้เผ้ารบรวมไว้ แต่วิทยาการสมัยก่อนนี้ก็มิได้ทำการสังเคราะห์ ในรูปเชิงวิเคราะห์วิจัยตามแบบวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการมุ่งตรงไปสู่นามด้านใน ฉะนั้นจึงนับว่าเป็นครั้งแรกที่การพิสูจนันค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องของโลกทิพย์ในหมู่นักรหัสยวิทยาได้มีขึ้นในครั้งนี้ โดยการนำรายละเอียดออกมาแจ้งเช่นเดียวกัน

กับนักพฤกษศาสตร์ในป่าอาเมซอน ทำการจำแนกต้นไม้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในป่า ตลอดจนพืชต่าง ๆ และนำประวัติและเรื่องราวของพฤกษชาติในป่านั้นออกมาเขียนเผยแพร่ให้ทราบ

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมานี้ หนังสือเรื่อง “โลกทิพย์” จึงถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญ และท่าน มาสเตอร์ผู้เป็นองค์พิทักษ์แห่งประวัติเรื่องราวต่าง ๆ จึงใคร่ประสงค์ได้หลักฐานเรื่องนี้ไปเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เป็นที่เก็บเรื่องราวต่าง ๆ ที่เลือกสรรแล้วว่ามีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และมีประโยชน์ต่อบรรดาท่าน มาสเตอร์และสานุศิษย์ของท่านในการศึกษาวิทยาการชั้นสูง และเป็นแหล่งที่เก็บบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับวิวัฒนาการของมนุษยชาติในด้านต่าง ๆ พิพิธภัณฑ์แห่งประวัติศาสตร์นี้ได้เก็บบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น เกี่ยวกับโลกพิภพต่าง ๆ แบบและสัณฐานของโลกพิภพ ในสมัยอดีตกาลที่ล่วงมาเป็นระยะ ๆ และจากหลักฐานความเป็นมาของโลกพิภพนี้ ท่าน ลีด บีเตอร์ ได้ทำแผนที่ขึ้นซึ่งได้พิมพ์ไว้ในวารสารอื่นของสำนักพรหมวิทยาแห่งลอนดอน และก็ในเรื่อง “แอตแลนติส” ของคัปลิว. สก็อต เอลลีโอต พิพิธภัณฑ์นี้ได้เก็บ

รวบรวมสิ่งที่มีค่าต่าง ๆ เช่นชิ้นส่วนของปรอทแข็ง (solid Mercury) ซึ่งเป็นไอโซโทป นอกจากนั้นยังมีพระธรรมคัมภีร์โบราณของศาสนาต่าง ๆ ที่ได้ถือกันว่าสูญหายไปแล้ว รวมทั้งที่มีอยู่ในปัจจุบันก็เก็บรักษาไว้ด้วย เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจในเรื่อง “คลื่นชีวิต” (Life wave) ซึ่งมีอยู่บนโลกมนุษย์ ก็เก็บรักษาไว้ ณ ที่นี้

ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อท่านลีด บีเตอร์ ได้รับคำขอดังกล่าวจากท่านมาสเตอร์ก็ให้รู้สึกอึดอัดใจ เพราะว่าเอกสารต้นฉบับนี้เต็มไปด้วยความเปราะเปื้อนเลอะเทอะไปด้วยลายนิ้วมือของบุคคลต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ดีก็ต้องปฏิบัติตามคำขอของท่าน ที่นี้ปัญหาที่มาอยู่ที่ตรงว่าจะส่งเอกสารนี้ไปยังชิเบตได้อย่างไร แต่ถึงกระนั้นก็ตามเรื่องนี้คงไม่เป็นที่หนักใจสำหรับท่านบิชอปลีด บีเตอร์ เพราะท่านเป็นผู้มีอำนาจทางด้านรหัสวิทยาสสูง ซึ่งท่านมิได้เปิดเผยแพร่พรายให้ผู้อื่นทราบ แต่สำหรับข้าพเจ้านั้นรู้ดีว่าท่านมีอำนาจจิตในทางนี้สูงเพียงใด และได้เห็นท่านกระทำมาแล้วในบางโอกาส

เอกสารต้นฉบับคงจะถูกส่งโดยวิธีทำให้หายไปจากที่
นี้ (dematerialization) และไปปรากฏขึ้น (remateria-
lization) ในทิเบต

เพ็ญซาฟเจ้ามีเศษไหมริบบิ้นสีเหลืองกว้างประมาณ
๓ นิ้วอยู่ จึงได้เอาไปมัดต้นฉบับซึ่งพับไว้เป็นสี่พับและผูก
ริบบิ้นไว้เป็นแถบโดยรอบ ขณะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกตื่นใจเพราะ
ว่าคราวนี้คงจะได้มีโอกาสได้มีข้อพิสูจน์เรื่องปรากฏการณ์ทาง
จิต ถ้าหากว่าเอกสารต้นฉบับถูกล้อเอาไว้ในทิเบต และกุญ-
แจนั้นก็อยู่ในครอบครองของข้าพเจ้าตลอดเวลา แล้วก็เอก-
สารนั้นหายไปจากในทิเบต ข้าพเจ้าคงมีเรื่องที่จะแถลงถึง
ปรากฏการณ์นี้ได้อย่างมากมาย

แต่ก็เป็นที่น่าประหลาด ทั้งท่านบิชอป และข้าพเจ้า
ในเวลานั้น มิได้มีสิ่งดังกล่าวอยู่ในครอบครองที่จะอาศัยใส่
เอกสาร และล้นกุญแจได้ดังหวัง มีก็แต่หีบเดินทางขนาด
ใหญ่เก่า ๆ ใบหนึ่งมีหนังหุ้มซึ่งหูล้อคกุญแจหัก เรามีถุงอยู่
๒—๓ ใบ แต่ที่ล้อคก็ใช้การไม่ได้ แต่ก็มีหีบไม้เล็ก ๆ อยู่
ใบหนึ่งซึ่งฝังประดับด้วยกระดองเต่า หีบนี้เป็นของมารดา
ท่านลีด บิเตอร์ แต่ล้นกุญแจนั้นหายไปนานแล้ว

ดังนั้นก็ไม่มีอะไรดีกว่าที่จะเอาเอกสารนั้นใส่ลงไปยัง
 ก้นหีบใบนี้ แล้วเอาหนังสือหลาย ๆ เล่มทับไว้ข้างบน รุ่ง
 เช้าต้นขึ้น ด้รื้อออกหนังสือที่สมุทบัไว้ข้างบนออก มองหา
 เอกสารต้นฉบับที่วางไว้ก้นหีบ ปรากฏว่าเอกสารได้อันตร-
 ธานหายไปเสียแล้ว ความโทมนัสเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าในเวลา
 นั้นอย่างบอกไม่ถูก ข้าพเจ้าพลาดโอกาสที่จะพิสูจน์ปรากฏ-
 การณ์ให้แจ้งชัดในครั้งนีไป แม้จะได้รับคำปลอบใจว่า
 ปรากฏการณ์คราวนี้เกิดขึ้นโดยตัวข้าพเจ้าเอง เป็นผู้ส่งเอก-
 สารนี้ไปยัง มาสเตอร์ โดยสภาวะทิพย์ก็ตาม

ข้าพเจ้าคิดว่าอาจเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ถ้าหากจะนำ
 ข้อความที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ ณ ที่แห่งอันมาลงไว้ในที่นี้พอ
 สมควร เป็นเรื่องของความ “ไม่อาจเป็นไปได้” ในการที่
 จะพิสูจน์ปรากฏการณ์เหนือกายภาพ (superphysical) ให้
 ปรากฏแก่ผู้มีความเคลือบแคลงสงสัย และต้องการได้ความจริง
 ตามหลักวิทยาศาสตร์ชนิดไม่มีรอยรั่ว (Water-Tight)

“เมื่อใดก็ตามที่เรากำลังสามารถที่จะให้ข้อพิสูจน์เกี่ยว
 กับปรากฏการณ์อันลึกลับ โดยไม่มีช่องทางที่จะโต้แย้ง เมื่อ
 นั้น ก็มักจะมึบางสิ่งบางอย่างเข้ามาขัดขวางการพิสูจน์ในชั้น

ที่จะลงเอยได้แล้วอยู่เสมอ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในสมัยแรก ๆ ของลัทธิการเข้าทรงทางวิญญาณ (Spiritualism) ได้มีการแสดงอำนาจทำให้วัตถุที่อยู่ในที่แห่งหนึ่งอันตรธานไปปรากฏยังที่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงอำนาจของวิญญาณอันผิดธรรมดากระทำขึ้น แต่ในปรากฏการณ์ทุกครั้งจะต้องมีห่วงลูกโซ่ที่จะอธิบายยืนยันความจริงของปรากฏการณ์นั้นขาดหายไปช่วงหนึ่ง ทุกปรากฏการณ์จะต้องมีช่องโหว่ที่ชวนให้สงสัยอยู่เสมอ ในปรากฏการณ์ที่ทำให้ท่านผู้พิเศษหลายท่านที่เข้ามาช่วยเหลืองานของมาดาม บลาวาตสกี ก่อให้เกิดขึ้นที่ซิมลา ก็เป็นเช่นเดียวกัน เราได้แต่คิดว่าเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่านเหล่านั้นมากในการส่งหนังสือพิมพ์ "ไทมส์" ลอนดอนฉบับวันนั้น (จากลอนดอน) ไปยังซิมลา (อยู่ในอินเดีย) ปรากฏการณ์ทุกเรื่องมักจะมีข้อแม้ (omission) โดยการมองข้ามไป หรือเหตุผลอื่น ๆ บางประการในกรณีที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงอันสำคัญที่จะถือเป็นหลักฐานได้ โดยแท้จริง

เมื่อเรียนถามเรื่องนี้กับท่านผู้พิเศษ เราได้รับทราบจากท่านว่าท่านมีวัตถุประสงค์ที่จะบ่อนทำลายปรากฏการณ์ใด ๆ

ที่จะทำให้มีข้อพิสูจน์ชนิด “ไม่มีรูรั่ว” เกิดขึ้น เรื่องนี้เป็นแผนการของท่าน ในระหว่างที่มนุษยชาติยังอยู่ในขั้นตอนวิวัฒนาการในปัจจุบัน ซึ่งยุคนี้มีบุคคลจำนวนมากที่มีอำนาจจิต แต่ทว่าคุณธรรมยังได้รับการพัฒนาไปไม่เพียงพอ ฉะนั้นจึงไม่เปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีคุณธรรมย่อหย่อนเหล่านี้ได้รับความเชื่อถืออย่างเต็มที่ในการมีอยู่ของอำนาจอันลึกลับ ตราบใดที่เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ยังเป็นที่เคลือบแคลงสงสัยของประชาชนอยู่ ตราบนั้น มนุษยชาติก็จะได้รับการพิทักษ์จากการถูกแสวงประโยชน์ของมนุษย์ผู้ย่อหย่อนในคุณธรรม เราทราบกันดีอยู่แล้วว่าปัจจุบันนี้ มนุษยชนถูกแสวงหาประโยชน์ และเอารัดเอาเปรียบจากบุคคลผู้มีความโลภและความเห็นแก่ตัวในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยการควบคุมผูกขาดแหล่งทรัพยากรธรรมชาติไว้อย่างไร ? กลียุคจะอุบัติขึ้นทันที ถ้าหากผู้มีความเห็นแก่ตัวเหล่านี้ใช้อำนาจทางรหัสยวิทยา เบียดเบียนผู้อื่น เรื่องนี้ไม่เป็นการยากที่จะติดตามได้”

ท่านบิชอป ลีดิบิเตอร์ ได้พบกับ ดร. แอนนี เบซแซนด์ เมื่อปี ๒๔๓๗ ปีต่อมาเธอได้ชักนำให้ท่านบิชอปและ

ข้าพเจ้าเข้าไปพักอยู่ในที่ทำการของสำนักพรหมวิทยาแห่งลอนดอน ที่ถนน ๑๙ ริเจนตส์ ปาร์ค ซึ่งเมื่อปี ๒๔๓๔ มาตาม บลาวาตสกี ได้ถึงแก่กรรม ณ บ้านหลังนี้ เคหะสถานหลังนี้เป็นของ ดร. แอนนี ดังนั้นเธอจึงชวนเราให้เข้าไปอยู่พักด้วยกัน และก็ในระยະนี้ที่ ดร. แอนนี กับบิชอป ลีบีเตอร์ ได้ร่วมงานกันอย่างใกล้ชิดและก็ร่วมงานกันมาจบจนสิ้นอายุขัยของท่านทั้งสอง และในปี ๒๔๓๔ ดร. แอนนี เบซแซนต์ ได้เริ่มจัดทำตำราขึ้นเรียกว่า “คู่มือพรหมวิทยา” ตำราเหล่านี้ รวบรวมขึ้นมาจากบรรดาคำสอนของเธอในวิทยาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพรหมวิทยา ตำรา ๔ เล่มแรกของเธอมีลำดับ ดังนี้ “สิ่งเจ็ดประการในตัวมนุษย์” (Seven Principles of Men) “ตายแล้วเกิด” (Reincarnation) “กรรม” (Karm) “ตาย - และหลังตาย” (Death-and after?) ส่วนตำราคู่มือชุดที่ ๕ ตำราเล่มนี้ เธอได้อนุญาตจากท่านบิชอป นำมาลงในหนังสือวารสารคู่มือของสำนักพรหมวิทยา

ในปี ๒๔๓๔ ท่านทั้งสองได้ร่วมมือกันดำเนินการสืบสวนค้นคว้าในเรื่องโครงสร้างของไฮโดรเจน ออกซิเจน และไนโตรเจน (และธาตุที่ ๔ ซึ่งเราตั้งชื่อกันว่า “ออคัลตัม”

(Accultum) ซึ่งก่อนหน้านี้ยังมีได้มีผู้ใดค้นพบ) ในปีเดียวกันนี้ ท่านทั้งสองได้ร่วมมือขยายงานค้นคว้าออกไปสำรวจโครงสร้าง สภาวะ และผู้อาศัย (inhabitants) ของ “มโนภูมิ” ทั้งชั้นต่ำและชั้นสูง (lower and higher mental Planes) ลักษณะแบบอย่างของโลกทิพย์ ท่านบิชอปเป็นผู้สำรวจค้นคว้า ดร. แอนนี และท่านบิชอป ค้นคว้าสำรวจเรื่องของ “อีโก้” (Egos) ที่อยู่ในเทวโลก” (Devachan) ซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างพิถีพิถันเป็นการสำรวจความเป็นไปของ “อีโก้” (หรือวิญญาณ) ซึ่งหลังจากตายได้ไปสู่สภาวะแห่งความสุขที่เรียกกันว่า “โลกสวรรค์” (Heaven World) ก็เหมือนแต่ก่อน ท่าน บิชอป ลิต บีเตอร์ เป็นผู้เขียนผลงานการสำรวจเรื่องนี้ เพราะ ดร. แอนนี มีงานที่ต้องทำอยู่มาก งานสำรวจชั้นนี้ได้กลายเป็นตำราคู่มือชุดที่ ๖ เรื่อง “เทวโลก” (The Devachanic Plane) ของสำนักพรหมวิทยา

งานทั้งสองชิ้น คือ ทิพยภูมิ และ เทวโลก นับว่าเป็นงานค้นคว้าวิจัยที่รอบคอบระมัดระวัง เป็นลักษณะงานค้นคว้าที่มีวัตถุประสงค์ และเป็นไปในรูปวิทยาศาสตร์

เท่าที่ความสามารถของท่านทั้งสอง จะอำนวยให้ผลงาน
ปรากฏออกมา นับว่าเป็นข้อเท็จจริงที่มีค่ามากเกี่ยวกับโลก
ที่มองไม่เห็นนี้ ถ้านักศึกษาผู้ใดที่กระหายต่อความรู้ ได้
ศึกษาและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงนี้อย่างละเอียด และด้วยใจ
อันปราศจากอคติแล้ว ก็อาจจะมีความรู้สึกว่าได้ถึงแม้เขาอาจจะ
ไม่เชื่อในข้อเท็จจริงที่ได้บันทึกไว้ แต่ถึงกระนั้น ข้อเท็จ
จริงเหล่านี้ก็มีลักษณะพิเศษที่สามารถบรรยายสภาพของวัตถุ
ภาพ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เชิงวัตถุวิสัยอย่างกระจ่างชัด
เสมือนมองผ่านจากกล้องจุลทรรศน์และกล้องส่องทางไกล และ
มิใช่เป็นการกล่าวอย่างเชิงจิตวิสัย เสมือนกรณีที่น่าก่แต่ง
นวนิยายชอบกระทำกันอยู่

เรื่องนี้ เป็นเรื่องทีกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของ
การเขียนหนังสือเรื่อง “ทิพยภูมิ” นี้แต่โดยย่อ ถึงแม้
หนังสือเล่มนี้จะมีขนาดเล็ก แต่ก็หนังสือคู่มือที่มีค่ายิ่ง

ช. ชินราชทาส

นายกสมาคมพรหมวิทยา

“ทิพยภูมิ”

บทที่ ๑

การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป

* คนเราทุกคน มีความไวสำนึก ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาส่วนใหญ่แห่งชีวิตตน ตันทาทราบไม่ว่า ในช่วงชีวิตทั้งมวลแห่งความเป็นมนุษย์อยู่ในโลกนี้ ชีวิตตนได้ผ่านเข้าออกไปมาอยู่ในโลกที่มองไม่เห็น เป็นโลกที่มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ไพศาลและมีพลเมืองอยู่หนาแน่น ในระหว่างที่คนเรียดกอยู่ในสภาวะของการนอนหลับ หรือในสภาวะตก-ภวังค์ ในขณะที่ประสาทสัมผัสทุกส่วนของกายเนื้อหยุดกระทำหน้าที่เป็นเวลาชั่วคราว โลกที่มองไม่เห็นนี้จะประจักษ์ขึ้นแก่ตัวเขา บางครั้งเขาจะนำความจดจำที่ได้เห็นสภาพต่าง ๆ ในโลกนี้ กลับคืนมาสู่โลกมนุษย์ แต่เขาจะระลึกถึง

* วิจารณ์ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๖

สิ่งที่ได้เห็น หรือได้ยินมากนักเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับสภาพของ
 การจดจำและการย้อนระลึกได้นั้น เมื่อคนเรามากอยู่ในสภาพ
 ของความเปลี่ยนแปลงที่เรียกกันว่าตาย เขาก็ต้องละทิ้งกาย
 เนื้อไว้ในโลกมนุษย์ แล้วก็ผ่านขึ้นไปสู่โลกที่มองไม่เห็น
 ดำรงชีวิตอยู่ ณ ที่นี้เป็นเวลาหลายร้อยปี จนกว่าเขาจะกลับ
 ลงมาเกิดในโลกมนุษย์ การดำรงชีวิตส่วนใหญ่และเป็นระยะ
 ก่อนข้างยาวดังกล่าวจะดำเนินไปในโลกสวรรค์นี้ ซึ่งได้
 อธิบายไว้ในหนังสือคู่มือชุดที่ ๖ (เทวโลก) แล้ว สำหรับ
 เรื่องที่จะกล่าวกันต่อไปนี้ เป็นการอธิบาย ภูมิชั้นต่ำ ของ
 โลกที่มองไม่เห็น เป็นสภาวะซึ่งคนเราจะต้องประสบใน
 ทันทีหลังจากตาย เป็นสภาวะที่เรียกว่า อบายภูมิ (Hades)
 หรือ นรกใต้ดิน (underworld) ของชนชาวกรีก สถานที่
 ที่ทรมานเพื่อชำระบาป (purgatory) หรือสถานที่กลางของ
 คริสตศาสนิกชน หรือโลกทิพย์ ตามคำบัญญัติของนักเล่น
 แร่แปรธาตุในสมัยกลาง

วัตถุประสงค์ของหนังสือคู่มือนี้ ก็คือการรวบรวมและ
 เรียบเรียงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภูมิภาคอันน่าสนใจ ซึ่ง
 มีอยู่กระจัดกระจายในวรรณกรรมพรหมวิทยา และเพื่อที่จะ

บทที่ ๑ การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป

๓

เพิ่มเติมข้อเท็จจริงใหม่ ๆ บางประการ อันได้มาจากความรู้ และประสบการณ์ของเรา แต่ขอให้เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งที่เพิ่มเติมเข้าไปนี้เป็นผลของการสำรวจค้นคว้า จากบุคคล น้อยคน ดังนั้นโปรดอย่าพึงถือว่า เป็นข้อเท็จจริงตามทางการที่เคยถือเป็นแนวอยู่

อนึ่ง เราระมัดระวังมากในเรื่องความแน่นอนถูกต้อง ดังนั้น ข้อเท็จจริงไม่ว่าจะเป็นทั้งเก่าหรือใหม่ที่ได้นำมาลงในหนังสือคู่มือเล่มนี้ จะต้องได้รับการค้นคว้าตรวจสอบยืนยันจากผู้ได้รับการฝึกฝนทาง อำนาจ ทักษะ ภาวะ อย่างน้อยสองท่าน และเป็นการตรวจสอบยืนยันต่างกรรมต่างวาระกันจนเป็นที่ถูกต้อง นอกจากนั้นกรรมวิธีนี้ยังจะต้องผ่านบรรดา ศึกษาศาสตร์ของเรารุ่นอาวุโส ซึ่งความรู้ในเรื่องนี้บางทีก็มีมากกว่าเราเสียอีก ฉะนั้นจึงเป็นที่หวังได้ว่า เรื่องราวเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ ถึงแม้จะถือได้ว่ายังไม่สมบูรณ์ทีเดียว แต่กระนั้นก็ถือว่าเป็นความจริงที่น่าเชื่อถือได้โดยสภาพ

(โดยเหตุที่หนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าได้เขียน ขึ้นเมื่อ ๔๐ ปีมาแล้ว ซึ่งเป็นการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกในสมัยนั้น ใน

ปัจจุบันอาจจะมีข้อเท็จจริงบางประการที่ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ในด้านนี้อยู่เป็นประจำตลอดเวลา นับตั้งแต่ระยะนั้นมา และก็ได้นำมาเพิ่มเติมเข้าไป ซึ่งมีได้มีการเปลี่ยนแปลงความถูกต้องแน่นอนของการสำรวจค้นคว้าในศตวรรษที่แล้ว แต่ประการใด หากยังเป็นการยืนยันความถูกต้องนั้นอีกด้วย เรื่องราวต่าง ๆ ในสมัยดังกล่าวส่วนมากซึ่งค่อนข้างแปลกและดูเป็นนิยายนั้น ก็ได้ถูกนำมาเรียบเรียงใหม่ให้เข้ากับ ความเข้าใจของคนสมัยนี้ หลักฐานเพิ่มเติมบางประการก็ถูก นำเข้ามารวมไว้ จะเห็นได้ว่ามีข้อความเพิ่มเติมแทรกไว้ตรง นั้นตรงนี้บ้าง แต่แท้จริงแล้วในทางพฤตินัยก็หาได้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลยไม่)

ประการแรกซึ่งจำต้องอธิบายกัน ให้เป็นที่กระจ่างถึง เรื่องทิพยภูมิหรือโลกทิพย์ ก็คือการยืนยันถึง ปรมัตถ์สัจ ของโลกนี้ การที่ข้าพเจ้าใช้คำพูดเช่นนี้ข้าพเจ้ามิได้พูดจาก แง่ของอภิปรัชญาที่ว่า สิ่งทั้งปวงนอกจาก เอกธรรม (อัน มิได้ปรากฏ) เป็น มายา เพราะเป็น อนิจจัง แต่ข้าพเจ้า กำลังใช้คำพูดง่าย ๆ ที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน และข้าพ-

บทที่ ๑ การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป

๕

เจ้าก็เพียงแต่หมายถึงว่า สภาพของวัตถุและสภาพของชีวิต
ทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกทิพย์มีอยู่อย่างแท้จริงโดยแน่นอน มี
อยู่จริงเหมือนกับเรามีร่างกาย บ้าน เครื่องเฟอร์นิเจอร์
อย่างไรก็อย่างนั้น จริงอยู่โลกทิพย์ก็ตกอยู่ในสภาพของความ
ไม่จริงเช่นเดียวกับโลกมนุษย์ แต่ถึงกระนั้นสภาพนั้นก็
เป็นจริงราวเท่าที่ยังดำรงอยู่ เป็นจริงเสียจนเราไม่สามารถจะ
ละเลยต่อความไว้สำนึกของมนุษยชนส่วนใหญ่ได้

ข้าพเจ้าทราบดีว่า เรื่องนี้เป็นกรยากที่จะทำให้คน
ทั่วไปเห็นคล้อยตามความจริง อันไม่สามารถประจักษ์ด้วย
ตาเนื้อได้ เป็นการยากที่เราจะสำนึกกันขึ้นได้ว่า ขอบเขต
ในการเห็น (ด้วยตาเนื้อ) ของเรานั้นมีอยู่อย่างจำกัดเพียงใด
เป็นการยากที่เราจะเข้าใจว่า ในโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลใน
ขณะนี้ สิ่งที่เราเห็นได้เป็นเพียงแต่ส่วนน้อยเท่านั้น วิทยา-
ศาสตร์ยืนยันแก่เราว่า ที่พูดมานี้จริง วิทยาศาสตร์ได้ให้
อรรถาธิบายแก่เราถึงโลกของจุลินทรีย์ ซึ่งเราทั้งมวลหาได้รู้
ถึงความมีอยู่ของโลกต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ เพราะอำนาจในการ
เห็นของเรามีอยู่อย่างจำกัด เราจะพูดว่า จุลชีวะในโลก

แห่งจุลินทรีย์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีความสำคัญต่อเราหาได้ไม่ เพราะว่าคุณวู้ในสิ่งเหล่านี้เกิดประโยชน์ ต่อเราในด้านการ รักษาสุขภาพและอนามัย และเชื้อโรคบางอย่างเป็นอันตราย ต่อชีวิตของเราด้วย

ประสาทสัมผัสของเราในด้านอื่น ๆ ก็ถูกจำกัดด้วย เช่นกัน เราไม่สามารถมองเห็นลมที่มีอยู่รอบ ๆ ตัวเรา ประสาทสัมผัสของเราจะไม่มีความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้ เว้นเสียแต่ ว่าลมนั้นได้พัดมากระทบถูกต้องตัวเรา ยิ่งไปกว่านั้นกระแส ลมนี้ก็ยังมีกำลังแรง สามารถทำให้เรือแตกและทำให้อาคาร บ้านเรือนพังทะลายลงมาได้ เราเห็นหรือยังว่าสิ่งรอบตัวเรา ซึ่งสามารถหลีกเลี่ยงประสาทสัมผัสของเราไปได้นั้นมีมหิทธานุภาพเพียงไร จะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะสมมติเอาว่า สิ่งที่เราเห็นได้นี้ก็มีเพียงเท่านั้น ส่วนที่เราเห็นไม่ได้นี้น้อยม ไม่มี

เรา เปรียบ เสมือน ถูกปิดตา อยู่ใน หอคอย แห่งหนึ่ง ประสาทสัมผัสของเราเปรียบเสมือนบัญญัติขรบานน้อย ๆ เปิด ออกไปสู่ทิศทางต่าง ๆ กัน บางทิศทางซึ่งมีอยู่เป็นส่วนมาก

บัญชีของเราถูกเปิด แต่โดยอาศัยทิพยจักขุเท่ากับเรามีบัญชีเปิดเพิ่มขึ้นมาอีกบานสองบาน ทำให้ทัศนนะของเราขยายออกไป ประสบกับโลกใหม่อันกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งที่จริงก็เป็นโลกเก่า แต่ก่อนหน้านั้นเรามองไม่เห็นมันเท่านั้น

ไม่มีผู้ใดที่จะมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในคำสอนของศาสนาตามพรหมวิทยาวันเสียแต่ว่าผู้นั้นจะใช้ปัญญาพิจารณาเข้าถึงข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับสุริยจักรวารของเรา ซึ่งมีภูมิต่าง ๆ สถิตลดหลั่นกันอยู่ ภูมิต่าง ๆ เหล่านี้มีมวลสารและความแน่นของสสารอยู่ประจำภูมิของตน และแตกต่างกันไปตามตึกกรีแห่งความแน่นของสสารนั้น ภูมิเหล่านี้บางภูมิบุคคลที่มีความสามารถเหมาะแก่งานอาจขึ้นไปเที่ยว และสังเกตการณ์ได้เหมือนกับการไปเที่ยว และสังเกตการณ์ในดินแดนต่างประเทศ จากการท่องเที่ยวสังเกตการณ์ดังกล่าวของบุคคลผู้ซึ่งขึ้นไปปฏิบัติงานบนภูมินั้น ทำให้เราได้ทราบหลักฐานและธรรมชาติของภูมิต่าง ๆ เหล่านี้เช่นเดียวกับเราทราบหลักฐานการมีอยู่ของกรีนแลนด์หรือสปีตซ์เบอร์ก ยิ่งไปกว่านั้นบุคคลใดมีกำลังและช่องทางที่จะไปเห็นกรีนแลนด์

หรือสปิตซเบอร์เกอร์ก็ได้ เขาก็จะได้ไปเห็นโดยตนเอง บุคคลใด
ที่ประพฤติตนอยู่ในกรอบธรรมตา เมื่อถึงเวลาและวาระเขา
ก็จะได้ไปเห็นภูมิชั้นสูง ๆ เอง

ชื่อต่าง ๆ ที่ใช้เรียกขานกันถึงภูมิเหล่านี้ เป็นชื่อที่
ตั้งขึ้นโดยอาศัยสภาพของสสาร ซึ่งมีระดับความแน่นลดหลั่น
กันลงไป คือกายภูมิ ทิพยภูมิ มโนภูมิ พุทธิภูมิ และ
นิพพานภูมิ ภูมิที่ถัดต่อนิพพานภูมิขึ้นไปมีอีกสองภูมิ
(ปรินิพพานภูมิ และ มหาปรินิพพานภูมิ :พร.) ซึ่งภูมิที่
อยู่สูงขึ้นไปอีกสองภูมินี้ อยู่สูงเกินสภาพอำนาจในการรู้ของ
เราในขณะนี้ จึงต้องขอละเว้นในการนำมาพิจารณาสภาพ
ของสสาร ในภูมิต่าง ๆ ดังกล่าวแตกต่างกันไปเช่นเดียวกับ
ความแตกต่างของสสารในกายภูมิ (โลกมนุษย์) ซึ่งไอน้ำมี
สภาพของความแน่นแตกต่างจากวัตถุแข็ง แต่ที่จริงสภาวะ
ของสสารที่เราเรียกกันว่า ของแข็ง ของเหลว และแก๊สนั้น
ก็เป็นเพียงสสารชั้นหยาบ ๓ ชั้น ซึ่งมีอยู่ในโลกมนุษย์
(ซึ่งมีอยู่ ๗ ชั้น มองไม่เห็นด้วยตาเปล่าเสีย ๔ ชั้น จัดเป็น
สภาพที่เรียกว่าอีเธอร์ :พร.)

ทิพยภูมิหรือโลกทิพย์ ซึ่งข้าพเจ้ากำลังจะพยายามพรรณนาอยู่นี้ นับเป็นภูมิที่สองของภูมิในธรรมชาติ (ซึ่งทางพรหมวิทยาว่ามีอยู่ ๗ ภูมิ : ผร.) ภูมินี้เป็นภูมิที่อยู่ถัดขึ้นไป (หรือภายใน) จากโลกมนุษย์ซึ่งเรากันเคยกันดีอยู่แล้ว ภูมินี้มักจะถูกเรียกอยู่เสมอว่า “อาณาจักรแห่งมายา” (realm of illusion) ทั้งนี้มิใช่ว่า สภาพของโลกนี้จะเป็ภพมายาลวงตา ยิ่งไปกว่าโลกมนุษย์ก็หาไม่ได้ แต่เรื่องนี้เป็นเกิดจากสภาพของความรู้สึกของบุคคลผู้ที่มีได้ฝึกฝนทางทิพยจักขุ อย่างแท้จริงนำมาบอกเล่า

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? เราใคร่กล่าวถึงลักษณะสำคัญของโลกทิพย์ออกเป็น ๒ ประการ ประการแรก พลโลกในทิพยภูมิมีอำนาจอย่างน่ามหัศจรรย์ ในการแปลงร่างได้หลายชนิดอย่างรวดเร็ว และมีอำนาจในการชักจูงใจทำให้ลุ่มหลง ในเมื่อเขามีเจตนาที่จะเอาบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นเครื่องเล่น ประการที่สอง ขอบเขตของการเห็นในทิพยภูมินั้นกว้างขวางและแตกต่างไปจากตาเนื้อ วัตถุชิ้นหนึ่ง ถ้ามองในโลกทิพย์จะมองเห็นพร้อมกันคราวเดียวในทุก ๆ ด้าน ของ

แข็งขันหนึ่ง เราสามารถจะมองเห็นด้านในได้พร้อมกับด้านนอก ดังนั้นจึงไม่ประหลาดในการที่บุคคลผู้ขึ้นไปเที่ยวบนโลกทิพย์แต่ขาดความชำนาญทางทิพยจักขุอย่างแท้จริง จะประสบความผิดพลาดในการเข้าใจสิ่งทั้งปวง ที่เขาเห็นตามความเป็นจริง และนอกจากนั้นในการถ่ายทอดสิ่งที่ตนเห็น ยังเป็นการยากที่จะหาถ้อยคำธรรมดามาใช้อีกด้วย

ตัวอย่างสำคัญที่ก่อให้เกิดความผิดพลาด ในเรื่องการใช้ทิพยจักขุซึ่งมักเกิดขึ้นอยู่เสมอก็คือ การมองตัวเลขกลับ เช่น เลข ๑๓๙ มองเป็น ๙๓๑ สำหรับสานุศิษย์ในวิชาเรขาคณิตศาสตร์ ซึ่งได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดีจาก มาสเตอร์ ข้อผิดพลาดอันเกิดจากความรีบร้อน ความเปลอเวอในเรื่องเหล่านี้ไม่สู้ปรากฏ เพราะสานุศิษย์ในวิชาทิพยจักขุจะได้รับการฝึกฝนอบรมและคำสั่งสอนในเรื่องการดูด้วย ทิพยจักขุให้ถูกต้องอยู่เป็นระยะเวลาอันยาวนาน มาสเตอร์ หรือศิษย์ชั้นอาวุโสจะฝึกนักเรียนของตนด้วยการส่งภาพนิมิตดวงตาให้ลูกศิษย์ดูด้วยทิพยจักขุและจะคอยถามว่า “เธอเห็นอะไร?” ถ้าลูกศิษย์ตอบผิด อาจารย์ก็จะคอยบอกวิธีแก้ไขให้ พร้อม

บทที่ ๑ การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป

๑๑

ทั้งแสดงเหตุผลในความผิดพลาดนั้น จนกระทั่งลูกศิษย์สามารถเลื่อนระดับในการใช้ทิพยจักขุ ได้สูงขึ้น และถูกต้องยิ่งขึ้น และสามารถที่จะดำเนินงานเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในโลกทิพย์ด้วยความสามารถและด้วยความมั่นใจทั้งๆ ที่ปรากฏการณ์นั้นมีขอบเขตกว้างขวาง และซับซ้อน กว่าโลกมนุษย์มาก

สานุศิษย์ ผู้เรียนรู้ ในการใช้ ทิพยจักขุ ไม่เพียงแต่จะต้องฝึกให้มองเห็นสิ่งใดในโลกทิพย์ได้ตามความเป็นจริง และถูกต้องเท่านั้นแต่ยังต้องเรียนรู้ ในการถ่ายทอดหรือ แปลสิ่งที่ตนเห็นนั้นจากภุมิหนึ่งไปสู่อีกภุมิหนึ่ง ออกมาสู่ความจดจำได้โดยถูกต้องอีกด้วย เพื่อเป็นเครื่องส่งเสริมการฝึกฝนในเรื่องนี้ ในขั้นปลายของการฝึก เขาจะต้องเรียนรู้ถึงวิหิการระดับจิต (consciousness) โดยไม่มีการขาดตอน จากมนุษย์ภุมิไปสู่ทิพยภุมิ มโนภุมิ และก็กลับลงมาอีก เขาจะฝึกอยู่อย่างนี้จนกว่าจะมีความคล่องแคล่วในการเข้าออกสมาธิ และการเลื่อนลำดับของสมาธิจนเกิดวสีหรือความชำนาญ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว ความจดจำที่ได้จากการประสบเหตุการณ์ใน

ภูมิต่าง ๆ บางส่วนมักจะขาดหาย หรือไม่ก็ผิดเพี้ยนคลาดเคลื่อนไปในระหว่างที่ จิตตกอยู่ในสภาวะ ช่วงหนึ่งของความว่างเปล่าระหว่างที่เปลี่ยนระดับจิตไปสู่ภูมิต่าง ๆ (อาจเป็นระยะที่จิตเปลี่ยนภวังก์เพื่อเข้าสู่ภูมิหนึ่ง ๆ ทำให้ความจดจำขาดตอน :ผ.ร.) เมื่ออำนาจในการควบคุมจิตดังกล่าวจะทำได้ อย่างสมบูรณ์ ศิษย์ผู้นั้นก็นับว่ามีอำนาจทิพยจักขุที่จะใช้ งานได้แล้ว และก็มิใช่ว่าจะใช้ได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในระหว่างการนอนหลับหรืออยู่ในภวังก์ (trance) เท่านั้น แม้ขณะ ภายใต้อันยังตื่นอยู่อย่างเต็มที่ก็เกิดอำนาจทิพยจักขุได้

บรรดาสาธุศิษย์ในวิชาพรหมวิทยาบางท่าน มักจะตั้ง ข้อรังเกียจในทิพยภูมิ และเห็นว่าไม่มีคุณค่าควรแก่ความ สนใจ แต่สำหรับข้าพเจ้าเองเห็นว่า การคิดเช่นนั้นน่าจะ เป็นการเข้าใจที่ไม่สู้จะถูกต่องนัก จริงอยู่ จุดมุ่งหมายของ เรานั้นมุ่งไปที่วิมุตติจิต และก็ย่อมจะเป็นการล่าช้าและเสีย หายในการบรรลุถึงวิวัฒนาการขั้นสูง ถ้าหากเรายังมาหลง ติดอยู่ในสภาวะของทิพยวิญญาณ (astral consciousness) และก็มีบางท่านที่ วิบากกรรม ในอดีตได้ สะสมบารมี มาอย่าง

บทที่ ๑ การสำรวจโดยทั่ว ๆ ไป

๑๓

พอเพียงที่จะบรรลุสภาวะของจิตในชั้นสูง และก้าวข้ามชั้นของทิพยภูมิไปได้ดังที่เคยมีมา แต่วิธีนี้มีใช้วิธีธรรมดา ๆ ที่ท่าน มาสเตอร์ แห่ง พุทธิปัญญา ทั้งหลาย (Masters of the Wisdom) นำมาอบรมแก่สานุศิษย์

ถ้าหากกระทำได้เช่นนั้น ย่อมไม่มีข้อสงสัยว่าจะไม่เป็นการดีหรือมีข้อยุ่งยาก เพราะสภาวะชั้นสูงนั้น โดยปกติย่อมมีสภาวะชั้นต่ำรวมอยู่ แต่พวกเราเป็นส่วนมากนั้น การกระโดดข้ามชั้นน่าจะกระทำได้ยาก เพราะความผิดพลาดหรือความงอแง ซึ่งเราได้กระทำมาในอดีตชาติเป็นเครื่องขวางกั้นเราอยู่ ฉะนั้นเราจึงหวังได้แต่เพียงค่อย ๆ บรรลุมรรคาอย่างช้า ๆ ทีละขั้น อย่างไม่รีบร้อน สำหรับสานุศิษย์ใหม่ที่เริ่มศึกษานั้น การเรียนรู้เรื่องโลกทิพย์นับว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อยู่ และการมีความเข้าใจอันกระจ่างในเรื่องลึกลับนั้นก็นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เราสามารถจะเข้าใจปรากฏการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นในการเข้าทรงวิญญาณในบ้านที่ถูกผีสิง ฯลฯ ได้อย่างดี มิฉะนั้นแล้วเราไม่สามารถจะอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวได้เลย นอกจากนั้นการ

เรียนรู้เรื่องเหล่านี้ยังเป็นเครื่องป้องกันตัวเราและผู้อื่นให้พ้นจากภัยอันตรายที่จะเกิดจากทิพยสภาวะนี้ด้วย

ปรากฏการณ์จากโลกทิพย์นี้ คนเราต่างก็ได้ประสบมาโดยอาการต่าง ๆ กัน บางคนเพียงครั้งเดียวในชีวิต ภายใต้อาการการณืพิศดารบางอย่าง ทำให้เขาได้ประสบกับพลโลกในโลกรทิพย์ แต่ทว่า ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แล้วก็ไม่เคยเกิดขึ้นอีกเลย ทำให้เขาสงสัยว่าสิ่งที่ตนเห็นนั้นคงเป็นภาพอุปมาเท่านั้น บางคนทั้งเห็นและได้ยิน ปรากฏการณ์นี้อยู่เป็นประจำโดยคนอื่น ที่อยู่ร่วมกับเขาบอดและหนวกต่อสิ่งเหล่านี้ บางคนซึ่งบางทีสิ่งนี้อาจจะเป็นประสบการณ์ร่วมสำหรับคนทุกคน เริ่มระลึกถึงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ตนได้เห็นหรือได้ยิน ในระหว่างนอนหลับ ถึงสภาพการต่าง ๆ ในโลกทิพย์เพิ่มขึ้น ๆ จนกระทั่งเข้าทุกที

ขอให้เข้าใจไว้เสียด้วยว่า อำนาจในการเห็นสภาพการณืต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบรรดาภูมิทุกภูมินั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า มีอยู่ในตัวเราแล้วทุกคน แต่ส่วนใหญ่ของคนเรา อำนาจนี้พัฒนาออกมาได้ช้ามากในกรณีใช้พาหนะกายชั้นสูงต่างๆ

เหล่านั้นเข้าไปสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์ (เรื่องพาหนะกายต่าง ๆ นี้ได้อธิบายไว้ในหนังสือ “ตายแล้วไปไหน” ในหนังสือชุด “โลกทิพย์” ของสำนักค้นคว้าทางวิญญาณแล้ว ท่านผู้สนใจโปรดดูได้จากหนังสือเล่มนั้น : ผ.ร.) แต่เกี่ยวกับกายทิพย์ มีเรื่องมาก่อนข้างแตกต่างออกไปอยู่บ้าง กล่าวคือ สำหรับเผ่ามนุษย์ชนในโลกหลายเผ่าพันธุ์ที่มีส่วนเจริญก้าวหน้าไปอย่างมากแล้วนั้น สภาพของความรู้สึกอันเจริญถึงขนาด มิใช่แต่จะสนองตอบต่อคลื่นของความสั่นทั้งมวลที่ติดต่อผ่านทางทิพย์สารเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้ทิพย์กายเป็นพาหนะและเครื่องมือได้อีกด้วย

คนเราส่วนมาก ในระหว่างที่กายเนื้อหลับ กายทิพย์ก็จะตื่นขึ้นในโลกทิพย์ แต่กระนั้นโดยทั่ว ๆ ไปก็เป็นการตื่นขึ้นอย่างสะลึมสะลือ ดังนั้น การรับรู้สิ่งรอบตัวในขณะนั้นจึงเกิดขึ้นอย่างลางเลือน เราต่างก็ตกอยู่แต่ในห้วงความคิดและธุรกิจประจำวันในโลกมนุษย์อยู่ตลอดเวลา โลกอื่นที่มีชีวิตซึ่งแวดล้อมตัวเราอยู่ในขณะนี้ จึงยากที่จะดึงดูดความสนใจของเรา งานชิ้นแรกของเราก็คือ สลัดนิสัยในการใช้

ความคิดดังกล่าวออก เร็วรู้ในการที่จะทำให้เราได้แลเห็น
สภาพของโลกใหม่ที่เต็มไปด้วยความสวยงาม และเราก็จะ
สามารถปฏิบัติงานด้วยความเฉลียวฉลาดในโลกนี้ได้ และ
ถึงแม้ว่าเราจะได้บรรลุถึงสภาพนี้แล้วก็ตาม เราไม่จำเป็นต้องไป
กังวลว่า เราจะสามารถนำความจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิด
ขึ้นในโลกทิพย์ซึ่งเราได้ประสบมา กลับคืนมาสู่ยังโลกมนุษย์
นี้ได้หรือไม่ ปัญหาที่ว่าเมื่อจิตกลับคืนลงมาสู่ระดับโลกเรา
แล้ว จะจำเหตุการณ์นั้นได้หรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และกั
มิได้เกี่ยวข้อง กระทบ กระเทือนกับ อำนาจของเราที่ได้ปฏิบัติ
งานอย่างดีเลิศไว้แล้วในโลกทิพย์แต่ประการใด

ในหมู่บุคคลต่าง ๆ ที่ใฝ่ใจศึกษาในเรื่องทิพยจักร
บางคนฝึกโดยการเพ่งลูกแก้วหรือด้วยวิธีอื่น ๆ สำหรับบุคคล
ที่ได้รับการฝึกฝนจากครูบาอาจารย์ ที่สันตติจัดเจน ในเรื่องนี้
โดยตรง อาจารย์ก็จะเป็นผู้พาลูกศิษย์ขึ้นไปยังโลกทิพย์ใน
โอกาสแรกภายใต้การคุ้มครองของอาจารย์ การฝึกจะดำเนิน
ต่อไปโดยผ่านขั้นตอนแห่งการทดลองต่าง ๆ จนกระทั่งอา
จารย์พอใจว่า ศิษย์แต่ละคนได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความกล้าที่

จะเผชิญหน้ากับอันตรายต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง แต่อย่างไรก็ตาม
ความตื่นตาดิ้นใจจะพึงบังเกิดขึ้น เราจะมีความรู้สึกเป็นครั้งแรก
อย่างแท้จริงว่า ตลอดเวลามาแล้วเราอยู่ในท่ามกลางของ
โลกอันกว้างใหญ่ที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ซึ่งคนส่วนมากตกอยู่
ในสภาพอันไร้สำนึกต่อสิ่งเหล่านี้ ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้ก็มีอยู่
มาช้านานในอดีตกาลอันนับไม่ถ้วนแล้ว

สาธุศิษย์ใหม่ที่ ได้มา ประสบ กับสภาพ ชีวิตอันมีอยู่
หลายหลากมากมายเหล่านี้ ก็ย่อมจะเกิดความพิศวงงงงวยขึ้น
อย่างแทบไม่เชื่อสายตา ถึงแม้ผู้สำรวจค้นคว้าจะได้ผ่านการ
ฝึกหัดมามากเพียงไร ก็ยังไม่ใช่เป็นการง่ายที่จะแยกประ-
เภทของสิ่งที่ตนได้พบเห็นออกเป็นหมวดหมู่ได้ถูกต้อง ถ้า
หากนักสำรวจป่าผู้หนึ่งได้เข้าไปสำรวจป่าแห่งหนึ่งในประเทศ
แถบร้อนซึ่งตนไม่เคยรู้จักมาก่อน นอกจากจะถูกเกณฑ์ให้
อธิบายถึงเรื่องราวของประเทศนั้นอย่างละเอียดแล้ว ยังถูก
เกณฑ์ให้อธิบายถึงสภาพของพฤกษชาติ แร่ นอกจากนั้น
ยังต้องการทราบเกี่ยวกับกำเนิดพืชพันธุ์ของแมลงชนิดต่าง ๆ
นก สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานที่เขาได้ประสบพบเห็นมา
นักสำรวจผู้นั้นก็จะต้องหดหัวเข้าไปอยู่ในกระดองเป็นแน่
แท้ แต่ในกรณีของนักสำรวจค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เรื่องจะ

ยิ่งยุ่งยากไปกว่านั้นอีก ประการแรก การถ่ายทอดความทรงจำในสิ่งที่ตนเห็นในภูมินั้นกลับมาสู่ภูมิมนุษย์ ที่จะให้ถูกต้องและครบถ้วนนั้น ก็เป็นการยากโดยเนื้อหาอยู่แล้ว ประการที่สองภาษาธรรมดาที่ใช้กันอยู่นี้มีไม่เพียงพอที่จะไปอธิบายสภาพของสิ่งเหล่านั้นได้

อย่างไรก็ดี นักสำรวจบ้างก็น่าที่จะอธิบายสภาพของประเทศที่ตนไปสำรวจนั้น ในลักษณะที่กล่าวถึงสภาพโดยทั่ว ๆ ไปของภูมิประเทศและลักษณะต่าง ๆ ได้ ผู้เขียนจึงใคร่จะขอเริ่มอธิบายเค้าโครงของทิพยภูมิ โดยจะกล่าวถึงลักษณะของ ภูมิประเทศ และเหตุการณ์ พอเป็นพื้นฐานก่อน แต่ถึงกระนั้นก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งยากเย็นอย่างยิ่ง ในการที่จะอธิบายถึงสภาพที่มีลักษณะซับซ้อนกัน อย่างยิ่งเช่นนี้ ไม่ว่าผู้ใดก็ตามเมื่อได้เห็นสภาพของทิพยภูมิอย่างเต็มตาและกระจ่างชัดแล้ว พยายามที่จะเรียกขานหรือบัญญัติสิ่งนั้นสิ่งนี้ให้แก่บุคคลผู้มีตาอันยังมีได้ถูกเปิดทราบ ก็เปรียบเสมือนอธิบายแสงสีของดวงอาทิตย์ที่ใกล้จะอัสดงค์ให้แก่คนตาบอดฟัง ไม่ว่าการบรรยายนั้นจะมีรายละเอียดหรือปรุงแต่งให้ประณีตขึ้นเพียงใด ก็หาทำให้ใจของผู้ได้ยินได้ฟังเข้าถึงความจริงอย่างเพียงพอแต่ประการใดไม่

บทที่ ๒

ภาพภูมิประเทศ

* ประการแรกทีเดียว จะต้องเข้าใจเสียก่อนว่า ทิพย-
ภูมินั้นแบ่งออกได้เป็นภูมีย่อยอีก ๗ ภูมิ แต่ละภูมินั้นมีความ
หยาบละเอียดในสสารแตกต่างกันไป ถึงแม้ว่าภาษาของโลก
มนุษย์บังคับให้เราจำต้องพูดว่าภูมีย่อยเหล่านี้ แบ่งออกเป็น
ภูมิต่ำ และภูมิสูงด้วยก็ตาม เราอย่าได้เข้าใจผิดว่า (ภูมีย่อย
เหล่านี้เป็นภูมิใหญ่) ภูมิเหล่านี้แยกกันอยู่ในอวกาศ เหมือน
กับหนังสือที่วางเรียงซ้อนกันบนหิ้ง หรือเป็นชั้น ๆ เหมือน
กับเปลือกหัวหอม จะต้องเข้าใจว่า สสารของแต่ละภูมิใหญ่
หรือภูมีย่อยนั้นอยู่ในลักษณะที่แทรกซึมอยู่ระหว่างกัน
(เหมือนกับเนื้อที่ภายในห้อง ๆ หนึ่งซึ่งในห้องนั้นอาจมีคลื่น
ของแสงไฟ แสงอาทิตย์คลื่นวิทยุ ฯลฯ แทรกซึมปะปนอยู่
ระหว่างกันก็ได้ : ผ.ร.) ดังนั้นบนพื้นผิวพิภพแห่งโลกเรา
ทุกสิ่งทุกอย่างดำรงอยู่พร้อมกันในผืนอวกาศเดียวกัน ถึงแม้

ว่าสสารในชั้นสูงจะมีวงแผ่ขยายออกไปจากโลกมากกว่าสสาร
ในชั้นต่ำก็ตาม

ฉะนั้น เมื่อเราพูดว่า คน ๆ หนึ่งขึ้นไปจากภูมิใหญ่
หรือภูมีย่อยไปสู่ยังอีกภูมิหนึ่งอย่าคิดว่า จำเป็นที่จะต้องมีการ
เคลื่อนที่ในอวกาศแต่ประการใด แต่เป็นเพียงหมายความว่า
ผู้นั้นยกระดับจิตจากภูมิหนึ่งไปสู่อีกภูมิหนึ่งเท่านั้น เป็น
การค่อย ๆ ดับความรู้สึกในด้านสนองตอบต่อความสั่นของ
สสาร ที่มีอยู่ใน ระดับของภูมิหนึ่งไปสู่การสนองตอบต่อสภาพ
ของสสารที่ละเอียดขึ้นไปอันมีอยู่อีกภูมิหนึ่งเท่านั้น จากและ
เหตุการณ์ตลอดจนพลโลกที่มีอยู่ในภูมิหนึ่งจะค่อย ๆ จางหาย
ไปจากความรู้สึก และจากภูมิประเทศและสิ่งดังกล่าวของ
อีกภูมิหนึ่งที่อยู่สูงกว่าก็จะปรากฏเข้ามาแทนที่

มีบางสิ่งบางอย่างที่ควรจะอธิบายเพิ่มเติมถึงเหตุผลในการ
ใช้คำว่า “สูง” และ “ต่ำ” ในเรื่องของภูมิ และการอธิบาย
เปรียบเทียบกับลักษณะของภูมิต่าง ๆ ทั้งภูมิใหญ่และภูมีย่อย
ที่มีลักษณะเป็นเปลือกหุ้มซ้อนกัน สสารในภูมีย่อย
ทั้งหมดมีอยู่บนพื้นผิวโลกเรานี้แล้ว แต่โลกทิพย์นั้นมีขนาด

กว้างใหญ่กว่าโลกมนุษย์ และมีขอบเขตกว้างขวางเหนือพื้นพิภพหลายพันไมล์ ทิพยสสารตกอยู่ในกฎแห่งการดึงดูดเช่นเดียวกัน หากว่าทิพยสสารตกอยู่ในสภาพที่ไม่ถูกรบกวนจากแรงใด ๆ สสารนั้นก็น่าจะมีสภาพเป็นเปลือกหุ้มซ้อนกัน แต่สภาพของพิภพเรานี้อยู่ในอาการหมุนตลอดเวลา อิทธิพลและแรงต่าง ๆ ย่อมอยู่ในสภาพของการเคลื่อนไหว ฉะนั้นสภาพของการนิ่งของสสารจึงไม่มีอยู่ ลักษณะของการแทรกซึมการคลุกเคล้าซึ่งกันและกันจึงเกิดขึ้น ยิ่งเราขึ้นไปสู่ภูมิที่สูงขึ้นไปเพียงใด เราจะพบว่าสภาพความแน่นของสสารจะลดน้อยลงทุกที

เราอาจเปรียบเทียบได้กับโลกพิภพดังนี้ ดิน น้ำ และลม หรือนัยหนึ่งของแข็ง ของเหลว และแก๊ส สิ่งเหล่านี้มีอยู่บนผิวโลก แต่ถ้าจะพูดกันให้กว้างขวางแล้ว ก็เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า ของแข็งนั้นอยู่ชั้นต่ำสุด ของเหลวอยู่ถัดขึ้นมา และแก๊สอยู่เหนือขึ้นมาตามลำดับ น้ำและลมแทรกซึมอยู่ภายในดินในอัตรานิ่ง น้ำขึ้นไปอยู่ในลม (หรืออวกาศ) ก่อตัวขึ้นเป็นเมฆ แต่ก็มีขอบเขตความสูงอันจำกัด สสารที่

เป็นของแข็งอาจจะถูกขว้างขึ้นไปสู่อวกาศด้วยอัตราความสั่น
อันรุนแรง เช่นการระเบิดของภูเขาไฟที่เกาะกรากาตัว เมื่อ
ปี พ.ศ. ๒๔๒๖ ทำให้เถาถ่านภูเขาไฟลอยขึ้นไปในอากาศ
สูงถึง ๑๗ ไมล์ และกว่าเถาถ่านเหล่านี้จะตกลงสู่พื้นโลกได้
หมดก็กินเวลาถึง ๓ ปี แต่อย่างไรเสียสิ่งเหล่านี้ในที่สุดก็จัก
ต้องตกลงมายังพื้นโลก เช่นเดียวกับน้ำกลายเป็นไอ และ
ลอยขึ้นไปสู่อวกาศในที่สุดก็กลายเป็น สายฝนโปรยปรายลงมา
อีก เรายิ่งขึ้นไปสู่ระดับสูงเท่าไร อากาศก็จะมีน้อยลง
ซึ่งสสารทิพย์ก็มีลักษณะเช่นเดียวกันนี้อย่างแท้จริง

มิติต่าง ๆ ของโลกทิพย์มีขอบเขตกว้างขวางอยู่ เรา
สามารถที่จะกำหนดความถูกต้องได้ว่า บรรยากาศของโลก-
ทิพย์นั้นกินพื้นที่ไปจนถึงจุดที่พระจันทร์โคจรใกล้โลกที่สุด
แต่ไม่ถึงกับกินเนื้อที่ไปจนถึงจุดที่พระจันทร์โคจรออกห่างโลก
มากที่สุด แต่โดยธรรมชาติขอบเขตแห่งการติดต่อของพื้นที่นี้
ก็หมายถึงประเภทของสสารทิพย์ที่มีลักษณะชั้นละเอียดที่สุด
เท่านั้น

เราจะย้อนกลับมาพิจารณาเรื่องของภูมีย่อย โดย
กำหนดจำนวนของภูมิที่มีสสารชั้นสูงสุด และเบาบางที่สุด

ลงมายังภูมิชั้นต่ำกว่า เราพบว่าโดยธรรมชาติโลกทิพย์นี้แบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือภูมิที่ ๑, ๒, ๓ เป็นชั้นหนึ่ง ภูมิที่ ๔, ๕, ๖ เป็นอีกชั้นหนึ่ง ภูมิที่ ๗ เป็นภูมิต่ำสุดซึ่งมีอยู่ภูมิเดียว ความแตกต่างของสสารในชั้นหนึ่ง ๆ กับชั้นอื่น ๆ ในเรื่องของแข็งและของเหลว จะอยู่ในอากาศพอ ๆ กันในขณะที่ความแตกต่างของสสารของภูมีย่อยที่มีอยู่ในชั้นหนึ่ง ๆ ในเรื่องของแข็ง ๒ ชนิด ก่อนข้างจะเหมือนกัน ตัวอย่างเช่น เหล็กและทราย เมื่อพิจารณาข้ามภูมิที่ ๗ ไปพลางก่อน เราอาจกล่าวได้ว่า ภูมีย่อยที่ ๔, ๕, ๖ ของโลกทิพย์นี้มีฉากหลัง (background) ของโลกมนุษย์ และสิ่งต่าง ๆ ที่เหมือนกัน ชีวิตในภูมีย่อยที่ ๖ มีสภาพชีวิตเช่นเดียวกัน ชีวิตธรรมดาในโลกเรา มีสภาพร่างกายและสิ่งจำเป็นต่อร่างกายอยู่เช่นเดียวกัน แต่ในขณะที่สูงขึ้นไปยังภูมิที่ ๕ และภูมิที่ ๔ สสารจะมีสภาพเบาบางและห้อยลงตามลำดับ และจะมีสภาพลอยห่าง (คลายความยึดติด) ออกไปจากโลกมนุษย์ยิ่งขึ้นทุกที

ภาพภูมิประเทศ (scenery) ของภูมิชั้นต่ำดังกล่าวนี้ ก็เหมือนสภาพของโลกมนุษย์ที่เรารู้จักกันดีอยู่แล้วนี่เอง แต่

ความจริงยังมีอะไรที่มากไปกว่านั้น ถ้าเรามองวัตถุชิ้นหนึ่งที่เรารู้จักกันดีอยู่แล้วด้วยอำนาจทิพยจักขุ จะปรากฏเห็นความแตกต่างขึ้นทันที ถึงแม้ว่าวัตถุชิ้นนั้นจะมีความบริสุทธิ์สะอาดเพียงใดอยู่แล้วก็ตาม ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว วัตถุต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้ามองด้วยตาทิพย์อย่างเต็มขนาดจะเห็นทุกด้านของวัตถุนั้น พร้อมกันในขณะเดียวกัน และเพียงเท่านั้นก็จะทำให้คนที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนเกิดความพิศวงงงงวยและเกิดความสับสนปนเปในการมองภาพนั้นได้ถูกต้อง

และเมื่อเรากล่าวเสริมเข้าไปอีกว่า อนุภาคของวัตถุแข็งซึ่งอยู่ด้านในของวัตถุนั้น ทุกอนุภาคจะปรากฏแก่สายตาของเราอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับอนุภาคทุกชั้นที่อยู่ด้านนอก ซึ่งเรื่องนี้ก็ยิ่งจะก่อความพิศวงงงงวยมากยิ่งขึ้น และจะต้องเป็นที่เข้าใจว่า ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนี้ วัตถุชิ้นใดก็ตามซึ่งเราเคยมองเห็นด้วยตาเนื้ออย่างคุ้นเคยมาแล้ว เมื่อปรากฏแก่เราด้วยตาในคือตาทิพย์ เราอาจปฏิเสธโดยสิ้นเชิงที่เดียวว่า วัตถุชิ้นนั้นมีใช่วัตถุชิ้นเดียวกับที่เราเห็นด้วยตาเนื้อ

ถ้าเราพิจารณาบททวนดูสักขณะหนึ่ง ปรากฏการณ์นี้จะแสดงให้เราเห็นว่า เป็นภาพที่แท้จริงถูกต้องยิ่งกว่าภาพที่เราเห็นด้วยตาเนื้อในทิวภูมิ แห่งแกวว์รูปสี่เหลี่ยมแห่งหนึ่งจะปรากฏแก่สายตาของเราว่า ทุกด้านของแกวว์นั้น มีลักษณะเท่ากัน เพราะเราเห็นได้พร้อมกันในขณะเดียว ส่วนในโลกมนุษย์ เมื่อเรามองด้วยตาเนื้อจะเห็นเป็นว่าแกวว์นั้น มีด้านไม่เท่ากันตามส่วนสัดส่วน ด้านหนึ่งจะมีลักษณะเล็กกว่าอีกด้านหนึ่ง ซึ่งภาพนี้เป็นภาพลวงที่เกิดจากสายตาของเรานั่นเอง เมื่อลักษณะสัดส่วนของภาพทิพย์โดยแท้จริงย่อมเป็นไปอยู่เช่นนี้ ผู้ที่เคยประสบเมื่อนำมาเขียนเป็นหนังสือเรียกภาพนี้ว่า มิติที่สี่ ซึ่งก็เป็นศัพท์บัญญัติที่เก๋อยู่มิใช่น้อย

นอกจากลักษณะอันแท้จริงของวัตถุที่ลวงตาให้เราเห็นไปเสียอีกอย่างหนึ่งจากตาในแล้ว ก็ยังมีข้อเท็จจริงอยู่อีกบางประการที่ว่า ตาทิพย์สามารถแลเห็นวัตถุชั้นละเอียดอ่อนซึ่งตาเนื้อไม่สามารถมองเห็นได้อีก ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านั้นก็จัดว่าเป็นวัตถุเหมือนกัน ตัวอย่างเช่น อนุภาคเล็ก ๆ ซึ่งประกอบด้วยชั้นเป็นบรรยากาศ อนุภาคเหล่านั้นมีอยู่ ๔ ชั้น

แต่ละชั้นมีความละเอียดอ่อนลงไปตามลำดับ ซึ่งถ้าจะเรียกขานกันแล้ว ก็อาจเรียกให้ผิดแผกแตกต่างกันได้หลายชื่อ แต่ตามทางปกติเราเรียกอนุภาคต่าง ๆ เหล่านี้ว่า อีเธอร์ อีเธอร์ประกอบขึ้นตามลักษณะชั้นของตน และแต่ละชั้นก็แทรกซึมเกี่ยวโยงระหว่างกัน มีการเคลื่อนไหวไปมาอย่างอิสระระหว่างกัน (อีเธอร์จัดเป็นมวลสสารที่อยู่ในภูมิมนุษย์ แต่ละละเอียดมากจนเราไม่สามารถจะแลเห็นได้ด้วยตาเปล่า)

แม้ว่าเราจะเข้าไปเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามที่ได้อธิบายให้ฟังมานี้แล้วก็ตาม เราก็คงมีความเข้าใจไม่ถึงครึ่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏสลับซับซ้อนกันอยู่นี้ เพราะนอกจากสสารในรูปใหม่ทั้งมวลนี้แล้ว เรายังได้ประสบกับสภาพของสสารที่แบ่งตัวอยู่อย่างสลับซับซ้อนในรูปของสสารทิพย์ออกไปอีกมากมายก่อนอื่น เราจะต้องทำความเข้าใจกันเสียก่อนว่า วัตถุทุกชั้นอนุภาคทุกอนุภาค จะต้องมีฉายา (counterpart) ของมันเคียงคู่อยู่ด้วยเสมอ และฉายานี้ก็มีใช้ของง่าย ๆ หากเป็นของที่มีอยู่อย่างสลับซับซ้อน อันประกอบด้วยวัตถุธาตุที่เป็นทิพย์หลายหลากชนิดยิ่งนัก กล่าวง่าย ๆ ก็คือ สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ

แต่ละสิ่งจะมีบรรยากาศล้อมรอบสิ่งนั้นอยู่ บรรยากาศที่ห้อมล้อมอยู่นี้เราเรียกว่า รัศมี (aura) ในกายของคนเรารัศมีที่ล้อมรอบตัวผู้มีเรื่องชวนให้ศึกษาอยู่มากมาย รัศมีที่ล้อมรอบตัวเราอยู่นี้มีลักษณะเป็นหมอกรูปไข่เรืองแสง และมีโครงสร้างอยู่อย่างสลับซับซ้อน จากรูปลักษณะที่ปรากฏนี้เราเรียกว่า รัศมีรูปไข่ (auric egg)

นักศึกษาในวิชาพรหมวิทยาคงทราบดีว่า เมื่อการฝึกฝนจิตได้ดำเนินก้าวหน้าไปด้วยดีแล้ว ถึงแม้จะเป็นระยะต้น ๆ ที่ตนเริ่มได้อ่านาจากทางตาทิพย์ตน ก็สามารถที่จะเห็นอะไรต่ออะไรด้วยตนเองได้ ทั้งยังเป็นเครื่องทดสอบและยืนยันความถูกต้องของคำสอนของท่านมาตาม บลาวาตสกี ผู้ก่อตั้งสำนักพรหมวิทยาได้เป็นอย่างดีด้วย โดยเฉพาะจะประสบข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในคำสอนเรื่อง “สิ่งสำคัญเจ็ดประการในตัวของมนุษย์” (The Seven principles of man) (รายละเอียดในเรื่องนี้ ถ้ามีโอกาสนี้จะได้แปลและเรียบเรียงเสนอต่อผู้ท่านอ่านต่อไป) โดยไม่ผิดเพี้ยน ในส่วนที่เกี่ยวกับรูปรูปร่างของมิตรสหายด้วยกันนั้น เขาไม่เพียงแต่จะเห็นรูปรูปร่างแต่

เพียงภายนอก หากยังเห็น กายอเธอร์ (Ethereic double) ซึ่งมีซ้อนอยู่ในรูปกายหยาบนั้นอีกชั้นหนึ่งด้วย กายนี้เกิดจากพลังปราณ (Prana) ที่ไหลเวียนอยู่ทั่วร่างกาย มีรัศมีเป็นสีดอกกุหลาบ ผู้ใดมีสุขภาพหรือไม่เพียงใดจะสังเกตเห็นได้จากรัศมีของกายนี้ว่า ผุดผ่องหรือเศร้าหมอง ถัดจากกายนี้จะมีอีกกายหนึ่งซ้อนอยู่เรียกว่า “กายทิพย์ (astral body) ต่อรัศมี ของกายนี้จะเปลี่ยนแปลงอยู่ไปตามอารมณ์และจิตใจจาก “กายทิพย์” ก็จะมีอีกกายหนึ่งซ้อนอยู่เรียกว่า กายมโน” (Mental body) รัศมีของกายนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ และเป็นการบอกลักษณะให้เห็นถึงความคิดและบุคลิกลักษณะของคนเรา ต่อจากกายนี้ก็จะมียกกายซ้อนอยู่กายหนึ่ง เรียกว่า “กายกรรมะ” (Causal body) เป็นกายที่เป็นพาหนะของอัตตาชั้นสูง (higher self) มีลักษณะสวยงามมาก กายนี้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามขั้นตอนวิวัฒนาการทางจิตใจของมนุษย์หลังจากที่ได้มีการเวียนว่ายตายเกิดมาเป็นเอนกชาติ รูปกายต่าง ๆ ดังที่ได้บรรยายมานี้ นักศึกษาจะแลเห็นได้ด้วยตาทิพย์ตามชั้นภูมิแห่งจิตใจของตน จิตใจของตนยกระดับเข้าสู่ภูมิไหน ก็จะแลเห็นกายแห่งภูมินั้นปรากฏได้

* นักศึกษาอาจจะเกิดความยุ่งยากและสับสนต่อความเข้าใจยิ่งขึ้น ถ้าหากมิได้ทำความเข้าใจไว้เสียก่อนว่า รัศมีต่าง ๆ นั้นมิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นลอย ๆ หากแต่รัศมีนั้นเป็นคุณสมบัติอันแท้จริงของอีโก้ที่มีอยู่และปรากฏขึ้นเมื่ออยู่ในภูมิที่แตกต่างกันไปโดยลำดับ เมื่อเข้าใจได้เช่นนี้แล้วจะทราบว่า อีโก้ก็คือตัวตนที่แท้จริงของคนเรา (real man) ตัวตนนี้หาใช่ร่างกายต่าง ๆ ที่อีโก้ใช้อยู่ในภูมิที่ถดถอยไปจากภูมิที่ตนอยู่ไม่ และตราบไคที่อีโก้ (reincarnating ego) ยังไม่เคยเคลื่อนตัวหรือจุดปฏิสนธิไปในภูมิอื่น ๆ ที่ถดถอยจากตน โดยยังคงสถิตอยู่ในภูมิที่เป็นสถานที่อยู่อันแท้จริง (true home) ของตนซึ่งเป็นภูมิที่ไร้รูป (formless) แล้ว อีโก้ก็จะครองกายที่เกิดในภูมินี้ซึ่งเรียกว่ากายภระณะ (causal body) แต่เมื่ออีโก้เคลื่อนตัวถดถอยไปยังรูปภูมิ (form levels) และเพื่อจะทำหน้าที่ในภูมินั้น (อีโก้จะใช้กายภระณะทำหน้าที่มิได้ เพราะความสั่นต่างกัน : ผ.ร.ร.) อีโก้ก็จะดึงดูดมวลสารที่มีอยู่ในภูมินั้นมาห่อหุ้มตัวเพื่อเป็นร่างกายขึ้น ร่างกายที่เกิดจากมวล

* วิทยุ เณ ฉบับที่ ๓-๔ มีนาคม-เมษายน ๒๕๑๗

สารในภูมินี้ (ภูมิมโน หรือรูปภูมิ มีความหยาบของสสารมากกว่า ภูมิอীগัหรืออรูปรูมิ:ผ.ร.ร.) เรียกว่า กายมโน (mind body) (ขอท่านผู้อ่านได้โปรดทำความเข้าใจแต่เพียงเลา ๆ ในขั้นนี้ก่อนว่า อীগั ได้แก่ส่วนประกอบของสิ่ง ๓ สิ่ง คือ อาตมา—พุทธิ—มนัส (Siprit-Intuition-Intelligence) ภูมิที่อীগัมีที่อยู่แท้จริง คืออรูปรูมิ แต่ในขั้นนี้อย่าเพิ่งนำไปปะปนกับอรูปรพหมในชั้นของอรูปรูมิ ซึ่งมีวิวัฒนาการไปเกือบสมบูรณ์แล้ว และที่เรียกว่า อীগัอยู่ในอรูปรูมินั้นก็อย่าเพิ่งนึกว่าภูมินี้เป็นภูมิที่ไม่มีรูป เพราะจะเห็นได้ว่า ในภูมินี้อীগัก็มีกายครองอยู่เรียกว่า กายกณะ ที่เรียกเช่นนี้ก็เพราะกายกณะเป็นกายที่ภวังควิญญาณอาศัยทำหน้าที่เก็บรักษาไว้ซึ่งเหตุแห่งภพชาติและวิบากกรรมต่าง ๆ ทั้งกุศลและอกุศล และกายนี้จะทำหน้าที่ในการจุด—ปฏิสนธิด้วย แต่โดยที่กายนี้มีลักษณะละเอียดอ่อนเสียนจนไม่สามารถจะเปรียบกับกายอื่น ๆ ได้จึงเรียกเสียว่าอรูปร (อนึ่งเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้โดยเหตุที่มีความสลับซับซ้อนอยู่มาก ถ้านำมาอธิบายในที่นี้ก็จะเป็นการเกินความมุ่งหมายของหนังสือเล่มนี้ที่ตั้งใจจะ

จัดให้อยู่ในชุดของ “โลกทิพย์” โดยตรง ฉะนั้นจะได้นำไปเรียบเรียงไว้สำหรับท่านผู้สนใจในวิชาพรหมวิทยาเป็นอีกรูปเล่มหนึ่งต่างหากในหนังสือ “คู่มือพรหมวิทยา” :ผ.ร.ร.)

โดยนัยเดียวกันนี้ เมื่ออิกโก้เคลื่อนตัวลงมาสู่ ทิพย์ภูมิ (astral plane) ก็จะได้สัมผัสสารที่มีอยู่ในภูมินี้เข้ามาห่อหุ้มตัวอีกชั้นหนึ่งเข้าเป็นพาหนะร่างกายของตน ภายนี้จะเรียกว่า กายทิพย์ (astral body) หรือ กามรูป (desire body) ก็ได้ ในขณะนี้จะเห็นได้ว่าอิกโก้ได้มีกายต่าง ๆ เป็นพาหนะซ้อนกันอยู่หลายกายแล้ว (และแต่ละกายก็จะทำหน้าที่ในภูมิของตนเท่านั้น ทั้งนี้เพราะอัตราความสั้นของสสารประจำภูมิไม่เท่ากัน : ผ.ร.ร.) เมื่ออิกโก้เคลื่อนตัวลงมาสู่ภูมิที่หยาบที่สุด (โลกมนุษย์) อิกโก้ก็จะได้กายเนื้อที่หยาบ ซึ่งจะหล่อหลอมเป็นรูปร่างขึ้นตามลักษณะรูปพิมพ์ของ กายอเธอร์ ซึ่งกายอเธอร์นี้ถูกปรุงแต่งโดย กรรมเทวะ (Lords of Karma) (เทวะผู้ควบคุมกฎแห่งกรรม) เรื่องรังษิต่าง ๆ นี้ ท่านจะเรียนรู้รายละเอียดได้จากหนังสือของข้าพเจ้าเรื่อง Man Visible and Invisible ที่นำมากล่าวในที่นี้เป็นเพียงเพื่อประกอบความเข้าใจ

ของท่านพอสมควรเท่านั้น ภายต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ต่างกัน และซ้อนกันอยู่นี้ แม้จะมีหลายกายซ้อนอยู่ในกายเดียว คือ กายเนื้อที่เห็นได้ก็ตาม กายเหล่านี้ก็กินเนื้อที่อยู่ในเทศะ เดียวกัน และต่างก็แทรกซึมอยู่ระหว่างกันจากกายละเอียด ที่สุด ไปจนถึงกายหยาบที่สุด ดังนั้นนักศึกษาผู้ฝึกฝนใน วิชาใหม่ ๆ (neophyte) จะต้องฝึกฝนในการสังเกตเห็น และแยกแยะรังสีของมันด้วยความระมัดระวังจึงจะเห็นได้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ถึงแม้ว่ารังสีของกายทิพย์ (astral aura) จะดูมีประกายสว่างเป็นสีต่าง ๆ อันทำให้เห็นได้เด่นชัดก็ตาม แต่เส้นประสาทและกายอีเธอร์ก็มีความแน่นของมวลสารมากกว่า และสสารนี้ก็จัดอยู่ในโลกมนุษย์หรือมนุษย์ภูมิ ถึงแม้ว่าเราจะมองเห็นไม่ได้ด้วยตาเปล่าก็ตาม ถ้าเราจะตรวจสอบดู ร่างกายของทารกที่เกิดใหม่ด้วยอำนาจตาทิพย์ เราจะเห็นว่า ในร่างกายนั้นมิใช่จะมีมวลสารที่เป็นทิพย์แทรกซึมอยู่เท่านั้น แต่ยังมีมวลสารของอีเธอร์อีกหลายชนิดแทรกซึมอยู่เช่นกัน ด้วย ถ้าเราจะใช้ความสามารถเพิ่มขึ้นโดยตรวจสอบลึกเข้าไป

เป็นลำดับจนถึงต้นกำเนิดก็จะพบว่า ถัดจากกายเนื้อนั้นก็ถึง
 กายอิเธอร์และรูปแบบของกายเนื้อที่เราครองอยู่นี้ก็ถอดแบบ
 มาจากกายอิเธอร์ กายอิเธอร์ถูกสร้างขึ้นโดยตัวแทนของ
 กรรมทเวชะ (the agents of Lords of Karma) สำหรับ
 มวลสารที่เป็นทิพย์ ซึ่งเป็นสสารประจำภูมิของโลกทิพย์
 เมื่ออิโก้เคลื่อนตัวลงมายังโลกทิพย์ก็จะรวบรวมมวลสารนั้น
 เข้าห่อหุ้มตัวโดยอัตโนมัติ เป็นการห่อหุ้มโดยไม่จำเป็นต้องใช้จิต
 สำนึกแต่ประการใด (รายละเอียดในเรื่องนี้ โปรดหาดู
 ในหนังสือคู่มือพรหมวิทยาชุดที่ ๔ เรื่อง “กรรม” โดย
 แอนน์ เบแซนต์)

กายอิเธอร์ประกอบขึ้นด้วยมวลสารอิเธอร์ชนิดต่าง ๆ
 แต่อัตราส่วนย่อมแตกต่างกันไปมากหลาย ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับ
 บัณฑิตต่าง ๆ เช่นเชื้อชาติ ชนิดของคนและกรรมของแต่ละคน
 มวลสารอิเธอร์นี้แบ่งโดยย่อออกได้แบ่ง ๔ ชั้น และต่างก็
 รวมตัวกันเข้าเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ มากหลายเหลือที่จะนับได้ เช่น
 รวมตัวกันเข้าเป็น อะตอม ของนักเคมี มวลสารชนิดนี้จัด
 ว่าเป็นสิ่งสำคัญชั้นที่สองซึ่งมีอยู่ในตัวมนุษย์ เมื่อรวมตัวกัน

เข้าจะเกิดเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ มากมายไม่มีที่สิ้นสุดและจะมีความ
สลับซับซ้อนเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับกรรมของมนุษย์ รายละเอียด
ต่าง ๆ ในเรื่องนี้มีอยู่ในหนังสือเรื่อง “กรรม” ดังกล่าวมาแล้ว

จุดสำคัญอีกจุดหนึ่ง ที่เห็นเป็นการสมควรนำมา
กล่าวในที่นี้ด้วยก็คือ ลักษณะของมวลสารหยาบที่มีอยู่ใน
โลกมนุษย์ และมองเห็นได้จากโลกทิพย์ (การใช้ตาทิพย์
ซึ่งมีอยู่ในกายทิพย์และก็มีซ่อนอยู่ในกายเนื้อนี่เอง : ผ.ร.ร.)
และจะต้องเป็นการเห็นโดยอำนาจตาทิพย์ชั้นสูง ซึ่งได้ฝึก
ฝนมาเป็นอย่างดีมีอำนาจที่จะขยายสิ่งใดได้ด้วยใจนึก ก็
จะเห็นอนุภาคของสสารหยาบที่เล็กที่สุด ได้ยิ่งกว่ากำลังแรงของ
กล้องจุลทรรศน์ที่ใช้กันอยู่เสียอีก นักวิทยาศาสตร์ผู้ใดถ้าได้มี
อำนาจตาทิพย์นี้โดยสมบูรณ์ไม่เพียงแต่จะพบสิ่งที่ตนเคยพบ
ด้วยกล้องจุลทรรศน์เท่านั้น แต่ยังจะพบอาณาจักรแห่งอนุภาค
ใหม่ ๆ ในชั่วครู่ซึ่งตนอาจจะค้นพบโดยวิธีธรรมดาไปจนชั่ว
อายุที่เดียวกันได้ นักวิทยาศาสตร์อาจจะได้เห็นแสงสีใหม่ ๆ
อย่างวิจิตร ซึ่งนอกเหนือไปจากการเห็นได้โดยวิธีใช้สเปก-
ตรัม เช่น สีแดงอุลตราและสีอุลตราไวโอเล็ต เป็นต้น

วัตถุธรรมดาซึ่งเรามองเห็นด้วยตาเปล่านั้นย่อมแตกต่างจากการมองด้วยตาพิพย์โดยสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น ก้อนหินซึ่งเป็นวัตถุที่เรามองด้วยเปล่า และแลเห็นว่าเป็นของธรรมดาคล้ายกับว่าเป็นวัตถุที่มีความเฉื่อยนั้น จะมีลักษณะพิเศษปรากฏขึ้นหลายประการเช่นประการที่หนึ่ง เราจะเห็นก้อนหินนั้นได้สิ้นเชิงทุกด้าน แทนที่จะเห็นเพียงด้านใดด้านหนึ่งดังที่มองด้วยตาเปล่า ประการที่สอง เราจะเห็นอนุภาคของวัตถุนั้นมีความสั้นอย่างชัดเจน ประการที่สาม จะเห็นว่าอนุภาคนั้น มีสิ่งคู่ที่เป็นสสารพิพย์อันประกอบด้วยมวลสารพิพย์มากหลายซ้อนอยู่คู่กัน และอนุภาคของสสารพิพย์นั้นก็อยู่ในอาการเคลื่อนไหวเช่นกันด้วย ประการที่สี่ ชีวิตอันเป็นสภาวะพิพย์ของจักรวาล (the Universal Divine Life) จะถูกมองเห็นอย่างชัดเจนว่า กำลังมีบทบาทอยู่ในสิ่งนั้น เช่นเดียวกับการมีบทบาทสร้างสรรค์ในจักรวาลทั้งมวล ถึงแม้ว่าโดยธรรมชาติ ชีวิตนี้จะแสดงอาการปรากฏออกมาแตกต่างกันอย่างมากตามสภาพขั้นตอนต่าง ๆ ที่ชีวิตนี้เคลื่อนตัวลงมาสู่สสาร และเราจะเรียกชื่อสิ่งนี้แตกต่างกันไปตามขั้นตอนของวิวัฒนาการก็ตาม ชีวิตนี้ หรือ

สิ่ง^๕นี้ เราอาจสมมุติเรียกชื่อได้ว่า โมนาด (Monad) (ขอสมมุติเรียกชื่อนี้ว่า มโนแทนไปก่อนทั้ง ๆ ที่ อาจไม่ตรงกับ ความหมายของเราที่เข้าใจกันอยู่ ผ.ร.ร.) โมนาดหรือมโน จะเคลื่อนตัวลงมาตามขั้นตอนของวิวัฒนาการโดยลำดับ เรา เห็นได้ในขั้นแรกก็คือ เคลื่อนลงมาในอาณาจักรของธาตุ ๓ อาณาจักรแล้ว เคลื่อนตัวลงมาอยู่ในอาณาจักรของแร่ (mineral kingdom) ขึ้นต่อมาเคลื่อนตัวลงมาอยู่ในอาณาจักร ของพืช (vegetable kingdom) และต่อ ๆ มาในสัตว์และ มนุษย์ตามลำดับ ซึ่งเราอาจเรียกสิ่งนี้ว่า มโนในแร่ มโน ในพืช ไปตามลำดับก็ได้ เมื่อเป็นดังนี้ トラบเท่าที่เรา トラบเพียงในขณะนี้ เรายังไม่พบมวลสารใดเลยที่เป็นมวล สารอันปราศจากชีวิต

นอกจากสิ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว เรายังสามารถมองเห็น รัศมี ซึ่งอยู่รอบ ๆ สิ่งเหล่านั้นด้วย รัศมี เหล่านี้จะ แผ่วงกว้างออกไปมากน้อยเพียงใด หรือจะมีลักษณะแตกต่าง หรือแปรเปลี่ยนไปอย่างใดก็ขึ้นอยู่กับระดับชั้นแห่งความสูงต่ำ ของอาณาจักรเหล่านั้น นอกจากนั้นผลเมืองซึ่งอยู่ในอาณา

จักรของสิ่งที่มีอยู่อีกหลายสิ่งซึ่งเราจะขอสมมติบัญญัติเรียกว่า ธาตุ หรือ อาณาจักร แห่ง ธาตุ (elemental kingdom) (ซึ่งมีสภาวะเป็นทิพย์) ก็ไม่พ้นจากทิพย์จักรของเรา อาณาจักรของ ธาตุ เหล่านี้ก็ ได้แก่ สิ่งมีชีวิต ประเภทหนึ่งซึ่งจัดว่าเป็น วิญญาณ (ภูต) ที่มีอยู่ในธรรมชาติ (nature-spirit) วิญญาณหรือภูตเหล่านี้ ถ้าจะยกตัวอย่างก็เช่น ผีใต้ดินชนิดหนึ่ง (gnomes) และผีอื่น ๆ เป็นต้น (ผีประเภทเหล่านี้ น่าจะตรงกับของเราเช่น ผีตะเคียน ผีป่า ผีโป่ง แต่อาณาจักรของธาตุหรือสิ่งมีชีวิตประเภทเหล่านี้ ทางพรหมวิทยาจัดแยกออกไปเป็นอีกอาณาจักรหนึ่ง เพราะมีสายวิวัฒนาการแตกต่างจากสายของมนุษย์ : ผร.ร.) ชีวิตต่าง ๆ ประเภทนี้อาจไม่เป็นการเหมาะสม ที่จะนำมากล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้โดยตรง แต่ท่านจะพบคำอธิบายโดยละเอียดในหนังสือเรื่อง มนุษย์ที่เรามองเห็นได้และไม่ได้ (Man Visible and Invisible) และจากตำราพรหมวิทยาเล่มอื่น ๆ หรืออาจจะอ่านได้จากบทท้าย ๆ ในหนังสือเล่มนี้

เรื่องนี้อาจมีท่านผู้อ่านบางท่านอาจจะคัดค้านว่า จากคำอธิบายบอกเล่าของผู้มีอำนาจจิตหรืออำนาจตาทิพย์ส่วน

มากไม่เห็นจะเคยกล่าวว่ามีสิ่งลับซับซ้อนดังที่กล่าวมานี้
อยู่ ทั้งจากรายงานของการเข้าทรงต่าง ๆ ก็ไม่เห็นมีกล่าวถึง
วิญญานประเภทต่าง ๆ ดังที่กล่าวมานี้ไว้เลย แต่เรื่องนี้เรา
ขออธิบายดังนี้ ผู้มีอำนาจตาทิพย์ที่ยังขาดความชำนาญ ไม่
ว่าจะเป็นผู้มีชีวิตอยู่หรือตายแล้ว (โอปปาติกะ) น้อยคนนักที่
จะเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง แม้แต่ผู้
ที่มีความชำนาญแล้ว ก็ยังประสบกับความงวยงงในบางสิ่ง
บางอย่างอันน่าให้เกิดความเข้าใจสับสนและเลอะเลือน นอก
จากนั้นก็ยังจดจำไม่ได้เสียอีก ถึงแม้ว่าบางท่านจะเห็นได้โดย
ถูกต้องและจดจำได้ดีแล้ว แต่เมื่อจะถ่ายทอดความจำเหล่านี้
ออกมาเป็นภาษาในโลกมนุษย์ก็ยังกระทำได้โดยยากเสีย
อีกด้วย ปรากฏว่าผู้ขาดความชำนาญและการฝึกฝนที่มีได้
ตรวจสอบสิ่งที่ตนเห็นโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ก็มีอยู่มิใช่น้อย
บ้างสิ่งบางอย่างอาจเห็นมาได้โดยถูกต้อง แต่บางสิ่ง
ก็อาจถูกบังผิดบัง หรือบางสิ่งก็อาจถูกชักนำให้ไขว้เขว
เห็นผิดไปก็มี

ในประการหลังนี้ย่อมจะเกิดมีขึ้นอยู่เสมอ เมื่อผู้ขาด
ความชำนาญถูกวิญญานประเภทต่าง ๆ ในโลกอื่นแสดง

ปรากฏการณ์หลอกล้อให้เห็นผิดไปจากความจริง อีกประการหนึ่งจะต้องคำนึงว่า พลเมืองสามัญในโลกทิพย์นั้นจะเห็นสิ่งต่าง ๆ เฉพาะที่ปรากฏอยู่ในภูมิของตนคือสิ่งที่ เป็นทิพย์เท่านั้น ส่วนสิ่งที่หายาบซึ่งมีอยู่ในโลกมนุษย์ เขาจะไม่แลเห็นเช่นเดียวกับคนส่วนใหญ่ในโลกมนุษย์ ย่อมมองไม่เห็นวัตถุทิพย์ในโลกทิพย์ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องด้วยวัตถุหายาบทั้งหลายในโลกมนุษย์ย่อมมีฉายาจำลองที่เป็นทิพย์ปรากฏอยู่ เขาก็จะมองเห็นแต่ฉายาทิพย์นี้เท่านั้น และการเห็นสิ่งนี้ก็ย่อมจะแตกต่างจากการเห็นวัตถุหายาบในด้านส่วนสัดและมิติต่าง ๆ ซึ่งข้อแตกต่างนี้จะพิจารณาว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยมิได้

อย่างไรก็ตาม ถ้าวิญญาณในโลกทิพย์ทำกิจการโดยผ่านคนทรง ความรู้สึกต่าง ๆ ที่ละเอียดเป็นทิพย์นั้นจะค่อย ๆ มีลักษณะหายาบขึ้น และจะไม่สามารถสัมผัสกับวัตถุชั้นละเอียดในโลกทิพย์ของตนได้ แต่จะกลับสัมผัสกับวัตถุหายาบในโลกมนุษย์ได้เช่นเดียวกับเรา เว้นเสียแต่ว่าวิญญาณหรือโอปปาติกะผู้นั้นจะเป็นผู้ชำนาญสามารถสัมผัสได้กับสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั้งสองภูมิได้พร้อมกันในคราวเดียว และสามารถมอง

เห็นได้อย่างแจ่มชัด โปรดเข้าใจเสียด้วยว่า ความสลับซับซ้อนตามที่กล่าวมานั้นเป็นของมีอยู่แน่นอน และการจะประจักษ์ถึงสิ่งลึกลับเหล่านี้ได้ก็โดยอาศัยความสามารถอย่างเต็มขนาดและโดยวิธีทดสอบตามหลักของวิทยาศาสตร์เท่านั้น จึงจะพาดนให้พ้นจากการหลงผิดในสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นเสียได้

สำหรับในภูมีย่อยที่ ๗ อันเป็นภูมิต่ำสุดของทิพยภูมินั้น อาจกล่าวได้ว่าโลกมนุษย์เป็นฉากแบคราวด์ของภูมิที่ ๗ อยู่มาก ถึงแม้ว่าสิ่งที่เห็นนั้นจะผิดเพี้ยน และมองเห็นได้แต่เพียงบางส่วนก็ตาม และโดยเฉพาะแสงสว่าง ความดี ความสวยงามของโลกมนุษย์จะไม่ใช่ที่เห็นได้จากผู้ที่อยู่ในภูมีย่อยที่ ๗ ในคัมภีร์โบราณของอียิปต์สมัย ๔ พันปีมาแล้ว มีจารึกไว้ตอนหนึ่งว่า “สถานที่ ๆ เข้าได้มาสู่นี่คืออะไรกัน ? ไม่มีน้ำ ไม่มีอากาศ ลึกจนยังไม่ถึง มีสีดำ เสมือนกับคืนที่มืดสนิท ผู้คนอยู่กันท่ามกลางการไร้ความช่วยเหลือ...” สำหรับบุคคลผู้เคราะห์ร้ายซึ่งตกไปอยู่ในระดับนี้เป็นการแท้จริงที่ว่า “โลกทั้งโลกเต็มไปด้วยความมืดมิด และพลเมืองที่โหดร้ายทารุณ” แต่ทว่าความมืดนี้เกิดจากภายในตัวของ

เขาเอง และเป็นเหตุให้เขาต้องมาอยู่ในราตรีกาลแห่งความ
ชั่วร้ายและน่าสยดสยองนี้ นี่คือนรกที่แท้จริง ถึงแม้ว่าจะ
เหมือนนรกอื่น ๆ แต่ทั้งหมดก็เกิดจากคนนั่นเองที่เป็นผู้
สร้างสรรค์มันขึ้นด้วยตนเอง

ที่กล่าวมานี้ข้าพเจ้ามิได้หมายความว่านรกต่าง ๆ ใน
ภูมีย่อมนั้นจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากใจของตนเองไปเสียทั้ง-
หมด ส่วนนรกโดยแท้จริงมิได้มีอยู่ ความจริงนรกอันแท้
จริงมีอยู่ มันมีบนพื้นโลกของเราเป็นบางส่วน และบางส่วน
ซึ่งบางที่จะมีเป็นส่วนมากอยู่ใต้พื้นพิภพของเรา โดยแทรก
ซึมอยู่ตามเปลือกโลกในส่วนที่แข็ง นอกจากนั้นข้าพเจ้า
อยากจะหมายถึงว่า ไม่มีใครหรือที่เป็นผู้ยึดมั่นอยู่ในคุณ
งามความดี จะเป็นผู้ที่อยากสัมผัสกับภูมิภาคอันไม่เป็นที่น่า
ปรารถนานี้ และถ้าหากเขาต้องไปอยู่ในภูมิภาคนี้ก็หมายถึงว่า
เขาผู้นั้นเป็นผู้ที่มีความหยาบช้ำทั้งกายกรรม วาจกรรมและ
มโนกรรมอยู่เป็นแน่แท้

นักศึกษาส่วนมากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบถิ่นอัน
เป็นนรกนี้มาแล้ว มักจะมีความรู้สึกขยะแขยงทุกคน เพราะ

ดูเหมือนว่า กายทิพย์ของเขาจะได้ประสบเข้ากับสิ่งที่มีความ
แน่นและหยาบขรุขระ อันมีความน่าเกลียดน่ากลัวอย่างเหลือ
ที่จะพรรณาออกมาเป็นคำพูดใด ๆ ได้ และเสมือนกับว่าเขา
ได้ย่างเหยียบลงไปบนพื้นที่เหนียวเหนอะ และมีสีดำสก-
ปรกและอยู่ท่ามกลางผู้คน อันแสนสะอิดสะเอียนที่มาห้อมล้อม
เขาอยู่เต็ม

ภูมีย่อยที่ ๑, ๒ และ ๓ ถึงแม้จะกินเนื้อที่อยู่ในเทศะ
เดียวกัน แต่ก็มีความรู้สึกในสิ่งที่มีอยู่ในโลกมนุษย์น้อยมาก
พลเมืองที่อาศัยอยู่ในภูมิเหล่านี้จะมองไม่เห็นโลกและสิ่งต่างๆ
ที่เนื่องด้วยโลก เขาจะสร้างสิ่งแวดล้อมของเขาขึ้นมาเอง
ในภูมิภาคนี้มีดินแดนที่เรียกกันว่า “ซัมเมอร์แลนด์”
(summer land) ซึ่งมักกล่าวขวัญกันอยู่เสมอในห้วงทรงวิญ-
ญาณ และก็แน่นอนบรรดาผู้ที่เคยไปเยือนดินแดนนี้มาแล้ว
(โดยกายทิพย์) ย่อมนำมากล่าวโดยถูกต้องอย่างไม่มีข้อสงสัย
แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้นั้นด้วยว่ามีมากน้อยเพียงใด

บนภูมินี้แหละ ที่บรรดาโอปปาติกะ (spirits) สร้าง
บ้านเรือน โรงเรียนและพลเมืองต่าง ๆ ของตนขึ้นมาเป็น
การชั่วคราว และสิ่งเหล่านี้ก็มีปรากฏอยู่อย่างแท้จริง ถึง

แม้ว่า มันจะดูไม่เหมือนอย่างที่คุณสร้างต้องการจะให้เป็นไปก็
ตาม สิ่งซึ่งสร้างขึ้นจากความนึกคิดเหล่านี้มีเป็นรูปเป็นร่าง
ขึ้นมาถึงแม้ว่าในด้านความสวยงามจะมีอยู่เป็นการชั่วคราวก็
ตาม บรรดาผู้ที่ขึ้นมาเยือนซึ่งไม่เคยรู้ว่ามีสิ่งต่าง ๆ ที่สูงกว่านี้
อยู่อีกอาจจะท่องเที่ยวด้วยความเพลิดเพลินไปตามภูมิประเทศ
อันเป็นป่าและเขา ทะเลสาปอันสวยงาม และสวนดอกไม้
อันหอมกรุ่น ซึ่งดีกว่าที่มีอยู่ในโลกมนุษย์นี้เสียอีก หรือมิฉะนั้น
เขาก็อาจจะสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมให้มีขึ้นตามรสนิยมของเขา
ได้ รายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องระหว่างภูมีย่อยชั้นสูง ๓ ภูมิ
ด้วยกันอาจจะนำไปกล่าวอีก เมื่อได้พูดกันถึงเรื่องพลเมือง
ต่าง ๆ ที่เป็นมนุษย์ของโลกทิพย์

การกล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในบทนี้จะไม่เป็นการ
สมบูรณ์เลย ถ้าวันเสียซึ่งการกล่าวถึงสิ่งที่เราเรียกกันอยู่
บ่อย ๆ ว่า “บันทึกของแสงทิพย์” (the Records of the
astral Light) บันทึกเหล่านี้ (ซึ่งมีอยู่โดยแท้จริงใน “ความ
จำทิพย์”) (Divine memory) มีอยู่โดยแท้จริงและถาวรสถิต
อยู่ในระดับสูง และจะสะท้อนลงมาตามระยะเวลาเป็น

คราว ๆ ยังโลกทิพย์ สำหรับผู้ซึ่งมีอำนาจตาทิพย์ไม่ถึงระดับ
 นี้จะแลเห็นก็แต่เพียงครังคราว และก็ เป็นบางภาพที่ไม่มี
 ลักษณะติดต่อกัน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ภาพเหล่านี้ซึ่งเป็น
 ภาพเหตุการณ์ในอดีตทุกชนิด ก็จะฉายลงมายังโลกทิพย์อยู่
 เสมอเป็นนิจ และสิ่งนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
 ของผู้ขึ้นไปสืบสวนค้นคว้า ณ ที่นั้นเป็นอย่างมาก ข้าพ
 เจ้าไม่มีเนื้อที่พอที่จะกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่
 เรื่องทั้งหมดนี้ท่านจะพบได้ในบทที่ ๗ ของหนังสือ เรื่อง
 “ตาทิพย์” ซึ่งข้าพเจ้าได้ประพันธ์ไว้

บทที่ ๓

พลเมือง

บทที่แล้ว เรากล่าวถึงภาพภูมิประเทศไว้พอสมควร ในบทนี้เราจะได้กล่าวถึงพลเมืองของทิพยภูมิ พลเมืองในโลกนี้มีอยู่มากมายก่ายกองหลายประเภทเกินกว่าที่จะแยกแยะหรือจัดทำตารางขึ้นได้โดยง่าย ดังนั้นโดยวิธีที่สะดวกที่สุด เราจึงได้แบ่งพลเมืองของโลกทิพย์ออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ มนุษย์ (human) อมนุษย์ (non-human) และ ภูติ-จำลอง (artificial)

๑. มนุษย์

พลเมืองของโลกทิพย์ซึ่งเป็นมนุษย์ ว่าโดยลักษณะแบ่งออกได้เป็น ๒ พวก พวกหนึ่งคือพวกที่ยังมีชีวิตอยู่ (ในโลกมนุษย์) และพวกหนึ่งคือพวกที่ตายแล้ว (จากโลกมนุษย์) หรือจะพูดให้มันง่ายเข้าก็คือ พวกที่ยังมีกายเนื้ออยู่ และพวกที่ปราศจากซึ่งกายเนื้อแล้ว

๒๕ ๖๔๔๑

๑.๑ ศุภยงมบัวตอย

มนุษย์ที่อยู่ในโลกนี้ยังมีชีวิตอยู่ แต่สามารถขึ้นไป
ยังโลกทิพย์ได้ อาจแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ—

๑. ผู้พิเศษและศิษย์

(The Adept and His Pupils)

บุคคลที่อยู่ในประเภทนี้ โดยปกติจะไม่ใช้ กายทิพย์ (astral body) แต่จะใช้กายที่เกิดจากใจ (mind-body) กระทำหน้าที่ต่าง ๆ ในโลกทิพย์ กายที่เกิดจากใจนี้ยิ่งสูงเกินกว่ากายทิพย์หรือตัดไปจากกายทิพย์อีกชั้นหนึ่ง มวลสารที่ประกอบขึ้นเป็นกายนี้ เป็นมวลสารที่อยู่ในภูมิที่เกิดจากใจ (รูปภูมิ) (ภูมิที่เกิดจากใจยิ่งสูงกว่าทิพยภูมิหรือโลกทิพย์หนึ่งภูมิ ในภูมินี้แบ่งเป็นภูมีย่อยออกได้อีกเป็น ๗ ภูมิ ภูมิที่หนึ่งถึงสี่จัดเป็นรูปภูมิ ภูมิที่ห้าถึงเจ็ดจัดเป็นอรูปภูมิ มวลสารประจำแต่ละภูมิมี่ความละเอียด และหายาบ แตกต่างกันไปแต่ละภูมิ : ผ.ร.) และเป็นมวลสารที่ประกอบด้วยวัตถุที่มีอยู่ในภูมีย่อยตั้งแต่ชั้นที่หนึ่งถึงชั้นที่สี่ คุณภาพของกายนี้ก็คือสามารถจะผ่านจากภูมิที่เกิดจากใจ ลงมายัง ทิพยภูมิ หรือกลับขึ้นไปได้อย่างรวดเร็วไม่มีติดขัด

โดยธรรมชาติ กายที่เกิดจากใจนี้จะไม่ถูกมองเห็นจากผู้มีตาทิพย์ (ที่อยู่ในกายทิพย์และอยู่ในโลกทิพย์ เพราะมวลสารของกายทิพย์หยابกว่ามวลสารของกายที่เกิดจากใจ : ผ.ร.) ดังนั้นบรรดาศิษยานุศิษย์ซึ่งทำงานโดยใช้ร่างนี้ จำต้องเรียนรู้วิธีที่จะรวบรวม และดึงดูมวลสาร ในโลกทิพย์มา ห่อหุ้มกายที่เกิดจากใจของตนอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นที่ประจักษ์ แก่สายตาของพลเมือง ในโลกทิพย์ในอันที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เขาเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในครั้งแรกร่างชั่วคราวนี้อาจารย์จะเป็นผู้สร้างให้แก่ศิษย์ก่อน ชั้นต่อไปลูกศิษย์ก็จะเรียนรู้ ในการสร้างด้วยตนเองและกระทำได้อย่างรวดเร็ว

ในการฝึกหัดขั้นต้นวิชายังไม่แก่กล้าพอ บรรดาลูกศิษย์ทุกคนก็อาจจะต้องกระทำหน้าที่ โดยใช้กายทิพย์เป็นร่าง เหมือนกับบุคคลอื่น ๆ แต่ไม่ว่าเขาจะใช้ร่างกายอันไหนก็ตาม ถ้าบุคคลนั้นได้ขึ้นมาสู่โลกทิพย์ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ผู้เก่งกล้าสามารถแล้ว ร่างกายนั้นก็จะมีความสามารถ สัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกทิพย์ได้เสมอ และสามารถกระทำ

หน้าที่ในภูมีย่อยอีก ๗ ภูมิที่มีอยู่ในภูมิทิพย์นั้นอีกด้วย เขาผู้ซึ่งขึ้นมาปฏิบัติงานบนโลกทิพย์นั้น ยังมีรูปร่าง เป็นตัวของเขาเองเหมือนกับเพื่อนฝูงบนโลกมนุษย์แลเห็นนั้นแหละ แต่บนนี้แตกต่างไปจากโลกมนุษย์ก็คือ เขาไม่มีร่างกายหยาบ (เพราะกายหยาบนั้นกำลังหลับอยู่ในโลกมนุษย์) เท่านั้น

บนโลกทิพย์นี้ ผู้ขึ้นไปสำรวจจะได้พบกับบรรดาผู้ที่ศึกษาในวิชาระหัสยศาสตร์ (occultism) อันเป็นวิชาลึกลับหรือไสยศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนวิชานี้สำเร็จสามารถ ขึ้นมาท่องเที่ยวบนภูมินี้ได้ และบรรดาท่านเหล่านั้นล้วนมาจากภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น

๒. บุคคลผู้ฝึกฝนจิตจนก้าวหน้า แต่ไม่ได้้อยู่ภายใต้การนำของ ครู (Master)

บุคคลประเภทนี้อาจหรือไม่อาจเป็นผู้บรรลุคุณธรรมชั้นสูงก็ได้ เพราะศาสตร์แขนงนี้มีจำเป็นต้องดำเนินไปด้วยกัน บุคคลดังกล่าวนี้อาจมีคุณสมบัติพิเศษติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด คุณสมบัตินี้ อาจเป็นวิบากผลที่ได้กระทำมาตั้งแต่ชาติ

ก่อน ๆ ด้วยการบำเพ็ญคุณธรรมชั้นสูงและเป็นคนที่ไม่เห็น
แก่ตัว หรืออีกประการหนึ่งมิได้สั่งสมคุณธรรมด้านนี้มาเลย
หรือเป็นคนไม่มีคุณธรรมเลยก็ได้

บุคคลดังกล่าวนี้ เมื่อถอดกายทิพย์ ขึ้นไปสู่โลกทิพย์
ก็จะรู้สึกสัมผัสกับสภาวะในโลกนั้นได้อย่างสมบูรณ์ แต่การ
จะแลเห็นอะไรให้ถูกต้องต่อความจริง ก็ขึ้นอยู่กับการศึกษา
ด้วย บุคคลเหล่านี้สามารถจะท่องเที่ยวไปได้ทุกภูมิย่อย ๗
ภูมิในโลกทิพย์ แต่บางครั้งเขาก็ถูกอำนาจอันแยบยลในภูมิ
ใดภูมิหนึ่ง มัดไว้จนยากที่จะถอนตัวออกมาได้ เมื่อกลับลง
มายังมนุษย์ภูมิแล้ว เขาจะย้อนระลึกและทบทวนความจำ
ตามที่เขาได้ขึ้นไปเห็นมาได้ถี่ถ้วน (โดยการใช้สมองของกาย
เนื้อ) เพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับระดับความก้าวหน้าทางจิตของเขา
ว่ามีเพียงใด ซึ่งบางทีก็อาจจะจำผิดพลาดหรือจำไม่ได้เลยก็
อาจมีได้ บุคคลประเภทนี้จะปรากฏในโลกทิพย์โดยกายทิพย์
ทั้งนี้ก็เพราะเขาไม่ได้เรียนรู้วิชาการใช้กาย ที่เกิดจากใจกระ-
ทำหน้าที่

๓. บุคคลธรรมดา

บุคคลธรรมดานี้หมายถึง บุคคลประเภท ที่มีได้ฝึกฝน
อำนาจจิตในระหว่างที่กายเนื้อหลับ กายทิพย์จะลอยอยู่ใกล้ ๆ
กับกายเนื้อและอยู่ในสภาพที่ไร้สำนึก ส่วนจะไร้สำนึกมาก
น้อยเพียงใดก็แตกต่างกันไปแต่ละบุคคล

ในบางราย กายทิพย์ตกอยู่ในสภาพไร้สำนึกน้อย
ก็จะล่องลอยละเมอฝันไปในสถานที่อันเป็นทิพย์ บางครั้งก็
ไปประสบกับ กายทิพย์ของ ผู้อื่น ที่ตก อยู่ใน สภาพเดียว กันนี้
และก็จะก่อให้เกิดสภาวะต่าง ๆ ขึ้น ทั้งในสภาพที่พึงพอใจ
และไม่พึงพอใจ ประสบการณ์ที่ได้รับนี้ปนเปสับสนกันวุ่น
วาย เมื่อตื่นขึ้นมาในตอนเช้าเขาจะรู้สึกคล้ายกับว่าเขาได้
ฝันไป

สำหรับคนที่เจริญแล้ว เช่นชนเผ่าคีวีไลซ์ในปัจจุบัน
บัดนี้ ประสาทสัมผัสทิพย์ได้รับการพัฒนาไปแล้วเป็นอย่างดี
เมื่อเขาประสงค์ จะตรวจสอบ สภาวะการณ์ อันเป็น อยู่รอบ ๆ
ตัวเขาในขณะที่หลับก็อาจจะกระทำได้ แต่ส่วนใหญ่แล้ว
ประสาทสัมผัสยังไม่ถูกกระตุ้นไปถึงจุดที่จะทำงานได้ ดังนั้น
เขาจึงนอนหลับโดยที่ไม่รู้ว่า ขณะที่เขาหลับนั้นกายทิพย์ได้

ทำอะไรไปบ้าง โดยแท้ที่จริงเขามีความสามารถนี้อยู่แล้วแต่
ก็มิได้ใช้มัน เขาตื่นขึ้นมาแล้วในโลกทิพย์ แต่ก็กังวลเกี่ยวกับ
สภาวะการณ์ในโลกทิพย์จึงทำให้เขามีสำนึกน้อย และกลาง
เดือนเหลือเกินต่อสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

แต่ถ้าบุคคลนั้นเป็นสานุศิษย์ของท่านครูแห่งปัญญา
(Masters of Wisdom) สภาพกังวลนี้จะไม่มีอยู่เลย เขา
จะตื่นอย่างเต็มที่ในโลกทิพย์ เขาจะเรียนรู้และกระทำหน้าที่
ที่ต่าง ๆ ในด้านให้ความช่วยเหลือแก่พลเมืองใน โลกทิพย์
เวลาในช่วงที่กายเนื้อหลับแต่กายทิพย์ตื่น จะช่วยให้เขาได้
ทำการทำงานที่มีประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และจะไม่มีความรู้สึก
เหน็ดเหนื่อยในกายทิพย์หรือ กายเนื้อ ที่นอนพักผ่อน อยู่
เลย (ดู “ผู้ช่วยเหลือที่มองไม่เห็นตัว” ในบทที่ ๕)

ในกรณีที่ หมู่ชน นั้นเป็น ชนเผ่าที่ ล้าหลัง และยังไม่
เจริญ ปรากฏว่าลักษณะแห่งกายทิพย์ของหมู่ชนเหล่านั้น
ไม่มีรูปร่างที่สังเกตเห็นได้โดยชัดเจน ไม่เหมือนกับหมู่ชนที่เจริญ
แล้ว ซึ่งจะมีรูปพรรณสัณฐานของกายทิพย์ปรากฏชัดเจน
และจะมีลักษณะเหมือนกับกายเนื้ออย่างใกล้ชิด ในการที่

จะสังเกตเห็นลักษณะของกายทิพย์^๕ จะต้องมองดูด้วยตาทิพย์ และจะแลเห็นว่ามีรัศมี (aura) ชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็น หมอกอันเรืองด้วยแสงสี รูปพรรณสันฐานเป็นรูปไข่หยาบ ๆ อยู่ล้อมรอบกาย^๕ รัศมีที่ห่อหุ้มกาย^๕นั้นจะแผ่รัศมีออกไปจากกาย^๕ประมาณ ๑๘ นิ้ว นักศึกษาในวิชานี้จะสังเกตเห็นได้ว่า รัศมี^๕มีลักษณะพันกันอยู่อย่างซับซ้อน ประกอบไปด้วยมวลสารซึ่งมีอยู่ประจำภูมิต่าง ๆ และมารวมกันเป็นกายทิพย์^๕ขึ้นมา สำหรับผู้มีอำนาจตาทิพย์^๕ชั้นต่ำ กล่าวคือ เห็นได้เฉพาะมวลสารประจำโลกทิพย์เท่านั้น และไม่สามารถจะแลเห็นสูงไปได้กว่านี้ สิ่งที่ปรากฏแก่ตาของเขาก็คือรัศมี^๕ ซึ่งเป็นมวลสารทิพย์เหล่านี้ มิใช่จะมีอยู่ล้อมรอบกาย^๕เท่านั้น หากยังแทรกซึมปนเปกันเข้าไปในกาย^๕อีกด้วย ฉะนั้น ความหนาแน่นของมวลสารทิพย์ที่ปรากฏใกล้ชิดกับขอบนอกของกายจะปรากฏว่า มีความแน่นมากกว่าส่วนของรัศมี^๕ที่อยู่ห่างจากร่างกายออกไป ลักษณะที่เป็นเช่นนี้^๕น่าจะเป็นด้วยอำนาจดึงดูดระหว่างกาย^๕กับกายทิพย์^๕ทำให้เกิดความหนาแน่นเช่น^{๕๕}นี้ แต่การจะเป็นอย่างไรก็ตาม มวล

สารของ กายทิพย์ มีลักษณะ ของความแน่น ตอนที่อยู่ใกล้กับ กายเนื้อมากกว่าที่อยู่ห่างออกไปแน่โดยมิต้องสงสัย

ในระหว่างที่กายเนื้อหลับ กายทิพย์ล่องลอยออกจาก กายเนื้อ ผู้ใดก็ตามที่มองด้วยอำนาจตาทิพย์จะแลเห็นกายทิพย์นั้นมีลักษณะเหมือนกับกายเนื้อ และที่กายทิพย์นั้นก็จะมีรัศมีห่อหุ้มอยู่อีกชั้นหนึ่ง เช่นเดียวกันกับกายเนื้อมีรัศมีของกายทิพย์ห่อหุ้มอยู่ และรัศมีที่ห่อหุ้มกายทิพย์อยู่นี้จะมีความหนาแน่นของมวลสารแตกต่างกันไป แล้วแต่รัศมีนั้น จะอยู่ห่างจากกายทิพย์มากน้อยเพียงใด

๔. อาจารย์ทางมายาศาสตร์หรือลูกศิษย์

บุคคลประเภทนี้ ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับประเภทแรก (ผู้วิเศษและศิษย์) เว้นเสียแต่ว่าประเภทหลังนี้ มีลักษณะในการพัฒนาทางจิตไปในทางชั่วร้าย แทนที่จะเป็นไปในทางคุณงามความดี บุคคลประเภทนี้ใช้อำนาจไปในทางที่มีลักษณะ อันเป็นการเห็นแก่ตัวมากกว่าที่จะเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนที่จะมีแก่มนุษยชาติ ในหมู่ของผู้ที่ไขว้เขว คุณไสยเหล่านี้ ชั้นต่ำ ๆ หน้อยก็ได้แก่นิโกรไนลัทธิวูด และ

พวกพ่อมดหมอผี หรือ หมอยาในกลุ่มพวกคนป่าใน หมู่พวกที่มีปัญญาสูง ก็ได้แก่พวกอาจารย์ทางมายาศาสตร์แห่งธิเบต

๑.๒ ผู้ตายแล้ว (Dead)

ประการแรกทีเดียว คำว่า “ผู้ตายแล้ว” เป็นคำที่ไม่สามารถจะนำมาเรียกขานกันเลย เพราะบุคคลที่เราจัดไว้ในประเภทนั้นนี้ แท้จริงเขาก็ล่วงแล้วแต่ยังมีชีวิตโดยสมบูรณ์ เช่นเดียวกับเรา ๆ ท่าน ๆ นั้นเอง ฉะนั้นคำที่นำมาใช้นี้ขอให้เข้าใจว่า เป็นเพียงแต่หมายถึงผู้ที่ไม่มีกายเนื้อแล้วนั่นเอง บุคคลเหล่านี้อาจแบ่งออกได้เป็น ๑๐ ประเภทดังนี้

๑. ผู้อยู่ในสภาพของนิรมานกาย (The Nirmanakaya)

ผู้อยู่ในสภาพนี้หมายถึงบุคคลประเภทที่มีสิทธิ ที่จะบรรลุถึงสภาพพระนิพพานแล้ว แต่สละเสียซึ่งสิทธิอันนั้น ทั้งนี้เพื่ออุทิศตนที่จะบำเพ็ญประโยชน์แก่มนุษยชาติต่อไป บุคคลประเภทนี้เรานำมากล่าว ก็เพื่อจะจัดทำเนียบให้เป็น การสมบูรณ์เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ท่านเหล่านี้ (โพธิสัตว์)

ยากที่จะมาปรากฏตัวในภุมิต่ำ ๆ เช่นมนุษย์โลกเรานี้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อมีงานเกี่ยวข้องกับท่าน และท่านเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะกระทำ ท่านก็สร้างกายทิพย์ขึ้นเป็นการชั่วคราว จากมวลสารปรมาณู ซึ่งมีอยู่ในภุมินั้น เช่นเดียวกับผู้วิเศษ ซึ่งมีเรณอร่างอยู่ในภุมิของกาย ที่เกิดจากใจ (mind-body) มิอาจมองเห็นเรณอร่างของท่านได้ด้วยตาทิพย์ (เพราะตาทิพย์ยังอยู่ในวิสัยของโลกทิพย์เท่านั้น) จำต้องเนรมิตให้กายนั้นหยาบขึ้นมาเป็นกายทิพย์ เพื่อคนที่อยู่ในโลกทิพย์จักมองเห็นได้ เพื่อที่บุคคลผู้อยู่ในสภาพนี้จะปฏิบัติกิจได้ในทุกชั้นภุมิโดยมิชักช้า ท่านจำต้องมีมวลสารของทุกภุมิไว้ในตน เพื่อจะใช้เป็นร่างกายได้เหมาะแก่ภุมิต่าง ๆ รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง “นิรมานกาย” โปรดหาดูได้จากเรื่อง “เสียงแห่งความเงียบ” (The Voice of Silence) ของท่านมาตาม บลาวาตสกี และในหนังสือเรื่อง “ผู้ช่วยเหลือที่มองไม่เห็นตัว” (Invisible Helpers) ของข้าพเจ้า

๒. สาธุศิษย์ที่รอการเกิด

ในวรรณคดีของพรหมวิทยามีกล่าวอยู่บ่อยครั้งเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า เมื่อสาธุศิษย์ได้บรรลุถึงขั้นหนึ่งด้วยความช่วยเหลือของ ครู ของเขา เขาสามารถที่จะหลีกเลี่ยงกฎของธรรมชาติที่จะนำเขาไปสู่โลกสวรรค์ หลังจากที่ผ่านโลกทิพย์ไปแล้ว ในโลกสวรรค์นั้น เขาจะได้รับผลบุญซึ่งเขาได้ทำไว้ครั้งที่มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์

บรรดาสาธุศิษย์ที่มีชีวิตอันเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ และมีคุณธรรมสูง กระแสของผลบุญนี้มีอำนาจมาก เมื่อเขาเข้าไปสู่โลกสวรรค์ กระแสแห่งบุญนี้จะส่งผลให้เขามีชีวิตอยู่ในโลกสวรรค์เป็นเวลานานมาก ดังนั้นสาธุศิษย์เหล่านี้ แทนที่จะพอใจอยู่กับชีวิตในโลกสวรรค์ เขากลับประกาศที่จะสละโลกสวรรค์นั้นเสีย ซึ่งถึงแม้เขาจะอยู่ในระดับต่ำเพียงใด เขาก็สมัครที่จะดำเนินตามรอยพระบาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เคยประกาศสละมาแล้ว เขาจะใช้พลังบุญของเขามืออยู่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ ถึงจะแม้เป็นพลังอันกะจ้อยร่อยเพียงไรก็ตามที ก็นับว่าส่วนอัน

กะจ้อยร่อยของเขานี้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับงานอันยิ่งใหญ่ของพวกนิรมาณกายเช่นกัน โดยการสละมรรคาแห่งความสุขเช่นนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่า เขาได้สละความสุขอันมีเวลานานนับเป็นพันปีไปสิ้น แต่ผลดีก็มีอยู่ เขามีโอกาสจะได้ดำเนินชีวิตอันมีวิวัฒนาการต่อไปโดยไม่มีเวลาหยุดพัก

เมื่อสานุศิษย์ผู้ตัดสินใจดังนี้แล้ว สิ้นชีวิตลง ภาย
ทิพย์ก็จะออกจากกายเนื้อ เหมือนกับที่เขาได้เคยฝึกฝนนำ
กายทิพย์ออกจากร่างมาก่อนเสมอ นั่นแล้ว เมื่อกายทิพย์ออก
จากร่าง กายทิพย์นั้นก็จะไปคอยอยู่ในโลกทิพย์ จนกว่าครุ
ของเขาจะได้ดำเนินการ ตระเตรียมให้เขาไปเกิดเป็นมนุษย์
ใหม่ ด้วยความเหมาะสมต่อไป การดำเนินการเช่นนี้จะต้อง
ได้รับอนุญาตจากวงการเบื้องสูงเสียก่อน และถึงแม้จะได้รับ
อนุญาตแล้วก็ตาม เนื่องด้วยกฎธรรมชาติเป็นกฎที่มีพลังสูง
ในขณะที่สานุศิษย์กำลังประคองตนอยู่ในโลกทิพย์ และครุ
ของเขากำลังดำเนินการอยู่นั้น เขาจะต้องระมัดระวังอย่าง
เต็มที่ทุกขณะ มิให้พลังอันมีอิทธิพลของโลกสวรรค์มากระทบ

กระทบเขาได้ มิฉะนั้นเขาก็จะต้องไหลไปตามกระแส
วิวัฒนาการอันเป็นปกติอีกสัปดาห์

ในหลายกรณี ถึงแม้ว่ากรณีเหล่านี้จะเกิดขึ้นยาก
แต่ก็มีอยู่ สถานุศิษย์ผู้นั้นอาจจะหลีกเลี่ยงสภาพของการเกิด
ใหม่ได้ โดยเข้าไปสิงอยู่ในร่างของคนอื่น ซึ่งเจ้าของมิได้
ใช้ร่างนั้นแล้ว แต่โดยธรรมชาติ ร่างที่จะเข้าครองนั้นที่จะ
หาความเหมาะสมจริงๆ เป็นการหาได้ยาก ฉะนั้นเขาจึงต้อง
คอยการเกิดใหม่อยู่บนโลกทิพย์ดังที่กล่าวมาแล้ว จนกว่า
โอกาสอันเหมาะสมในการเกิดจะอำนวยให้ แต่ในขณะที่รอ
คอยอยู่บนโลกทิพย์ เขาจะไม่เสียเวลาไปแม้แต่น้อย เขายัง
มีความสำนึกเป็นตัวของเขาอยู่อย่างเต็มที่ และเขาสามารถที่
จะปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ตามที่ ครู จะมีบัญชาให้เขา
กระทำ และก็รู้สึกว่าการทำได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งกว่าอยู่ใน
สภาพของกายเนื้อเสียอีก สติสัมปชัญญะและความสำนึก
ของเขายังมีอยู่ครบบริบูรณ์ และเขาสามารถท่องเที่ยวไปมา
ตามปรารถนาได้ทั่วทุกภูมิย่อยในโลกทิพย์

๓. บุคคลธรรมกายหลังที่สิ้นชีวิตลง

เห็นจะไม่จำเป็นต้องกล่าวก็ได้ว่า บุคคลประเภทนี้มีอยู่เป็นจำนวนหลายร้อยล้านเท่าของบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว บางคนก็อยู่ในภูมิโลกทิพย์นี้เป็นเวลานาน บางคนก็อยู่เพียงระยะสั้น ๆ อาจเป็นเพียงไม่กี่วันหรือไม่กี่ชั่วโมงก็ได้ บางคนก็อยู่เป็นเวลานานนับได้หลายร้อยปี

สำหรับบุคคลที่ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกด้วยความประพฤติดีประพฤติชอบ เป็นคนมีคุณธรรมสูงและไม่เห็นแก่ตัว จะไม่ตกอยู่ในอิทธิพลของความดึงดูดของโลกทิพย์ เมื่อเขาสิ้นชีวิตลง ประการแรกที่สุดเขาทั้งกายหยาบเอาไว้ ต่อมาก็ทั้งกายอีเธอร์ และในไม่ช้าก็จะทั้งกายทิพย์ หรือกายที่เกิดจากตัณหา และก็ผ่านขึ้นไปสู่ภูมิสวรรค์ (ครองกายที่เกิดจากใจ) เพื่อรับผลของกรรมดี ณ ที่นั้น

บุคคลผู้มีจิตใจอันบริสุทธิ์ และเต็มไปด้วยคุณธรรม จะต้องตกอยู่ในลักษณะดังกล่าวมาแล้ว เพราะเหตุว่าเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ในมนุษยโลก เขาได้ลดตัณหาในการดำเนินชีวิตให้ลดน้อยลงมากแล้ว จิตใจของเขาย่อมพุ่งขึ้นอยู่ในระดับสูง

ต้นหาอันจะมีอิทธิพลให้เขาดำรงชีวิตอยู่ในโลกทิพย์ก็มีเพียงเล็กน้อย ซึ่งไม่ซำก็ยอมจะหมดไป ดังนั้นเขาอาจดำรงชีวิตอยู่ในโลกทิพย์เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งอาจมีลักษณะคล้ายอยู่ในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่นในโลกทิพย์ และในไม่ช้าความรู้สึกของเขาก็จะดิ่งลงไปสู่ความหลับอีกครั้งหนึ่ง แล้วเขาก็หลุดออกจากกายทิพย์ เข้าเสวยสุขในโลกสวรรค์ต่อไป

สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีได้พัฒนาอำนาจจิตหรือพัฒนาความรู้ในด้านรหัสวิทยา สิ่งทีอธิบายมานี้อาจจะเป็นที่เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง และคนส่วนใหญ่ก็ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ด้วยกันทั้งนั้น คนธรรมดาไม่มีทางที่จะปลดปล่อยต้นหาออกไปจากใจตนก่อนที่จะตาย ดังนั้นก็ยอมจะใช้ชีวิตอยู่ในโลกทิพย์เป็นเวลานาน และท่องเที่ยวไปตามภูมีย่อยต่างๆ ของโลกทิพย์ จนกว่าจะชดใช้พลังแห่งวิบากกรรมที่ตนได้กระทำเอาไว้จนหมด และเมื่อนั้นก็จะเลื่อนชั้นเลื่อนภูมิต่อไป

บุคคลทุกคน หลังจากตายแล้วจะต้องผ่านไปตามภูมีย่อยต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกทิพย์และเลื่อนลำดับขึ้นไปสู่โลกสวรรค์ ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้สึกในภูมิต่างๆ ที่ตนผ่านนั้น

เสมอไป โดยปกติกายเนื้อของคนเราประกอบด้วย ของแข็ง ของเหลว แก๊ส และอีเธอร์ประการใด กายทิพย์ก็มีสภาพ เช่นนั้น เว้นแต่จะแตกต่างกันที่ดีกรี และความสั่นอันมา ประกอบเป็นวัตถุร่างกายชั้นเท่านั้น

คนเราจะอยู่ในภุมิย่อยชั้นใดของโลกทิพย์ก็แล้วแต่ สภาพของมวลสารที่ประกอบขึ้นเป็นกายทิพย์ของผู้นั้น ซึ่ง นั้นก็คือขึ้นอยู่กับ การดำรงชีวิต และกิเลสตัณหาของผู้นั้นที่เป็นเหตุดึงดูดมวลสาร ชนิดที่เหมาะสมกับตัวเขา มาประกอบเป็นร่างกายชั้น ดังนั้นถ้าหากผู้นั้นประกอบกรรมดี มีจิตใจ สูงขึ้น ก็จะมีอิทธิพลต่อสภาพของมวลสารประเภทหยาบที่ ประกอบเป็นกายทิพย์ กล่าวคือมวลสารหยาบที่ห่อหุ้มเขาอยู่ ก็จะสลายตัว ปล่อยให้เขาไปสู่ภุมิย่อยที่สูงขึ้น (นั่นก็คือดึงดูดมวลสารที่ละเอียดกว่ามาแทน)

ในกรณีของบุคคลผู้มีจิตใจสูง ท่านผู้นั้นผ่านภุมิย่อย ในโลกทิพย์ทุกภุมิ และไปรู้สึกตัวขึ้นในโลกสวรรค์ทันที ดังที่ได้อธิบายมาแล้ว ขออย่าได้เข้าใจว่ามีภุมิย่อยแยกกันตั้ง อยู่เป็นส่วนตัดจากกัน ในอวกาศ ภุมิย่อยต่าง ๆ แทรกซึม

และซ้อนอยู่ระหว่างกัน ฉะนั้นเมื่อเรากล่าวว่า บุคคลคนหนึ่งผ่านจากภูมีย่อยหนึ่งไปสู่อีกภูมีย่อยหนึ่ง มิได้หมายความว่า เขาเคลื่อนที่ไปในอวกาศแต่ประการใด เขาเป็นเพียงเปลี่ยนจุดรวมของสภาวะแห่งวิญญาณจากภายนอกไปสู่ภายในเท่านั้น

ผู้ที่ตายจากโลกมนุษย์ และไปรู้สึกตัวตื่นในภูมีย่อยชั้นต่ำสุด (ภูมิที่ ๗) ของโลกทิพย์ แสดงว่าผู้นั้นเป็นผู้มีกิเลสตัณหาหยาบและสันดานชั่วร้าย ซึ่มาหย่าเป่ มักมากในกามคุณและอื่น ๆ ผู้นั้นจะต้องชดใช้กรรมอยู่ ณ ที่นั้นจนกว่ากิเลสตัณหาจะเบาบางลง ในขณะที่อยู่ในภูมินี้ จะต้องได้รับความทรมานจากกิเลสตัณหา ที่มีความเข้มข้นอยู่ในสันดาน เพราะใน ภูมินี้ไม่มีสิ่งใดที่เขาชอบเขาปรารถนา เช่น สุรายาเมา หรือกามคุณอื่น ๆ จะสนองตอบต่อความปรารถนาอันรุนแรงให้แก่เขาได้ ดังนั้นเขาย่อมมีความทรมานทรมานอย่างหนัก เว้นเสียแต่ว่า ในบางโอกาสเขาได้มีโอกาสไปสิงอยู่ในร่างมนุษย์ผู้มีสันดานเช่นเดียวกับเขา และได้เสพยาสิ่งที่เขาปรารถนาและต้องการนั้น

สำหรับบุคคลผู้มีสันดานดีหน่อยจะอยู่ในภุมิที่ ๗ ไม่นานนัก แต่ถ้าหากสันดานและความคิดยังคงหมกหมุ่นอยู่ในเรื่องราวต่าง ๆ ของโลกแล้ว เขาก็จะต้องมาอยู่ในภุมิย่อยที่ ๖ และก็จะคอยไปสิงสถิตอยู่กับสถานที่ หรือคอยวนเวียนใกล้ชิดอยู่กับบุคคลที่เขารักใคร่ และมีความสนิทสนม ซึ่งขณะนี้ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์เสมอ สำหรับภุมิย่อยที่ ๕ และ ๔ ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ทว่าคนในภุมินี้มีการเกี่ยวพันและยึดติดในโลกมนุษย์น้อยลงไปกว่าภุมิที่กล่าวมา และคนเหล่านี้มักจะสร้างสิ่งแวดล้อมตามความคิดของตนขึ้นเอง

เมื่อเราได้ขึ้นมาสำรวจยังภุมิย่อยที่ ๓ เราพบว่าลักษณะของภุมิย่อยนี้เปลี่ยนแปลงไปหมด พลเมืองในภุมินี้มีชีวิตอยู่ท่ามกลางเมืองที่ตนสร้างขึ้นด้วยมโนภาพของตนเอง แต่ทั้งนี้มิได้สร้างขึ้นมาด้วยความคิดของตนเองทั้งหมด หากเป็นการสร้างเสริมเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้อาศัยอยู่ก่อน ได้สร้างขึ้นจากความคิดดั้งเดิมแล้ว

ส่วนในภุมิย่อยที่ ๒ เป็นสถานที่สำหรับบุคคลที่เห็นแก่ตัวและมีได้มีความเลื่อมใสในศาสนาที่ถูกต้อง พวกนี้สวม

มงกุฎทองและบุชารูปปั้นชั้นหยาบ ซึ่งนับถือว่าเป็น
พระเจ้าของประเทศชาติของตน สำหรับภูมีย่อยชั้นสูงสุด
คือภูมีย่อยชั้นที่ ๑ เป็นภูมิสำหรับบุคคล ซึ่งเมื่อยังมีชีวิต
อยู่ในโลกมนุษย์ มีความยึดถือแต่ในเรื่องวัตถุนิยมเป็น
สรณะ และบุคคลเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นบุคคลชั้นปัญญาชน
บุคคลเหล่านี้จะสถิตอยู่ในภูมินี้เป็นเวลาหลายปี มีความสุขพอ
สมควรในด้านใช้ความขบคิดปัญหาต่าง ๆ ด้วยปัญญา และ
มิได้กระทำความดีเป็นพิเศษให้แก่ผู้ใด ดังนั้น การพัฒนา
ทางจิตใจ จึงไม่สู้จะก้าวหน้าในอันที่จะเลื่อนชั้นขึ้นไปสู่โลก
สวรรค์ได้

ดังที่ได้เคยอธิบายมาแล้ว จะต้องทำความเข้าใจให้ดี
ก่อนว่า ภูมีย่อยเหล่านี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นที่ในอวกาศ
โอปปาทิกะที่อยู่ในภูมิต่างเหล่านี้ สามารถจะล่องลอยไปไหนต่อ
ไหนได้รวดเร็ว แต่วิญญาณของเขาจะไม่สามารถขึ้นไปสู่ภูมิ
ที่อยู่สูงกว่าเขา เว้นเสียแต่ว่าเขาจะได้ละเสียซึ่งอุปาทานที่
ยึดติดอยู่แต่ในภูมิของเขาแล้วเท่านั้น

ภฏนี้ไม่มีข้อยกเว้น เขาจะอยู่ในภูมิใดภูมิหนึ่งช้า
หรือเร็ว นั่นก็ขึ้นอยู่กับการชำระจิตใจของเขาว่ากระทำได้

มากน้อยเพียงใด อนึ่ง สมมติว่าบุคคลคนหนึ่งในอดีตชาติ
 นิสสัยใจคอของเขาทำให้เขาต้องสะสมมวลสารในภุมิย์ย่อยที่ ๗
 คือภุมิต่ำสุดไว้มาก มาในชาตินี้เขาพยายามที่จะควบคุมความ
 ประพฤติและนิสสัยใจคอให้ดีขึ้น แต่ก็เป็นการยากที่เขาจะ
 ชำระสิ่งที่ไม่ดีนั้นออกได้ทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเขา
 กระทำดี มวลสารที่ประกอบขึ้นเป็นกายทิพย์ของเขาก็จะ
 ละเอียดขึ้น แม้ว่ามันจะเป็นไปอย่างเชื่องช้าเพียงใดก็ตาม
 แต่ถ้าบุคคลผู้นั้น สิ้นชีวิตเสียก่อนที่การชำระจิตใจจะดำเนิน
 ก้าวหน้าไปได้มาก มวลสารหยาบของภุมิต่ำสุดที่มีอยู่ในกาย
 ทิพย์ ก็จะต้องชักนำให้เขาต้องไปเป็นโอปปาติกะในภุมิต่ำ
 สุดจนได้ แต่สำหรับบางคนเมื่อเขาตายไปจากโลกนี้ เมื่อลง
 ไปอยู่ในภุมิต่ำสุดแล้ว เขาอาจจะอยู่ในสภาพไร้สำนึก ไม่
 รู้สึกตัวโดยตลอดเลย ทำให้ไม่ได้รับความทุกข์ทรมานจาก
 ภุมินี้จนกว่าจะหลุดพ้นขึ้นมาก็ได้

แต่สำหรับนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาหัตสวิทยา (occultism)
 ชีวิตในโลกทิพย์ของเขาจะแตกต่างไปจากที่กล่าวนี้ สำหรับ
 คนธรรมดา^๕นั้นเมื่อสิ้นชีวิตลง และเมื่อรู้สึกตัว^๕ขึ้นใน

ทิพยภูมิ สภาพของต้นหาธาตุ (desire elemental) จะสร้าง
 สรรค์มวลสารให้แก่กายทิพย์ของเขาตามสภาพการณ์ของผู้
 นั้น ร่างกายของเขา จะรับรู้คลื่นของความสั่นภายนอกได้
 ตามสภาพของมวลสารในร่างกาย ฉะนั้นการเห็น การได้ยิน
 ของเขา จึงจำกัดอยู่เฉพาะในภูมิของเขา เท่านั้น เขาไม่
 สามารถจะเห็นสภาพของภูมิอื่นได้ และก็แน่นอนที่เขาย่อม
 จะต้องนึกว่า สิ่งที่เขาเห็นมีเพียงเท่านั้น สิ่งอื่นนอกจากนี้ไม่
 มีอีกแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะเขาขาดความรู้ในเรื่องธาตุแห่งมวล-
 สารที่มีอยู่ในตัวของเขานั้นเอง และดังนั้นเขาจึงต้องยอมรับ
 สภาพอันถูกจำกัดนี้

สำหรับศิษย์ในสำนักพรหมวิทยาย่อมเข้าใจในเรื่อง
 ต่าง ๆ เหล่านี้ดี และเขาย่อมรู้ว่าสภาพอันถูกจำกัดนี้เป็นเรื่อง
 เล็กน้อยสำหรับเขา เมื่อเขารู้ดังนี้เขาจะต่อต้านและอดกลั้น
 ต่ออิทธิพลของต้นหาธาตุ และเขาจะยังคงทรงสภาพกาย-
 ทิพย์ไว้ตามสภาวะเช่นที่เขาดำรงอยู่ในโลกมนุษย์ นั่นก็คือ
 ดำรงสภาพการณ์ผสมของมวลอนุภาคทุกภูมิย่อยไว้ และอยู่
 ในสภาพที่จะเคลื่อนไหวไปไหนมาไหนได้ทุกภูมิ เมื่อเขาทำ

ดังนั้นได้ เขาก็จะสามารถรับความสั่นจากมวลสารซึ่งอยู่ใน
 ทุก ๆ ภูมิภาคย่อยของโลกทิพย์ได้พร้อมกันในขณะเดียว เมื่อ
 เป็นดังนี้ สภาพความเป็นไปของโลกทิพย์ทั้งมวลก็ประจักษ์
 แก่ตาเขา โดยไม่ถูกจำกัดสภาพ เขาสามารถที่จะเคลื่อนไหว
 ไปไหนต่อไหนได้ โดยอิสระเหมือนกับที่เขาได้เคยทำขณะที่
 ภายเนื้อหลับ และดังนั้นเขาก็สามารถที่จะพบและติดต่อกับ
 บุคคลใด ๆ ในทิพยภูมิ ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะอยู่ในภูมิภาคย่อยชั้น
 ไหน ๆ ก็ตาม

ความพยายามที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพ
 ร่างกายใหม่ และคงสภาพของกายทิพย์ไว้ตามสภาพเดิมนั้น
 ก็เป็นเรื่องทำนองเดียวกับการอดกลั้นต่อกิเลสตัณหาที่มีอยู่
 อย่างรุนแรง ในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ในทิพยภูมินั้นเอง
 ทั่วภูต (elemental) หรือกิเลสธาตุเอง ก็มีความหวั่นเกรงต่อ
 สภาพกึ่งสำนักอันประหลาด ๆ และมันก็พยายามจะยับยั้ง
 ความกลัวอันนี้ไปสู่คน ดังนั้นสัญชาติญาณของคนจึงประสบ
 กับอันตรายต่าง ๆ ที่อธิบายไม่ได้ และเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงสิ่ง
 นี้ เขาจึงต้องยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพขึ้นใหม่ แต่

อย่างไรก็ตาม ถ้าเขาต่อต้านกับความกลัวอันไม่มีเหตุผลนั้น
ได้ โดยใช้ความรู้ที่ตนได้เรียนมาแล้ว พิจารณาอย่างสงบ
และรอบคอบว่า เขาไม่มีเหตุผลอะไรจะต้องกลัว เช่นเดียวกับ
กับที่เขาเคยพิจารณาออกกลิ่นดอกไม้เลิศตัญหาที่เคยเผชิญมา
แล้วเมื่อยังมีชีวิตอยู่ในโลกจนเป็นผลสำเร็จ เมื่อเป็นดังนี้
เขาก็ต่อต้านอิทธิพลของภุตได้ และเมื่อนั้นเขาก็กลายเป็น
ผู้มีอำนาจขึ้นในโลกทิพย์ สามารถดำเนินการช่วยเหลือผู้อื่น
ได้ต่อไป เสมือนเมื่อเขาได้เคยกระทำในระหว่างที่กายเนื้อ
อยู่ในระหว่างหลับ

ในการสื่อสารติดต่อกันในทิพยภูมิ ข้อจำกัดย่อมมี
อยู่ตามสภาพความรู้ของบุคคลผู้นั้น ดังเช่นสภาพเดียวกับ
โลกมนุษย์ ในขณะที่สานุศิษย์ของพรหมวิทยา สามารถที่
จะใช้ร่างกายที่เกิดจากใจ ติดต่อส่งกระแสความคิดไปยัง
บุคคลหนึ่งซึ่งอยู่บนโลกนั้นได้รวดเร็วยิ่งกว่าในโลกมนุษย์
โดยการใช้วิธีส่งกระแสความรู้ลึกอันประทับใจ แต่พลเมือง
ในโลกทิพย์ไม่สามารถจะกระทำดั่งนั้นได้ และดูว่าจะมีข้อ
จำกัดหลายประการที่ขัดขวางไว้ เช่นเดียวกับโลกมนุษย์

ความคิดเกี่ยวกับเรื่องสภาพของความตายตามที่ยึดถือกันอยู่ทั่วไปนั้น เป็นเรื่องเหลวไหลสิ้นดี ทั้งนี้เกิดจากความไม่รู้แท้ ๆ ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ในกรณีส่วนใหญ่โดยทั่วไป การสูญเสียดังกล่าวหลังจากตายมิได้ก่อให้เกิดความแตกต่างกัน ในด้านสติปัญญาแต่ประการใด ผู้ที่ตายไปเป็นโอรสโอรสาแล้วก็ยังคงมีสติปัญญา มิได้แตกต่างไปจากเราหรือท่านประการใด

คำสอนทางศาสนาของทางตะวันตกวาดภาพชีวิตหลังจากตายไว้อย่างไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงทำให้บุคคลผู้มีสติปัญญามักจะประหลาดใจและฉงนสนเท่ห์ หลังจากที่ได้อ่านแล้วไปรู้สึกตัวขึ้นในทิพยภูมิ สภาพต่าง ๆ ที่เขาเหล่านั้นได้ประสบพบเห็นช่างแตกต่างจากสิ่งที่เขาทราบมาอย่างสิ้นเชิง ซ้ำยังทำให้เขาปฏิเสธต่อสิ่งที่เขาพบเห็นนั้นเสียอีก แต่อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงนั้นย่อมทำให้เขาสำนึกได้ และพิสูจน์ได้เด็ดขาดว่าแท้จริงเขามีได้ตายเลย

คำสั่งสอนอันน่ากลัวที่พูดถึงเรื่องการถูกลงโทษชั่วนิรันดร์ก็เหมือนกัน ทำให้ผู้สิ้นชีวิต และขึ้นมาบนโลกทิพย์

ใหม่ ๆ เกิดความหวาดกลัว มีอยู่หลายรายที่บุคคลเหล่านั้น
ต้องทนทุกข์ทางใจอย่างสาหัส เป็นเวลานานกว่าจะหลุดพ้น
ความคิดดั้งเดิมได้ และเพิ่งจะรู้ว่า โลกทิพย์นั้นมิได้อยู่ใน
อำนาจปกครองของปีศาจร้ายตามอำเภอใจ แต่ขึ้นอยู่กับ
ความเมตตากรุณาตามกฎหมายแห่งวิวัฒนาการ พลเมืองจำนวนมิ
ใช่น้อยในโลกทิพย์ ซึ่งเรากำลังพูดกันอยู่นี้มีน้อยคนที่จะรู้ข้อ
เท็จจริงเกี่ยวกับวิวัฒนาการในโลกทิพย์ เขายังท่องเที่ยวล่อง
ลอยไปโดยลักษณะการที่ปราศจากจุดหมาย เช่นเดียวกับที่
เขาเคยใช้ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ มีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้น
ที่เข้าใจบางสิ่งที่เกี่ยวกับฐานะของตน และพยายามที่จะปรับ
ชีวิตของตนให้ดีขึ้น แต่ก็มีอยู่มากที่ไม่ต้องการจะรู้ในเรื่อง
เหล่านี้ จึงเป็นการยากที่จะได้รับคำแนะนำจากผู้ฉลาดกว่าตน

อย่างไรก็ตาม ผู้ใดจะมีสติปัญญาอย่างน้อยกว่ากัน
เพียงใดย่อมไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่การไหลของกระแสต้นเหตุ
ซึ่งในที่สุดกระแสนั้นจะลดน้อยลงทุกที เพราะว่าจิตใจฝ่าย
ต่ำของคนเราจะถูกดึงไปสู่ทิศทางที่ตรงกันข้าม โดธรรมชาติ
ที่เป็นฝ่ายสูงและซึ่งดำเนินการอยู่ในระดับสูง ส่วนอำนาจ

กิเลสตัณหาที่รุนแรงจะดำเนินจากในระดับต่ำ ดังนั้นจึงมีการต่อต้านกันอยู่ระหว่างอำนาจการดึงดูดของทั้งสองฝ่าย แต่ในที่สุดความโน้มเอียงจะค่อย ๆ ใต้ขึ้นไปสู่ระดับสูง ซึ่งจะให้อำนาจกิเลสตัณหาอันเป็นฝ่ายต่ำต้องฝ่ายแพ้ไปที่สุดในที่สุด

ในเรื่องของการเข้าทรงก็เช่นกัน เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณา ในห้องทรงนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่า โอปปาติกะผู้ซึ่งปราศจากความรู้และโง่เขลาหรือเป็นโอปปาติกะชั้นต่ำ อาจจะได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มาก โดยการเข้ามาติดต่อกับผู้ที่นั่งล้อมกันเป็นวงกลม ภายใต้การควบคุมของผู้ที่เชื่อถือได้ และอาจได้รับความช่วยเหลือจริง ๆ เช่นนั้น แต่สำหรับโอปปาติกะธรรมดา ซึ่งวิญญานกำลังยกระดับขึ้นไปจากธรรมชาติส่วนที่เป็นฝ่ายต่ำ เห็นได้ชัดว่าจะไม่เป็นผลเกื้อกูลต่อวิวัฒนาการของตนเลยในการที่ธรรมชาติฝ่ายต่ำจะถูกปลุกขึ้นมาอีกจากอาการที่ธรรมชาตินี้ กำลังอยู่ในสภาพอันไร้สำนึก และกำลังจะผ่านไปแล้ว แต่จะกลับถอยหลังลงมาสัมผัสกับโลกมนุษย์ เพื่อที่จะให้มีการติดต่อกันโดยผ่านทางคนทรงอีกสิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นภัยอันตรายอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่กำลังจะหลุด

พ้นจากอำนาจฝ่ายต่ำแล้ว และกำลังจะไต่ขึ้นไปสู่ยังโลก
สวรรค์ และอีกประการหนึ่ง การแสดงความเศร้าโศกและ
อาลัยรักในผู้ตายของหมู่ญาติมิตร ก็ไม่เป็นการสมควรเลย
เพราะยิ่งจะทำให้กระแสนวิวัฒนาการของผู้ตายในโลกหน้าต่ำ-
เนินไปได้ช้าลง และนอกจากเราจะต้องทรมานเพราะความ
เศร้าโศกโดยไม่จำเป็นแล้ว ยังส่งผลนั้นไปสู่ผู้ตายให้ต้องได้
รับความเศร้าโศกอีกส่วนหนึ่งด้วย

อนึ่ง บางครั้งความต้องการที่จะติดต่อกับโลกมนุษย์
มาจากฝ่ายโอปปาติกะเอง โอปปาติกะบางท่านมีบางสิ่งบาง
อย่างประสงค์ที่จะพูดโดยเฉพาะกับญาติพี่น้องของตน ซึ่งยังมี
ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ และในบางโอกาสชาวสวรรค์โอปปาติกะ
จะพูดเล่าก็นับว่ามีความสำคัญยิ่ง เช่น สถานที่เก็บพินัยกรรม
หรือทรัพย์สิน แต่ก็มีอยู่บ่อยครั้งที่การติดต่อเป็นเรื่องเล็ก ๆ
น้อย ๆ อันไม่อาจถือว่าเป็นเรื่องที่มีสาระสำคัญได้

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้ตายยังมีอุปาทานยึดติดอยู่กับ
สิ่งหนึ่งอยู่ก็สมควรที่จะปล่อยวางสิ่งเหล่านั้นเสีย มิฉะนั้นก็จะ
มีความกังวลในเรื่องนั้นอยู่ตลอดไป และความกังวลนั้น ก็
จะชักนำให้วิญญาณกลับมาปฏิสนธิในโลกอีก เมื่อเช่นเป็นนี้

ก็เท่ากับเป็นการขัดขวางช่องทางที่เขาจะผ่านไปสู่อื่นที่อยู่
ในระดับสูงกว่าขึ้นไปอีก ด้วยเหตุนี้ นักวิทยาศาสตร์
หรือผู้ติดต่อกับวิญญาณผู้ตายได้ ซึ่งหากเข้าใจในเรื่องนี้ดีก็
จะได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้วิญญาณผู้ตายได้อย่างแท้จริง

อาจมีคำถามว่า ทำไมโอปปาติกะจึงต้องเขียนหรือ
พูดโดยผ่านผู้ติดต่อกับวิญญาณ ? เหตุผลในเรื่องนี้ก็มียู่
โอปปาติกะนั้น มีแต่เพียงกายทิพย์อันเป็นกายที่มีมวลสาร
ละเอียดมิใช่กายที่มีมวลสารหยาบ ฉะนั้นจึงไม่สามารถจะก่อ
ให้เกิดความสั่นขึ้นแก่วัตถุธาตุที่มีอยู่ในอากาศ หรือแม้แต่
เคลื่อนไหวแห่งดินสอได้ เขาจะทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อเขาต้อง
ขอยืมมวลสารที่มีชีวิตซึ่งเป็นสื่อกลาง และมีมวลสารนั้นก็มียู่
เฉพาะแต่ในกายอีเธอร์ (etheric double) อันมีคุณสมบัติที่
จะเคลื่อนย้ายแรงกระตุ้นจากภูมิหนึ่งไปสู่อีกภูมิหนึ่งได้ สำ-
หรับบุคคลธรรมดา นั้นไม่เหมือนกับคนทรง บุคคลธรรมดา
นั้นมวลสารในร่างกายยึดติดกันแน่น อันเป็นการยากที่โอป-
ปาติกะจะบังคับให้แยกออกจากกันได้ ส่วนคนทรงนั้นมวล
สารพร้อมที่จะแยกออกจากกันได้ ฉะนั้นเขาจึงขอยืมมวล

สารที่ตนต้องการออกจากตัวคนทรง เพื่อนำมาใช้ในการแสดงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในห้องทรงขึ้น

แต่ในกรณีที่โอปปาติกะไม่สามารถจะหาคนทรงได้ หรือหาได้แต่ก็ไม่เข้าใจวิธีที่จะใช้คนทรง ดังนั้นในบางครั้งก็จะหาวิธีติดต่อกับมนุษย์ด้วยวิธีของตนเอง วิธีที่ใช้ในการติดต่อนั้น กระทำไปในสภาพเปะปะเหมือนคนตาบอดหรือกระทำไปอย่างส่งเดช และด้วยการใช้พลังจิตอันแก่กล้า ก็สามารถทำให้วัตถุเคลื่อนไหวได้ แต่ก็เป็น การเคลื่อนไหวโดยไร้จุดหมาย เช่น การขว้างก้อนอิฐก้อนหิน การทำให้กระดิ่งดังขึ้น เป็นต้น เรื่องดังกล่าวนี้เมื่อมีปรากฏการณ์ขึ้นในบ้านหลังใด เมื่อผู้มีอำนาจทางจิตหรือผู้ติดต่อทางวิญญาณไปตรวจสอบปรากฏการณ์ยังบ้านหลังนั้น ก็มักจะพบกับโอปปาติกะผู้กระทำปรากฏการณ์นั้นขึ้นบอกเล่าความประสงค์ของตนให้ฟังว่า ต้องการสิ่งใด หรือปรารถนาจะให้กระทำสิ่งใด เมื่อผู้ติดต่อทางวิญญาณทราบความประสงค์และจัดการเรื่องราวต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความประสงค์แล้ว เหตุการณ์และปรากฏการณ์ในบ้านหลังนั้นก็สิ้นสุดลง

* ๔. ทราบปีศาจ (The Shade)

เมื่อชีวิตในโลกทิพย์สิ้นสุดลง บุคคลนั้นก็จะผ่านขึ้นไปสู่มโนภูมิ หรือโลกสวรรค์ (mental plane) ก็เช่นเดียวกันกับที่เขาตายจากโลกมนุษย์ เขาย่อมทิ้งกายหยาบหรือทราบศพไว้ในโลกมนุษย์ ดังนั้นเมื่อเขาตายจากโลกทิพย์ เขาย่อมจะทิ้งทราบของกายทิพย์ไว้ในโลกทิพย์เช่นเดียวกัน ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนที่ชำระล้างจิตใจจากกิเลสตัณหาที่มีอยู่ในโลกมนุษย์ได้มาก เศษของจิตใจชั้นหยาบมิได้มีหลงเหลืออยู่ในอีกแล้ว ในกรณีเช่นนี้ทราบของกายทิพย์ที่เขาทิ้งไว้ในโลกทิพย์ก็จะมีสภาพเหมือนกับกายหยาบที่เขาทิ้งไว้ในโลกมนุษย์และไม่จัดว่าอยู่ในสภาพของทราบปีศาจที่กล่าวถึงในข้อนี้

บุคคลที่จิตใจยังไม่ค่อยจะสมบูรณ์หรือค่อนข้างจะสมบูรณ์น้อยก็ตาม ถ้าหากว่าชีวิตในโลกทิพย์ ได้ขจัดกิเลสตัณหาชั้นต่ำออกได้ หรือกิเลสเหล่านั้นมิได้มีอิทธิพลต่อชีวิตในโลกทิพย์แล้ว ทราบของกายทิพย์ที่หลงเหลืออยู่จากที่เขาตายจากโลกทิพย์ ก็ยังไม่จัดว่าเป็นทราบปีศาจเช่นเดียว

* วิจารณ์ ณ วันที่ ๑-๘ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๑๑

กัน แต่สำหรับบุคคลธรรมดาอันมีอยู่เป็นส่วนใหญ่ส่วนมากนั้นมัก
 ปล่อยตนให้ตกเป็นทาสของกิเลสตัณหาชั้นต่ำ ซึ่งบางส่วน
 ของจิตใจชั้นหยาบจะมีความยึดติดแนบแน่นกับกายที่เกิดจาก
 ตัณหา (desire body) และเมื่อกายต่าง ๆ ที่มีซ้อนกันอยู่ใน
 ตัวคนเราหลายกาย ต้องแยกออกจากกันเมื่อถึงวาระสุดท้าย
 ของชีวิตในโลกทิพย์แล้ว ส่วนที่เป็นมโนกาย (mental
 principle) อันเป็นชั้นสูงก็จะแยกออกไป คงทิ้งส่วนที่หยาบ
 และเลวไว้ในทวารของกายทิพย์ซึ่งก็กำลังจะผุพังไปเช่นเดียว
 กัน และทวารของกายทิพย์ชนิดนี้แหละที่เราเรียกว่า “ทวาร
 ปัสสาวะ” นี้เป็นสิ่งที่มียู่จริง และได้ถูกสังเกตเห็นมาแล้ว
 และทวารนี้ก็มิใช่ตัวตนที่แท้จริงของบุคคลนั้นแต่ประการใด
 เพราะบุคคลนั้นได้ตายจากโลกทิพย์และขึ้นไปอยู่ในโลกสวรรค์
 แล้ว แต่ถึงกระนั้น ทวารปัสสาวะนี้ก็ยังคงทรงรูปลักษณะ
 และท่าทางของบุคคลนั้นไว้ นอกจากนั้น ความทรงจำและ
 นิสัยใจคออันมีคุณลักษณะประหลาดประจำตนก็ยังมีหลงเหลือ
 ตกค้างอยู่ในทวารอันนี้ จึงไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าปรากฏการณ์
 ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้วงการเข้าทรงโดยทวารปัสสาวะนั้นมา

ปรากฏจะไม่ทำให้ญาติพี่น้องของผู้ตายเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นตัวตนที่แท้ของผู้ตายนั้นจริง ๆ

ส่วนอายุแห่งการดำรงอยู่ของทรากรปีศาจนี้จะมีระยะเวลาช้านานเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับปริมาณของจิตใจชั้นต่ำซึ่งดำรงอยู่ในทรากรนั้น ว่าจะมีอิทธิพลกระตุ้นให้ทรากรนั้นมีชีวิตอยู่นานเพียงใด แต่อย่างไรก็ตามทรากรปีศาจนี้ก็อยู่ในสภาพที่กำลังจะเสื่อมสลายลงไปทุกขณะ ปริมาณของสติปัญญาที่มีอยู่ก็จะลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ และสภาพของปัญญานี้ก็มีลักษณะฉลัดเหมือนสัตว์ และถึงแม้ว่าทรากรนี้กำลังจะสลายตัวลงไปทุกที แต่ก็สามารถมีการติดต่อภายในพิธีการเข้าทรงได้ โดยทรากรนี้จะยืมสติปัญญาของคนทรงมาใช้ชั่วคราว ว่ากันตามธรรมชาติแล้ว ทรากรปีศาจนี้มีความไวต่ออิทธิพลชั่วร้ายที่เกิดจากภายนอกได้ทุกชนิด ทั้งนี้ก็เพราะทรากรนี้ได้แยกตัวออกมาจากอู่แล้ว จึงขาดคุณสมบัติที่จะสนองตอบสิ่งที่ดึงดูด คงได้แต่สนองตอบต่อสิ่งชั่วร้ายเท่านั้น โดยเหตุนี้ทรากรปีศาจจึงมักจะยอมตนให้พวกไสยศาสตร์หรือมายาศาสตร์นำทรากรของตนไปใช้ในกิจการที่ชั่วร้ายต่าง ๆ อยู่เสมอ

๕. ทราภกายทิพย์ (The Shell)

ทราภกายทิพย์ที่จะกล่าวนี้อยู่ในสภาพที่กำลังจะสลายตัวในขั้นสุดท้าย อนุภาคของจิตที่มีอยู่ในทราภนี้ทุกอนุภาคก็กำลังทิ้งทราภนี้ออกไปอยู่ทุกขณะ ทราภนี้ก็เป็นเพียงทราภศพรธรรมดาที่ขาดทั้งความรู้สึกและสติปัญญา ทราภนี้จะล่องลอยไปตามกระแสบรรยากาศอันเป็นทิพย์ เสมือนก้อนเมฆที่ล่องลอยไปโดยปราศจากทิศทาง แล้วแต่อำนาจของลมจะพัดพาไป แต่ถึงกระนั้นเมื่อทราภกายทิพย์นี้ล่องลอยไปใกล้รัศมีของคนทรงก็จะถูกกระตุ้นด้วยอำนาจจิตของคนทรง ทำให้ดูประหนึ่งว่ามีชีวิตขึ้นชั่วขณะ ภายใต้อำนาจการณณ์เช่นนี้ ทราภนี้ก็จะมึลักษณะคล้ายกับผู้ตาย โดยอาจแสดงบุคลิก ลักษณะความรู้สึก หรือการเขียนลายมือ แต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นเพียงการทำงานของเซลล์โดยอัตโนมัติ และทำไปตามอำนาจความเคยชินที่ยังหลงเหลืออยู่ โดยอาศัยแรงกระตุ้นของคนทรงเท่านั้น แม้ว่าทราภกายทิพย์นี้จะสำแดงปรากฏการณ์ประหนึ่งดังมีสติปัญญา แต่ปรากฏการณ์นี้ก็มิได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัวตนของผู้ตายนั้นแต่

ประการใด หากเป็นแต่เพียงทรากนั้นถูกคนทรงหรือผู้ชักนำของเขา (guides) ยืมมาใช้เป็นบางโอกาสเท่านั้น

อย่างไรก็ดี การถูกกระตุ้นให้มีความเคลื่อนไหวได้ชั่วคราวนี้อาจเกิดขึ้นได้ โดยลักษณะการอย่างอื่น ๆ อีก ซึ่งจะนำไปกล่าวในหัวข้อต่อไป อนึ่ง การที่ทรากกายทิพย์สนองตอบต่อความสั่นหรืออิทธิพลของคนทรงได้นั้น ก็เป็นการสนองตอบอย่างปะปะเสมีอนคนตาบอด และโดยปกติก็สนองตอบต่อสิ่งต่ำ ๆ เช่นเดียวกับการสนองตอบของทรากปีศาจที่อยู่ในชั้นสุดท้ายของการสลายตัว ดังนั้นบุคคลต่าง ๆ ที่ร่วมอยู่ในพิธีการเข้าทรง หากผู้ใดมีความรู้สึกอันชั่วร้ายหรือถูกกิเลสตัณหาหยาบ ๆ ครอบงำอยู่มาก ก็จะถูกผลักดันจากทรากกายทิพย์ที่ไร้สำนึกนี้ด้วย

นอกจากนี้ก็ยังมียุทธากอื่น ๆ อีกที่จำเป็นจะต้องนำมากล่าวไว้ภายในหัวข้อนี้ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า หลังจากมนุษย์ได้สิ้นชีวิตลง หรือนัยหนึ่งกายเนื้อได้ถึงแก่ความตาย กายทิพย์ซึ่งเป็นพาหนะอันหนึ่งก็จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยรวดเร็ว โดยจะสลัดทิ้งกายอีเธอร์ออก และกายอีเธอร์ซึ่งอยู่ถัดต่ำลงมาจากกายทิพย์นี้ก็จะเริ่มสลายตัวลงอย่างช้า ๆ

ทรากรากายอีเธอร์นี้จะไม่ล่องลอยโดยไร้จุดหมายเหมือนกับทรากรากายทิพย์ตรงกันข้าม ทรากรากายนี้จะลอยอยู่ห่างจากกายเนื้อที่กำลังผูกพันเพียงไม่กี่หลาเท่านั้น และทรากรากายอีเธอร์นี้ก็จะถูกคนบางคนซึ่งมีความรู้สึกไวต่อสิ่งเหล่านี้มองเห็น ดังนั้นจึงมักมีเรื่องราวเกี่ยวกับการเห็นผีในป่าช้ามาแล้วสู่กันฟังอยู่เสมอ คนที่ได้รับการพัฒนาอำนาจจิตอย่างดี เมื่อเข้าไปอยู่ในบริเวณที่ฝังศพอาจจะแลเห็นหมอกควันสีฟ้าปนขาวลอยอยู่เหนือที่ฝังศพ ซึ่งทรากรากายอันเป็นกายหยาบนอนอยู่ในนั้น และทรากรากายอีเธอร์นี้ ก็กำลังอยู่ในสภาพสลายตัวเบาๆ เน่า เช่นเดียวกับกายเนื้อ ฉะนั้นภาพที่เห็นจึงมิใช่สิ่งที่น่าทศนาแต่ประการใด

ก็เช่นเดียวกันที่ทรากรากายอีเธอร์นี้ก็เหมือนกับทรากรากายชนิดอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นทรากรากายที่ปราศจากความรู้สึกและสติปัญญาทั้งหมด แต่ก็อาจจะถูกซุบให้ดูประหนึ่งว่ามีชีวิตได้ชั่วคราวจากการทำพิธีทางมายาศาสตร์ หรือไสยศาสตร์ซึ่งถือว่าเป็นพิธีอันชั่วร้ายซึ่งไม่ควรจะกล่าวถึงให้มากไปกว่านี้ ดังที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า มนุษย์เรามีวิวัฒนาการ

ต่อเนื่องกัน นับตั้งแต่มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์จนกระทั่งเลื่อน
 ชั้นขึ้นไปอยู่ในโลกสวรรค์ มนุษย์ได้ละทิ้งทรากร่างกาย
 ของตนไว้ถึง ๓ ร่าง คือ ทรากร่างกายหยาบ ภายอิเธอร์และ
 ภายทิพย์ ทรากร่างกายทั้ง ๓ นี้ ในที่สุดก็จะผุพังสูญสลาย
 กลับไปสู่ภูมิอันเป็นแหล่งกำเนิดเดิมของตน และมวลสาร
 เหล่านี้ก็จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ชั้นใหม่ โดยกระบวนการ
 ทางเคมีอันนำมาหัตถ์จรรยของธรรมชาติ

๖. ทรากร่างกายทิพย์ที่ถูกชุบชีวิต

(The Vitalized Shell)

ทรากร่างกายทิพย์ตามหัวข้อนี้ ว่ากันตามจริงไม่อาจ
 กล่าวได้ว่าจัดอยู่ในจำพวก “มนุษย์” ที่กำลังกล่าวแยกแยะ
 อยู่ในบทนี้ เพราะว่ามันเป็นแต่เพียงเครื่องห่อหุ้มชั้นนอกที่
 ปราศจากซึ่งการแสดงกิริยาใด ๆ มันเป็นทรากรที่ไร้ความรู้สึก
 แต่ที่มันอาจเกิดดูเป็นสิ่งที่มีชีวิต สติปัญญา กิเลสตัณหา
 และเจตนาขึ้นมาได้ก็โดยอำนาจของการถูกสร้างให้เป็นธาตุ
 เทียม (artificial elemental) ขึ้น มันอาจถูกชุบขึ้นมาได้
 จากความคิดอันชั่วร้ายของคน แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม้อาจจัดว่า

มันเป็น “มนุษย์” อยู่นั่นเอง ดังนั้นการกล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ถ้าจะให้เหมาะสมแล้ว ควรจะนำไปกล่าวไว้ในหัวข้อของสิ่งที่ถูกสร้างเทียม (artificial entities) เพราะธรรมชาติและกำเนิดเดิมของมันอาจเป็นที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น เมื่อเราได้ไปพูดถึงกันในตอนนั้น

ฉะนั้นในหัวข้อนี้ เราจึงขอกกล่าวแต่เพียงว่า ทราคนั้นเมื่อถูกชุปชั้นมา มันกลายเป็นทราคที่มีแต่ความประสงค์ร้าย เป็นปีศาจที่มากไปด้วยมายาสาไทย และอิทธิพลแห่งความชั่วร้ายของมันจะมีมากน้อยเพียงใด ก็แล้วแต่ขอบเขตแห่งอำนาจของมัน ทราคนี้ก็เหมือนกับทราคเงาปีศาจ มันมักจะถูกนำไปใช้งานอยู่เสมอ โดยพวกพ่อมดหมอผีในลัทธิวูดและลัทธิโอเบียร์ (Obeah) ซึ่งเป็นลัทธิที่เต็มไปด้วยคุณไสยอันชั่วร้ายต่าง ๆ นักประพันธ์บางท่านมักขนานนามสิ่งนี้ว่า “ธาตุ” (elementary) แต่คำนี้ก็มักถูกนำไปใช้กับคนที่ตายไปแล้วทุกคนอย่างพร่ำเพรื่อ จึงทำให้ชื่อนี้เกิดสับสนปนเปกันในทางความหมายที่แท้จริง เราจึงหลีกเลี่ยงการใช้ชื่อนี้ในที่นี้เสีย

๗. ผู้ที่ฆ่าตัวตายและผู้ตายโดยอุบัติเหตุ

ก่อนอื่น จะต้องทำความเข้าใจเสียก่อนว่า บุคคลที่จำต้องละทิ้งกายหยาบโดยปัจจุบันทันด่วนทั้ง ๆ ที่ตนยังมีสุขภาพแข็งแรงดี ไม่ว่าจะตายโดยอุบัติเหตุหรืออัตวินิบาตกรรม จะเข้าสู่โลกทิพย์ในสภาพที่แตกต่างกันอย่างมาก กับผู้ตายด้วยโรคราหรือด้วยอาการเจ็บป่วย สำหรับผู้ตายในกรณีหลัง เป็นที่น่าเชื่อว่า กิเลสตัณหาที่ยึดติดอยู่กับโลกได้จางลงไปบ้างแล้วไม่มากนักน้อย และอนุภาคของมวลสารที่หยาบที่สุดก็น่าจะได้ถูกขจัดออกแล้ว ดังนั้น บุคคลเหล่านี้เมื่อสิ้นชีวิตลงจะพบว่าตนเองได้เข้าไปอยู่ในภุมิย่อยที่ ๖ หรือภุมิย่อยที่ ๕ ของโลกทิพย์ หรือบางทีก็อาจได้ขึ้นไปอยู่ในภุมิที่สูงกว่านี้ ร่างกายหลายร่างซึ่งมีอยู่ซ้อนกันในตัวของบุคคลเหล่านี้ ได้เตรียมตัวพร้อมที่จะแยกออกจากกันอยู่แล้ว อากาเรตั้นตระหนกจึงมีอยู่ไม่สู้จะมากนัก

ส่วนในรายที่เสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ หรืออัตวินิบาตกรรม การเตรียมตัวเช่นนี้ยังมีได้มีขึ้น ดังนั้นการถอนร่างต่าง ๆ ออกจากกายหยาบ จึงเป็นประจักษ์ควักเมสึดในของ

ผลไม้ดีบออกมา มวลสารชนิดหายากที่สุดที่เป็นมวลสารทิพย์
 ยังคงยึดติดอยู่รอบ ๆ บุคคลลักษณะของเขาซึ่งจะส่งผลให้
 เขาไปอยู่ในภูมิย่อยที่ ๗ อันเป็นภูมิต่ำสุดของทิพยภูมิหรือ
 โลกทิพย์ ผู้ที่เสียชีวิตโดยกระทันหันนี้ ถ้าหากว่าเมื่อตนมี
 ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ เป็นคนที่มีคุณธรรมและบริสุทธิ์
 สะอาด จะไม่ไปสู่อุภูมิย่อยที่ ๗ นี้ เขาไม่ต้องพักแรมอยู่ใน
 ภูมินี้ แต่จะอยู่ในฐานะเช่นใด ก็จะใช้ขอยกถ้อยคำในจดหมาย
 เมื่อเร็ว ๆ นี้มากล่าวดังนี้ “เขาอยู่ในสภาพที่ไม่รู้สึกตัวเต็ม
 ที่ แต่ก็อยู่ในสภาพที่สงบสุข หรือไม่ก็อยู่ในสภาพที่นอน
 หลับสนิท แต่ก็เต็มไปด้วยความฝันอัน “สดชื่นเสมือนดอก
 กุหลาบ”

สำหรับบุคคล ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างต่ำช้า ป่า
 เตือน เห็นแก่ตัว และหลงใหลในกามคุณทั้งห้า เขาจะรู้
 สึกตัวขึ้นในภูมิย่อยที่ ๗ นี้อย่างเต็มที่ และก็ยิ่งจะช่วยให้
 เขากลายเป็นคนชั่วช้ามากยิ่งขึ้น ความอยาก ความหิวกระ-
 หายในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเคยดำเนินและประพฤติดูอยู่ ทำความ
 รุ่มร้อนและกระวนกระวายให้เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก และตน

ก็ไม่สามารถ ที่จะหาสิ่งที่ตนต้องการนั้นมาบำบัดความกระ
 หายให้หมดสิ้นลงได้ เพราะตนไม่มีกายหยาบที่จะใช้เป็น
 เครื่องมือไปแสวงหาสิ่งที่ตนต้องการนั้นได้อีกต่อไป ตนจะ
 หาทางบำบัดสิ่งที่ตนกระหายนี้ได้ก็โดยผ่านคนทรง หรือ
 บุคคลที่มีความอ่อนไหวต่อการที่ตนจะเข้าสิงได้เท่านั้น และ
 บุคคลเหล่านี้ก็จะแสวงหาความสุขสำราญอันชั่วช้าโดยอาศัย
 มายาศิลป์ที่มีอยู่ในโลกทิพย์ มาเป็นเครื่องมือของตนชักนำ
 บุคคลต่าง ๆ ในโลกให้ประพฤตินั้นไปอย่างตน

จะขอนำจดหมายฉบับเดียวกันนี้มากล่าวอ้างไว้อีก
 บางตอนดังนี้ “พวกเหล่านี้เป็นปีศาจ (The Pisachas)
 เป็นภูติผีที่เต็มไปด้วยความกระหายและตะกละตะกลาม เป็น
 พวกที่เต็มไปด้วยความหื่นกระหายในราคะและความโลภเป็น
 ผู้ที่มีเล่ห์เหลี่ยมจัด เต็มไปด้วยความชั่วร้าย และความ
 ทารุณโหดร้ายคอยกระตุ้น และชักจูงให้เหยื่อของมันกระทำ
 อาชญากรรมอันน่าสยดสยอง และประพฤตินั้นในทางสำ-
 มะเลเทเมา พวกที่อยู่ในภูมีย้อยที่ ๗ อันเป็นภูมิต่ำสุดและ
 ภูมิสุดท้ายนี้แหละที่วรรณคดีทางศาสนาवादภาพไว้ว่า เป็น

ซาตานผู้ชั่วร้ายอันคอยชักนำให้ผู้คนลุ่มหลง แต่พวกเหล่านี้ก็ไม่สามารถจะมีอิทธิพลต่อบุคคลผู้มีจิตใจ และความมุ่งหมายอันบริสุทธิ์สะอาดได้ เว้นเสียแต่ว่า บุคคลนั้นจะมีเชื้อแห่งความชั่วร้ายอยู่ในตนอันจะเป็นชนวนให้ถูกจูงใจได้ง่ายเท่านั้น

ผู้มีอำนาจตาทิพย์มักจะเห็นพวกปีศาจประเภทนี้อยู่กันเป็นฝูง ห้อยหัวไปมาอยู่ตามร้านขายเนื้อ สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ ๆ ไม่สู้ดี ซึ่งสถานที่ต่าง ๆ เหล่านี้ บุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าชายหรือหญิงถ้าหากเข้าไปในสถานที่เหล่านี้ และบุคคลเหล่านั้นมีนิสัยใจคอเหมือนกับโอปปาดิกะเหล่านี้ด้วยแล้วก็มักจะถูกชักนำ และดลใจให้ทำสิ่งใดตามที่มันประสงค์ได้ โอปปาดิกะเหล่านี้ ถ้าบังเอิญไปพบคนทรงที่ทำประโยชน์ให้แก้ตนได้ ก็นับว่าเป็นเรื่องที่โชคร้ายอย่างยิ่งสำหรับตนเอง เพราะจะทำให้ตนต้องประพฤติชั่วช้ามากขึ้น ชีวิตที่จะต้องอยู่ในทิพยภูมิ โดยเฉพาะในภูมีย่อยที่ ๗ นี้ ก็จะเนิ่นนานออกไปอีก เพราะผลกรรมอันชั่วร้ายที่กระทำขึ้นใหม่อีกโดย

ไม่มีทางสิ้นสุด และเมื่อตนไปเกิดใหม่อีกในอนาคต ก็จะมีพานิสัยอันชั่วช้านี้ติดตัวไปด้วย แต่ถ้าโชคดีพอที่โอปปาติกะเหล่านี้ ไม่มีทางที่จะได้พบกับบุคคลที่ตกเป็นเครื่องมือของตนได้ ความกระหาย ความต้องการที่ไม่อำนวยความสะดวกได้ตามความประสงค์ก็จะค่อย ๆ เหือดแห้งลง ความทุกข์ทรมานที่ได้รับอยู่ในระหว่างที่มีความรุ่มร้อน กระวนกระวาย ก็น่าจะเป็นการชดใช้กรรมส่วนหนึ่งที่ได้กระทำไว้ในอดีตพอสมควร

การฆ่าตัวตาย หรือที่เรียกกันว่ากระทำอัตวินิบาตกรรมมีผลร้ายอยู่มาก โดยเหตุที่เป็น การชิงตายเสียก่อนที่จะถึงวาระ อำนาจของอิโก้ ที่จะถอนตนออกจากส่วนที่เป็นของหยาบจึงลดน้อยลงและจะทำให้ผู้นั้นต้องตกอยู่ในห้วงแห่งภัยภิบัตเพิ่มมากขึ้น อนึ่ง ผลร้ายที่จะเกิดจากการฆ่าตัวตายย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและเหตุผลในการกระทำ การฆ่าตัวตายที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากศีลธรรมอันดี เช่น การฆ่าตัวตายของเซเนกา (Seneca) และโสกราตีส (Socrates) ย่อมแตกต่างไปจาก บุคคล ที่กระทำอาชญา กรรมอัน ชั่วร้าย

แล้วฆ่าตัวตายเพื่อหลบหนีการกระทำคามผิดนั้น และชีวิต
 ภายหลังตายก็ย่อมประสพกับสภาวะที่แตกต่างกันไปด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า บุคคลที่เราจัดอยู่ในชั้นที่กล่าว
 มา^{นี้}ก็ไม่แตกต่างอะไรกับบุคคลที่เราจัดให้อยู่ในชั้น “ทรากร
 ปีสาง” และ “ทรากรกายทิพย์ที่ถูกชুবชีวิต” ทั้ง ๓ ชั้นหรือ
 ทั้ง ๓ ประเภท^{นี้} อาจเรียกได้ว่าเป็นพวก “ผีดิบน้อย ๆ”
 (minor vampires) ก็ได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่า เมื่อใดก็ตามที่มี
 โอกาส พวก^{นี้}จะสูญปรมาณ (vitality) จากคนทั้งหลายที่ตน
 สามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลเหล่านั้นทันที ทั้งนี้เพื่อให้ตนได้
 คงสภาพชีวิตในรูปแบบ^{นี้}ไว้ได้นาน ๆ นี่จึงเป็นเหตุผลอัน
 หนึ่งที่ว่าเหตุใดคนทรงและผู้เข้าร่วมพิธีการเข้าทรง (sitters)
 จึงมักอ่อนเปลี้ย และเสี้ยกำลังไปมากจากการเข้าทรงแต่ละ
 ครั้ง บรรดานักศึกษาพรหมวิทยาจะถูกสอนให้รู้วิธีป้องกัน
 ภัยจากอิทธิพลของพวก^{นี้} และถ้าปราศจากความรู้ในวิชา^{นี้}
 แล้วเมื่อได้หลวมตัวตกไปอยู่ในอำนาจมันเมื่อใดก็เป็นการยาก
 ที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากมันเสียได้

๘. ผีแดรคูล่าและมนุษย์หมาป่า

(The Vampire and Werewolf)

นอกจากสิ่งชั่วร้ายที่กล่าวมาแล้วก็ยังมีสิ่งที่ชั่วร้ายและน่ากลัวอีก ๒ สิ่ง ซึ่งควรจะนำมากล่าวไว้ด้วย เพื่อให้เรื่องสมบูรณ์ขึ้น สิ่งที่จะกล่าวถึงทั้งสองสิ่งนี้แม้ว่าจะหายากในสมัยนี้ และแต่ละสิ่งก็แตกต่างจากกันหลาย ๆ ประการ แต่เราก็อาจนำมากล่าวรวมไว้ในหัวข้อเดียวกันได้ เพราะทั้งสองสิ่งมีคุณสมบัติร่วมกันในทางที่ก่อให้เกิดความสยดสยอง และเป็นสิ่งที่หาได้ยากที่สุด ที่กล่าวว่าเป็นสิ่งที่หาได้ยากที่สุด ก็เพราะจากข้อเท็จจริงมันเป็นสิ่งที่ตกทอดมาจากเชื้อชาติมนุษย์ในกาลก่อน มันเป็นสิ่งที่น่ากลัวและน่าขนพองสยองเกล้าเกิดขึ้นในยุคที่มนุษย์ และสิ่งแวมดล่อมในกาลก่อน แตกต่างกันอย่างมากกับในสมัยนี้

ยุคนี้เราอยู่ในยุคของเชื้อชาติมนุษย์ที่ ๕ (the fifth root race) ซึ่งได้มีวิวัฒนาการมาจนพ้นสภาพอันน่ากลัวนี้แล้ว เราคุ้นเคยกับเรื่องเหล่านี้ก็โดยอาศัยทราบจากนิยายพื้น ๆ จากวรรณคดีในสมัยกลาง แต่ถึงกระนั้นก็ยังมิตัว

อย่างอยู่หลายอย่างที่เกิดขึ้นอยู่ในบางโอกาสแม้แต่ในปัจจุบันนี้ และมักจะมีเรื่องเกิดขึ้นในประเทศรัสเซียและฮังการีซึ่งพลเมืองของประเทศทั้งสองนี้ ส่วนใหญ่สืบสายโลหิตมาจากเชื้อชาติมนุษย์ที่ ๔ นิยายปรัมปราที่แพร่หลายเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แม้จะเป็นการกล่าวเสริมแต่งเติมกันจนเกินไปก็ตาม แต่ก็ยังมีความจริงแฝงอยู่ ซึ่งชาวชนบทในยุโรปตะวันออกบอกเล่ากันต่อมาเป็นทอด ๆ เรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ ดังที่ปรากฏในนวนิยายของ เซอริดาน เลอ ฟานู เรื่อง “คาร์มีลลา” และเรื่อง “แดรคูล่า” ของ บรามสตัด็อกเกอร์ แม้จะมีได้กล่าวเป็นประการอื่นนอกจากว่าเป็นเพียงเรื่องนวนิยายก็ตาม แต่ก็มีข้อน่าสังเกตว่า สิ่งประหลาดอันน่ากลัวนี้ก็มิกล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “Isis Unveiled” เล่มหนึ่ง หน้า ๔๕๔ ซึ่งประพันธ์โดย มาตาม บลาวาดสกี ด้วย

ท่านผู้อ่านตำรับตำราเกี่ยวกับพรหมวิทยาคงทราบดีแล้วว่า

บุคคลใดก็ตาม ที่มีชีวิตอยู่อย่างต่ำช้าสามัญ เห็นแก่ตัวและเป็นคนมีจิตใจเหี้ยมโหดทารุณ ย่อมเป็นไปได้ที่จิตใจในภาคฝ่ายต่ำทั้งมวล ย่อมจะต้องตกเป็นทาสของกิเลส

ค้นหาฝ่ายต่ำโดยสิ้นเชิง และในที่สุดจิตใจส่วนนี้ ก็จะแยกตัวออกจากแหล่งเดิมอันเป็นทิพย์ซึ่งมีอยู่ในอัตตาชั้นสูง นักศึกษาบางท่านอาจจะตั้งข้อสมมติว่า เรื่องดังกล่าวที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาเหลือเกิน และเราอาจจะพบบุคคล “ผู้ไร้วิญญาณ” เหล่านี้อยู่ตามท้องถนนในชีวิตประจำวันของเราก็ได้ แต่เรื่องนั้นว่าเคราะห์ดีที่มิได้เป็นไปตามข้อสมมติเช่นนั้น การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีพฤติกรรมอันชั่วร้ายน่าสะพึงกลัวนี้ได้ก็ย่อมหมายถึงว่า เขาได้สูญเสียบุคคลิกภาพ (personality) ไปแล้วทั้งหมด และความเจริญทางปัจเจกภาพ (individuality) ก็กำลังเสื่อมด้อยถอยลง บุคคลผู้นั้นปราศจากคุณธรรมใด ๆ โดยสิ้นเชิง และก็ไม่มีหนทางที่จะแก้ไขเยียวยาให้กลับฟื้นคืนดีแต่ประการใดได้แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเรามาพิจารณาดูให้ถ่องแท้ เราจะเห็นว่าคนที่เราเห็นว่ามิแต่ความชั่วช้า সামานย์นั้น ว่ากันที่จริง เขาก็มิได้มีแต่ความชั่วช้าไปเสียทั้งหมด เขาย่อมมีความดีอยู่บ้าง ดังนั้น คนที่สูญเสียบุคคลิกภาพไปโดยสิ้นเชิงย่อมมีอยู่ก็จริง แต่ก็เป็นจำนวนน้อยมาก และบุคคลดังกล่าวนี้

แหละที่เราเรียกว่า “ผีแดรคูล่า” หรือ “ผีดูดเลือด” (vampire) บุคคลเหล่านี้มีอยู่จริง แต่ถึงกระนั้นก็ค่อนข้างหายากมาก

บุคคลดังกล่าวนี้เมื่อสิ้นชีวิตลงในโลก มนุษย์แล้ว หลังจากนั้นก็จะรู้ สึกว่าตนไม่สามารถที่จะอยู่ในโลกทิพย์ได้ ตนจะรู้สึกว่าคุณคงดูดให้ไปอยู่ในดินหนึ่ง ซึ่งเป็นดินของตนอย่างชัดเจนไม่ได้ ดินนั้นเรียกว่า “ดินลึกลับที่แปด” (the mysterious eighth sphere) และหลังจากการชดใช้กรรมในที่นั้นแล้วก็จะค่อยสลายตัวไปอย่างช้า ๆ แต่อย่างไรก็ตามหากบุคคลผู้นั้นเสีย ชีวิตด้วยการฆ่าตัวตาย หรือโดยอุบัติเหตุ และภายใต้สภาพการณ์บางอย่าง หากผู้นั้นมีความรู้ทางมายาศาสตร์ด้วย ก็อาจจะหลีกเลี่ยงเคราะห์กรรมที่จะต้องไปเผชิญในดินที่แปด อันเป็นดินที่เต็มไปด้วยความสยดสยองได้ และมาดำรงตนอยู่ในสภาพของผีแดรคูล่าที่กระหายเลือด

ถ้าหากว่าร่างกายหยาบหรือกายเนื้อของผีแดรคูล่ายังไม่ถึงแก่ความตายโดยแท้จริง อิทธิพลของ “ดินที่ ๘” ก็จะไม่สามารถดึงเขาไปอยู่ในดินนั้นได้ โดยเหตุนี้เขาจึงพยายามที่จะรักษาร่างของตนไว้โดยให้อยู่ในสภาพวัฏค์ที่ตัวแข็งเกร็ง

(cataleptic trance) และแสวงหาอาหารมาเลี้ยงร่างกายด้วยการดูดเลือดมนุษย์โดยใช้สภาพของกึ่งกายทิพย์ (semi-materialized astral) ที่แสดงตัวให้ปรากฏได้เป็นเครื่องมือ และโดยวิธีการอย่างนี้ ทำให้เขาเลื่อนระยะที่จะต้องไปเสวยชะตากรรมใน "ถิ่นที่ ๘" ออกไปได้อีก ตามความเชื่อถือที่สืบทอดต่อกันมากล่าวว่า วิธีการที่จะกำจัดผีแดรคูล่านี้ได้ก็คือ ชุตศพขึ้นมาแล้วเผาเสียให้สิ้นซากก็จะทำให้สภาวะของการเป็นผีที่กระหายเลือดสิ้นสุดลงทันที เพราะเหตุว่าร่างที่เป็นฐานรองสภาวะนี้ได้สูญสิ้นไปเสียแล้ว ที่ฝังศพของบุคคลประเภทนี้เมื่อถูกเปิดขึ้นมาและเปิดโลงศพออกดู โดยปกติจะพบว่าศพนั้นมีลักษณะสดชื่นและมีพลานามัยดี และจะพบว่าในโลงนั้นเต็มไปด้วยเลือดสด ๆ เสมอ เรื่องนี้สำหรับในประเทศที่มีจารีตประเพณีในการเผาศพผู้ตาย ไม่ปรากฏว่ามีเรื่องผีแดรคูล่าเกิดขึ้นเลย

ส่วนเรื่องของมนุษย์หมาป่าานั้น นับว่ามีพฤติกรรมอันน่าสยดสยองไม่แพ้ผีแดรคูล่าเช่นเดียวกัน แต่ทว่าพฤติกรรมนั้นเกิดจากกรรมที่แตกต่างกัน และพฤติกรรมเช่นนี้บางทีก็อาจจัดประเภทให้อยู่ในประเภทแรก คือประเภทคน

ที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังที่กล่าวมาในตอนต้น ๆ แทนที่จะจัดให้อยู่
 ในประเภทของคนตายแล้วซึ่งอยู่ในประเภทสองนั้นก็ได ทั้ง
 นี้เพราะเหตุว่าเขากลายเป็นหมาป่าทั้ง ๆ ที่เขายังเป็นมนุษย์
 ที่ยังมีชีวิตอยู่ มนุษย์หมาป่านี้มีความรู้ทางมายาศาสตร์ และ
 ก็มีความสามารถที่จะถอดกายทิพย์ได้ด้วย

บุคคลประเภทที่มีใจอำมหิตและโหดร้ายเยี่ยงสัตว์
 ดังที่กล่าวนี้ เมื่อตกอยู่ภายใต้สภาวะการณ์บางอย่างมักจะถูก
 วิญญาณอื่นเข้าสิงและกลายร่างได้ การแปลงร่างนี้มักจะกระ-
 ทำการแปลงร่างออกมาเป็นสัตว์ป่าที่ดุร้าย โดยเฉพาะมักจะ
 เป็นหมาป่า และในรูปของหมาป่านี้ก็จะต้องออกท่องเที่ยวออก
 แสวงหาเหยื่อที่เป็นบรรดาสัตว์ด้วยกัน แม้แต่มนุษย์ก็ไม่
 เว้นที่จะต้องตกเป็นเหยื่อสังหารของมัน พฤติกรรมกระหาย
 เลือดเช่นนี้ มิใช่จะกระทำเพื่อบำบัดความต้องการของตน
 ให้สมอยากเท่านั้น แต่ยังเป็นกรกระทำเพื่อบำบัดความต้อง
 การของวิญญาณปีศาจที่เข้าสิงอยู่ในตนอีกด้วย

อนึ่งมนุษย์ที่กลายร่างเป็นหมาป่านี้เมื่อได้รับบาดเจ็บ
 รอยแผลที่ได้รับบาดเจ็บก็จะ ไปปรากฏใน ขณะที่ตัวกลายร่าง
 กลับคืนเป็นคนขึ้นมาด้วย หลังจากที่กายเนื้อของบุคคล

ประเภทนี้ตายลง หลังจากที่กายเนื้อของบุคคลประเภทนี้ตายลง กายทิพย์จะมีอนุภาพในการก่อให้เกิดอันตรายน้อยลง และถ้าหากไม่มีคนทรงที่มีคุณสมบัติพอที่จะเป็นสื่อได้แล้ว วิญญาณประเภทนี้ก็ไม่สามารถที่จะปรากฏตัวให้เห็นได้ ปรากฏการณ์ในการปรากฏร่างหรือกลายร่างดังกล่าวมานั้น มวลสารของกายอีเธอร์ น่าจะเข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และบางทีอาจจะดึงเอามวลสารที่เป็นแก๊ส (ลม) และของเหลว (น้ำ) ที่เป็นส่วนประกอบของกายหายบไปใช้อีกด้วยก็ได้

เรื่องที่กล่าวมานี้ สมัยปัจจุบันมักจะถือเป็นแฟชั่นที่นำหัวเราะเยาะเย้ย และกล่าวถากถางหาว่าเป็นเรื่องปรัมปราที่มงายไร้สาระ แต่สำหรับนักศึกษาในวิชารหัสยศาสตร์ (occult) จะรับไว้พิจารณาและตรวจสอบด้วยความระมัดระวังในความลึกลับของธรรมชาติที่อาจมีความจริงซ่อนเร้นอยู่ แม้จะปรากฏดูเพียงภายนอกว่าเป็นเรื่องไร้สาระก็จริง แต่นักศึกษาเหล่านี้ก็จะพิจารณาศึกษาด้วยใจเป็นกลาง และมีความระมัดระวังเป็นพิเศษในการที่จะปฏิเสธ หรือ ยอมรับ

สถานใด สถานหนึ่ง ในการสำรวจความเป็น ไปของโลกทิพย์
 จำต้องสลัด ความหวาดกลัว ที่จะต้องเผชิญกับ สภาพวิญญาณ
 เหล่านี้ดังที่กล่าวมาแล้ว และวิญญาณประเภทเหล่านี้ก็ดูจะ
 มีน้อยมาก และค่อนข้างหายาก และยิ่งกาลเวลาผ่านไป
 จำนวนของวิญญาณ ประเภทเหล่านี้ ก็จะลดน้อยถอยลงไปทุก
 ที่ตามสภาพ ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งมักจะเกิด
 ขึ้นอยู่ภายในวงเขตหรือบริเวณที่ไม่ห่างจากกายเนื้อของบุคคล
 นั้นเท่าใดนัก ทำให้อาจสันนิษฐานได้ว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น
 ขึ้นเป็นไปเพราะธรรมชาติแห่งมวลสารอันผิดธรรมดาในร่าง
 กายของผู้นั้นก่อให้เกิดขึ้น

* ๙. มนุษย์ที่อยู่ในโลกอันมืดคลุ้ม

(The Man in the Grey World)

ข้าพเจ้าได้อธิบายมาแล้ว ในเรื่องผีแดร็กูล่า และ
 มนุษย์หมาป่าซึ่งปรากฏมีขึ้นในสมัยก่อน ๆ และพวกนี้ปรากฏ
 อยู่ในสมัยวิวัฒนาการของชนชาติอันเก่าแก่ยุคต้น ๆ แต่ถึง
 แม้ว่าเราจะมีวิวัฒนาการผ่านยุคสมัยที่มี เรื่องราวอันน่าประ-

* วิญญาณ ฉบับที่ ๕-๑๐ กันยายน-ตุลาคม ๒๕๑๗

พลาดเกิดขึ้นมาแล้วก็ตาม ในสมัยนี้ก็ยังมีเรื่องราวที่ประหลาด ๆ อย่างอื่นอีก คนสมัยนี้ส่วนมากมักจะยึดมั่นเชื่อถือแต่ในสิ่งที่ตนเห็นได้ สัมผัสได้ และก็ยึดถือสภาพของกายเนื้อไว้อย่างเหนียวแน่น ทั้งนี้ก็เพราะเขาไม่แน่ใจว่า ยังมีสิ่งประหลาดอื่น ๆ ที่เขาแลเห็นไม่ได้อยู่อีก เมื่อยึดมั่นถือมั่นแต่ในสภาพวัตถุเช่นนี้แล้ว เขาก็ยอมที่จะไม่เชื่อถือในสิ่งใด ๆ เกินกว่าที่เขาจะเห็นได้ในโลกนี้ ชำร่ายเขาไม่เคยมีความคิดใด ๆ ในเรื่องเหล่านี้เอาเสียเลย บุคคลจำพวกนี้แหละเมื่อถึงคราวสิ้นชีวิตลงก็จะเกิดความตื่นตระหนกกลัว เมื่อพบว่าตัวเองยังมีอยู่ และกำลังล่องลอยตุ่หวัตุ่หวัตุ่โดยไม่รู้ว่าจะไปสู่สารทศิใด

บางครั้งบุคคลจำพวกนี้ใช้ความพยายามอย่างดันทุ่รังที่จะหันกลับมาติดต่อกับชีวิตในโลกมนุษย์อย่างเดิม แต่ส่วนมากก็กระทำไม่ได้ และความพยายามอย่างสุดขีดนั้นก็ค่อย ๆ อ่อนแรงลงจนสงบ และเมื่อนั้น เขาก็ตกอยู่ในสภาพของความไร้สำนึกโดยสิ้นเชิงตามลักษณะธรรมชาติ และต่อจากนั้น เขาก็ตื่นขึ้นในโลกทิพย์ แต่สำหรับบุคคลที่มีกำลังจิต

อันเข้มแข็ง ความพยายามนี้ดำเนินไปอย่างไม่ลดละ และพยายามที่จะเข้ายึดบางส่วนของกายอีเธอร์ไว้อย่างเหนียวแน่น และบางครั้งก็พยายาม ที่จะดึงดูดเอาอนุภาคของมวลสารแห่งกายเนื้อเพื่อนำมาใช้อีกด้วย

เราอาจกล่าวได้ว่า ความตายโดยแท้จริงนั้นก็คือการแยกตัวขั้นสุดท้ายของกายอีเธอร์ออกจากกายเนื้อ ตราบใดที่กายทั้งสองนี้ยังไม่ขาดออกจากกันโดยแท้จริง กายเนื้อจะอยู่ในสภาพของอาการแข็งตัว (Catalepsy) หรืออยู่ในอาการภวังค์ (Trance) เมื่อกายอีเธอร์ขาดออกจากกายเนื้อเมื่อใดโดยเด็ดขาด เราก็คือว่า ผู้นั้นได้ถึงแก่ความตายแล้ว

เมื่อคนเราถึงแก่ความตาย กายอีเธอร์ของเขาก็จะหลุดออกจากกายเนื้อ แต่มวลสารอีเธอร์ ที่ประกอบขึ้นเป็นกายอีเธอร์นั้นมิใช่เป็นพาหนะที่สมบูรณ์ มันเป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นถ้าหากว่ามวลสารอีเธอร์ยังเกาะติดอยู่กับตัวผู้ตาย สภาพของผู้นั้นที่ดำรงอยู่หลังจากตายก็ไม่อาจจัดได้ว่า อยู่ในภูมิใดภูมิหนึ่งได้เลย เมื่อเขาตาย เขาก็สูญเสียสภาพที่จะใช้กายเนื้อนั้นได้เสียแล้ว และเขาก็ไม่สามารถ

จะใช้กายทิพย์ได้อีกด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า ตัวเขายังถูก
 ห่อหุ้มอยู่ด้วยมวลสารอิเธอรันนั่นเอง เมื่อตกอยู่ในสภาพนี้
 เขาจำต้องดำรงชีวิตอยู่ในสภาพอีกรูปแบบหนึ่งเพียงชั่วคราว
 และก็เคราะห์ดีที่เป็นเพียงสภาพอันชั่วคราวเท่านั้น สภาพนี้
 ก็คือ เขาพลัดเข้าไปอยู่ในท่ามกลางโลกอันมืดคลุ้ม มันเป็น
 โลกไร้ความสุข และไร้เสียซึ่งโอกาสที่จะได้รับการพักผ่อน
 ในโลกนี้ เขาไม่สามารถที่จะมองเห็นโลกมนุษย์หรือโลกทิพย์
 ได้ชัดเจน เขาจะมองเห็นโดยผ่านโลกอันมืดคลุ้มที่เต็มไปด้วย
 ด้วยหมอกมายังโลกทั้งสอง ดังกล่าวมาได้เพียงสลัว ๆ เท่านั้น
 และในโลกนี้เขาจะท่องเที่ยวไปอย่างเปะปะและไร้จุดหมาย
 โดยไม่มีใครช่วยเหลือเขาได้

ดูจะไม่ค่อยมีเหตุผลเสียเลยที่ว่า ทำไมมนุษย์บางคน
 จึงต้องมาประสบกับสภาพอันทรมาณเช่นนี้ แต่ทั้งนี้ก็เพราะ
 เขาไปยึดมั่นว่า ถ้าเขาปล่อยให้ความรู้สึก (Consciousness)
 อันเป็นเศษส่วนน้อยนี้หมดไปแม้แต่เพียงเสี้ยวหนึ่ง เขาจะ
 ต้องสูญเสียความรู้สึก (วิญญาณ) นั้นไปทั้งหมด และจะต้อง
 สูญเสียมันไปตลอดกาล ดังนั้นเขาจึงต้องยึดมั่นไว้ในส่วนที่

เหลือนี้ อย่างเหนียวแน่น แต่อย่างไรก็ดี เมื่อกาลเวลามาถึง เขาก็จะต้องปล่อยมันไปอยู่นั่นเอง เพราะกายอิเธอร์ของเขา เริ่มจะสลายตัว และเขาก็จะหลุดลอยไปอยู่ในโลกกว้างที่มีชีวิตชีวิตดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

บุคคลดังที่กล่าวมานี้ บางทีก็จะพบว่าตัวเองล่องลอย ตูร์ตตุแห่วไปด้วยความทุกข์ยากพร้อมกับเพอร์ราพัน อยู่ใน โลกทิพย์ ลักษณะเช่นนี้ ก่อให้เกิดงานที่เต็มไปด้วยความ ยากลำบากแก่ผู้ช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่ง ผู้ช่วยเหลือจะต้องชี้แจงชักชวนให้ผู้นั้นเข้าใจว่า ไม่มีอะไรที่จะต้องหวาดกลัวเลย สักอย่าง ผู้ช่วยเหลือจะต้องปลอมโยนให้เขาคลายความเคร่งเครียดลง ลืมความปวดร้าวและความทุกข์ทรมานเสียให้สิ้น และหยั่งความรู้สึกของตนให้ลึกลงไปสู่ความสงบให้มากที่สุดที่จะทำได้ แต่คำแนะนำและคำขอร้องเช่นนี้ ก็เปรียบเสมือน บอกกล่าวให้บุคคลที่อยู่ในสภาพเรือแตก ให้ละทิ้งท่อนไม้ที่ไ้พยุงตัวเสีย และหันมาไว้ใจในตัวผู้ช่วยเหลือในยามที่ทะเลกำลังเป็นบ้าอยู่นะนั่น

๑๐ **มายากรหรือลูกศิษย์ของมายากร**
(The Black Magician or his pupil)

บุคคลประเภทนี้ก็จัดอยู่ในประเภทที่ ๒ ของคนที่ตายแล้ว คือประเภทลูกศิษย์ที่อยู่ในระหว่างรอการเกิดใหม่ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น ในประเภทของบุคคลที่ตายแล้ว แต่สำหรับกรณีที่จะกล่าวถึงนี้ แทนที่บุคคลประเภทนี้จะขอรับอนุญาตเพื่อนำวิธีการพิเศษมาใช้ในการก้าวหน้าทางชีวิตของตน เขากลับดำเนินการขัดขืนต่อกระบวนการวิวัฒนาการของธรรมชาติ โดยดำรงตนอยู่ในทิพยภูมิโดยใช้วิธีการทางไสยศาสตร์หรือนัยหนึ่งมายาศาสตร์ (magical arts) ซึ่งบางครั้งก็ดูเป็นสิ่งที่น่าสยดสยองที่สุด

เรื่องนี้ไม่เป็นการยาก ที่จะแยกแยะประเภทของบุคคลเหล่านี้ออกไปได้อีกมากมาย ทั้งนี้โดยแบ่งออกตามวัตถุประสงค์ และวิธีการของบุคคลเหล่านี้รวมทั้งจนระยะเวลาที่เขาอาจดำรงอยู่ได้บนภูมินี้ แต่โดยเหตุที่เรื่องราวของบุคคลเหล่านี้ ไม่เป็นที่น่าพิศมัยต่อการศึกษานัก และบรรดานักศึกษาทางรหัสศาสตร์วิทยาก็ประสงค์จะเรียนรู้เพียงเท่า

ที่จะหาวิธีหลีกเลี่ยงให้พ้นเสียจากบุคคลเหล่านี้เท่านั้น จึงเป็นการสมควรที่จะผ่านเรื่องเหล่านี้ไปพิจารณาในเรื่องอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป แต่อย่างไรก็ดี สมควรที่จะนำมากล่าวเสียด้วยว่า บุคคลประเภทนี้ทุกคนที่ยึดอายุของการดำรงอยู่ในโลกทิพย์ออกไปอย่างผิดกฎเกณฑ์ของธรรมชาตินั้น ดำรงอยู่ได้ก็โดยอาศัยความเสียหายของผู้อื่น และโดยการดูดกลืนชีวิตของผู้อื่นในบางรูปหรืออื่น ๆ

๒. อมนุษย์ (Non Human)

กระบวนการธรรมชาติบนพื้นพิภพ ซึ่งมีความเกี่ยวพันอยู่กับเรานั้น มิใช่สิ่งที่ธรรมชาติจะวางรูปแบบขึ้นเพื่อให้เกิดความผาสุกขึ้นแก่เราหรือมีไว้เพื่อประโยชน์อันสูงสุดของเรา ชาติพันธุ์ของมนุษย์ในชั้นเจริญวัยพากันนึกฝันว่า โลกนี้ตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่บนพื้นพิภพนั้นมีขึ้นไว้ก็เพื่อประโยชน์ของมนุษย์ชาติเท่านั้น แต่ในยุคนี้ เราได้ก้าวออกมาจากยุคทารกอันหลงผิดนั้นแล้ว และได้สำนึกถึงฐานะอันถูกต้อง และหน้าที่ของเราที่สัมพันธ์กับสิ่งเหล่านั้นเป็นอย่างดีแล้ว

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ในชีวิตประจำวันของพวกเขา เป็นส่วนมาก ยังหาได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามความสำคัญ ดังกล่าวนั้นไม่ เราปฏิบัติต่อชีวิตในอาณาจักรของสัตว์อย่าง ทารุณโหดร้าย และเราเรียกว่ำนั้นมันเป็นเกมกีฬาและบุคคล เหล่านี้ก็ล้วนแต่คิดว่า ตนเป็นผู้มีอารยธรรมสูง บุคคลที่เป็นนักวิทยาศาสตร์รู้ดีว่า ชีวิตทุกชีวิตเป็นสิ่งที่ควรเคารพ และถือว่าเป็นของศักดิ์สิทธิ์ด้วยกันทั้งสิ้น ถ้าชีวิตในจักรวาล ขาดความเมตตาการุณาต่อกัน ชีวิตนั้นก็จะมีเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้ อย่างแท้จริง บุคคลเหล่านี้ถ้าได้ศึกษาอย่างแท้จริงก็จะพบว่า ชีวิตที่อยู่ในขั้นตอนของวิวัฒนาการนั้นมีอยู่มากมายหลาย หลากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์อันเป็นเพียงส่วนน้อย ส่วนหนึ่งของธรรมชาติ

ในดิน ในอากาศ และในน้ำมีชีวิตอยู่มากมายหลาย หลาก ชีวิตเหล่านี้ถึงแม้จะไม่ปรากฏแก่สายตาของเรา เมื่อ เรามองดูด้วยตาเปล่า แต่โดยอาศัยกล้องจุลทรรศน์เราก็จะแล เห็นมันได้ และก็เช่นเดียวกัน ชีวิตในภูมิที่อยู่สูงกว่าเรา

และซึ่งอยู่ติดต่อกับพื้นพิภพของเราล้อมมโพลเมืองอยู่
หนาแน่น แต่เราก็หา^๕รู้ไม่ว่าชีวิตเหล่านี้^๕อยู่ บุคคล
เหล่านี้ เมื่อมีความรู้เพิ่มขึ้นก็จะค่อย ๆ รู้ว่า สิ่งทั้งหลาย
กำลังอยู่ในขั้นตอนของวิวัฒนาการ สิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ใน
ธรรมชาติ และดูเหมือนจะไม่มี ความหมายสำหรับเรา และ
ดูไร้ประโยชน์อย่างยิ่ง สิ่งนั้นหาใช่ความผิดของความเป็นไป
แห่งจักรวาลไม่ แต่หากเป็นด้วยความมิดเขลาของเราที่หาได้
ทราบวิธีการและเจตนาของสิ่งที่กำลังดำเนินไปในจักรวาลไม่

สำหรับการพิจารณาเรื่อง อมนุษย์ ซึ่งเป็นพล
เมืองของโลกทิพย์ที่กำลังพุดอยู่ในขณะนี้ จะเป็นการดีมิใช่
น้อย ถ้าจะเว้นถึงการกล่าวถึงชีวิตในยุคเริ่มต้นของจักรวาล
ที่กำลังวิวัฒนาการอยู่ในขณะนี้ ถ้าเราจะเริ่มพิจารณาตั้งแต่
ชีวิตอันต่ำต้อยของสิ่งที่เราเรียกว่า “อาณาจักรของธาตุ”
(elemental kingdoms) โดยละเอียดก็จะกลายเป็นหนังสือ
เอนไซโคลปีเดียขนาดใหญ่ที่กล่าวถึงเรื่องพลเมืองของโลก
ทิพย์ ซึ่งเป็นการเกินความจำเป็นของหนังสือเล่มนี้ไป

วิธีที่สะดวกที่สุดในเรื่องการแบ่งประเภทของ
มนุษย์ ก็โดยการแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท แต่ขอให้เป็นที่
เข้าใจว่า ประเภทที่จะแบ่งนี้มีใช่เป็นประเภทย่อย ๆ ดังที่
ได้เคยกล่าวมาแล้ว แต่หากเป็นประเภทใหญ่ ๆ อันนับว่า
เป็นมหาอาณาจักรหนึ่งในธรรมชาติ ซึ่งอย่างน้อยก็ใหญ่และ
มีหลากหลายเท่ากับอาณาจักรของสัตว์หรืออาณาจักรของพืช
บางประเภทของอาณาจักรนี้ก็จัดอยู่ในชั้นระดับต่ำกว่ามนุษย์
ชาติ บางประเภทก็มีระดับเสมอกัน บางประเภทก็มีระดับ
สูงไกลกว่ามนุษย์ ทั้งในด้านคุณงามความดีและพลังอำนาจ
อาณาจักรเหล่านี้บางประเภทก็ร่วมอยู่ในโครงแห่งวิวัฒนาการ
ของเรา กล่าวคือ ชีวิตเหล่านี้เคยเป็นมนุษย์มาแล้วหรือจะ
เป็นมนุษย์ต่อไปเช่นเดียวกับที่เราเป็นอยู่ บางประเภทก็
กำลังมีวิวัฒนาการไปตามสายของตน ซึ่งแตกต่างไปจากสาย
แห่งวิวัฒนาการของเราโดยสิ้นเชิง

* ก่อนที่จะเข้าสู่วาระการพิจารณาในเรื่องนี้ เป็น
 การจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงข้อสงวนไว้สองประการ ^{๕๕๕} ทั้งนี้
 เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาว่าเรื่องที่กล่าวนี้ยังไม่สมบูรณ์
 ข้อสงวนประการแรกก็คือ จะไม่กล่าวอ้างถึง “ผู้วิเศษชั้นสูง”
 (High Adepts) หลายท่านจากดาวดวงอื่น ๆ ในสุริยจักรวาล
 นี้ และ “ผู้เยี่ยมเยียนอันสูงส่ง” (August Visitors) จาก
 ระยะเวลาอันไกลโพ้น เพราะเหตุว่าการกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้
 เป็นการไม่เหมาะสมที่จะนำมาพรรณนาให้ท่านผู้อ่านทั่วไปเข้าใจ
 ใจอย่างง่าย ๆ ได้ นอกจากนั้นเมื่อกล่าวในทางปฏิบัติเป็น
 เรื่องยากที่จะตามรู้เห็นได้ แม้ในทางทฤษฎีจะเป็นไปได้ก็
 ตาม ที่กล่าวนี้หมายถึงการที่ “ผู้สูงส่ง” เหล่านี้ใครที่จะ
 ปรากฏตัวบนภูมิที่ต่ำเช่นทิพยภูมินี้ แต่อย่างไรก็ตาม จะด้วย
 เหตุผลกลใดถ้าหากท่านเหล่านั้นประสงค์จะมายังทิพยภูมิ การ
 มาของท่านนั้นก็ต้องเปลี่ยนแปลงร่างกายเป็นการชั่วคราว
 ทั้งนี้ โดยอาศัยการนำมวลสารในทิพยภูมิมาประกอบขึ้นเป็น
 ร่างกายของท่านเช่นเดียวกับในกรณีของ “นิรมานกาย”
 (Nirman kaya)

* วิทยุญาณ ฉบับที่ ๑๑-๑๒ พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๑๗

ข้อสงวนประการที่สอง นอกจากเรื่องของ “อมนุษย์” ซึ่งเราแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทนี้แล้ว ก็ยังมีสิ่งอื่นอีกที่ไม่เกี่ยวกับชีวิต ๔ ประเภทดังกล่าวนั้น สิ่งนี้ก็คือ มีสายวิวัฒนาการสายใหญ่อื่น ๆ อีกสองสาย ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้ร่วมใช้พื้นพิภพนี้กับมนุษยชาติ แต่สำหรับเรื่องนี้เป็นการถูกห้ามที่จะกล่าวถึงใด ๆ เป็นการเฉพะ ถ้าหากเราจะได้เคยมีการติดต่อใด ๆ กับสิ่งเหล่านี้ก็น่าจะเป็นการติดต่อบนโลกมนุษย์ การติดต่อบนโลกทิพย์ของเรากระทำไปได้น้อยมาก และจะเกิดขึ้นได้ก็โดยลักษณะเป็นไปอย่างบังเอิญอันเกิดจากการกระทำพิธีทางไสยศาสตร์ (ceremonil magic) และพิธีนั้นกระทำขึ้นโดยพ่อมด (sorceres) ที่มีความเก่งกาจและรู้วิธีที่จะกระทำเท่านั้น ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อการติดต่อเป็นไปได้อย่างบังเอิญ ทั้ง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ยากแสนยาก แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วครั้งหนึ่งก็มักจะเกิดขึ้นได้อีกเสมอ อย่างไรก็ตามอันเนื่องด้วยข้อห้ามที่เราได้กล่าวมาแล้ว เราก็จะเว้นกล่าวเรื่องนี้ไปเสีย แต่เพื่อความสมบูรณ์ของเรื่อง เราจึงได้นำมาบรรจุไว้ในบัญชีของเรานี้ด้วย

ต่อไปเราจะได้กล่าวถึงเรื่อง “อมมนุษย์” ที่เราได้แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๑. สารัตถธาตุที่มีวิญญาณซึ่งอยู่ในสายวิวัฒนาการของเรา (The elemental essence belonging to our own evolution)

๒. กายทิพย์ของพวกสัตว์ (The astral bodies of animals)

๓. วิญญาณในธรรมชาติ (ภูต) ทุกประเภท (Nature Spirits of all kinds)

๔. เทวดา (Deval)

สำหรับประเภทแรกคือพวก “สารัตถธาตุที่มีวิญญาณ” นั้น เนื่องจากได้มีผู้ประพันธ์จำนวนมากใช้คำว่า “วิญญาณหรือผี” (elementary) โดยมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงไปยังสิ่งที่มีชีวิตอยู่หลังจากตาย และก็โดยเหตุดังกล่าวมานั้น คำว่า “elemental” จึงถูกนำไปเรียกขานใช้กับวิญญาณของอมมนุษย์ (non-human spirits) ทั้งหมดนับตั้งแต่เทวดาไปจนถึง วิญญาณในธรรมชาติ และใช้กับสิ่งที่เป็นสารัตถะ

อันไร้รูป (formless essence) ซึ่งครอบคลุมอยู่ในอาณาจักรต่าง ๆ ซึ่งอยู่ต่ำจากอาณาจักรของแร่ จนทำให้นักศึกษาในวิชานี้ เมื่อได้อ่านหนังสือหลายเล่มดังกล่าวนั้นแล้วก็เกิดความสับสนในศัพท์แสงดังกล่าวว่าจะหมายถึงอะไรกันแน่เป็นจำนวนมาก แต่สำหรับที่จะกล่าวในหนังสือเล่มนี้ ขอให้เข้าใจว่า คำว่า “สารัตถชาติที่มีวิญญาน” (elemental essence) นั้นใช้เพื่อหมายความถึง สิ่งที่กำลังอยู่ในระหว่างบางขั้นตอนของวิวัฒนาการไปสู่ “สารัตถโมนาด” (monadic essence) (คำว่า “โมนาด” นี้ บางท่านแปลว่ามโน แต่เนื่องด้วยความหมายของมโนของเรากับของต่างประเทศ มีความหมายที่ไม่สู้จะตรงกันในเนื้อหา นัก ข้าพเจ้าจึงใคร่ใช้คำว่า “โมนาด” ทับศัพท์ลงไป : ผ.ร.) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หมายความถึงการไหลแห่งกระแสของจิต (Spirit) หรือพลังทิพย์ (Divine Force) ไปยังมวลสาร

เราทั้งหมดคุ้นกันดีกับความคิดที่ว่าก่อนที่กระแสทิพย์ดังกล่าว จะไหลลงมาจนถึงขั้นแบ่งแยกตัวตนออกเป็นอิสระ (individualization) ซึ่งตัวตนนี้จะประกอบขึ้นเป็นกรณะกาย

(causal body) ของมวลมนุษย์สิ่งนี้ได้ไหลผ่านลงมาและเข้าหุ้มมวลสารชั้นต่ำถึงหกชั้นตอนของวิวัฒนาการแล้ว กล่าวคือ กระทบได้ไหลลงมายังอาณาจักรของสัตว์ อาณาจักรของพืช อาณาจักรของแร่ และอาณาจักรทั้ง ๓ ของ “ธาตุที่มีวิญญาณ” (ซึ่งแบ่งออกได้เป็นอาณาจักร “ธาตุ” ที่ ๑,๒,๓ ตามลำดับของความหยาบและละเอียดแห่งมวลสาร : ผ.ร.) เมื่อกระทบดังกล่าวว่าได้ไหลมาชุบชีวิตสิ่งต่าง ๆ ตามชั้นตอน โดยลำดับที่กล่าวมานั้น บางครั้งเราก็เรียกว่า โมนาดของสัตว์พืช หรือโมนาดของแร่ ทั้ง ๆ ที่คำเหล่านี้อาจจะชักนำเราไปสู่ความเข้าใจผิดได้ เพราะเหตุว่า นับเป็นเวลานานมากทีเดียวที่กระแสโมนาดไหลลงมาถึงอาณาจักรต่าง ๆ เหล่านี้ มิได้มีเพียงกระแสโมนาดเดียว แต่หากมีอยู่แล้วหลายโมนาด อย่างไรก็ดี คำที่เรียกใช้กันอยู่นี้ก็ช่วยให้เข้าใจได้ว่าถึงแม้ “สารัตถโมนาด” หรือแก่นแท้ของโมนาด จะแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างกันออกไปนานมาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่จะทำให้ชีวิตมีการแบ่งแยกตัวตนเป็นอิสระเกิด

เมื่อสารัตถโมนาดไหลลงมาชุปพลังให้แก่อาณาจักรทั้งสามของ “อาณาจักรธาตุที่มีวิญญาณ” ซึ่งจะกลายเป็นอาณาจักรแระไปในภายหลังเมื่อผ่านขั้นตอนของวิวัฒนาการมานานแล้ว เราก็ให้ชื่ออาณาจักรทั้งสามนั้นว่า “สารัตถธาตุที่มีวิญญาณ” (elemental essence) แต่ก่อนที่ธรรมชาติและลักษณะการของธรรมชาติ ซึ่งแสดงตัวให้ปรากฏจะเป็นที่เข้าใจได้ จะต้องเรียนรู้ถึงการที่ จิต (spirit) ระหว่างที่เคลื่อนตัวลงมาตามกระแสมาสู่ยังวัตถุนั้นมีวิธีการอย่างไรเสียก่อน

ท่านคงระลึกได้แล้วว่า ระหว่างที่จิตพักอยู่บนภุมิหนึ่งภุมิใด ซึ่งสมมติว่าเป็นภุมิที่ ๑) มีความประสงค์จะเคลื่อนตัวลงมาสู่ภุมิที่ต่ำกว่า (สมมติว่าเป็นภุมิที่ ๒) จิตจะดึงดูดมวลสารในภุมินั้นมาห่อหุ้ม กล่าวคือ จิตจะดึงเอามวลสารที่มีอยู่ในภุมิที่ ๒ เข้ามาไว้ในตน และก็เช่นเดียวกันเมื่อจิตเคลื่อนตัวลงมาสู่ภุมิที่ ๓ จิตก็ต้องเอามวลสารในภุมินั้นมาห่อหุ้มตนไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ปริมาณที่จะมาห่อหุ้มเป็นร่างกายนั้นเป็นมวลสารซึ่งมีอยู่ในภุมิที่ ๓ แรงที่ให้พลังในวิญญาณ (soul) ของจิตดังกล่าวนั้น อย่างไรก็ตามก็ตีมิใช่สภาพจิต (spirit)

ที่แปดอยู่เมื่อครั้งยังอยู่ในภูมิที่ ๑ แต่จะเป็นสภาพจิตที่แปด พลังทิพย์บวกเพิ่มเข้ากับมวลสารที่ห่อหุ้มของภูมิที่ ๒ และเมื่อจิตเคลื่อนตัวลงมาสู่ภูมิที่ ๔ ปริมาณที่ประกอบขึ้นเป็นเครื่องห่อหุ้มก็จะยิ่งซับซ้อนมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ จะเป็นร่างกายที่ถูกห่อหุ้มจากมวลสารในภูมิที่ ๔ บวกกับที่ถูกห่อหุ้มมาแล้วจากมวลสารในภูมิที่ ๒ และภูมิที่ ๓ ดังนั้นจึงเป็นการเห็นได้ว่า เมื่อกระบวนการได้ดำเนินสืบต่อไปอย่างซ้ำ ๆ ซาก ๆ ในภูมิหนึ่ง ๆ ซึ่งยังมีภูมีย่อยอยู่ในภูมินั้นอีก ๗ ภูมิ ในระบบสุริยจักรวาล และจนกว่าจะเคลื่อนตัวลงมายังภูมิหยาบ อันเป็นภูมิโลกมนุษย์ซึ่งถูกมวลสารที่หยาบห่อหุ้มไว้แล้ว เราก็เลยพากันขาดสำนึกว่ายังมีจิตถูกห่อหุ้มอยู่ในนั้น

สมมติว่า “สารรัตถโมนาต” หรือแก่นแท้ของโมนาต ได้ดำเนินการตามกระบวนการห่อหุ้มตนเองด้วยมวลสาร ลงมาจนถึงระดับปริมาณของ “มโนภูมิ” (ภูมิที่เกิดจากใจ) และแทนที่จะเคลื่อนลงไปตามลำดับยังภูมีย่อยอีก ๗ ภูมิของ “มโนภูมิ” ดังกล่าว โมนาตกลับเคลื่อนตัวลงไปสู่ยัง “ทิพยภูมิ” โดยตรง และดึงดูดเอามวลสารที่มีอยู่ในทิพยภูมิเข้ามา

ห่อหุ้มเป็นร่างกาย กล่าวคือใช้ปรมาณูของ “ทิพยภูมิ” เป็นร่างกาย การดำเนินการเช่นนี้ เราเรียกว่าเป็นการรวมกันของ “สารัตถธาตุมูล” ของทิพยภูมิ และนับเป็นมวลสารในอาณาจักรที่สามของอาณาจักรแห่งธาตุที่มีวิญญาณ (“มโนภูมิ” (mental plane) แบ่งออกได้เป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งเป็น “มโนภูมิ” ชั้นสูงเรียกว่า “อรูป” อีกส่วนหนึ่งเป็นมโนภูมิชั้นต่ำเรียกว่า “รูป” อาณาจักรที่ ๑ แห่งธาตุมูลที่มีวิญญาณสถิตอยู่ในภูมิส่วนมโนชั้นสูง อาณาจักรที่ ๒ ของธาตุมูลที่ ๒ สถิตอยู่ในภูมิส่วนมโนชั้นต่ำ ส่วนอาณาจักรที่ ๓ อยู่ใน “ทิพยภูมิ” : ผ.ร.) อาณาจักรที่ ๓ ของธาตุมูลนี้มาก่อนอาณาจักรของแร่

อาณาจักรที่ ๑ และที่ ๒ ยังคงดำรงอยู่บนมโนภูมิชั้นสูงและมโนภูมิชั้นต่ำตามลำดับ แต่ในขณะนี้เรายังไม่มีอะไรที่จะต้องกล่าวถึงทั้ง ๒ อาณาจักรดังกล่าวนี้

บนทิพยภูมิ สิ่งที่เราได้พบมี “สารัตถธาตุที่มีวิญญาณ” อยู่กว้างใหญ่ไพศาล สิ่งนี้มีการกระทบถูกต้องกับความคิดของมนุษย์ที่ล่องลอยอยู่อย่างประหลาด ความสั่นของ

สิ่งเหล่านี้รวดเร็วมากจนไม่อาจคำนวณได้ และมีการกระทบ
สัมพันธ์กับจิตใจของมนุษย์ ในส่วนไร้สำนึก ไม่ว่าจะเป็นอย่าง
อำนาจจิตหรืออำนาจความปรารถนาด้วย

ในขณะที่ถูกอิทธิพลของความคิดหรือด้วยอำนาจการ
ฝึกฝนจิตของผู้ใดก็ตาม ธาตุเหล่านี้จะรวมตัวเข้าเป็นพลังที่มี
ชีวิต จะรวมตัวเข้าเป็นบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจเรียกให้ถูกต้อง
ได้ว่า ธาตุหรือภูต (elemental) และธาตุนี้จะเปลี่ยนแปลง
ไปจากที่เคยอยู่ในระดับชั้นระดับตอนที่เรากำลังพิจารณากัน
มาแล้ว ธาตุเหล่านี้จะกลายเป็นสมาชิกของสิ่งที่เราเรียกว่า
“ประเภทเทียม” (artificial class) ขึ้นมาทันที แต่ถึงแม้ว่า
ธาตุนั้นจะกลายตัวมาเป็นสิ่งดังกล่าวก็ตาม ลักษณะประจำตัว
คือการคงอยู่อย่างไม่ถาวรก็ยังดำรงอยู่ ในไม่ช้าเมื่อแรงกระ-
ตุ้นหมดไป ธาตุนั้นก็จะกลับคืนไปสู่ฐานะเดิม กลับคืนไปสู่การ
เป็น “สารัตถธาตุ” อย่างเดิมจากที่ ๆ ดนมา

อาจจะเป็นสิ่งน่ารำคาญถ้าหากพยายามที่จะจำแนก
ประเภทย่อย ๆ ของสิ่งเหล่านี้ออก และถ้าหากว่าสามารถทำ
บัญชีระบุนายชื่อต่าง ๆ ขึ้นมาได้ ท่านผู้อ่านก็คงไม่รู้เรื่อง

ยกเว้นแต่นักศึกษาในวิชานี้ที่เรียนการปฏิบัติและสามารถจะเรียกธาตุเหล่านี้มาปรากฏตรงหน้า และศึกษาเปรียบเทียบดูได้เท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี เราก็อาจแบ่งจำแนกมันออกได้โดยนัยกว้าง ๆ โดยไม่ยุ่งยากเท่าใดนัก และอาจจะเป็นประโยชน์ด้วย

โดยการจำแนกออกเป็นจำพวกแรกอย่างกว้าง ๆ เราก็ตั้งชื่อมันว่า “ธาตุมูลที่มีวิญญูณ” (elemental) การจำแนกนี้โดยถือเอาตามชนิดของมวลสารที่มันอาศัยอยู่

ในกระบวนแห่งวิวัฒนาการ สภาวะของมวลสารจะแบ่งออกได้เป็นเจ็ดชั้น เช่น ดิน น้ำ ลมและไฟหรือถ้าจะกล่าวตามความหมายแห่งนัยสมัยใหม่ก็คือ ของแข็ง ของเหลว แก๊ส และสภาวะของสิ่งที่เรียกว่า อีเธอร์อีก ๔ ชั้น

นับเป็นเวลานานมาแล้ว ที่เราคิดว่านักเล่นแร่แปรธาตุ (alchemist) ในสมัยกลางนั้น ช่างมีความโง่เง่าอย่างน่าสมเพช เพราะไปตั้งชื่อสิ่งเหล่านี้คือ ดินน้ำไฟลมว่า “ธาตุ” (elements) ซึ่งความเป็นจริงแล้ว นักเคมีได้ค้นพบว่ามันเพียงเป็นสิ่งผสม การกล่าวหาอย่างดูแคลนเช่นนี้ดูจะ

เป็นการไม่ยุติธรรม เพราะความรู้ในเรื่องเหล่านี้ของนักเล่นแร่แปรธาตุตามความเป็นจริงแล้วมีลักษณะกว้างขวางมาก มิใช่เป็นของตัน ๆ แคบ ๆ อย่างที่เราคิด ท่านเหล่านั้นอาจจะทำบัญชีของสิ่งต่าง ๆ ตั้ง ๘๐ หรือ ๙๐ สิ่งในสิ่งที่เราเรียกว่า “ธาตุ” ในปัจจุบันนี้หรืออาจจะมิได้กระทำก็ได้ แต่แน่นอนท่านมิได้ตั้งชื่อให้กับสิ่งเหล่านี้ เพราะตามหลักวิชาหัตถศาสตร์นั้นไม่ว่าสิ่งใด ๆ มันก็มีอยู่เพียงธาตุเดียวเท่านั้น มวลสารต่าง ๆ ไม่ว่างจะเป็นรูปใดชนิดใด ถึงแม้มันจะเปลี่ยนแปลงแปรรูปไปได้ต่าง ๆ นา ๆ มันก็คือ ธาตุหนึ่งเท่านั้น

ข้อเท็จจริงดังที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่า คนโบราณวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ไปได้ไกลกว่าเราหลายชั้นนัก ในเรื่องของอีเธอร์คนโบราณเข้าใจดี และสามารถวิเคราะห์แยกแยะออกมาได้ ส่วนทางการวิทยาศาสตร์สมัยใหม่กระทำได้แค่เพียงบัญญัติชื่อเพื่อประโยชน์ในการวางทฤษฎีเท่านั้น นักเล่นแร่แปรธาตุในสมัยโบราณรู้ดีว่า มวลสารของวัตถุที่อยู่สูงกว่าแก๊สคือมวลสารละเอียดกว่านั้น สามารถแบ่งตามความหยาบละเอียดออกไปได้อีก ๔ ชั้น ซึ่งข้อเท็จจริงนี้ทางวิทยาศาสตร์

ยังไม่มีโอกาสค้นพบ ท่านเหล่านั้นยังรู้ดีอีกว่า วัตถุทั้งมวล ประกอบด้วยมวลสารรวมกันอีก ๗ ชั้น (states) ในอินทรีย์ วัตถุก็มีมวลสารทั้ง ๗ นี้ประกอบกันขึ้นไม่มากก็น้อยลดหลั่นกันไป ดังนั้นการที่ท่านเรียกสิ่งผสมทั้งมวลรวมลงไปว่า “ธาตุ” จึงดูเป็นสิ่งอัศจรรย์สำหรับเราผู้มีใช้น้อย คำว่า “ธาตุ” ที่ใช้นี้ท่านหมายถึง “ส่วนประกอบ” (constituent) ซึ่งมีได้หมายความว่า จะจำแนกแยกย่อยลงไปอีกมิได้ ท่านรู้ดีว่าทำเนียบของวัตถุธาตุเหล่านี้ เป็นพื้นฐานให้ “สารัตถโมนาต” ที่กำลังพัฒนาได้แสดงตัวออก ดังนั้นท่านจึงตั้งชื่อมันว่า “ธาตุที่มีวิญญาณ” (elemental)

สิ่งที่เราพยายามที่จะอยากให้ท่านทราบก็คือ ในทุกอนุภาคของมวลสารวัตถุที่เป็นของแข็งนั้น ถ้าทราบใดวัตถุ นั้นยังทรงสภาพอยู่อย่างนั้น ในมวลสารนั้นจะมีสิ่ง ๆ หนึ่งที่ประกอบกันอยู่ ซึ่งนักศึกษาในสมัยกลางเรียกว่า “วิญญาณในดิน” (earth elemental) ในดินนี้มี “สารัตถธาตุ” ที่มีชีวิตประกอบรวมตัวกันอยู่อย่างเหมาะสม และก็เช่นเดียวกัน ในทุกอนุภาคของมวลสารในของเหลว แก๊ส หรือสภาวะของ

อีเธอร์ ในน้ำ ลม และไฟก็ล้วนแต่มี “ธาตุที่มีวิญญาณ” (elementals) อยู่ในนั้นตามสัดส่วนด้วยกันทั้งสิ้น เป็นที่สังเกตว่าการแบ่งอย่างกว้าง ๆ ในประการแรกของ “อาณาจักรที่ ๓ แห่งธาตุ” นี้ เป็นการแบ่งออกตามแนวขวาง (horizontal) กล่าวคือ ชั้นแต่ละชั้นจะดำรงอยู่อย่างสัมพันธ์กัน แต่แต่ละชั้นจะมีปริมาณมวลสารแตกต่างกันไป ชั้นสูงกว่าจะมีมวลสารน้อยกว่าชั้นที่ต่ำกว่า และแต่ละชั้นจะสามารถแบ่งออกได้ตามขวางได้อีก ๗ ชั้น ทั้งนี้ ก็เพราะเป็นที่เห็นได้ชัดแจ้งว่า มวลสารแข็ง เหลวและแก๊สต่างก็มีความแน่นอัดตัวอยู่ตามส่วนมิใช่น้อย

อย่างไรก็ตาม การจะแบ่งชั้นออกตามแนวตั้ง (perpendicular) ก็อาจจะทำได้ แต่รู้สึกว่าจะเป็นการค่อนข้างยากต่อความเข้าใจอยู่มาก บางทีวิธีที่จะทำให้ชัดแจ้งได้ก็โดยแสดงว่า ชั้นแต่ละชั้นตามแนวขวางรวมทั้งชั้นย่อย ๆ (subclasses) เราจะพบว่า มี “ธาตุมูล” แตกต่างกันอยู่ถึง ๗ ประเภทหรือชนิด ความแตกต่างระหว่างกันนี้ มิใช่เป็นการแตกต่างด้วยดีกรีความแน่นของมวลสาร แต่หากเป็นการแตกต่างด้วยคุณลักษณะและความเกี่ยวข้องกัน

ชาติแต่ละชนิดจะมีปฏิกริยาระหว่างกัน และแต่ละชาติก็จะมีชาตย่อยอีก ๗ ประเภทอยู่ในตัวของมันด้วย ชาติย่อยเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันในด้านสีสรรค์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีอิทธิพลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากระทบ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าจำพวกมวลสารตามแนวตั้งและจำพวกย่อยแตกต่างกัน โดยคุณลักษณะจากจำพวกแนวขวางโดยสิ้นเชิง

จุดสำคัญที่เราไม่ควรจะมองข้ามไปในเรื่องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการของชาติก็คือ ชาติจะมีวิวัฒนาการเป็นไปในรูปโค้งลง ความเจริญก้าวหน้าหรือวิวัฒนาการของชาติมีลักษณะก้าวเข้าไปสู่การก่อตัวของวัตถุ ซึ่งเราจะเห็นได้ในอาณาจักรของแร่ แทนที่ชาติจะถอยตัวออกจากการรวมตัวของแร่ กลับรุดเข้าไปสู่การรวมตัวนั้นตามขั้นตอนแห่งวิวัฒนาการของตน และก็เป็นเช่นเดียวกันนี้ในวิวัฒนาการสายอื่น ๆ ซึ่งเราพอรู้ยู่บ้างเหมือนกัน โดยเหตุนี้ วิวัฒนาการของมันก็คือ การเคลื่อนตัวลงมาสู่มวลสารซึ่งอยู่ในภูมิที่ค่อย ๆ ต่ำลงมา แทนที่จะขึ้นไปสู่ภูมิที่สูงกว่าเป็นลำดับขึ้นไป ข้อเท็จจริงเหล่านี้ บางทีก็ทำให้เรารู้สึกว่าดูเป็นการกลับกัน

ไป (เพราะสิ่งที่มีวิวัฒนาการจะต้องเคลื่อนที่ไปสู่แนวสูง แทนที่จะลงต่ำ : ผ.ร.) ถ้าหากนักศึกษายังไม่สามารถเข้าใจ ในจุดนี้จริง ๆ ก็จะเป็นสิ่งวิปริตที่ไม่อาจเข้าใจได้

ถึงแม้ว่า จะมีการแบ่งย่อย ๆ ออกไปได้อีกหลายหลาก ก็ตาม ชาติที่มีชีวิตมีวิญญาณเหล่านี้ก็มีคุณสมบัติต่าง ๆ ร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังเป็นการแตกต่างจากสิ่งที่เราคำนวณบนมนุษยภูมิ (physical plane) อย่างสิ้นเชิง การที่จะนำมาอธิบายให้ผู้ที่ไม่สามารถเห็นความเคลื่อนไหวของสิ่งเหล่านี้ (บนทิพยภูมิ) เข้าใจได้ นับว่าเป็นการยากมาก

ขอให้เราลองมาตั้งฐานพิจารณาดูดังนี้ ในขณะที่ใดที่ ส่วนหนึ่งส่วนใดของ “สารัตถธาตุ” ยังคงดำรงตนอยู่ชั่วขณะ โดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามากระทบ สารัตถธาตุนี้จะไม่ปรากฏว่ามีรูปลักษณะใด ๆ เป็นของตนเกิดขึ้นเลย ถึงแม้ว่าสิ่งนี้จะยังคงเคลื่อนไหวอยู่ด้วยความรวดเร็วและไม่หยุดหยั่ง แต่ถ้าหากว่าถูกรบกวนจากสิ่งภายนอกเพียงเล็กน้อยเช่นมีกระแสของความคิดผ่านเข้ามากระทบ ก็จะเกิดมีปฏิกิริยาทำให้ธาตุนั้นปรากฏมีรูปร่างขึ้นชั่วแวบหนึ่ง และก็

จะสูญหายไปด้วยความรวดเร็ว เหมือนเมล็ดฟองบนผิวน้ำต้มกำลังเดือด มันมีลักษณะอาการเหมือนเป็นเพียงสิ่งสะท้อนมาจากคลังแห่งมวลสารในโลกทิพย์ มันจะสนองตอบต่อกระแสความคิดที่เรียกร้องให้มันเกิดขึ้น และกระแสความคิดนั้นก็มีลักษณะเช่นใดจะให้เป็นไปในรูปใด มวลสารธาตุนั้นก็จะมีลักษณะการเช่นนั้นด้วย ถึงกระนั้น มันก็ยังมีลักษณะกระเดียดที่จะมีรูปร่างผิดเพี้ยนไปอย่างประหลาดและวิตถาร แต่บางอันก็ดูมีลักษณะน่ากลัวและไม่น่าทศนาหนัก

เป็นของธรรมดาที่ปัญหาอาจจะผุดขึ้นในใจว่า มีสิ่งสติปัญญาอะไรหรือที่ทำให้มันเลือกขนาดได้เหมาะสม หรือขนาดที่ขูดเบียวได้ แต่เรื่องนี้เรามีได้กำลังเกี่ยวข้องกับพูดถึง "ธาตุเทียม" (artificial element) ที่ทรงอำนาจมากและมีชีวิตได้ยืนยาว ซึ่งสิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากความคิดที่แรงกล้าและเจาะจงลงไปโดยแน่ชัด แต่หากเราพูดถึงสิ่งที่มันบังเกิดขึ้นออกมาจากภายในจิตกึ่งสำนึก จากความคิดที่ไม่ตั้งใจที่ออกมาจากสมองของคนส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นที่เห็นชัดว่า สติปัญญานี้มิได้เกิดขึ้นมาจากใจของผู้คิด และเราก็ไม่เชื่อว่าเป็นของ "สารัตถธาตุที่มีวิญญาณ" นั้นโดยแน่นอน เพราะ

สารัตถธาตุยังอยู่ในอาณาจักรที่ยังไกลต่อการสามารถแบ่งแยก
ตัวตนออกเป็นอิสระ (individualization) แม้แต่อาณาจักร
ของเรเอง ซึ่งการรู้จักแบ่งแยกตัวตนออกมานี้จะกระทำได้
ด้วยคุณภาพของใจเท่านั้น

อย่างไรก็ดี ถึงกระนั้นก็ยังมามีสิ่งที่มีคุณสมบัติเข้ามา
ดัดแปลงเกี่ยวข้งอย่างน่าอัศจรรย์ และซึ่งดูเหมือนจะเข้า
มาอยู่ใกล้มันด้วย และไม่เป็นที่สงสัยว่า สิ่งที่มีคุณสมบัตินี้
ได้เป็นสาเหตุของ “ธาตุ” ให้เป็นอะไรต่ออะไรขึ้นดังที่ได้
กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “สิ่งกึ่งสติปัญญาในแสงทิพย์”
(the semi-intelligent creatures of the astral light) เราจะ
จะพบหลักฐานเกี่ยวกับพลังอำนาจนี้อีกต่อไป ในเมื่อเราได้
ไปถึงวาระของการพิจารณาในเรื่อง “สารัตถธาตุประเภท
เทียม” (the artificial class) เมื่อเราได้อ่านพบเรื่องธาตุดี
หรือธาตุชั่วร้าย สิ่งนี้จะต้องเป็นสิ่งเทียม (artificial entity)
หรือไม่ก็เป็นวิญญาณในธรรมชาติ (หรืออาจเรียกว่าภูต : ผ.ร.)
(nature-spirits) เสมอ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในอาณาจักรของธาตุ
ไม่สมควรที่จะกล่าวว่ามันดีหรือชั่ว

* แต่อย่างไรก็ดี ไม่ต้องสงสัยเลยว่าความโน้มเอียงและความมีอคติจะไม่สิงซึ่มแผ่ซ่านไปทั่วทุกภูมิย่อยของสารัตถธาตุ ซึ่งสิ่งนี้จะมีอิทธิพลชักนำให้ธาตุที่มีวิญญาณเหล่านี้มีท่าทีค่อนข้างจะเป็นปฏิปักษ์ต่อคนมากกว่าความเป็นมิตร ศิษย์ใหม่ที่ศึกษาในวิชานี้รู้สึกดีว่า เมื่อเขาขึ้นไปยังโลกทิพย์ ความรู้สึกครั้งแรกที่เกิดขึ้นบนภูมินี้ก็คือ มีสิ่งที่เป็นสัตว์รูปร่างพิกล (protean spectres) ฝูงใหญ่หมึ่มามายอยู่ล้อมรอบตัวเขา และแสดงอาการหลอกหลอน แต่สิ่งเหล่านี้เมื่อถูกเผชิญหน้าด้วยความองอาจกล้าหาญ มันก็จะถอยหนีหรือถูกขับเป่าออกไปได้โดยไม่มีอันตรายมารบกวน ในยุคทอง(golden age) ก่อนที่สิ่งสกปรกโกโรโกโรเหล่านี้จะเกิดขึ้น คนในยุคนั้นล้วนเป็นผู้มีความเห็นแก่ตัวน้อย และมีจิตใจที่เต็มไปด้วยคุณธรรมสูง ดังนั้น “ธาตุที่มีวิญญาณ” (elementals) จึงมีลักษณะเป็นมิตรกับคนมากกว่าในสมัยนี้

จากการที่ธาตุมีการสนองตอบอย่างประณีตมหัศจรรย์ต่อกระแสจิตหรือตัณหา (desires) ของเรา จึงดูเป็นที่

* วิญญาณ ฉบับที่ ๑-๒ มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ชัดแจ้งว่า อาณาจักรของชาตินี้เป็นไปโดยความคิดร่วม (collective thought) ของมนุษยชาติกระทำขึ้น ดังนั้น ก็เท่ากับเราเก็บเกี่ยวผลในสิ่งที่เราได้หว่านไว้ สารัตถธาตุนี้ไม่มีอำนาจใดๆ ในการรับรู้อย่างมีความหมาย (perception) จะมีก็แต่เพียงการสามารถรับสิ่งที่ฉายมากระทบตน และสะท้อนกลับไปยังอย่างมีขอบเขต ดังนั้นจะเรียกว่าสิ่งนี้มีลักษณะอันไม่เป็นมิตรจึงไม่ถูกต้องนัก

ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า เมื่อเผ่าพันธุ์ (races) ของมนุษยชาติรุ่นต่อไปหรืออีกหลายกัปป์ (rounds) ที่มนุษยชาติทั้งหมดจะได้มีวิวัฒนาการไปสู่ในระดับสูงมาก และเมื่อนั้นอาณาจักรของชาติทั้ง ๓ อาณาจักร ก็จะได้รับอิทธิพลจากความคิดที่เปลี่ยนไปในทางดี และส่งมากระทบอาณาจักรเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง และก็เมื่อนั้นเราก็จะไม่พบว่าเขาเป็นปฏิปักษ์ต่อเราอีกต่อไป แต่ที่ว่าเขาจะมีลักษณะอ่อนโยนว่าง่ายและเป็นประโยชน์ต่อเรา เช่นเดียวกันกับที่เราได้รับคำบอกเล่ามาว่า อาณาจักรของสัตว์ก็จะเป็นเช่นเดียวกันนั้นด้วย แต่ไม่ว่าในอดีตกาลจะได้มีอะไรบังเกิดขึ้นแล้วก็ตามที ขอให้เรา

มองไปยังอนาคตมองไปสู่ “ยุคทอง” ซึ่งเมื่อเราได้ดำเนินไป
 ได้ได้แล้ว และเมื่อมหาชนส่วนใหญ่เป็นคนที่ใจดีมีคุณธรรม
 และปราศจากซึ่งการเห็นแก่ตัว เมื่อนั้นพลังทั้งหลายของ
 ธรรมชาติ ก็จะเข้าร่วมมือด้วยความเต็มใจต่อมนุษย์ทั้งหลาย

จากข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์เราสามารถมีอิทธิพลต่อ
 อาณาจักรทั้งหลายของธาตุได้นี้เป็นเครื่องแสดงให้เราเห็นว่า
 เรานั้นต่างก็มีความรับผิดชอบต่อธาตุมูลเหล่านั้นในลักษณะ
 อាកาศที่เราจะใช้อิทธิพลนั้น แน่อน เมื่อเราพิจารณา
 สภาวะการณ์ซึ่งสิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่ภายใต้ ก็ยังเห็นชัดว่าผล
 ผลิตที่ส่งไปยังสิ่งเหล่านั้นอันเกิดขึ้นมาจากความคิด และ
 ความต้องการของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่มีสติปัญญาและซึ่งอาศัย
 อยู่ในโลกเดียวกัน จึงต้องนำเข้ามาสู่การพิจารณาในโครง
 การแห่งระบบของเราเพื่อเป็นปัจจัยในด้าน วิศวกรรม

ถึงแม้ว่าคำสอนในศาสนาทั้งมวลจะถูกตั้งตรงกันใน
 เรื่องนี้ แต่ชนส่วนใหญ่แห่งมนุษยชาติยังไม่รู้เรื่องอันเกี่ยว
 กับความรับผิดชอบบนภูมิแห่งความคิด (thought-plane)
 ถ้าหากมนุษย์มีความรู้สึกภูมิใจในตนเองว่าวัจกรรมและกาย-

กรรมที่เขาได้กระทำไป มิได้เป็นภัยแก่ผู้อื่น เพราะเขาเชื่อว่าสิ่งที่เขาได้กระทำลงไปทั้งหมดนั้น ก็เพราะเขาสามารถที่จะต้องการมันได้ เขาไม่รู้ข้อเท็จจริงเอาเลยว่า เขาอาจใช้เวลาหลายปีในการสร้างอิทธิพลอันต่ำต้อยให้เกิดขึ้นในใจของสิ่งเหล่านั้นและทำให้บรรยากาศโดยรอบเต็มไปด้วยประจุของจิตใจที่สกปรก สำหรับเรื่องนี้ยังมีปัญหาที่จะต้องกล่าวกันอีก เมื่อเราได้ไปพูดกันในเรื่อง “ธาตุมูลเทียม” (artificial elemental) (“ธาตุมูลเทียม” นี้เกิดขึ้นมาจากกระแสมโนคติของคน กล่าวคือเป็นการสร้างขึ้นมาจากอาศัยธาตุที่มีอยู่ในภูมิต่าง ๆ โดยเฉพาะทิพยภูมิ ผู้ที่มีวิชาในทางนี้สามารถจะสร้างให้เป็นรูปอะไรต่ออะไรขึ้นมาได้ : ผ.ร.) ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับ “สารัตถธาตุ” ก็คิดว่าเป็นการเพียงพอที่แถลงว่า เราไม่มีข้อสงสัยอันใดในการที่เราสามารถมีอำนาจในการที่จะเร่ง หรือประวิงเวลา ในวิวัฒนาการของธาตุที่มีวิญญาณเหล่านี้ได้โดยวิธีการที่เราใช้ ไม่ว่าจะเป็นตัวช่วยจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึกก็ตาม และเราก็กำลังกระทำอยู่ต่อไปในขณะนี้

เรารู้สึกเสียดายและหมดหวังที่จะทำให้ตำราอันจำกัดเล่มนี้ พยายามที่จะอธิบายถึงวิธีการนำเอาพลังที่มีอยู่ใน “สารัตถธาตุที่มีวิญญาณ” อันมีอยู่มากมายหลายหลากมาใช้ โดยผู้ที่ฝึกฝนในวิชานี้ วิธีการทางไสยศาสตร์ส่วนใหญ่ จะนำเอา “ธาตุที่มีวิญญาณ” เหล่านี้มาใช้งานด้านต่าง ๆ โดยอำนาจจิตของมายากรผู้สามารถ หรือไม่ก็ถูกสิ่งที่เป็นทิพย์ประเภทใดประเภทหนึ่ง (astral entity) ปลุกกระดมเอาสิ่งเหล่านี้มาใช้

ปรากฏการณ์เกือบทุกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องที่มีพิธีการเข้าทรงมักจะมีตัวแทน (agent) ร่วมเล่นอยู่ด้วย เช่นในกรณีปากอันหินหรือสั่นกระดิ่งในบ้านผีสิง ผลที่เกิดขึ้นนี้ก็เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจให้เกิดขึ้น และเป็นฝีมือของโอปปาติกะที่ยังมีความรู้สึกพัวพันอยู่ในโลกมนุษย์ หรือไม่ก็เกิดจากฝีมือของพวกเขา “วิญญาณในธรรมชาติ” ซึ่งอยู่ในประเภทที่ ๓ ซึ่งเราจะกล่าวต่อไปข้างหน้า เป็นผู้เล่นตลก ๆ ชื่น เรื่องนี้เราไม่คิดว่าฝีมือของ “ธาตุที่มีวิญญาณ” เป็นต้นเหตุ เพราะธาตุเป็นเพียงแต่ “พลังแฝง” ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัยอำนาจภายนอก ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวขึ้น

ถึงแม้ว่า “สารัตถธาตุ” ทุกประเภทมีอำนาจที่จะสะท้อน “ภาพทิพย์” ดังที่ได้พรรณนามาข้างต้นแล้วก็ตาม ก็ยังมีอีกหลายอย่าง หลายประการที่สามารถรับความรู้สึกบางประการที่พร้อมมูลอยู่แล้วได้ เช่น มีรูปที่ตนชอบและโปรดปรานเป็นของตนเอง แต่หากถูกรบกวนก็จะหายไปเป็นรูปอื่นโดยธรรมชาติ เว้นแต่จะทรงอยู่ได้ด้วย พลังอันเด็ดขาดเท่านั้น และรูปเช่นนั้นก็เป็นเพียงรูปเล่น ๆ แต่ก็คงทนอยู่ได้นานกว่าปกติ

ก่อนที่จะจบเรื่อง “สารัตถธาตุ” นี้ใคร่ขอเตือนนักศึกษาว่า อย่าเข้าใจสับสนในเรื่องการพิจารณาแบ่งแยก “สารัตถธาตุ” ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ โดยพิจารณาแบ่งแยกให้เด่นชัดให้ดีระหว่าง “สารัตถธาตุ” กับ “สารัตถโมทนา” ซึ่งแสดงออกโดยผ่านอาณาจักรของแร่ “สารัตถโมทนา” นั้น ในขั้นตอนหนึ่งของวิวัฒนาการมาสู่ความเป็นมนุษย์นั้นในขั้นแรกก็แสดงออกโดยผ่านอาณาจักรของธาตุ และต่อมาภายหลังก็ผ่านอาณาจักรของแร่ แต่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า “สารัตถโมทนา” ทั้ง ๒ ส่วนที่อยู่ใน

ขั้นตอนแตกต่างกันนั้นเป็นการแสดงออก ในขณะเดียวกัน และตอนหนึ่งในการแสดงออก (manifestation) ของทั้ง ๒ ตอนนี้ เช่นวิญญานในธาตุดิน (earth elemental) ก็ยึดครองทหะ (space) เดียวกันและก็อาศัยอยู่ในอันอื่นด้วย (เช่นหิน) ฉะนั้นจึงไม่มีทางที่จะไปแทรกแซงระหว่างกันไม่ว่าวิวัฒนาการอันใดหรืออันหนึ่ง และก็มีได้หมายถึงมีความสัมพันธ์อยู่ในระหว่างขั้นตอนของสารัตถโมนาตทั้ง ๒ ตอนนั้นด้วย

๒. กายทิพย์ของสัตว์ (The astral Bodies of animals)

ประเภทนี้เป็นประเภทที่มีอยู่อย่างกว้างขวางมาก แต่ถึงกระนั้นมันก็ไม่ได้มีตำแหน่งสำคัญ อันเฉพาะบนโลกทิพย์ แต่ประการใด ทั้งนี้ก็เพราะว่าจำนวนของสัตว์เหล่านี้ตามปกติจะอยู่บนโลกทิพย์ในช่วงระยะเวลาอันสั้น สัตว์ส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติพอหรือยังไม่อยากได้มาซึ่งการ แบ่งแยกตัวตนเป็นอิสระ (individualization) อย่างถาวร (สัตว์ตัวใดได้มาซึ่งการแบ่งแยกตัวตนแล้ว ก็แสดงว่ามีคุณสมบัติพอที่จะมาเกิดเป็นคนได้ : ผ.ร.) และเมื่อสัตว์ตัวใดตาย “สา-

รัตตโมนาด” ซึ่งมีอยู่ในตนก็จะไหลกลับไปอยู่ในบรรยากาศ โดยเฉพาะของตندังเดิม และในสารัตถโมนาดนั้นก็จะเก็บประสบการณ์และความ ก้าวหน้าของสัตว์ที่ได้ดำเนินไป ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ไว้ กายทิพย์ของสัตว์จะมีการปรับตัวมันเองเช่นเดียวกับคน แต่ทว่าไม่อาจเกิดขึ้นทันทีทันใดเท่านั้น และเมื่อสัตว์นั้นสิ้นมาสถิต อยู่บนโลกทิพย์อย่างแท้จริงแล้ว อายุของสัตว์ถึงแม้ไม่เคยปรากฏว่าจะเคยมีอยู่อย่างยืนยาว แต่ก็ขึ้นอยู่กับความเฉลียวฉลาดที่ตนได้พัฒนามาว่าจะจะเป็นปัจจัยให้ดำรงชีวิตอยู่ได้นานเท่าใด ส่วนมากรู้สึกวาสัตว์เหล่านี้ จะมีความเป็นสุขอย่างสมบูรณ์บนโลกนี้

มีสัตว์เลี้ยงเป็นจำนวนน้อยที่ได้บรรลุถึงการแบ่งแยกตัวตนแล้ว และสัตว์เหล่านี้ไม่ต้องกลับมาเกิดเป็นสัตว์อีกในโลกมนุษย์ สัตว์เหล่านี้จะมีชีวิตอยู่บนโลกทิพย์ยืนยาวกว่า สัตว์ที่มีความเจริญต้อยกว่าตน สัตว์ที่มีกายทิพย์ที่อยู่บนโลกทิพย์ที่น่าสนใจอีกประเภทหนึ่งก็คือ “ลิงแอนโทรปอยด์” สัตว์ประเภทนี้ได้บรรลุถึงการแบ่งแยกตัวตนแล้ว และพร้อมที่จะมาเกิดเป็นมนุษย์ในกัณฑ์ (round) ข้างหน้าหรือบางตัวก็อาจจะมาเกิดในไม่ช้า

๓. วิญญาณในธรรมชาติทุกประเภท (Nature—Spirits of all Kinds)

วิญญาณในธรรมชาตินี้มีอยู่มากมายหลายชนิดหลายประเภท ถ้าจะจำแนกกันให้ละเอียดทุกแง่ทุกมุมจริง ๆ ก็จะต้องเป็นตำราชิ้นอีกเล่มหนึ่งที่ว่าด้วยเรื่องนี้โดยเฉพาะ อย่างไม่ไ้ดีกว่าดี สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ถ้าพูดถึงลักษณะและอุปนิสัยใจคอก็คล้ายคลึงกันโดยทั่วไป ฉะนั้นในการกล่าวถึงเรื่องนี้ ถ้าจะกล่าวถึงความคิด ของสิ่งที่มีชีวิตประเภทนี้ ก็คง จะเป็นการเพียงพอ

ประการแรกขอให้เข้าใจเสียก่อนว่าชีวิตประเภทที่เรากำลังจะพูดถึงอยู่ในขณะนี้ เป็นชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากประเภทอื่น ๆ ที่เราได้พิจารณากันมาแล้ว ถึงแม้ว่าเราได้แยกประเภท “สารัตถธาตุ” และ “กายทิพย์ของสัตว์” ออกเป็นจำพวก “อมนุษย์” คือมิใช่มนุษย์ ออกเป็นการถูกต้องทุกประเภทแล้วก็ตาม แต่มีข้อน่าสังเกตประการหนึ่งว่า “สารัตถโมนาด” ซึ่งห่อหุ้มอยู่ในชีวิตดังที่กล่าวมานี้ เมื่อถึงเวลายาวนานอันได้วาระ ก็จะช่วยวิวัฒน์ชีวิตเหล่านั้น

ไปสู่ความเป็นมนุษย์ในอนาคตกาลดังที่เราได้เป็นมา ณ บัดนี้ และถ้าเราสามารถที่จะมองย้อนหลังไปหลาย กัปป์เราก็จะพบว่าตัวเราเองก็ได้มีวิวัฒนาการมาตามขั้นตอนต่าง ๆ อยู่อย่างเช่นเดียวกันจนกระทั่งมาเป็นอยู่ดังที่เห็นในปัจจุบันนี้

แต่สำหรับเรื่อง “วิญญาณในธรรมชาติ” เป็นอีกกรณีหนึ่ง ชีวิตทั้งหมดในอาณาจักรนี้ไม่เคยเป็นมนุษย์ และก็ไม่ใช่เป็นมนุษย์ในอนาคตกาลข้างหน้าด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าชีวิตประเภทนี้มีสายแห่งวิวัฒนาการแตกต่างไปจากสายของมนุษย์โดยสิ้นเชิง ส่วนการที่ชีวิตเหล่านี้มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเราก็ในฐานะที่เรามาอยู่โลกเดียวกันเป็นการชั่วคราวเท่านั้น และเนื่องจากเราเป็นเพื่อนบ้านกันมานานปี การสนองตอบไมตรีต่อกันในเมื่อเราบังเอิญมาเจอกันเข้า แต่ทว่าสายวิวัฒนาการของเราแตกต่างกันไปมาก ดังนั้นแต่ละฝ่ายก็ไม่อาจพึ่งพากันได้เพียงใดนัก

นักประพันธ์หลายท่านจัดประเภท “วิญญาณ” (spirits) นี้เข้าไปรวมกับ “ธาตุมูล” (elementals) ทั้งหลาย และก็แน่นอนที่มันก็เป็นจำพวก “ธาตุมูล” (หรือบางทีจะ

พูดให้ถูกต้องก็เป็น “สัตว์”) ที่มีวิวัฒนาการมาอยู่ในระดับสูงถึงแม้ว่า “วิญญาณในธรรมชาติ” จะมีวิวัฒนาการสูงกว่า “สารัตถธาตุ” ก็ตาม แต่ลักษณะนั้นก็มีอยู่คล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น วิญญาณประเภทนี้ก็ได้แบ่งประเภทออกไปเป็น ๗ ประเภทใหญ่ ๆ ด้วย มีมวลสารห่อหุ้มอยู่ด้วยกันตามลำดับถึง ๗ ชั้นและในมวลสารแต่ละชั้นก็คือ “สารัตถธาตุ” ที่ประกอบกันขึ้นนั่นเอง ที่กล่าวว่า “วิญญาณ” นี้มีการแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ๗ ประเภทก็คือ วิญญาณในดิน วิญญาณในน้ำ วิญญาณในลมหรืออากาศ และวิญญาณในไฟ (หรืออีเทอร์ที่แบ่งแยกออกได้อีก ๔ ประเภทตามความหยาบละเอียดของมวลสาร) วิญญาณจำพวกนี้อาศัยอยู่ในธาตุดังกล่าวมานี้ และก็ใช้ธาตุเหล่านี้เป็นเครื่องมือดำเนินชีวิต

อาจจะถูกถามได้ว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ชีวิตประเภทนี้จะอาศัยอยู่ในวัตถุแข็ง เช่น หิน หรือ เปลือกโลกได้ คำตอบก็คือโดยเหตุที่ “วิญญาณในธรรมชาติ” มีร่างกายห่อหุ้มด้วยมวลสารทิพย์คือมีกายทิพย์ ดังนั้นความแข็งของหินย่อมไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการเคลื่อนไหวหรือการแลเห็น

และยิ่งไปกว่านั้นนั้นมวลสารหยาบ (physical matter) ซึ่งอยู่ในสภาวะเป็นของแข็งก็เป็นธาตุโดยธรรมชาติของวิญญาณเหล่านี้ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ “วิญญาณในธรรมชาติ” มีความมักคั่งดีและเขาก็รู้สึกว่าเป็นเสมือนบ้านของตน

วรรณคดีในสมัยกลาง เรียกวิญญาณในดินว่า “gnomes” (ผีชนิดหนึ่งที่อยู่ใต้ดิน) ส่วนวิญญาณในน้ำว่า “undines” (นางเงือก) วิญญาณในอากาศเรียกว่า “sylphs” (ผีที่อยู่ในอากาศ) และวิญญาณในไฟหรืออีเทอร์เรียกว่า “salamanders” (สัตว์รูปร่างคล้ายกิ้งก่าอาศัยอยู่ในไฟ) ถ้าพูดถึงภาษาที่ฟอปิวเล่าพวกเหล่านี้มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันอีกมากหลายเช่น fairies (เทวดาของฝรั่งตัวเล็ก ๆ) piscies (เทวดาตัวเล็ก) elves, brounies, peris, djinns, trolls, srtyrs, fauns, kobolds, imps, goblins, good people, etc

รูปร่างของวิญญาณเหล่านี้มีอยู่มากมายหลายหลาก แต่บ่อยครั้งที่สุดจะปรากฏรูปร่างเหมือนอย่างคนแต่ตัวเล็กกว่าก็เหมือนกับพลเมืองประเภทอื่น ๆ ในโลกทิพย์ วิญญาณหรือผีเหล่านี้จะแปลงร่างเป็นอะไรก็ได้ แต่ไม่ต้องสงสัยเลย

ว่า ผีเหล่านี้จะไม่มีรูปร่างของตัวเอง ผีเหล่านี้มีรูปร่างของตนเองและเป็นรูปร่างที่ตนเองโปรดปรานมากด้วยและจะใช้รูปของตนเองนี้ ในเมื่อไม่มีวัตถุประสงค์พิเศษที่จะไปใช้รูปอื่น ภายใต้สภาวะการณ์ปกติเราจะไม่เห็นผีพวกนี้ด้วยตาเนื้อเลย แต่ทว่าพวกนี้ก็มีอำนาจที่จะทำให้กายของตนหายไปในเมื่อเขาประสงค์จะให้เราเห็น

ผีเหล่านี้มีอยู่หลายหมู่หลายเผ่าพันธุ์ และก็มีจำนวนมากด้วย แต่ละหมู่แต่ละเหล่าแต่ละตัวก็ล้วนมีสติปัญญาและอารมณ์แตกต่างกันไปเช่นเดียวกับคนเหมือนกัน พวกผีเหล่านี้ส่วนใหญ่ดูไม่ชอบที่จะอยู่ใกล้คน ทั้งนี้เพราะนิสัยใจคอของคนไม่เป็นที่สบอารมณ์ของพวกเหล่านั้น นอกจากนั้น กระแสทิพย์ ที่วิ่งออกจากตัวคนอันเป็นกระแสที่วุ่นวายและเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา มีลักษณะไปรบกวนพวกเหล่านั้นมาก อีกนัยหนึ่ง พวกเหล่านี้ไม่ต้องการเลยที่จะถูกดึงให้มาเป็นมิตรกับคน แต่ก็ถูกดึงให้เข้ามาช่วยเหลือคน เพราะตนต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจ (ทางไสยศาสตร์)

การช่วยเหลือของพวกนี้ที่มีต่อคนก็มีอยู่เหมือนกัน แต่มีอยู่น้อยมาก ส่วนมากเมื่อพวกเหล่านี้เข้ามาติดต่อกับคน ก็มักจะแสดงกิริยาไม่แยแสหรือไม่ชอบคน นอกจากนั้นยังแสดงกิริยาอาการล้อเล่นอย่างซุกซน และล้อหลอกคนด้วย กลอุบายต่าง ๆ มีหลายเรื่องที่เล่าต่อกันมาถึงเหตุการณ์ประหลาด ๆ ที่มักจะเกิดแก่ผู้เดินทางไปตามเทือกเขาที่อยู่ห่างไกล และผู้ที่มีนิสัยชอบไป ร่วมในการเข้าห้องทรงเพื่อดูประสพการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้น ก็มักจะประสบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่พวกผีเหล่านี้แสดงอาการหลอกล้อขึ้นมา

พวกผีเหล่านี้มีอำนาจประหลาดที่จะทำกลมายาและเสน่ห์ล่อลวงผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันได้ พวกที่ตกเป็นเหยื่อจะถูกสะกดให้ได้เห็นหรือได้ยินในสิ่งที่พวกนั้นต้องการจะให้เห็น อย่งไรก็ดี พวกผีเหล่านี้ไม่มีอำนาจที่จะสะกดหรือมีอำนาจครอบครองจิตใจของคนเว้นเสียแต่ว่า เหยื่อนั้นโดยปกติเป็นคนมีอำนาจจิตอ่อนแอ หรือไม่ก็เป็นบุคคลประเภทที่ปล่อยตัวให้ เกิดการตระหนกกลัวอย่างช่วยไม่ได้ ทำให้อำนาจจิตของตนต้องพ่ายแพ้ไปชั่วคราว พวกเล่นกล

ชาวอินเดีย (Indian jugglers) ด้วยความช่วยเหลือของ
ผีเหล่านั้นก็สามารถทำให้เกิดภาพลวงตาขึ้นแก่ผู้ชมให้เห็นได้ยืน
เรื่องราวและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งแท้จริงมิได้เกิดขึ้นเลย
ก็มี

พวก “วิญญาณในธรรมชาติ” นี้ เราอาจพิจารณา
ว่าเป็นประเภทหนึ่งของ “มนุษย์ชาติทิพย์ (astralhumanity)
แต่ว่ากันตามข้อเท็จจริงแล้ว ไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกนี้ แม้
แต่พวกที่มีวิวัฒนาการไปจนสูงสุดแล้วจะได้คุณสมบัติที่เรียก
ว่า เมื่อตายแล้วเกิดอีกจะได้คุณสมบัติแยกตัวตนออกมาเป็น
อิสระอย่างถาวร (a permanent reincarnating individuality)
ดูเหมือนว่า จุดหนึ่งซึ่งสายแห่งวิวัฒนาการของพวกนี้แตกต่าง
ไปจากของมนุษย์เราก็คือ พวกนี้มิได้มีการแบ่งแยกตัวตน
อย่างถาวร แม้ว่าสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดจะพัฒนา
ไปได้มากแล้วก็ตาม สำหรับในขั้นตอนต่างๆ ของวิวัฒนาการ
ซึ่งพวกนี้ได้ผ่านมาแล้ว และขั้นตอนซึ่งจะผ่านอีกต่อไปนั้น
เราไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

ความมีอายุยืนยาวของพวกนี้ แตกต่างกันไปตาม
ประเภทและเผ่าพันธุ์ บางพวกมีอายุสั้น บางพวกก็มีอายุยืน

ยาวกว่าคน เรายืนอยู่นอกของชีวิตเหล่านี้ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถที่จะเข้าใจสภาพการณ์ต่าง ๆ ของเขาได้แต่ก็ดูเหมือนว่า ชีวิตพวกนี้มีความเป็นอยู่ง่าย ๆ รื่นเริง ไม่มีความรับชอบห่วงใยในความเป็นอยู่เช่นเดียวกับกลุ่มเด็ก ๆ ที่มีความสุขของเรากำลังผลิตเพลินต่อสิ่งแวดล้อมทางวัตถุขณะนี้

ถึงแม้ว่าโดยปกติพวกผีเหล่านี้จะเป็นพวกขี้เล่นและซุกซน แต่ก็หายากที่จะมีความประสงค์ร้ายในการเล่นนั้น เว้นเสียแต่ว่าจะถูกยั่วจากกระทำที่ก้าวร้าว หรือก่อความรำคาญอย่างไม่มีเหตุผล พวกเหล่านี้ไม่ค่อยไว้วางใจคนนัก จะเห็นได้ว่า ศิษย์ใหม่ที่ฝึกฝนในวิชาการหัตถศาสตร์ขึ้นไป ปราภฏตวับนโลกทิพย์เป็นครั้งแรก พวกนี้จะมีความรู้สึกไม่พอใจทันที และลูกศิษย์นั้นก็มักจะได้รับคำต้อนรับจากพวกเหล่านี้ ให้เห็นในรูปร่างที่น่ากลัวและไม่น่าดู แต่อย่างไรก็ตามถ้าลูกศิษย์คนนั้น ไม่มีความหวั่นกลัวในการที่ได้เห็นสิ่งประหลาด ๆ แล้วละก็ พวกเหล่านั้นก็จะแสดงอาการที่ไม่สนใจเขาต่อไป แต่ก็มีบางพวกซึ่งหลังจากนั้นก็เข้ามาต้อนรับด้วยท่าทีอันเป็นมิตร และแสดงอาการพอใจที่ได้พบปะกัน

ในหมู่ของวิญญาณประเภทนี้ ซึ่งมีอยู่มากมายหลาย
 หมู่หลายชนิดนั้น มีอยู่เป็นจำนวนมากมายเหมือนกัน ที่มี
 ได้มีนิสัยเหมือนเด็กซุกซนซี้เล่นดังกล่าว และก็มีอยู่มากที่มี
 ลักษณะสง่าและภูมิฐาน และพวกเหล่านี้แหละได้รับการ
 ยกย่องว่าเป็นเทวดาประจำป่า (wood gods) หรือเทวดาประจำ
 หมู่บ้าน พวกที่ถูกยกย่องว่าเป็นเทวดาเหล่านี้ ชอบในการ
 บูชาและสรรเสริญเยินยอจากชาวบ้านมาก และโดยปกติก็จะ
 เข้าช่วยเหลือชาวบ้านในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นการตอบแทน
 ที่ได้รับการบวงสรวงบูชา (เทวดาประจำหมู่บ้านมักปรากฏ
 อยู่เสมอว่าเป็นพวกวิญญาณเทียม (artificial entity) แต่สิ่ง
 เหล่านี้เอาไว้ไปพูดกันในที่อันสมควร)

ท่านผู้วิเศษ (adept) รู้วิธีที่จะเรียกวิญญาณพวกนี้
 มาใช้งานในเมื่อท่านมีความประสงค์ แต่พวกหมอไสยศาสตร์
 ชั้นธรรมดาก็สามารถเรียกพวกเหล่านี้ให้มาช่วยเหลือในงาน
 ของตนได้โดยใช้วิธีการ ๒ วิธี คือวิธีหนึ่งโดยการเรียกเชิญ
 (envocation) อีกวิธีหนึ่งโดยใช้คาถาปลุกเรียก (envocation)
 วิธีที่หนึ่งนั้นก็คือการใช้วิธีดึงดูดความสนใจให้วิญญาณเหล่า

นั้นมาและก็ดำเนินการต่อรองกัน ส่วนวิธีที่สองเป็นการใช้อิทธิพลให้พวกเหล่านั้นตกอยู่ภายใต้อำนาจของตน ทั้งสองวิธีนี้เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะกระทำ และยิ่งวิธีที่สองแล้ว ยิ่งเป็นวิธีที่มีอันตรายมากแก่ผู้กระทำเพราะเป็นการก่อศัตรูขึ้นกับพวกเหล่านั้น ไม่จำเป็นต้องกล่าวก็ได้ว่า ไม่มีศิษย์ผู้ใดที่ได้ศึกษาในวิชาหัตถศาสตร์ (occultism) และอยู่ในความดูแลของมาสเตอร์ที่ทรงคุณสมบัติจะได้รับอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้

๔. เทวา (The Devas)

* ระบบวิวัฒนาการขั้นสูงสุด ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับติดต่อกับโลกมนุษย์ เท่าที่เราอยู่ในขณะนี้ ก็ได้แก่ชีวิตประเภทที่ชาวฮินดูเรียกว่า “เทวา” (Devas) ซึ่งสิ่งนี้ในศาสนาต่าง ๆ เรียกว่า “เทพยดา” (Angels) บ้าง “บุตรของพระเจ้า” (sons of God) บ้าง พุศุตกันตามความเป็นจริง อาจกล่าวได้ว่าชีวิตประเภทนี้ เป็นชีวิตที่อยู่ในอาณาจักรหนึ่ง เป็นอาณาจักรที่สูงถัดขึ้นไปจากอาณาจักรของมนุษย์เช่นเดียวกับที่อาณาจักรของมนุษย์อยู่สูงถัดขึ้นมาจากอาณาจักรของสัตว์

* วิญญูณ ฉบับที่ ๕-๖ พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๑๘

แต่มีข้อแตกต่างประการสำคัญอยู่ที่คือ บรรดาสัตว์นั้นไม่มีทางที่จะมีวิวัฒนาการโดยอาศัยผ่านอาณาจักรใด ๆ นอกจากอาณาจักรของมนุษย์ สำหรับมนุษย์นั้น เมื่อได้บรรลุไปสู่ระดับสูงบางขั้นก็จะพบทาง วิวัฒนาการ หลายทางที่จะช่วยให้เขามีความก้าวหน้าสูงขึ้นไปอีก อาณาจักรของเทวาเป็นแต่เพียงทางวิวัฒนาการสายหนึ่งของมนุษย์เท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับ การบอกสละสภาพนิรมาณกาย ซึ่งเป็น การกระทำที่ประเสริฐนั้น การยอมรับตามเส้นทางวิวัฒนาการสายนี้ บางครั้งก็มีการกล่าวถึงในหนังสือหลายเล่มว่า “ยอมแพ้ต่ออำนาจของความเขี้ยววันที่จะเป็นเทวดา” แต่ถ้อยคำที่แสดงออกนั้นมิได้แสดงความหมายที่จะกล่าวตำหนิตีเตยน บุคคลผู้เลือกเส้นทางวิวัฒนาการสายนี้ มรรคาที่เขาเลือกเดินนั้นมิใช่เป็นมรรคาที่สั้นที่สุดก็จริง แต่ถึงกระนั้นก็เป็นมรรคาอันสูงส่ง และถ้าหากว่าพุทธิปัญญาอันได้ถูกพัฒนาไปแล้วของเขาบังคับให้เขาต้องไปสู่มรรคาสายนี้ นั้นก็แสดงอยู่เป็นการแน่นอนแล้วว่าเป็นมรรคาที่เหมาะสมสำหรับเขาแล้ว เราจักต้องไม่ลืมว่าในการปีนป่ายไปตาม

มรรคาด้วยกำลังใจและกำลังกายนั้น มิใช่ทุกคนหรอกที่จะทนทานต่อความเหนื่อยยากในการที่ต้องเดินทางไปตามมรรคาอันสูงชันได้ และก็มียู่มากสำหรับบุคคลที่เห็นว่าเส้นทางสายที่ไปได้ช้า ๆ นั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับเขา และก็ไม่ใช่เป็นการสมควรเลยที่เราผู้เป็นสานุศิษย์ของครูบาอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายจะปล่อยให้โมหะเข้ามาครอบงำเราโดยตั้งข้อรังเกียจต่อบุคคลอื่นผู้ซึ่งมิได้เลือกมรรคาอย่างเรา

อย่างไรก็ดี ความไม่รู้ถึงความยุ่งยากลำบากของเรื่องในอนาคตอาจจะทำให้เราเกิดความรู้สึกขึ้นในขณะนี้ว่า แท้จริงมันก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เหมือนกันสำหรับเราที่จะด่วนบอกได้ในขั้นตอนนี้ว่า เราจะอยู่ในสภาพอย่างไรหลังจากที่เราได้ฝ่าฟันความยากลำบาก ไปอีกหลายร้อยชาติ ข้างหน้า ซึ่งเราก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกอนาคตของเราเองได้อีก และแน่นอนเรื่องก็คงเป็นเช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายผู้ “ยอมแพ้ต่ออำนาจความเขี้ยววนที่จะเป็นเทวดา” ซึ่งเขาเห็นว่า เป็นทางที่เหมาะสมสำหรับเขา ซึ่งดังจะได้เห็นต่อไป

ในวรรณคดีของทางตะวันออก คำว่า “เทวา” (Deva) มักจะใช้กันอย่างคลุมเคลือและมักจะนำไปใช้เรียก

หมายถึงสิ่งที่มีใช้มนุษย์ ดังนั้นคำนี้จึงนำไปใช้กับสิ่งที่สูงส่ง
ประการหนึ่งและก็นำไปใช้เรียกกับ “วิญญาณประจำ
ธรรมชาติ” (nature-spirits) และ ‘ธาตุเทียม’ (artificial
elementals) อีกด้วย แต่สำหรับในที่นี้ เราจะนำคำ “เทวา”
มาใช้เรียกสิ่งที่มีวิวัฒนาการอันสูงส่งแล้วเท่านั้น

ถึงแม้ว่าจะมีส่วนติดต่อกว้างขวางอยู่กับโลกมนุษย์ด้วย
แต่เทวาทั้งหลายก็ได้ถูกจำกัดวงอยู่ในโลก เพราะสายโซ่
แห่งความสัมพันธ์ของโลก ๗ โลก ของเราในปัจจุบันเป็น
เพียงโลกหนึ่งของท่านเทวาเหล่านั้นเท่านั้น คณะเทวาเหล่านี้นั้น
มาจากมนุษย์ชาติอื่นที่มีอยู่ในระบบสุริยจักรวาล บาง
องค์ก็มีสภาพต่ำกว่าเราบางองค์ก็มีสภาพสูงกว่า มนุษย์เรา
บางส่วนแต่ก็เป็นส่วน น้อยที่ได้มีวิวัฒนาการสูง ถึงระดับของ
เทวาเหล่านั้น และก็ได้เข้าร่วมสมาคมกับท่านเหล่านั้นด้วย
ดูเหมือนว่า คณะเทวาเหล่านั้น ซึ่งมีอยู่มากชั้นมากประเภท
ด้วยกันบางส่วนก็ได้ผ่านวิวัฒนาการจากสายมนุษย์ชาติเช่น
เดียวกับเรา

ปัจจุบัน เรายังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับท่าน
เหล่านั้นมากนัก แต่ก็เป็นที่แจ้งชัดว่า จุดมุ่งหมายของการ

วิวัฒนาการของเหล่านี้ มีจุดมุ่งหมายสูงกว่าเรามาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ในขณะที่จุดมุ่งหมายในวิวัฒนาการของมนุษย์มีอยู่เพียงจะยกระดับของมนุษยชาติส่วนหนึ่ง ไปสู่ขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาทางรหัสยศาสตร์ (occult development) เมื่อถึงวาระสิ้นสุดรอบที่ ๗ ของโลกมนุษย์ส่วนทางคณะเทวามีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับของท่านไปสู่ระดับที่สูงกว่าของเราในระยะเวลาเดียวกันนั้น มรรคาสำหรับท่านก็เช่นเดียวกับเรา เป็นมรรคาที่สั้นแต่สูงชัน เป็นมรรคาที่สูงส่งอันเปิดไว้สำหรับผู้ที่มีความพากเพียรแต่ความสูงส่งนั้นจะเป็นประการใด เราทำได้ก็แต่เพียงคาดคะเนเอาเท่านั้น

เรื่องที่เราจะนำเอามาพูดในเรื่องอันเกี่ยวแก่โลกทิพย์ ในหนังสือเล่มนี้ก็เป็นเพียงรอบนอก ๆ ของท่านเหล่านี้เท่านั้น สิ่งที่จะขอกล่าวถึงนั้นก็คือ คณะเทวาที่อยู่ในระดับชั้นล่าง ๓ ประเภทคือ เทวาที่ถูกเรียกกันโดยทั่ว ๆ ไปว่า กามเทวา (Kamadevas) รูปเทวา (Rupadevas) อรูปเทวา (Arupadevas) เรียงกันไปตามลำดับ กายธรรมดาของเราที่เป็นอยู่ในขณะนี้ กายชั้นต่ำที่สุดของเราก็คือ กายหยาบ

หรือกายเนื้อ ส่วนกายธรรมดาของ “กามเทวา” ได้แก่ กายทิพย์ และอยู่ใน “ทิพยภูมิ” กายธรรมดาของ “รูปเทวา” ได้แก่ “มโนกาย” (mental body) และภูมิที่อยู่ของท่านอยู่ใน “มโนภูมิ” ชั้นต่ำ ส่วนกายธรรมดาของ “อรูปเทวา” ได้แก่ “กณะกาย” (causal body) ที่อยู่ที่ได้แก่ “มโนภูมิ” ชั้นสูง เมื่อกายของท่านต่างก็มีความหยابละเอียดแตกต่างกันไปเช่นนี้ การที่รูปเทวาและอรูปเทวาจะมาปรากฏกายบนโลกทิพย์ ซึ่งเป็นภูมิที่มีมวลสารหยาบกว่า ก็ดูจะเป็นยาก และโอกาสที่จะเกิดขึ้นจึงมีน้อยเช่นเดียวกัน พวกกายทิพย์ที่ไม่ค่อยสามารถปรากฏกายหยาบให้เห็นได้ในโลกมนุษย์นั่นเอง

เมื่อกล่าวถึงเทวดาชั้นล่างสุดคือ กามเทวา อาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นแก่เราได้ว่า เทวดาเหล่านี้มีความสูงส่งกว่าพวกเรามากมาย แต่ความจริงเทวดาบางองค์ก็มีวิวัฒนาการไปจากมนุษยชาติ ซึ่งมีความก้าวหน้าน้อยกว่าเราก็มิ

แต่ถ้าพูดโดยเฉลี่ยทั่ว ๆ ไป เทวดาเหล่านี้สูงส่งกว่าพวกเรามาก เพราะในชั้นตำแหน่งที่ท่านดำรงอยู่นี้ในชั้น

การกระทำชั่วนั้นย่อมไม่เกิดมีขึ้นแก่ท่านอีกแล้ว แต่ในหมู่พวกเทวดาด้วยกันนี้ เมื่อพูดถึงจิตใจและอารมณ์ ก็ยังมีความแตกต่างระหว่างกันอยู่ มนุษย์เราที่มีศีลธรรมสูงส่งอย่างแท้จริง ปราศจากซึ่งความเห็นแก่ตัว บรรลุดุณธรรมชั้นสูง ก็ยังอยู่ในฐานะสูงทางด้านวิวัฒนาการกว่าเทวดาบางองค์ที่กล่าวมาเสียอีก

การที่จะทำให้เทวดาเหล่านี้เกิดความสนใจ (หรือที่เรียกว่าอัญเชิญ) อาจกระทำได้โดยพิธีการทางไสยศาสตร์ และมนุษย์ที่มีอำนาจจะเรียกเทวดาเหล่านี้ ให้มาอยู่ภายใต้อำนาจได้ก็มี แต่ กุรุ (Adepts) ผู้บรรลุดุณวิเศษชั้นสูงแล้วเท่านั้น พุดกันตามกฎเกณฑ์เทวดาเหล่านี้ยากที่จะสนใจ พวกเราที่อยู่ในโลกมนุษย์ แต่ก็มีเหมือนกันที่บางครั้ง เทวดาบางองค์ทราบถึงความเดือดร้อนของมนุษย์และทำให้ท่านเกิดความสงสาร ซึ่งบางทีท่านก็ได้ให้ความช่วยเหลือเช่นเดียวกันกับที่คนเราเห็นสัตว์ตัวใดตกอยู่ในความลำบาก เราก็ให้ความช่วยเหลือไป เทวดาเหล่านี้เข้าใจดีว่าการเข้าแทรกแซงของท่านในกิจการของมนุษย์ซึ่งกำลังมีวิวัฒนาการอยู่ใน

ปัจจุบันนี้ บางทีก็จะเป็นผลร้ายต่อวิวัฒนาการมากกว่าจะเป็น
 ผลดี จากอรุบทเวาขึ้นไปยังมีสิ่งที่สูงกว่าอีก ๔ ชั้นและก็ยังม
 อีก เหนือและสูงกว่าอาณาจักรของเทวดาทงหมดขึ้นไปก็จะไป
 ถึง คณะโลกาภิบาลอันยิ่งใหญ่ (the great hosts of the
 Planetary Spirits) แต่การจะนำท่านผู้สูงส่งเหล่านี้มาพิจารณา
 ก็จะเป็นการนอกเหนือความมุ่งหมายของหนังสือเล่มนี้ที่มุ่งพูด
 ถึงเฉพาะโลกทิพย์เท่านั้น

ถึงแม้ว่าเราไม่สามารถที่จะกล่าวอ้างได้ว่า เทวดา
 เหล่านี้จัดอยู่ในชั้นของเราให้ถูกต้องตรงกับชั้นใดก็ตาม แต่
 บางทีอาจเป็นทางดีที่สุดที่เราจะนำสิ่งที่ประหลาด และสำคัญ
 บางอย่างยกขึ้นมากล่าว สิ่งนั้นคือ จตุเทวราช (Four
 Devarajas) ในกรณีนี้คำว่า เทวา ซึ่งเรากำลังใช้ในการ
 กล่าวถึงอยู่นี้ จะไม่นำมาใช้กับ จตุเทวราช เพราะท่านมิ
 ได้ยู่เหนืออาณาจักรของเทวดา แต่ท่านมีอำนาจเหนืออาณาจักร
 จักรธาตุทั้งสี่ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ ซึ่งเป็นที่อาศัยของพวก
 วิญญาณประจำธรรมชาติ ซึ่ง จตุเทวราช ปกครองบังคับ
 บัญชาอยู่ จตุเทวราชทั้งสี่องค์นี้จะผ่านขั้นตอนวิวัฒนาการสาย

โศมาจนทำให้ท่านมีอำนาจ และสติปัญญาอย่างสูงอยู่ในปัจจุบันนี้ เราไม่สามารถกล่าวได้ ที่อาจกล่าวได้ก็คือ ดูเหมือนสายวิวัฒนาการของท่านมิได้เกี่ยวข้องกับสายของมนุษย์เลย

จตุเทวราช มักจะมีการกล่าวถึงอยู่บ่อย ๆ ว่า ท่านเป็นคณะผู้สำเร็จราชการของโลกพิภพ หรือเป็นเทวะประจำสี่ทิศที่สำคัญและในคัมภีร์ของฮินดูเรียกท่านว่า จตุรมหาราชา (Chatur Maharajas) ซึ่งมีพระนามว่า ท้าวธตรฐ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรูปักษ์ ท้าวเวสวัณ ในหนังสือบางเล่ม ผู้กฤตของท่านเหล่านี้ได้แก่ คนธรรพ์ กุมภภัณฑ์ นาคา และยักษ์ตามลำดับ สี่ทิศที่ท่านปกครองรักษาอยู่ได้แก่ ทิศตะวันออก ทิศใต้ ทิศตะวันตกและทิศเหนือ ส่วนสี่ที่เป็นสัญลักษณ์ของท่านก็ได้แก่ สีขาว น้ำเงิน แดง และทอง ในหนังสือ The Secret Doctrine กล่าวถึงท่านเหล่านี้ว่า “พิภพที่มรกตและจักรไฟ” ในคัมภีร์ไบเบิลของคริสเตียน เอซเกียล (Ezkiel) ก็พยายามที่จะกล่าวถึงท่านเหล่านี้ด้วยถ้อยคำคล้าย ๆ กัน การกล่าวอ้างถึงท่านเหล่านี้ เราจะพบท่านเป็นรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในทุกศาสนา และ

ท่านมักจะได้รับความยกย่องและเคารพว่า เป็นผู้ปกป้องรักษามนุษยชาติ

จตุเทวราชเป็นตัวแทนแห่งกรรมของมนุษย์ในระหว่างที่มนุษย์มีชีวิตอยู่บนพื้นโลก และท่านเป็นผู้มีส่วนสำคัญที่สุดเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของมนุษย์ คณะทเวษผู้ยิ่งใหญ่ผู้ควบคุมกฎของกรรมแห่งจักรวาลซึ่งเรียกว่า ลิปีกะ (Lipika) จะเป็นผู้ชี้แนะหนทางของกรรมที่มนุษย์ทุกคนได้กระทำ เมื่อถึงเวลาที่กายต่าง ๆ หลายกายซึ่งซ่อนอยู่ในตัวมนุษย์ได้แยกออกจากกันหลังจากที่ได้สิ้นสุดชีวิตในโลกทิพย์ และคณะทเวษนี้จะเป็นผู้จัดกายอีเทอร์ให้เหมาะสมกับกรรมของแต่ละคนที่ได้กระทำลงเมื่อถึงคราวผู้นั้นมาเกิดใหม่ ส่วนจตุเทวราชผู้ซึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา "ธาตุ" ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกายอีเทอร์ ก็จะจัดสรรธาตุให้ถูกต้องสมส่วนตามเจตนาของลิปีกะ (ผู้บันทึกหรือผู้เขียน : ผ.ร.ร.)

จตุเทวราชเป็นผู้เฝ้าดูตลอดชีวิตมนุษย์ทั้งมวลอยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อถ่วงดุลย์การเปลี่ยนแปลงที่ถูกชักนำเข้าไปสู่สภาวะการณ์ของมนุษย์อันเกิดจากเจตน์จำนงเสรีของตนเอง และของผู้ที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ การดำเนินการกระทำไป

ด้วยความยุติธรรมอย่างยิ่ง และกรรมก็กระทำหน้าที่ให้ผลได้
อย่างถูกต้องแม่นยำไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เรื่องอันเป็นที่อัศจรรย์
ของจตุเทวราชนี้ ท่านจะอ่านพบได้ใน The Secret Doctrine
เล่ม ๑ หน้า ๑๘๐—๑๘๖ จตุเทวราชสามารถจะแปลงร่าง
เป็นมนุษย์กายหายไปได้ตามความประสงค์ ได้มีการบันทึก
เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้หลายเรื่องหลายกรณีด้วยกัน

วิญญานประจำธรรมชาติ และฝูงภูตเทียมนั่งมวลง
ต่างปฏิบัติการเป็นตัวแทนของจตุเทวราชในงานอันใหญ่หลวง
เมื่อจตุเทวราชเป็นผู้กุมบังเหียนในงานต่างๆนี้ แน่อนความ
ผิดชอบทั้งมวลงย่อมตกอยู่แก่ท่าน การที่ท่านจะมาปรากฏกาย
บนโลกทิพย์ไม่เป็นเรื่องที่เป็นไปได้บ่อยครั้งนัก และเมื่อท่าน
มาปรากฏกาย แน่อนท่านอยู่ในฐานะ เป็นพลเมืองใน
โลกทิพย์ และก็เป็น “อมมนุษย์” นักศึกษาในวิชาหัตถย-
ศาสตร์ไม่จำเป็นต้องบอกก็รู้ว่าเมื่อ “วิญญานประจำธรรมชาติ”
และ “สารัตถธาตุ” แบ่งออกได้เป็น ๗ ประเภท ดังนั้น
เทวราช จึงต้องมี ๗ องค์ มิใช่ ๔ องค์ ดังกล่าวมา
แต่สำหรับผู้อยู่นอกวงการในเรื่องนี้ ย่อมเป็นที่รู้กันน้อย
และเรื่องราวของ เทวราช อีก ๓ องค์ ก็เป็นที่รู้กันน้อยมาก

๓. สิ่งเทียม (artificial)

“สิ่งเทียม” นี้ จัดเป็นประเภทใหญ่และมีอยู่อย่างกว้างขวางในชีวิตของโลกทิพย์ และนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับมนุษย์ด้วย เป็นสิ่งมีชีวิตที่เกิดจากการสร้างของตนเอง และมีความสัมพันธ์อันเกิดจากพันธะของกรรมอย่างใกล้ชิด กรรมนั้นมีผลต่อสิ่งนี้โดยตรงและมีอยู่ตลอดไปอย่างไม่หยุดยั้ง “สิ่งเทียม” เป็นมวลอันมหึมาที่ประกอบไปด้วยสิ่งกึ่งสติปัญญา แต่สติปัญญานี้ก็แตกต่างกันไปในระหว่างพวกของตน เหมือนกับความคิดของมนุษย์ที่ต่างก็มีความแตกต่างกันอยู่ฉะนั้น สำหรับ “สิ่งเทียม” นี้ในทางปฏิบัติไม่สามารถจะเรียบเรียงและแยกประเภทได้ การแบ่งแยกที่สามารถกระทำได้ก็มีอยู่ประการเดียวเท่านั้นคือ การแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง “ธาตุเทียม” (artificial elementals) ซึ่งเกิดจากจิตไร้สำนึกของชนส่วนใหญ่ประการหนึ่ง และที่เกิดจากการกระทำทางไสยศาสตร์ซึ่งมีเจตนาและความมุ่งหมายที่กำหนดลงไปแน่นอนเป็นประการที่สอง ส่วนประการที่สามหรือประเภทที่สาม เป็นสิ่งเทียมที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่มีใช้ปฏิบัติอันมีจำนวนน้อย

๑. ภูตที่เกิดขึ้นโดยผู้สร้างไม่รู้ตัว (Elementals formed unconsciously)

ข้าพเจ้าได้อธิบายมาแล้วว่า “สารัตถธาตุ” ซึ่งล้อมรอบตัวเราอยู่ทุกด้านนั้นได้รับอิทธิพลจากความคิดของคนเราเพียงใด เพียงแต่เราใช้ความคิดอย่างล่องลอยและความคิดของเราไปกระทบมันเข้า มันก็ระเบิดกระจายไปเป็นเมฆที่มีความเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วยิ่ง มันเป็นรูปที่ไม่ถาวรดังที่ได้อธิบายมาแล้ว เราจะกล่าวในขณะนี้ว่า “สารัตถธาตุ” เหล่านี้ได้รับความกระทบกระเทือนอย่างไร เมื่อใจของมนุษย์คิดหรือประสงค์ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นการเจาะจงลงไป

ความคิดนั้นจะไปยึดจับธาตุอันเหลว (plastic essence) และจะม้วนธาตุนั้นทันทีกลายเป็นสิ่งมีชีวิตและมีรูปอันเหมาะสมขึ้น สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานี้ไม่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้สร้าง แต่จะมีชีวิตอยู่เป็นอิสระด้วยตัวของตัวเอง ส่วนจะมีชีวิตยืนยาวอยู่ได้แค่ไหนนั้นก็ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของความคิดหรือความประสงค์ที่สร้างสิ่งนั้นขึ้น จากข้อเท็จจริงมันจะอยู่ได้นานเท่าที่พลังของความคิดยังยึดจับมันไว้อยู่เท่า

นั้น ความคิดของคนส่วนมากโดยทั่ว ๆ ไปมักเป็นความคิดที่ล่องลอยและขาดเจตจำนง ดังนั้น “ธาตุ” หรือ “ชาติ” ที่ถูกสร้างขึ้นจากความคิดนั้นมักจะมีอายุเพียงไม่กี่นาทีหรือไม่กี่ชั่วโมง แต่ถ้าความคิดนั้นเกิดขึ้นช้าอยู่บ่อย ๆ หรือเกิดขึ้นจากเจตจำนงที่เอาจริงเอาจัง อายุของ “ธาตุ” ที่ประกอบตัวขึ้นเป็นรูปก็อาจจะขยายระยะเวลาของการดำรงอยู่ไปได้หลายวัน

โดยปกติ คนเรานั้นมักจะคิดแต่เรื่องของตนเองเสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น “ธาตุ” ซึ่งถูกประกอบขึ้นด้วยความคิดนั้นก็พล่องลอยอยู่รอบ ๆ ตัวผู้ใช้ความคิดนั้นเอง และสิ่งที่ล่องลอยอยู่นั้น ก็จะโน้มน้าวให้ผู้นั้นคิดแต่เรื่องเดียวกันนั้นซ้ำ ๆ ซาก ๆ ขึ้นอีก การคิดซ้ำซากเช่นนั้นแทนที่จะเป็นการสร้างธาตุขึ้นมาในรูปใหม่ กลับเป็นการเสริมรูปธาตุเดิมให้เข้มแข็งขึ้น ดังนั้น บุคคลผู้ยึดมั่นในความปรารถนาอันหนึ่งก็มักจะสร้างรูปธาตุซึ่งจัดเป็นบริวารทิพย์ขึ้นรอบตัวเขา โดยการใช้ความคิด และคอยบ่อนความคิดขึ้นไปเป็นอาหารเลี้ยงอยู่อย่างสม่ำเสมอ รูปธาตุนั้นจะสิงตัวเขาอยู่เป็นเวลาหลายปี

และยิ่งนานเข้าพลังก็จะมีมากเข้า และจะมีอิทธิพลต่อเขามากขึ้น และถ้าหากความปรารถนาของเขาอันนั้นเป็นสิ่งชั่วร้าย มันก็จะบั่นทอนคุณธรรมของเขาลงไปในที่สุด

ถ้าหากว่าความคิดที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในทางดีหรือทางร้าย เป็นความคิดที่กระทำต่อผู้อื่น ความคิดนั้นจะไม่ล่องลอยสิงอยู่ที่ตัวผู้คิด แต่หากจะล่องลอยไปอยู่ ณ ตัวของผู้ที่ถูกคิด ถ้าความคิดนั้นเป็นความหวังดีต่อผู้ใดผู้หนึ่ง หรือเป็นความปรารถนาอย่างจริงจังที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้อื่น ความคิดนั้นก็ประกอบเป็นรูปธาตุ และจะฉายไปยังผู้ที่ถูกคิด กระแสที่ไปถึงนั้นเป็น “ภูตเทียม” ที่มีลักษณะเป็นมิตร ถ้าหากความปรารถนาอันนั้นเป็นการเจาะจงแน่นอน ตัวอย่างเช่นอยากจะทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหายจากโรคร้ายไข้เจ็บ ภูตเทียมที่พุ่งไปล่องลอยอยู่เหนือผู้ป่วยเจ็บก็จะกลายเป็นพลังไปส่งเสริมให้ผู้นั้นพ้นจากอาการป่วยเจ็บ หรือมิฉะนั้นก็จะเป็นพลังที่ช่วยบำบัดเบา พลังอิทธิพลอื่นที่จะมาเป็นอุปสรรคขัดขวางได้ ในการดำเนินการนี้ ภูตเทียมดูเหมือนจะมีลักษณะเป็นสิ่งที่มิสถิตปัญญาและปรับให้เข้ากับสภาวะต่าง ๆ ได้ และ

จะเป็นพลังที่พุ่งไปยังทิศทางหนึ่งอยู่ตลอดเวลา และสามารถที่จะหาช่องทางเข้าถึงผู้นั้นได้ไม่ว่าช่องทางใดก็ตามช่องทางหนึ่ง เปรียบประดุจกับน้ำในถังน้ำซึ่งแม้จะมีก๊อกน้ำปิดอยู่หลายก๊อก แต่น้ำใน ถังน้ำนั้นก็ จะแสวงหาช่องทาง ที่จะไหลออก ยังก๊อกใดก๊อกหนึ่งที่เปิดอยู่ได้

ถ้าความปรารถนาดีที่ถูกส่งออกไปไม่เป็นการเจาะจงว่าจะให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ กล่าวคือเป็นการส่งกระแสแห่งความปรารถนาดีโดยทั่ว ๆ ไป ถึงแม้ว่ากระแสนั้นจะจางลงแต่ “สารัตถธาตุ” หรือ “สารัตถภูติ” (elemental essence) ซึ่งมีลักษณะใสเป็นวุ้นอย่างประหลาด ก็จะแสดงอาการไหวตัวสนองตอบอย่างถูกต้องต่อความคิดที่มีกระแสนั้นรูปที่ถูก สร้างขึ้นจาก ความคิดนี้ จะส่งพลังไปยัง ทิศทางที่เกิดคุณประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นโดยสถานใด และไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม จำนวนของพลังที่จะถูกนำไปใช้ และระยะเวลาที่พลังนั้นจะดำรงอยู่ย่อมขึ้นอยู่กับความเข้มข้น ของความปรารถนาดีหรือกระแสความคิดนั้นด้วย นอกจากนั้นพลังนี้ยังจะทวีความเข้มข้นและมีอายุยืนนานยิ่งขึ้น ถ้าหากมีผู้อื่น

ซึ่งส่งกระแสแห่งความปรารถนาดี หรือกระแสความคิดที่มี
ลักษณะที่เป็นมิตรไปสมทบในทิศทางเดียวกันนั้นอีก

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็น เรื่องของกระแส แห่งความ
ปรารถนาดี และกระแสความคิดที่เป็นมิตร ซึ่งจะส่งผลให้
บังเกิดขึ้นประการใดบ้าง คราวนี้เมื่อก้าวถึงลักษณะอันเป็น
สิ่งตรงกันข้าม ซึ่งได้แก่ความปรารถนาร้ายและความคิดที่
พยายามปองร้ายแล้วผลก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน แต่ทว่าเป็นไป
ในทางร้ายเท่านั้น ความคิดที่เต็มไปด้วยความอิจฉา ความ
เกลียด ความมุ่งร้าย ตลอดจนความคิดที่เป็นอุปมงคล จะ
ก่อให้เกิด “ภูตเทียม” ที่มีลักษณะอันเต็มไปด้วยความน่า
กลัวและสยดสยอง บุคคลผู้ซึ่งมีความคิดหรือความต้องการที่
เต็มไปด้วยเจตนาร้าย ป่าเถื่อน ดิตในกามคุณ โลก ไม่ว่า
เขาจะเคลื่อนตัวไปยังทิศทางใด บรรยากาศรอบ ๆ ตัวเขาจะ
มีแต่สิ่งชั่วร้ายนี้ห้อมล้อมตัวเขาอยู่ เท่ากับว่าเขาสร้างสิ่งชั่ว
ร้ายเหล่านั้นขึ้นเองเพื่อมาเป็นเพื่อนเดินทางของเขา สิ่งเหล่านี้
มิใช่จะเป็นสิ่งชั่วร้ายอันเกิดขึ้นแก่ตัวเขาเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิด
อันตรายและเป็นการรบกวนต่อบุคคลที่จะเข้ามาติดต่อ

กับเขาอีกด้วย บุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องเข้ามาติดต่อกับเขา และรับเอาอิทธิพลแห่งความชั่วร้ายอันเปรียบเหมือนโรคติดต่อนี้ไปด้วย

ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความโกรธ เกลียด อิจฉาริษยา ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะส่ง “ภูต” แห่งความชั่วร้ายนั้นไป ล่องลอยอยู่เหนือบุคคลที่ตนมุ่งร้าย และ “ภูต” นั้นก็จะคอยหาโอกาสที่มีจุดอ่อนเข้ารบกวนบุคคลผู้นั้นทันที ถ้ากระแสความรู้สึกอันชั่วร้ายนั้น มีลักษณะยืนกราน ต่อเนื่องอยู่อย่างมั่นคง “ภูต” นั้นก็เท่ากับได้รับอาหารไปหล่อเลี้ยงและจะดำรงอยู่เป็นเวลายาวนาน อย่างไรก็ตาม “ภูต” อันเกิดจากกระแสความรู้สึกที่มุ่งร้ายนี้ จะทำอันตรายต่อบุคคลที่ตกเป็นเป้าหมายเสมอไปก็หามิได้ เว้นเสียแต่ว่าบุคคลผู้ตกเป็นเป้าหมายนั้น ภายในตัวเขามีลักษณะที่ไม่ดีบางอย่างอันจะดึงดูดสิ่งมุ่งร้ายนั้นเข้ามาสู่ตนได้ สำหรับบุคคลที่มีความคิดจิตใจสะอาดบริสุทธิ์และดำรงชีวิตอยู่แต่ในทางที่ดี เขาย่อมมีรัศมี (aura) ของสิ่งดีเหล่านี้ห้อมล้อมตัวเขาและรักษาเขาไว้ อิทธิพลอันชั่วร้ายต่าง ๆ ที่ถูกส่งมาก็จะสะท้อนกลับไป และ

โดยอาศัยกฎอันประหลาดนี้ สิ่งทีสะท้อนนั้นก็จะถูกส่งกลับคืนไปยังตัวบุคคลผู้ส่งมา และบุคคลผู้นั้นก็จะได้รับกรรมที่ตนกระทำขึ้นอันเรียกว่า “กรรมสนองกรรม”

อย่างไรก็ดี ในบางคราว “ภูตเทียม” ดังที่ได้กล่าวมานี้ด้วยเหตุผลหลายประการ ไม่สามารถจะใช้พลังต่อบุคคลที่ตกเป็นเป้าหมายหรือผู้ส่งได้ ในกรณีเช่นนี้ “ภูตเทียม” นั้นก็เลยกลายเป็นสิ่งที่เรียกกันว่า “ปีศาจพเนจร” (wandering demon) ปีศาจนี้เมื่อล่องลอยร่อนเร่ไปพบคนที่มึนสยใจคอและความประะพฤติละม้ายคล้ายคลึงกับผู้ส่งหรือผู้ให้กำเนิดก็จะถูกดึงดูดเข้าหาตัวผู้นั้นทันที อิทธิพลของปีศาจนี้มีอยู่ ๒ ประการคือ ประการแรกไปกระตุ้นความรู้สึกชั่วร้ายที่มีอยู่ในตัวผู้ตกอยู่ใต้อิทธิพลให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อที่ตน(ปีศาจ)จะได้ดึงดูดกระแสความชั่วร้ายนี้กลับไปสะสมพลังของตนให้เข้มแข็งขึ้นอีกทีหนึ่ง ประการที่ ๒ ส่งอิทธิพลแห่งความชั่วร้ายไปสู่ช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ซึ่งแล้วแต่ว่าบุคคลผู้ตกอยู่ใต้อิทธิพลนั้นจะเปิดรับในช่องทางใด “ปีศาจพเนจร” นี้ถ้ามีอำนาจเข้มแข็งเพียงพอ เมื่อพบ “ทราจ” (shell) ดังที่

ได้กล่าวมาในตอนก่อน ๆ ลอยผ่านมาก็จะเข้ายึดจับและอาศัยอยู่ใน “ทราว” นั้นเสมอคล้ายกับว่า “ทราว” นั้นเป็นบ้านอันชั่วคราวของตนซึ่งสามารถทำให้ตนบำรุงเลี้ยงพลังอันร้ายกาจของตนไว้ได้ด้วยความเอาใจใส่ดูแลได้เป็นอย่างมาก ปีศาจในรูปร่างนี้อาจแสดงออกได้โดยผ่าน “คนทรง” และปลอมแปลงตนว่าเป็นเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ซึ่งผู้เข้าร่วมในพิธีทรงรู้จักกันดี และโดยวิธีนี้ก็อาจจะทำให้ผู้เข้าร่วมพิธีทรงพากันเชื่อและตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันได้

สิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้จะ เป็นเครื่องยืนยันถ้อยแถลงที่ได้เคยมีมาแล้วเกี่ยวกับความสำคัญของการควบคุมความคิดของเราอย่างเคร่งครัด มีคนดีหลายท่านที่ปฏิบัติตนต่อเพื่อนบ้านด้วยความระมัดระวังทั้งในทางกายกรรมและวจีกรรม แต่ก็มาพิจารณาเห็นว่าความคิดของตน (มโนกรรม) นั้นมิได้เกี่ยวกับธุระของผู้อื่น เลยปล่อยให้ความคิดเหล่านั้นกระเจิดกระเจิงไปทั่วทุกทิศอย่างสับสนอลหม่านโดยเขาไม่รู้แม้แต่สักนิดว่าเขากำลังปล่อยสิ่งไม่ดีขึ้นไปสู่โลก

คนประเภทนี้ถ้าเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงผลของความคิดและความต้องการของตนว่าสามารถสร้าง “ภูตเทียม” ได้ก็คงจะรู้สึกตระหนกตกใจยิ่ง หนึ่ง เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เมื่อเรียนรู้แล้วก็สามารถ ปลอบใจคนที่ไม่รู้จะตอบแทนบุญคุณบุคคลที่เคยอุปถัมภ์ค้ำจุนและมีบุญคุณต่อตนได้ อีกประเภทหนึ่งบุคคลเหล่านี้รู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งที่ไม่สามารถ จะตอบแทนคนที่เคยมีบุญคุณต่อตนได้ ฉะนั้นก็ขอให้ทราบไว้ด้วยว่า ไม่ว่าคนมีหรือคนจนก็สามารถที่จะสร้างความคิดที่เป็นมิตรและความปรารถนาดีอย่างจริงจัง ส่งไปยังบุคคลที่ตนปรารถนาดีได้ ไม่ว่าเขาจะอยู่มุมใดของโลกเขาย่อมกระทำได้ด้วยกันทั้งสิ้น

สิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอก็คือ ความรักลูกและความเป็นห่วงลูกของแม่ ทำให้แม่เฝ้าคิดแต่เรื่องนี้และสวดอ้อนวอนถึงลูกอยู่เสมอ ผลจากความคิดนี้ได้สร้างรูปเทวดาผู้อารักขา (angel guardian) ขึ้นไว้สำหรับลูก มีน้อยรายมากที่ลูกมิได้มีความรู้สึกภายในสนองตอบในเรื่องนี้ แต่ส่วนมากไม่ต้องสงสัยเลยว่า เขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือและคุ้มครองจาก

สิ่งนี้ เทวดาเหล่านี้อาจจะแลเห็นได้เสมอด้วยอำนาจของตาทิพย์ แต่ก็มียุ่หลายรายที่เทวดาเหล่านี้มีพลังเข้มแข็งพอที่จะปรากฏกายให้เห็นได้แม้แต่ตาเนื้อ

มีข้อเท็จจริงที่ประหลาดมหัศจรรย์ อันสมควรนำมากล่าวในที่นี้ก็คือ แม้ว่ามารดาจะได้จากโลกนี้และได้ขึ้นไปอยู่ยังโลกสวรรค์แล้วก็ตาม ความรักของมารดาที่มีต่อบุตรก็ยังคงมีอยู่ บนโลกสวรรค์มารดาได้ส่งกระแสความรักมายังลูก ๆ ซึ่งมารดาได้วาดภาพในใจว่าบรรดาลูก ๆ ได้มาอยู่ล้อมรอบตัวเธอในขณะนี้ กระแสเหล่านี้จะมีปฏิกริยาต่อเด็ก ทั้ง ๆ ที่เด็ก ๆ เหล่านั้นก็ยังคงอยู่ในโลกมนุษย์นี้เอง กระแสความรักที่มารดาส่งลงมาจากโลกสวรรค์นั้น จะมาสมทบกับกระแสที่มารดาได้สร้างขึ้นไว้แก่ลูกครั้งที่เธอยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ ซึ่งนับว่าเป็นกระแส “ภูตอารักขา” (guardian elemental) และก็ยังคงมีอยู่จนกว่าเด็ก ๆ เหล่านี้จะตายและขึ้นสวรรค์เช่นเดียวกับมารดา มาตาม บลาวัตสกี ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “Key to Theosophy” ว่า “ความรักของเธอที่เด็ก ๆ จะมีความรู้สึกอยู่เสมอทั้งที่มีกายเนื้อ ความรักจะแสดง

ปรากฏให้เห็นในความฝันของเด็ก ๆ และจะแสดงให้เห็นปรากฏ
อยู่บ่อย ๆ ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองเพื่อ
ความมีเคราะห์ดี และในการหนีภัย.....เพราะความรักเปรียบ
เสมือนเกราะหุ้มอันแข็งแรง และไม่ถูกจำกัดด้วยกาลและ
อวกาศ” เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ “เทวดาผู้อารักขา” นี้ โปรด
อย่าเข้าใจว่าเป็นผลกำเนิดจาก “ภูตเที้ยม” เท่านั้น เพราะมี
อยู่มากกรณีด้วยกันที่ “เทวดาผู้อารักขา” เป็นเทวดา (angels)
จริง ๆ ที่มีชีวิตหรือมาจากมนุษย์ที่เพิ่งตายจากโลกไปในเวลา
ไม่นานนัก แต่ก็น้อยรายนักที่จะได้เป็น “เทวา” (Devas)
(ดูหนังสือ “ผู้ช่วยเหลือที่มองไม่เห็น”)

อำนาจซึ่งเกิดขึ้นจากความต้องการและความปรารถนา
อย่างรุนแรงนี้ ถ้าหากว่าได้กระทำซ้ำขึ้นบ่อย ๆ ก็จะก่อให้เกิด
เกิด “ภูต” ที่มีอำนาจรุนแรงขึ้นและจะเคลื่อนไปสู่ทิศทาง
ตามความปรารถนาของผู้ที่ก่อให้เกิดมันขึ้นนั้น สิ่งทีกล่าวนั้น
นี้เป็นคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ของผู้มีศรัทธา ซึ่งมีไชนัก
ปรัชญา เขาอธิบายว่า สิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เป็น การสนอง
ตอบต่อคำอธิษฐานหรือคำสวดอ้อนวอน มีอยู่หลายโอกาสที่
ในการสวดมนต์อ้อนวอนขอในสิ่งที่ตนต้องการนั้น บุคคลผู้

อันวอนจะได้รับการช่วยเหลือจากท่าน ครู (adept) หรือ ลูกศิษย์ของท่าน แต่ทั้งนี้ก็ต้องแล้วแต่วิบากกรรมของผู้นั้น จะอำนวยด้วย แต่ในปัจจุบันนี้ เรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นได้ยาก มากและก็เช่นเดียวกัน การเข้ามาแทรกแซงช่วยเหลือของ เทวา หรือ “วิญญาณในธรรมชาติที่เป็นมิตร” (nature-spirit) ก็จะมีโอกาสได้ยากยิ่งขึ้น ฉะนั้นแทบทุกกรณี การช่วยเหลือดังกล่าวซึ่งเป็นการง่ายและเห็นได้ชัดก็มักจะเป็น การช่วยเหลือจาก “ภูต” ที่มีพลังและสติปัญญาอันเกิดขึ้นจาก ความปรารถนาอันวอนดังที่ได้กล่าวมาเสียมากกว่า

มีเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องแปลกและให้ความรู้แก่เราดีก็ เป็นเรื่องการย้าน้ำหนักให้แก่ “ภูตเทียม” อย่างผ่องแผ้ว เป็น เรื่องที่เกิดขึ้นไม่นานมาแล้ว และเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้การ สังเกตของคณะเราผู้หนึ่งซึ่งจะได้กล่าวต่อไป ท่านผู้อ่านทั้งหลายที่ได้เคยอ่านวรรณคดีต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องนี้จะทราบ ดีว่า ครอบครัวยุคโบราณบางครอบครัวยุคประสพกับ เหตุการณ์ที่จะ เตือนให้ ทราบถึงมรณภัยที่จะมีขึ้นแก่หัวหน้า ครอบครัวยุคใน ๒-๓ วันข้างหน้า ปราภฏการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่ง

เป็นที่แพร่หลายรู้จักกันดีในสมัยของ พระนางเจ้าเอลิซาเบต ก็คือการปรากฏตัวของนกขาวแห่งอ็อกเซ็นแฮม เมื่อนกขาวนี้ปรากฏตัวขึ้นครั้งใดก็จะเป็นลางล่วงหน้า บอกให้ทราบถึงสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มครอบครัวจะถึงแก่ความตายแน่นอน ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็ได้แก่ปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “รถม้าปีศาจ” เมื่อรถม้าคันนี้วิ่งมายังประตูของ ปราสาททางทิศเหนือเมื่อใด ก็แสดงว่าความพินาศนิภัยจะมาถึงในเร็ว ๆ นี้

ปรากฏการณ์อีกเรื่องหนึ่ง ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวแห่งสมาชิกของเรา กล่าวคือ คนในครอบครัวจะได้ยินเสียง “เพลงมรณะ” ซึ่งเป็นเพลงที่ใช้สวดในงานศพลอยมาในอากาศ เพลงนี้จะบอกให้รู้ว่า ความตายจะมาเยือนคนในครอบครัวนี้ภายในเวลา ๓ วัน สมาชิกของเราผู้หนึ่งได้ยินเพลงนี้มาสองครั้งและก็มี การตายเกิดขึ้นถึงสองครั้ง เมื่อรู้ว่าปรากฏการณ์นี้ได้เกิดขึ้นแก่ตระกูลของตนมาหลายศตวรรษแล้ว สมาชิกผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในสำนัก “พรหมวิทยา” ก็ได้ใช้วิชาหัตถศาสตร์ (occult) เข้าค้นคว้าหาสาเหตุที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ประหลาดขึ้นนี้

ผลที่เกิดขึ้นจากการสืบสวนค้นคว้าเป็นไปอย่างมิได้คาดฝัน แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจพอดู ปราบกฏว่าในสมัยศตวรรษที่ ๑๒ หัวหน้าตระกูลผู้หนึ่งต้องเดินทางไปทำสงครามครูเสด และในครั้งนั้นเขามั่นใจในชัยชนะที่จะได้จากสงครามอันศักดิ์สิทธิ์มาก เขาจึงพาบุตรคนสุดท้องและเป็นบุตรที่เขารักมากไปด้วย การที่เขานำบุตรไปด้วยก็เพื่อให้บุตรได้มีส่วนในการมีชื่อเสียงอันจะทำให้บุตรเขามีความรุ่งโรจน์ในชีวิตสืบไป และบุตรคนนี้ก็เป็บุตรที่เขารักดุจประหนึ่งดวงใจของเขาเอง อย่างไรก็ดี นับเป็นคราวเคราะห์ร้ายอย่างยิ่ง บุตรของเขาต้องเสียชีวิตลงในการสู้รบ ฝ่ายบิดารูสึกเศร้าสลดและเสียใจเป็นอย่างยิ่งในการต้องสูญเสียบุตรที่รักของตนไป

ด้วยความทุกข์และความเศร้าโศกที่เกิดขึ้นอย่างแสนสาหัส เขาสละเสื่อเกวาทันออกและเข้าไปบวชอยู่ในวิหารใหญ่แห่งหนึ่ง ปฏิญาณตนว่าจะอุทิศชีวิตทั้งหมดให้แก่การสวดมนต์อันวอน ประการแรกก็คือ สวดมนต์อุทิศให้แก่บุตรของตน และประการที่สอง เขาตั้งใจว่าต่อแต่นั้นไป

คนใน ตระกูล ของตน จะต้องไม่ประสบกับความตายโดยมิได้เตรียมตัวล่วงหน้าไว้ก่อน วันแล้ววันเล่านับเป็นปี ๆ เขาทุ่มเทพลังทั้งหมดแห่งวิญญาณของเขา ให้กระแสนั้นไหลไปสู่จุดแห่งความปรารถนาของเขาอย่างเข้มข้น และเขาเชื่อมั่นอย่างแน่นแฟ้นว่า ด้วยความปรารถนาอย่างจริงจังนี้ กระแสนั้นจะไปตามที่เขาปรารถนาอย่างแน่นอน

เรื่องนี้นักศึกษาในวิชาหทัยศาสตร์จะเห็นว่าไม่เป็นการยากเลยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสของความคิดได้ไหลไปอย่างต่อเนื่องและมีความมุ่งหมายที่กำหนดไว้แน่นอนอยู่แล้ว พระซึ่งเป็นนักบวชวินได้สร้าง “ภูตเทียม” ที่มีพลังอันยิ่งใหญ่ขึ้นและกลายเป็นชุมพลังจำนวนมหาศาลเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์เฉพาะของตน เขาได้สะสมพลังนี้มากขึ้น ๆ ไว้ในชุมเก็บพลังเพื่อที่จะได้นำเอามาใช้ได้ในระยะเวลายาวนานที่ไม่อาจกำหนดได้ “ภูต” ที่สะสมไว้เปรียบเสมือนหม้อแบตเตอรี่ที่มีไฟอยู่เต็มเปี่ยม และเมื่อถึงเวลาอันกำหนดกระแสนี้ก็จะไหลออกมาและกลายเป็นคำเตือนต่อผู้สืบสกุลของนักบวชวิน ให้ระมัดระวังในเมื่อภัยพิบัติใกล้จะมาถึง คำ

เดือนนั้นก็ได้แก่เสียงเพลงสวดศพอันโหยหวนที่ได้จัดทำพิธีศพให้แก่บุตรผู้กล้าหาญที่ได้เสียชีวิตในการรบไปในปาเลสไตน์เมื่อ ๘๐๐ ปีมาแล้วนั่นเอง

ภูตที่ถูกสร้างขึ้นโดยรู้ตัว

(Elementals formed consciously)

ผลที่เกิดจากอำนาจความคิด ความปรารถนา ความต้องการที่ได้กล่าวมาข้างต้นจนบรรลุวัตถุประสงค์นั้น เป็นผลจากพลังแห่งความคิด (thought-force) ของคนผู้ตกอยู่ในความมืด คือไม่รู้ว่สิ่งทีตนได้ทำอะไรลงไปนั้นได้ส่งผลอย่างไรให้เกิดขึ้น ฉะนั้นสำหรับนักมายากล (magician) ผู้ซึ่งได้ศึกษาและเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ นี้ดี และสามารถมองเห็นผลที่ตนกระทำลงไปว่า จะผลิผลออกมาอย่างไรได้ถูกต้องแล้วยังไม่เป็นปัญหาในการที่จะใช้พลังอันนี้เพื่องานของตนได้โดยวิธีใด ถ้าจะว่ากันไปตามความเป็นจริง สำนักวิชา रहस्यศาสตร์ (ไสยศาสตร์) ทั้งขาวและดำมักจะใช้ “ภูตเทียม” ในงานของตนอยู่เสมอ และงานบางอย่างซึ่งก็มีอยู่น้อยที่เกินอำนาจของภูตทั้งหลายในเมื่อได้มีการเตรียมการทาง

วิทยาศาสตร์และอำนาจงานด้วยความรู้และความชำนาญ สำหรับผู้รู้ที่รู้ว่าจะทำอย่างไรบ้างก็สามารถดำรงการติดต่อกับ “ญาติ” ของตน และชักนำมันได้ สำหรับในเรื่องระยะทางนั้นไม่มีปัญหา งานเหล่านี้มันสามารถกระทำได้ทั้งสิ้น และในการปฏิบัติงานนั้นมันสามารถทำได้ด้วยการได้รับการประสิทธิประสาทจากสติปัญญาอันถึงขั้นเต็มขนาดจากนายของมัน

“เทวดาผู้อารักขา” ที่มีประสิทธิภาพและที่มีจำนวนแน่นอน บางคราวก็ถูกนำมาใช้ในทางนี้ แต่ถึงกระนั้นก็ดูจะมีทางที่เป็นไปได้ยากใน การที่จะเข้ามาแทรกแซงในชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเท่ากับเป็นการแทรกแซงกฎของกรรมด้วย แต่อย่างไรก็ดีในกรณีที่ถูกศิษย์ของบรรดาท่านครู ผู้ซึ่งอาจทำงานเพื่อท่านและต้องประสบกับการเสี่ยงอันตรายจากพลังต่าง ๆ ซึ่งถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ ศิษย์ผู้นั้นก็ไม่สามารถที่จะสู้รบปรบมือได้ ในกรณีเช่นนี้ “เทวดาผู้อารักขา” ดังกล่าวก็อาจจะถูกส่งมาช่วยคอยระแวดระวังภัยอันตรายต่าง ๆ ให้ด้วยฤทธิอำนาจอันใหญ่หลวง

นักมายาศาสตร์หรือนัยหนึ่งผู้เชี่ยวชาญทางไสยศาสตร์ดำ ซึ่งมีวิชาความรู้ชั้นสูงอาจจะเรียก “ภูตเทียม” ที่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่มาใช้งานได้ งานที่จะต้องทำนั้นมีมากมายหลายทางและล้วนแต่เป็นงานอันชั่วร้ายทั้งสิ้น การใช้ “ภูตเทียม” มาทำงานชั่วร้ายนี้ หากงานนั้นกระทำต่อบุคคลที่มีนิสัยใจคอและความประพฤติบริสุทธิ์ผุดผ่อง “ภูตเทียม” ก็ไม่สามารถจะทำอันตรายต่อบุคคลผู้นั้นได้ และพลังอันน่าสยดสยองนั้นก็สะท้อนกลับไปยังตัวผู้สร้าง “ภูตเทียม” นั้น ดังนั้น เรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยกลางที่ว่า นักมายาศาสตร์ได้ถูกฉีกร่างกายออกเป็นชิ้น ๆ โดยนำมือของปีศาจที่ตนสร้างขึ้นน่าจะไม่ใช่เรื่องนิยายเสียแล้ว แน่نون เรื่องดังกล่าวอันแสดงถึงกฎนี้ก็ ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในชีวิตของอดีตประธานของเรา

ในบางโอกาส “ภูต” ดังกล่าวมานั้น ด้วยเหตุผลหลายประการได้หลบหนีออกจากอำนาจควบคุมของผู้ที่ใช้มันไปได้ และก็ท่องเที่ยวไปในลักษณะของปีศาจที่ไร้จุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับสิ่งที่เคยกล่าวมาแล้วในหัวข้ออื่น ๆ “ภูต” ประเภทที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ มีสติปัญญาและอำนาจมาก มี

อายุอยู่ได้นานทั้งยังมีลักษณะที่เป็นอันตรายอีกด้วย “ภูต” เหล่านี้ เสาะแสวงหาทางที่จะทำให้ชีวิตของตนยืนยาวออกไปอีก ดังนั้นจึงต้องกระทำตนเหมือนผีดูดเลือดโดยคอยสูบพลังปราณ (vitality) ของมนุษย์มาเลี้ยงชีพตนอยู่เสมอหรือไม่ก็อาจใช้อิทธิพลบังคับให้มนุษย์ต้องเช่นสังเวทให้ตน ในหมู่คนป่าที่ยังมีความเจริญน้อยมักจะยอมรับ “ภูต” เหล่านี้ว่าเป็นเทวดาประจำหมู่บ้านของตน

เทวดา (deity) ผู้ซึ่งต้องการเครื่องสังเวทโดยมีการบูชาอันดีด้วยเลือดเนื้อนั้นเป็นเทวดาชั้นต่ำ ๆ และเทวดาชั้นสูงเป็นชนที่น่าเกลียดชังมาก เทวดาชั้นที่น่ารังเกียจน้อยหน่อย ก็ได้แก่เทวดาที่ต้องการสังสังเวทด้วยข้าวและอาหารหลากชนิด ในบางภาคของประเทศอินเดีย การบูชาเทพเจ้าเหล่านี้ยังเป็นสิ่งที่เฟื่องฟูอยู่มากแม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ ส่วนในอาฟริกาก็มีอยู่จำนวนมิใช่น้อย

“ภูต” เหล่านี้เมื่อได้รับการเลี้ยงดูด้วยเครื่องสังเวทและทั้งยังดูดปราณซึ่งเป็นพลังชีวิตจากผู้ที่อุทิศตนให้ด้วยความเลื่อมใสแล้ว ก็สามารภที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้เป็นเวลาหลายปี

หรือบางทีก็เป็นร้อย ๆ ปี “ภูต” เหล่านี้เมื่อได้รับการปรนเปรอตั้งกล่าวก็จะมีพลังที่จะแสดงอิทธิฤทธิ์ชั้นต่ำ ๆ ให้ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาได้เห็นเป็นบางโอกาส การแสดงอิทธิฤทธิ์นี้เท่ากับเป็นการกระตุ้นศรัทธาให้แก่ผู้เคารพนับถือเพิ่มมากยิ่งขึ้น ในบางคราวถ้าเครื่องเช่นสังเวद्यถูกลืมนำไปชั่วคราว “ภูต” ที่ถูกยกย่องให้เป็นเทพเจ้าก็จะเกิดความขัดเคือง ตัวอย่างในเรื่องนี้ก็คือ ในหมู่บ้านหนึ่งของประเทศอินเดีย คนในหมู่บ้านนั้นถ้าวันใดตนละเลยเครื่องบูชาต่อเทพยเจ้า ก็จะเกิดมีไฟลุกขึ้นเผาผลาญกระท่อมอันเป็นที่อยู่อาศัยของตนขึ้นมาทันที บางคราวไฟจะลุกไหม้กระท่อม ๓ หลังพร้อมกันก็มี ในกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ตามทางสืบสวนไม่ปรากฏว่าเกิดจากฝีมือของมนุษย์ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเกิดมีขึ้นมากหรือน้อยย่อมจะทำให้ผู้อ่านระลึกขึ้นมาได้ ตนก็เคยทราบเรื่องทำนองเดียวกันนี้มาแล้วว่าเป็นสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างมิต้องสงสัย

ศิลปะในการสร้าง “ภูตเทียม” ที่มีเจตนาอันชั่วร้าย และมีพลังอำนาจนี้ดูเหมือนจะเป็นวิชาเฉพาะของพวกมายา-

ศาสตร์แห่ง แอตแลนติส (แอตแลนติสเป็นชื่อทวีปหนึ่งในสมัยโบราณ มีความรุ่งเรืองมาแล้วแต่สุดท้ายก็จมหายลงไป ในท้องมหาสมุทร : ผ.ร.ร.) พวกมายาศาสตร์ดังกล่าวนี้ได้รับขนานนามว่าเป็น “ลอร์ดแห่งหน้าดำ” (the lords of the dark face) ตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสามารถของพวกมายาศาสตร์เหล่านี้ได้ระบุไว้ในหนังสือ “The Secret Doctrine” เมื่อเราอ่านเรื่องของสัตว์ประหลาดที่พุดได้ แต่ถูกปิดปากด้วยการให้กินเลือด เพราะเกรงว่าสัตว์ประหลาดนี้จะไปปลุกบรรดานายของมัน และเตือนนายให้ทราบถึงการทำลายล้างที่ใกล้จะมาถึง นอกจากสัตว์ประหลาดดังกล่าวนี้แล้ว พวกมายาศาสตร์ยังได้สร้าง “สิ่งที่มีชีวิตเทียม” (artificial entities) อื่น ๆ ที่มีอำนาจและพลังอันมหาศาล ยังเป็นที่สงสัยกันว่า พวกมายาศาสตร์บางคนในสมัยอันไกลโพ้นนั้นยังคงเก็บตัวเองและมีชีวิตอยู่ในโลกจนทุกวันนี้ แม้เวลาจะผ่านมาแล้วถึง ๑๑,๐๐๐ ปี ซึ่งประสบกับภัยพิบัติในคราวนั้น เทพเจ้าที่เป็นสตรีของประเทศอินเดียซึ่งเป็นเทพเจ้าที่น่ากลัวและสยดสยองที่เรียกกันว่า “เจ้าแม่กาฬี” อัน

เป็นที่นับถือและสัวงเวกกันด้วยเลือด ก็ยังปรากฏว่ากระทำกัน
อยู่ในทุกวันนี้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้อาจเป็นทราทหลง
เหลือมาจากระบบของชาวแอตแลนติสที่กล่าวมา และได้ถูก
กวาดล้างจากภัยธรรมชาติจนทวีปต้องลงไปใต้น้ำ และทำให้
พลเมืองต้องสูญเสียชีวิตไปเป็นจำนวนถึง ๖๕ ล้านคน

๓. มนุษย์เทียม (Human artificials)

ตอนนี้เรามาพิจารณากันถึงสิ่งที่มีชีวิตอีกประเภทหนึ่ง
ชีวิตประเภทนี้เป็นผลผลิตของการเคลื่อนไหวอันยิ่งใหญ่ที่เกิด
ขึ้นในยุคใหม่นี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามชีวิตประเภทนี้ก็มีอยู่น้อย
มาก ยังเป็นที่น่าสงสัยอยู่เหมือนกันว่า ชีวิตประเภทนี้จะ
จัดเข้าอยู่ในจำพวกแรก (มนุษย์) หรือจำพวกที่ ๓ (สิ่งเทียม)
ดังที่ได้แบ่งจำพวกใหญ่ ๆ ออกไว้เป็น ๓ จำพวกดังที่กล่าวมา
แล้วในตอนต้น ๆ (จำพวกแรกได้แก่ “มนุษย์” จำพวกสอง
ได้แก่ “อมมนุษย์” และจำพวกสามได้แก่ “สิ่งเทียม” : ผ.ร.)
เรื่องของ “มนุษย์เทียม” ที่จะกล่าวต่อไปในตอนนี้อยู่แน่นอน
ที่ว่าเป็นมนุษย์จริง ๆ แต่ทว่ามิได้เป็นไปตามครรลองของ
วิวัฒนาการอย่างปกติธรรมดา และยิ่งกว่านั้นจิตใจก็ได้เป็น

ของมนุษย์ผู้นั้น ดังนั้นจึงน่าจะเป็นการเหมาะสมเมื่อคำนึงถึงลักษณะอันเป็นธรรมชาติของชีวิตประเภทนี้แล้วก็น่าจะจัดให้อยู่ในจำพวก “สิ่งเทียม” อันเป็นจำพวกที่ ๓ ดังกล่าวมา

ทางที่ง่ายที่สุดในการที่จะอธิบายถึงเรื่องนี้ให้เป็นที่เข้าใจ จำเป็นต้องกล่าวย้อนไปถึงเรื่องราวในประวัติศาสตร์ และเรื่องนี้เราก็จะมอย้อนกลับไปยังเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติในอดีตซึ่งนั่นก็คือ ชนเชื้อชาติ “แอตแลนติส” ในสมัยนั้นเราทราบว่า มี “ผู้วิเศษ” อยู่หลายท่านและก็ยังมีส่วน “รหัสยศาสตร์” (schools of occultism) อยู่หลายสำนัก และเราก็ทราบว่าในสมัยนั้นได้มีการนำเอาวิชาไสยศาสตร์มาใช้กันในทางที่ชั่วร้ายและในทางที่ผิดกันอยู่อย่างกว้างขวาง แต่เราจักต้องไม่ลืมว่า ก่อนที่จะมาถึงยุคของความเห็นแก่ตัวและความต่ำทรามของชาว “แอตแลนติส” นั้น อารยธรรมและความรุ่งเรืองในด้านคุณธรรมของชาวแอตแลนติสได้มีอยู่ก่อนแล้ว และในบรรดาท่านผู้นำทางด้านอารยธรรมและคุณธรรมอันน่ายกย่องซึ่งอยู่ในสมัยนั้นบางท่านก็ได้บรรลุสุดยอดทางด้านคุณธรรมอยู่ในปัจจุบันนี้

ในบรรดาสำนัก (Lodges) ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับวิชา
 รหัสยศาสตร์ซึ่งตั้งขึ้นโดยบรรดา “ผู้วิเศษ” (adepts) อัน
 มีคุณธรรมนั้นมียุ่สำนักหนึ่งซึ่งขณะนี้ตั้งอยู่ในอเมริกา สำ
 นักรู้เป็นสำนักซึ่ง สืบต่อหรือ จะเรียกว่าเป็นสำนักสาขาของ
 สถาบันกษัตริย์อันยิ่งใหญ่ของแอตแลนติสที่เรียกว่า “กษัตริย์
 ผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งประตูทอง” (the Dioine Rulers of the
 golden gate) ก็ได้ และถึงแม้ว่ากาลเวลาจะผ่านมาเป็นเวลา
 ยาวนานที่สำนักนี้ได้ผ่านวิฤตติกาลต่าง ๆ อันทำให้เกิดความ
 เจริญขึ้นและเสื่อมลงไปตามยุคตามสมัย และถึงแม้ว่าสำนัก
 นี้จะได้ย้ายศูนย์บัญชาการไปอยู่ในที่ต่าง ๆ จากประเทศหนึ่ง
 ไปยังประเทศหนึ่ง เนื่องจากกฎมรสุมทางอารยธรรมสมัย
 ใหม่เข้าราวอยู่อย่างไม่หยุดยั้งก็ตาม แต่ถึงกระนั้นสำนักนี้ก็
 ยังคงสถิตยสถาพรอยู่ได้จนทุกวันนี้ และก็ยังรักษาพิธีกรรม
 ต่าง ๆ อันมีมาแต่สมัยโบราณนั้นไว้ได้ นอกจากนั้นลัทธิคำ
 สอนอันศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนภาษาอันเร้นลับที่ออกสำเนียง
 เช่นเดียวกับชาวแอตแลนติสในยุคหลายพันปีมาแล้วนั้นก็ยัง
 คงรักษาไว้ได้เช่นเดียวกัน

สำนักที่กล่าวมานี้เป็นสำนัก “รหัสยศาสตร์” ที่มี
 วัตถุประสงค์ในการดำเนินการอย่างบริสุทธิ์สะอาด และบำ-
 เพ็ญกรณียกิจในด้านการกุศล และในด้านการ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 และช่วยเหลือมนุษยชาติให้พ้นจากความทุกข์ยาก สำนักนี้
 สามารถที่จะ ฝึกสอนชัก นำศิษยานุศิษย์ที่ได้อบรมบารมีของ
 ตนมาอย่างพอเพียงแล้วไปสู่หนทางแห่งความรอบรู้ และสามารถ
 ศึกษาระดับอำนาจจิตที่มีอยู่ในตัวผู้นั้นเป็นทุนอยู่แล้วออกมา
 มาใช้การงานได้หลังจากที่ได้มีการ ทดสอบนานาประการตาม
 อุปนิสัยและบารมีที่ผู้นั้นมีอยู่ บรรดาคณาจารย์ของสำนักนี้
 ยังมีได้ก้าวขึ้นไปถึงขั้นของระดับ “อริยบุคคล” หรือนัยหนึ่ง
 “ผู้วิเศษ” (adept) แต่ทว่าศิษยานุศิษย์หลายร้อยคนก็ได้
 เรียนรู้ถึงมรรคาที่จะก้าวอย่างขึ้นไปสู่ระดับ “อริยบุคคล” ใน
 ชีวิตหน้า และถึงแม้ว่าบรรดาคณาจารย์ต่าง ๆ ของสำนักนี้
 จะมีได้เป็นส่วนหนึ่งของสำนัก “ภราดรภาพแห่งภูเขาทิมาลัย”
 (tlu Brotherhood of Himalaya) โดยตรงก็ตาม แต่
 อริยบุคคลในสำนัก “ภราดรภาพแห่งภูเขาทิมาลัย” นั้นบาง
 ท่านได้มีความสัมพันธ์ในอดีตชาติกับบรรดาคณาจารย์เหล่านั้น

อยู่ ดังนั้นในการปฏิบัติกิจการต่าง ๆ ย่อมจะมีความผูกพันกัน
 อยู่มากกว่าธรรมดา ข้าพเจ้าจำได้อย่างแม่นยำว่า ท่านประ-
 ธานคนปัจจุบันของสำนักนี้ เมื่อท่านได้เห็นภาพของบรรดา
 “ท่านครูแห่งความรอบรู้” (Masters of Wisdom) เข้า
 ทันใดนั้นท่านก็ลงกราบภาพบรรดาท่านครูเหล่านั้นด้วยความ
 เคารพอย่างยิ่ง

บรรดาบุคคลชั้นผู้นำของสำนักนี้ ถึงแม้ว่าท่านและ
 องค์การของท่านจะไม่ค่อยเปิดเผยตนแก่ภายนอก แต่ถึงกระ-
 นั้นท่านและองค์การของท่าน ก็ได้ช่วยเหลือความเจริญออก-
 งามของสัจธรรมแก่โลกตลอดมาทุกระยะ เกือบ ๑๐๐ ปีมา
 แล้ว ท่ามกลางความท้อแท้และหมดหวังอันสืบเนื่องมาจาก
 ลัทธิวัตถุนิยมเข้ามาเป็นอุปสรรคขวางกั้น และลัทธิวัตถุนิยม
 นี้เป็นเครื่องปิดกั้นความเจริญออกงามทางด้านจิตใจ ทั้งใน
 ยุโรปและอเมริกาเป็นอย่างมาก บรรดาท่านคณาจารย์เหล่า
 นี้ก็ได้พยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้นและท่าน
 ก็ได้ต่อสู้ด้วยวิธีการอันแปลก ๆ และใหม่ ๆ ท่านต่อสู้ด้วย
 การเปิดโอกาสให้แก่บรรดาบุคคลที่ชอบคิดและเคารพต่อเหตุ

ผลสามารรถที่จะพิสูจน์ให้ชาวสอาดถึงเรื่องราวของชีวิตที่มีอยู่ เป็นอีกส่วนหนึ่งจากกายเนื้อของคนเราซึ่งทางวิทยาศาสตร์มีความโน้มเอียงที่จะปฏิเสธในสิ่งเหล่านั้น ปรัชญาการณต่างๆ ที่ท่านแสดงให้ดูจริงอยู่ถึงแม้ว่าจะมิใช่เป็นของใหม่เลยเพราะว่าปรัชญาการณต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้ยินได้ฟังกันมาแล้วในเรื่องของประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น แต่ทว่าองค์การของท่านที่จัดตั้งขึ้นเป็นอย่างดี ผลงานต่าง ๆ ของท่านที่เป็นไปอย่างมีระเบียบ สิ่งนี้ต่างหากที่เป็นของใหม่และแปลกในโลกยุคสมัยใหม่

การดำเนินงานของท่านดังกล่าวมาแล้วนั้นค่อย ๆ เจริญขึ้นเป็นลำดับและกลายรูปเป็นเค้าโครงของลัทธิวิญญานศาสตร์สมัยใหม่ขึ้น ผลงานดังกล่าวนี้ดูจะไม่เป็นการยุติธรรมเลย หากไปถือว่าบรรดาผู้ริเริ่มโครงการดังกล่าวจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงอันเกิดจากผลร้ายต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นตามมาภายหลัง เรื่องนี้เราต้องยอมรับว่า บรรดาคณาจารย์เหล่านั้นได้ปฏิบัติภารกิจของท่านลุล่วงสมตามความมุ่งหมายแล้ว งานของท่านได้ช่วยให้คนเป็นจำนวนมาก ผู้ไม่เคยเชื่อถืออะไร

เลยได้หันกลับมาเชื่อถือโดยเฉพาะในเรื่องชีวิตหน้า ชื่อนี้
ไม่ต้องสงสัยประการใดเลยว่า ผลสำเร็จที่ได้รับนั้นจะไม่เป็น
ของใหญ่ยิ่งถึงแม้จะมีผู้คัดค้านว่าสิ่งที่บรรลุถึงนั้น ก่อให้เกิด
ความเสียหายอยู่มาก

วิธดำเนินการของท่านก็คือ นำเอาวิญญาณของบุคคล
ธรรมดาที่ได้เสียชีวิตไปแล้วมาปลุกกระตุ้นขึ้นใน ทิพยภูมิ
สั่งสอนโอปปาติกะผู้นั้นให้เรียนรู้ถึงอำนาจและสิ่งต่าง ๆ ที่มี
อยู่ในตัวของเขาและก็ส่งให้มาทำหน้าที่ในโอกาสที่มีพิธีการ
เข้าทรงวิญญาณ นอกจากนี้โอปปาติกะผู้นั้นเมื่อได้เรียนรู้สิ่ง
ต่าง ๆ แล้วยังจะไปทำหน้าที่สอนโอปปาติกะคนอื่น ๆ ต่อไป
ให้กระทำหน้าที่เช่นเดียวกันนี้ บรรดาโอปปาติกะเหล่านี้จะ
เข้าไปทำหน้าที่ในพิธีการเข้าทรงวิญญาณ และก็จะไปกระตุ้น
บรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ที่ได้เข้าร่วมในพิธีนั้น ให้มีคุณสมบัติที่
จะกลายเป็น “คนทรงวิญญาณ” ขึ้นมา ด้วยวิธีนี้ลัทธิ “วิญ-
ญาณศาสตร์” ก็เกิดขึ้นและเจริญแพร่หลายต่อไปเป็นลำดับ
ในพิธีการเข้าทรงนั้น นอกจากจะมีโอปปาติกะเข้าไปร่วม
ด้วยแล้ว ก็ยังมีบรรดาสมาชิกที่ยังมีชีวิตอยู่ของสำนักดั้งเดิม

นี้ได้ฉายภาพของตนโดยถอดกายทิพย์เข้าไปร่วมพิธีด้วยเป็น
 บางโอกาส บางทีแม้แต่ในปัจจุบันนี้ท่านยังอาจปฏิบัติอยู่ก็
 ได้ แต่ส่วนมากแล้วท่านเหล่านี้จะจำกัดขอบเขตของท่านไว้
 เพียงให้คำแนะนำและนำทางในสิ่ง ซึ่งท่านพิจารณาเห็นว่า
 จำเป็นแก่ โอปปาดิกะที่เข้าทำหน้าที่ในพิธีการเข้าทรงวิญญาณ
 เท่านั้น อย่างไรก็ตาม งานนี้ได้ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว
 เกินกว่าที่ท่านคาดหมายไว้ และในไม่ช้าก็อยู่พื้นวิสัยที่ท่าน
 จะควบคุมไว้ทั่วถึงได้ ก็เป็นดังที่กล่าวมาแล้ว ลัทธิ "วิญ-
 ญาณศาสตร์" ที่เจริญงอกงามออกมาภายหลังจะไปโยนความ
 รับผิดชอบให้ท่านโดยตรงก็ดูจะไม่ถูกนัก สิ่งที่ควรจะกล่าวก็
 คือเป็นความรับผิดชอบโดยอ้อมเท่านั้น

การปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มข้นของบรรดาโอปปาดิกะ
 ในพิธีการเข้าทรงเกี่ยวกับชีวิตในโลกทิพย์ค่อนข้างจะเป็นการ
 ประวิงวิวัฒนาการหรือความเจริญก้าวหน้าตามธรรมชาติของ
 บรรดาโอปปาดิกะเหล่านั้นอยู่ และถึงแม้จะมีข้อแย้งว่า ความ
 ล้าช้าของวิวัฒนาการเหล่านั้นอาจจะถือได้ว่า ได้มีการชดเชย
 อยู่แล้ว เพราะสิ่งที่กระทำนั้นเป็นกุศลกรรมเป็นกรรมที่

กระทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้ผู้อื่นได้เข้าถึงสัจธรรมของชีวิตโดยแท้จริง แต่อย่างไรก็ดี ต่อมาในไม่ช้าก็ได้พบว่า การเป็น “มัคคุเทศก์ทางวิญญาณ” (Spirit-guide) นั้นไม่อาจจะกระทำต่อไปได้ในระยะเวลานาน ๆ เพราะการทำหน้าที่นี้นาน ๆ จะก่อให้เกิดความเครียด และเป็นอันตรายอย่างแก้ไขไม่หาย ดังนั้น ในบางกรณีบรรดา “มัคคุเทศก์” ดังกล่าวจึงถูกถอนออกจากการทำหน้าที่นั้น และหาโอปปาติกะอื่นมาทำหน้าที่แทน แต่ในบางกรณี เมื่อพิจารณาโดยความรอบคอบแล้วยังไม่เป็นการสมควรที่จะเปลี่ยนตัว “มัคคุเทศก์” นั้น เมื่อเป็นดังนี้จึงจำต้องหาวิธีที่สะดวกและแปลกประหลาดพอดูมาใช้ และวิธีนั้นแหละที่นำเราไปสู่สิ่งที่มีชีวิตประเภทใหม่ขึ้น นั่นก็คือ “มนุษย์เทียม”

ตามที่ได้กล่าวมาในตอนต้น ๆ แล้วว่า ในตัวของมนุษย์นั้นมีกายต่าง ๆ ซ้อนกันอยู่หลายกาย มีตั้งแต่กายชั้นต่ำจนถึงกายชั้นสูง รวมด้วยกัน ๗ กาย (7 principles) ในกรณีของ “มัคคุเทศก์ทางวิญญาณ” ผู้ซึ่งไม่อาจจะปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปดังที่กล่าวมาแล้ว และก็โดยเหตุผลบางประการซึ่ง

ยังไม่สมควรที่จะมีการเปลี่ยนตัวนั้น ทางออกในเรื่องนี้ก็คือ
 กายต่าง ๆ ซึ่งจัดอยู่ในกายชั้นสูง (higher principles) จะได้รับอนุญาตให้ผ่านขึ้นไปสู่โลกสวรรค์เพื่อมิให้วิวัฒนาการของ
 ชีวิตต้องเนิ่นช้าลง ส่วนกายชั้นต่ำที่บางเบาซึ่งเรียกว่า “เงา”
 (shade) ที่ถูกทิ้งอยู่เมื่อโอปปาติกะผู้นั้นขึ้นไปยังภูมิสวรรค์
 แล้ว กายนี้จะถูกยึดครองไว้เพื่อนำมาใช้ในพิธีการเข้าทรง
 ทางวิญญาณต่อไป วิธีนี้ดูเหมือนบรรดาสมาชิกของสำนักดั่ง
 ที่ได้กล่าวมาได้เป็นผู้ริเริ่มกระทำขึ้น แต่ก็ดูเหมือนว่า วิธีนี้
 เป็นวิธีที่ดูน่ารำคาญและไม่ค่อยจะเหมาะสมหรือไม่ก็พิจารณา
 กันว่าเป็นการสิ้นเปลืองพลังมากและก็เช่นเดียวกันมีเสียงคัด
 ค้านว่าการใช้ “ภูตเทียม” (artificial elemental) จะเป็นสิ่ง
 ดีกว่า แต่แล้วในที่สุดก็ตกลงใจขึ้นเด็ดขาดว่า จะเอา
 โอปปาติกะซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงหน้าที่นี้แทนเข้าสิงใน
 “เงา” หรือ “เปลือก” (shell) อันเป็นเสมือนรูปร่างเดิม
 ของโอปปาติกะคนเดิมดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อปฏิบัติหน้าที่
 ต่อไป

กล่าวกันว่า สมาชิกของสำนักนี้หลายท่านคัดค้าน
 วิธีนี้อยู่เหมือนกันโดยอ้างว่า แม้จุดมุ่งหมายในการดำเนิน

การแบบนี้จะเป็นสิ่งดีก็ตาม แต่ก็มีอาการหลอกลวงแฝงอยู่ แต่ความเห็นของสมาชิกส่วนมากสอดคล้องกันว่า ร่างนี้ก็เป็นร่างเดิมนั้นแหละ ดังนั้นจึงไม่ควรจะถือว่าเป็นการหลอกลวงแต่ประการใด โดยเหตุนี้กำเนิดของ “มนุษย์เทียม” จึงได้บังเกิดขึ้น เรื่องนี้เป็นที่เข้าใจว่า ในการดำเนินงานต่าง ๆ ในพิธีการเข้าทรงส่วนมากไม่มีผู้สงสัยแต่ประการใด แต่ก็มีอยู่เหมือนกันที่มีผู้พิศุจน์ค้นคว้าเกี่ยวกับ “วิญญาณศาสตร์” หลายท่าน เมื่อระยะเวลาผ่านไปนานเข้าได้เริ่มสังเกตเห็นว่า ได้มีสิ่งผิดแปลกเกิดขึ้นในด้านลักษณะท่าทาง อากัปกริยา และอารมณ์ของ “มัคคุเทศน์ทางวิญญาณ” ซึ่งไม่เหมือนคนเดิม เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องกล่าวก็ได้ว่า สำหรับสำนัก “ภราดรภาพแห่งภูเขาหิมาลัย” แล้ว ไม่มีท่านผู้วิเศษใดในสำนักนี้จะใช้วิธีการในเรื่อง “มนุษย์เทียม” ดังกล่าวและท่านก็จะไม่เข้าไปแทรกแซงขัดขวางผู้ใดก็ตามที่เขาคิดว่า เป็นสิทธิอันชอบธรรมของเขาที่จะกระทำเช่นนี้ด้วย จุดอ่อนที่สำคัญในเรื่องนี้ก็อยู่ที่ว่า นอกจากสำนักดังกล่าวอันเป็นสำนักดั้งเดิมที่ค้นคิดวิธีการนี้แล้ว อาจจะมีสำนักอื่น ๆ เอาวิธีการเช่นนี้ไปใช้บ้างและข้อสำคัญก็คือว่า ไม่มีทางที่จะป้องกันมิ

ให้ผู้ปฏิบัติทาง “ไสยศาสตร์ดำ” เอาวิธีการเช่นนี้ไปใช้ในทางชั่วร้ายได้เลย และพวกเหล่านี้ก็รู้วิธีการที่จะกระทำเช่นนั้นได้ด้วย

เราขอจบบทที่ว่าด้วยพลเมืองของโลกทิพย์ โดยการปิดท้ายด้วยการกล่าวถึงเรื่อง “มนุษย์เทียม” เพียงเท่านั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งทีกล่าวนำทั้งหมดนี้ขอให้พึงตระหนักว่าเป็นแต่เพียงเค้าโครงกว้าง ๆ เท่านั้นที่เราได้นำมาแสดง ส่วนการที่จะเข้าถึงรายละเอียดจริง ๆ นั้น ตลอดชั่วชีวิตนี้ก็คงทำไม่หมด และซ้ำเป็นงานที่ยากเย็นแสนเข็ญเหลือประมาณ

บทที่ ๔

ปรากฏการณ์

ถ้าจะมองกันไปอยู่อีกแง่หนึ่ง บทที่ว่าด้วยเรื่อง “ปรากฏการณ์” นี้ควรจะไปอยู่ในบทที่หนึ่งของเล่มนี้แทนที่จะมาอยู่บทท้าย ๆ ดังที่เห็นกันอยู่ แต่บทนี้ก็เป็นการศึกษา กล่าวครอบคลุมถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทิพยภูมิ ซึ่งยังอธิบายไม่หมด ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อ มร. เอ.พี. ซินเนต ผู้ซึ่งเป็นรองประธาน “สำนักพรหมวิทยา” ของเรามากที่ในชาตินี้ได้กรุณาชักนำข้าพเจ้าไปสู่สำนักนี้ ท่านมีความเมตตากรุณาต่อข้าพเจ้าอยู่เสมอ ในระหว่างที่ข้าพเจ้าอยู่กับท่าน เราทั้งสองคนได้มีโอกาสพบปะสนทนากันในเรื่องต่าง ๆ อันเกี่ยวกับ “พรหมวิทยา” อยู่ในตอนทุก ๆ เข้าของวันอาทิตย์ การถกแถลงของเรากระทำกันในห้องสมุดของท่าน ในโอกาสหนึ่ง—ท่านตั้งข้อสังเกตว่า คำสอนเกี่ยวกับ “พรหมวิทยา” ของเราที่กระทำอยู่ณบัดนี้ ท่านเห็นว่า—เนื้อหาของคำสอนยังมีเป็นการครอบคลุมหรืออธิบาย

เหตุผลอย่างเพียงพอเกี่ยวกับ “ปรากฏการณ์ทางวิญญาณ” ต่าง ๆ ที่เราทั้งสองได้ประสบพบเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ครั้งแล้ว ครั้งเล่า ข้อสังเกตของท่านที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแย้งว่า คำสอนต่าง ๆ ของเราก็ดูจะครอบคลุมไปถึงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างน่าพอใจแล้ว พร้อมกันนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยกตัวอย่างต่าง ๆ มาอธิบายให้ท่านฟัง

เรื่องนี้ดูเหมือน มร. ซินเนต จะรู้สึกมีความพอใจมาก และท่านก็ได้ขอร้องให้ข้าพเจ้านำไปปาฐกถาที่สำนักพรหมวิทยาแห่งลอนดอน เพื่อเป็นการอธิบายและแสดงทัศนะของข้าพเจ้าต่อปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าตกลงใจที่จะปฏิบัติตามคำขอร้องของท่าน แต่เมื่อข้าพเจ้ามาตระเตรียมเรื่องราวที่จะนำไปแสดงปาฐกถาแล้วพบว่า เพื่อให้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นที่เข้าใจได้ จำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องเริ่มพรรณนาถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในโลกทิพย์โดยทั่ว ๆ ไปเสียก่อน นั่นก็คือจำเป็นที่จะต้องกล่าวให้ทราบถึงสภาวะ อานาจ และความเป็นไปต่าง ๆ ของพลเมืองในโลกทิพย์ให้ทราบไว้เพื่อเป็นพื้นฐาน และในที่สุดคำบรรยายของข้าพเจ้าที่สำนัก

ดังกล่าว ได้ปรากฏอยู่ในวารสาร “แทรนแซกชัน” ของ
สำนักฉบับที่ ๒๔

ดร. บีแซนต์ ซึ่งในระหว่างนั้นเป็นผู้ดำเนินการจัด
พิมพ์ตำราคู่มือ “พรหมวิทยา” ชุดต่าง ๆ อยู่ก็ได้กรุณานำ
คำบรรยายของข้าพเจ้าดังกล่าวมานั้น เข้ามาเป็นตำราคู่มือชุด
หนึ่งดังที่ปรากฏให้เห็นในมือท่านอยู่ในขณะนี้แล้ว

แต่ถึงแม้ว่าหนังสือคู่มือนี้จะได้มีการกล่าวถึงปรากฏ-
การณเหนือวัตถุ (superphysical) ต่าง ๆ และก็ได้มีการอธิบาย
อยู่บ้างแล้วก็ดี แต่บางทีก่อนจะจบหนังสือตำราคู่มือนี้ควรจะ
ได้มีการกล่าวย่อโดยการนำบัญชีชื่อปรากฏการณต่าง ๆ ซึ่งนัก-
ศึกษาในเรื่องนี้ได้ประสบพบเห็น อยู่เสมอมาอธิบายให้ทราบ
อีกครั้งหนึ่งเท่าที่เรายพยายามจะกระทำได้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
นั้น เกิดขึ้นเพราะอะไร เรื่องราวและปรากฏการณต่าง ๆ
ในโลกทิพย์นั้นมีอยู่มากหลาย สิ่งที่มีมันเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น
ปรากฏการณในรูปใด ซึ่งเรามีความคุ้นเคยกับมันดีอยู่นั้น
อาจมาจากเหตุที่แตกต่างกันออกไปได้เป็นหลายทาง ดังนั้น
สิ่งที่เราสามารถจะกระทำได้อีกก็คือ วางกฎเกณฑ์ในเรื่องเหล่านี้
ไว้แต่เพียงกว้าง ๆ และโดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น

“การปรากฏร่าง” (apparitions) หรือ “ผีหลอก” (ghosts) เป็นตัวอย่างอันดีประการหนึ่งที่จะสนับสนุนคำดังกล่าวนั้นได้ คำนี้นำมาใช้กันอยู่เรื่อยในเรื่องที่เกี่ยวกับพลเมืองของโลกทิพย์ บุคคลที่ได้ฝึกสมาธิไปจนถึงขั้นที่มีตาทิพย์ จะเห็นสิ่งเหล่านี้เสมอ แต่สำหรับบุคคลธรรมดาเมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้จะกล่าวว่า “ฉันเห็นผี” สิ่งทีประสบขั้นนี้ จะต้องเป็นไปไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง กล่าวคือ “ผี” อาจมาปรากฏร่างให้เห็น (ในรูปของกายเนื้อ) ประการหนึ่งหรือไม่ก็บุคคลนั้นเกิดมีอำนาจตาทิพย์ขึ้นชั่วคราว (ทำให้เห็นกายทิพย์ของพลเมืองในโลกทิพย์) ก็ได้ แต่อย่างไรก็ดี สาเหตุที่กล่าวมาทั้งสองอย่างนั้นไม่เป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นได้ทั่วไป และเสมอไป เพราะมีฉะนั้นแล้ว เราก็คงจะประสบพบฝึกลาดเคลื่อนตามท้องถนนเช่นเดียวกับคนเดินถนนโดยทั่วไปนั่นเอง

ผีในป่าช้า

ถ้าหากว่าเราไปในป่าช้า (สถานที่ฝังศพ) และแลเห็นผีปรากฏอยู่ใกล้ ๆ กับสถานที่ฝังศพนั้น ก็อาจสันนิษฐานได้ว่า ประการที่หนึ่ง ผีที่เราเห็นนั้นอาจเป็นกายอีเทอร์

(etheric shell) (กายละเอียด) ของผู้ตายที่ถูกฝังใหม่ ๆ หรือ ประการที่สอง อาจเป็นกายทิพย์ (astral body) ของบุคคล ที่ยังมีชีวิตอยู่ไปสถิตย์ในลักษณะนอนหลับในหลุมฝังศพของ เพื่อน หรือประการที่สาม อาจเป็น “ความคิดที่เป็นรูป” (thought form) ซึ่งเกิดขึ้นจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งคิดว่าตนเองไปปรากฏอยู่ในสถานที่นั้น และพลังแห่งความคิดนั้นได้ ก่อให้เกิดเป็นรูปที่เรียกว่า “ภูตเทียม” หรือ “ธาตุเทียม” (artificial elemental) ไปปรากฏรูปขึ้นที่นั่น สิ่งนี้อาจ เป็นไปได้ตามนัยต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าผู้ประสบพบเห็นนั้นมีความชำนาญและคุ้นเคยกับการดูภาพทิพย์แล้ว จะแบ่งแยก ออกได้ทันทีว่าเป็นภาพที่เกิดจากอะไรแน่ แต่สำหรับคนที่มิ ได้ผ่านการฝึกฝนในเรื่องนี้ เมื่อพบเข้าก็มักจะเรียกว่า “ผี”

การปรากฏร่างของผู้ใกล้จะตาย

การปรากฏร่างในขณะที่ความตายมาเป็นเรื่องปกติธรรมดา มีอยู่เสมอที่ผู้ใกล้จะถึงแก่ความตายมักจะไปปรากฏร่างเยี่ยมเยียนบุคคลต่าง ๆ ในรูปของกายทิพย์ การไปเยี่ยมเยียนในลักษณะนี้ดูเหมือนจะเกิดจากความปรารถนาอันแรง-

กล่าวของผู้ใกล้จะตาย ที่ต้องการพบเห็นมิตรสหายของตน
 ความคิดอันแรงกล้านี้ได้ก่อให้เกิด “ความคิดที่เป็นรูป”
 (รูปที่ถูกสร้างด้วยความคิด) ขึ้นและรูปนั้นก็ไปปรากฏแก่
 สายตาของผู้ที่ตนอยากพบเห็นก่อนที่ตนจะถึงแก่ความตาย แต่
 ก็มีอยู่หลายรายเหมือนกันที่การปรากฏร่างให้เห็นนั้นเกิดขึ้น
 หลังจากที่บุคคลนั้นได้ถึงแก่ความตายแล้ว ในกรณีเช่นนี้ผู้ที่
 ประสบเห็นเรียกได้เต็มปากว่า “ผี” แต่อย่างไรก็ดีด้วยสาเหตุ
 หลายประการ การปรากฏร่างของผู้ที่ตายแล้วซึ่งเราเรียกว่า
 “ผี” นั้นมีน้อยรายมากกว่า ผู้ใกล้จะตายไปปรากฏร่างให้เห็นมาก

สถานที่หรือบริเวณที่ถูกผีสิง

การปรากฏร่าง ณ จุดหรือบริเวณที่ได้มีการประกอบ
 อาชญากรรมขึ้นนั้น มีอยู่เสมอที่ปรากฏร่างนั้นเกิดขึ้นจาก
 ความคิดที่เป็นรูปของอาชญากร ซึ่งฉายหรือส่งมายังที่นั้น
 อาชญากรหรือผู้ประกอบอาชญากรรมที่เป็นคนธรรมดา กล่าว
 คือ มิได้เป็นผู้ร้ายโดยสันดานและไม่ว่าอาชญากรผู้นั้นจะยัง
 มีชีวิตอยู่หรือตายแล้วก็ตาม แต่โดยเฉพาะส่วนมากมักจะ
 เป็นผู้ที่ตายไปแล้ว เมื่อได้ประกอบอาชญากรรมขึ้น ก็เฝ้า

แต่คิดถึงเรื่องนั้นอยู่ตลอดเวลา และความคิดนั้นก็จะก่อให้เกิด
 รูปขึ้นและไปปรากฏ ณ สถานที่ดังที่ได้กล่าวมาเมื่อถึงกำหนด
 วันครบรอบปีของอาชฎากรรมที่ได้กระทำขึ้น ซึ่งก็เป็นเรื่อง
 นำประหลาดแต่ก็เป็นไปตามธรรมชาติ ความคิดในเรื่องราว
 ที่ตนได้ประกอบอาชฎากรรมนั้น จะผุดขึ้นในใจของผู้นั้น
 อย่างแจ่มชัด ดังนั้น “ความคิดที่เป็นรูป” หรือ “รูปที่เกิด
 จากความคิด” ที่ผู้นั้นสร้างขึ้นจะมีอำนาจรุนแรงและเข้มข้น
 พอที่จะเกิดเป็นภาพให้บุคคลธรรมดาซึ่งมิได้มีตาทิพย์มองเห็น
 ได้ และนี่ก็เป็นสาเหตุที่ว่า เหตุใดเมื่อถึงระยะเวลาที่วัน
 เดือนปีของเหตุการณนั้นเวียนมาบรรจบ จึงได้มีปราภฏการณ
 ดังกล่าวเกิดขึ้นเสมอ สำหรับอาชฎากรรมที่ประกอบขึ้นโดย
 ฝีมือของอาชฎากรที่มีสันดานร้าย ซึ่งได้ประกอบกรรมทำ
 เข็ญมามากครั้งนั้นความรู้สึกในเรื่องนี้มักจะไม่มี และดูจะ
 เป็นการประกอบกรรมชั่วจนเป็นของชินชา และดูเป็น
 ธรรมดาไป ฉะนั้นภาพที่จะส่งมาจากบุคคลประเภทนี้จึงไม่
 ค่อยจะเกิดขึ้น แต่ถ้ามีก็คงเกิดจากเหตุปัจจัยอื่น

นอกจากนี้แล้ว สิ่งที่เป็นสาเหตุอื่น ๆ อันก่อให้เกิด
 ปราภฏการณดังกล่าวก็อาจจะมาจากบริเวณหรือสถานที่ ๆ มี

ปรากฏการณ์ “ผีสิง” นั้นเคยมีเรื่องราวที่น่าสยองขวัญ มีความทุกข์ทรมานด้วยความเจ็บปวด ความเศร้าโศกเสียใจ และความอาฆาตเกลียดชังอย่างท่วมท้น หรือตัณหาอันแรงกล้าชนิดใดชนิดหนึ่งที่ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ได้ถูกประทับรอยไว้ในบรรยากาศอันเป็นทิพย์ ฌ บริเวณหรือสถานที่นั้น สิ่งเหล่านี้สำหรับบุคคลที่มีอำนาจจิตค่อนข้างน้อยถึงจะแลไม่เห็นภาพนั้น แต่สิ่งนั้นก็มักจะกระทบกับความรู้สึกที่ซ่อนลึกอยู่ภายใน (แต่ก็บอกไม่ถูกว่ามีอะไรเกิดขึ้น) แต่สมมติว่าผู้นั้นจะมีญาณพิเศษขึ้นชั่วคราว และญาณนั้นช่วยให้เขาได้เห็นภาพเหตุการณ์ทั้งหมด รายละเอียดของเหตุการณ์ต่าง ๆ ดูเหมือนจะมาปรากฏขึ้นต่อหน้าต่อตาเขา และในกรณีเช่นนั้นเขาก็จะรายงาน ว่า สถานที่นั้นมี “ผีสิง” และเขาได้แลเห็น “ผี” ด้วย

สำหรับบุคคลผู้ที่ไม่มีความจิตทิพย์นั้น เมื่อได้ผ่านเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณดังกล่าว ส่วนมากมักจะมีความรู้สึกอึดอัดและไม่สบายใจ แต่ก็บอกไม่ถูกว่าเป็นเพราะอะไร เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่มาก ตัวอย่างเช่นบุคคลนั้นผ่านไปยัง

บริเวณตะแลงแกง (Tyburn Tree) ซึ่งเป็นที่ ๆ เขาใช้
 ประหารชีวิตคน ก็จะมีรู้สึกไม่สบายขึ้น หรือไม่สบายจะอยู่ใน
 “ห้องสยองขวัญ” (Chamber of Horrors) ของมาดามทัชโซ่
 ได้ (มาดาม ทัชโซ่ เป็นผู้ตั้งสถานที่แสดงรูปปั้นอันน่าสยอง
 ขวัญขึ้นซึ่งสถานที่นี้อยู่ในลอนดอน) บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้
 อาจจะไม่รู้ตัวว่า สิ่งที่ทำให้ตนเกิดความไม่สบายขึ้นนั้นสืบ
 เนื่องมาจากรอยประทับอันน่าสะพึงกลัวในมวลสารทิพย์ ซึ่ง
 สถิตย์อยู่รอบ ๆ สถานที่ และวัตถุที่มีกลิ่นไอแห่งความสยอง
 สยองและอาชญากรรมนั้น และทั้งบริเวณเหล่านั้นยังมีสิ่งที่มี
 ชีวิตอันน่าเกลียดน่าสะพึงกลัว อันเป็นสภาพทิพย์มาออสึง
 กันอยู่เต็มณบริเวณหรือสถานที่นั้นอีกด้วย

ปีศาจประจำตระกูล (Family Ghosts)

เรื่องปีศาจประจำตระกูลนี้ เราจะพบได้ในประวัติ
 และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ถือกันว่าเป็นปรากฏการณ์เหนือธรรม-
 ชาติและเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ก็เกิดขึ้นในปราสาทของขุนนาง-
 สมัยฟิวต์ล เรื่องนี้อาจมีสาเหตุมาจาก รูปที่เกิดจากความคิด
 หรือรอยประทับที่มีอยู่ในมวลสารทิพย์ หรืออาจจะเกิดจาก

บรรพบุรุษของตระกูล ซึ่งยังผูกพันอยู่กับโลกมนุษย์และสิงสู้อยู่ในปราสาทนั้นก็ไม่ได้

การสิ้นกระต๊ิง ปาก้อนหิน ฯลฯ

ผีสิงอีกประเภทหนึ่ง ก็ได้แก่การมีสิ่งลึกลับที่แลไม่เห็นตัวมาสิ้นกระต๊ิง ปาก้อนหินหรือหุบต่อยด้วยขาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เคยกล่าวมาแล้ว การเกิดขึ้นของเหตุการณ์เหล่านี้เป็นการใช้พลังจากธาตุหรือนัยหนึ่งภูต (elemental forces) ผู้ใช้พลังนี้ ก็ได้แก่โอปปาติกะผู้โง่เขลาพยายามที่จะให้เพื่อนของตนที่ยังมีชีวิตอยู่สนใจในตน และก็พยายามกระทำไปอย่างเปะปะเพื่อเรียกร้องความสนใจดังกล่าว หรืออีกประการหนึ่งอาจเกิดจากภูตธรรมชาติ (nature-spirit) ผู้ประสงค์ร้ายกระทำขึ้นเพื่อเจตนาที่จะกลั่นแกล้งหรือล้อเล่นก็ได้ ปราภฏ-การณ์เช่นนี้มักเรียกกันว่า poltergeist (ผีที่ทำให้เกิดเสียง)

เทพยดา (Fairies)

(เทพยดาตามความหมายนี้ หมายถึงเทพยดาฝรั่งซึ่งเป็นชีวิตประเภทหนึ่งซึ่งมีรูปร่างเล็ก ๆ กล่าวกันว่ามีอำนาจทางมายาศาสตร์ที่จะให้คุณหรือให้โทษแก่กิจการต่าง ๆ ของมนุษย์ :ผ.ร.)

“ภูตกรรมชาติ” นับว่ามีบทบาทที่จะต้องรับผิดชอบอยู่มากที่ก่อให้เกิดเรื่องราวต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเทพนิยาย (fairy stories) ขึ้นไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นจริงตามที่เล่ากันอยู่มากน้อยเพียงใดหรือไม่ก็ตาม และเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นในภูมิประเทศบางแห่งของประเทศต่าง ๆ บางประเทศ จนดูเป็นเรื่องธรรมดาไป ในหมู่ประชากรที่อาศัยอยู่ถิ่นที่ ๆ เป็นภูเขาน้อยอยู่ห่างไกลโดดเดี่ยวนั้น บุคคลในท้องถิ่นนั้นบางคนเมื่อได้เดินทางไปในภูมิประเทศอันเปล่าเปลี่ยว เมื่อเกิดมีอำนาจคาทิพย์ขึ้นชั่วขณะจะแลเห็นเทพยดาตัวเล็ก ๆ (หรือนัยหนึ่งก็คือพวก “ภูตกรรมชาติ” นั้นเอง แต่เมื่อไม่รู้จุกก็เรียกว่า “เทพยดา” ดังกล่าว : ผ.ร.) กำลังพ้อนรำทำเพลงกันอยู่อย่างสนุกสนาน “ภูตกรรมชาติ” เหล่านี้บางทีก็เล่นกลต่าง ๆ หลอกล้อบุคคลผู้มาส่งสารที่ต้องมาตกเป็นเหยื่อของพวกเขาเหล่านี้ บางทีก็ใช้อำนาจมายากลสะกดผู้ที่ตกเป็นเหยื่อให้มองแลเห็นบ้านเรือน และผู้คนต่าง ๆ ซึ่งบุคคลผู้นั้นรู้ว่าแถบนั้นไม่มีผู้ใดไปตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่เลย การมองแลเห็นภาพต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เพียงแต่จะเป็นภาพลวงตาเพียงชั่วครั้งชั่วคราวหรือชั่วขณะเท่านั้น บางทีก็มีอยู่บ่อยครั้งซึ่งบุคคลที่ได้

ประสมมานั้นจะมองแลเห็นภาพต่าง ๆ ติดต่อกันเป็นเรื่องเป็นราว และดำรงอยู่ในระยะเวลาอัน ทั้งเป็นเรื่องที่ต้องผจญภัยอันแสนประหลาดอีกด้วย แต่แล้วในทันใดนั้นภาพและเรื่องราวต่าง ๆ ที่ล้อมรอบตัวเขาอยู่ในขณะนั้นก็พลันหายวับไปกับตา ปล่อยให้เขาอยู่ท่ามกลางหุบเขาอันแสนเปล่าเปลี่ยวเดียวดาย

ปรากฏการณ์ทางวัตถุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่มีพิธีการเข้าทรงวิญญาณ แน่นนอนมีอยู่หลายปรากฏการณ์ที่สิ่งมีชีวิตประเภทนี้ ซึ่งบางพวกมีนิสัยชอบกลั่นแกล้งได้เข้าไปร่วมสนุกในพิธีนั้นด้วย ปรากฏการณ์ต่าง ๆ นี้ก็ได้แก่การตอบคำถาม การส่งข่าวลอกให้ทราบโดยวิธีเคาะ กระจก หรือเอียงสิ่งของ การก่อให้เกิด “แสงวิญญาณ (spirit lights)” การนำสิ่งของจากที่แห่งหนึ่ง มาปรากฏในห้องทรงวิญญาณ การอ่านความคิดของบุคคลต่าง ๆ ที่ร่วมอยู่ในวงพิธี การเขียนหนังสือวาดภาพแม้แต่การสร้างกายหยาบให้ปรากฏก็มี

อย่างไรก็ดี พวก “วิญญาณในธรรมชาติหรือนัยหนึ่ง “ภูตธรรมชาติ” เหล่านี้เชื่อว่าจะมีอำนาจที่จะก่อให้เกิดปรากฏ

การณ์ได้ทุกอย่างก็หาไม่ ปรากฎการณ์บางอย่างพวกเหล่านี้ก็ทำไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นโดยที่พวกนี้มีอำนาจในการสะกด ฉะนั้นจึงไม่เป็นการยากที่พวกเหล่านี้จะสะกดบรรดาผู้ที่เข้าร่วมในวงพิธีการเข้าทรงวิญญาณให้เห็นไปว่า ได้มีปรากฏการณ์ (ซึ่งแท้จริงตนไม่สามารถกระทำได้) ชนิดนั้นเกิดขึ้นจริง โดยกฎทั่ว ๆ ไป ถ้ามีการเล่นลูกไม้ การล้อเล่น หรือสิ่งตลกขบขันเกิดขึ้นในวงพิธีเข้าทรงแล้ว เราก็อาจอนุมานเอาได้ว่า สิ่งเหล่านั้นถ้าไม่เกิดขึ้นจากฝีมือของพวก “ภูตกรรมชาติ” แล้วก็ต้องเป็นฝีมือโอบปาติกะมนุษย์ชั้นต่ำ ๆ ซึ่งเมื่อสมัยยังมีชีวิตอยู่ชอบทำอะไรที่เป็นการแผลง ๆ อยู่เสมอ

สิ่งมีชีวิตที่เข้ามาติดต่อ

โดยเหตุที่สิ่งมีชีวิต (entities) ซึ่งเข้ามาดำเนินการติดต่อในการเข้าทรงทางวิญญาณหรืออาจเข้าสิง และพูดผ่านคนทรงที่ตกอยู่ในอาการผีเข้านั้น มีชื่ออยู่มากมายหลายประเภท ดังนั้นการติดต่อที่เกิดขึ้น จึงมิได้มาจากชีวิตหนึ่งชีวิตใดเพียงประเภทเดียวเป็นแน่ พลเมืองของโลกทิพย์นั้นเราทราบดี

แล้วว่ามีประเภทต่าง ๆ อยู่มากมายก่ายกอง ซึ่งเราไม่สามารถจะจำแนกชั้นและระดับได้ อย่างไรก็ตามก็ตีจากคำอธิบายต่าง ๆ ที่ได้ให้ไว้แล้ว ก็พอที่จะเข้าใจได้ว่า โอกาสที่สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในชั้นและระดับสูง ๆ จะลงมาติดต่อบนรูปแบบนั้นนั้นไม่น่าจะมีทางเกิดขึ้นได้ วิญญาณที่มาอ้างตัวว่าเป็นผู้นั้นผู้นี้ในห้องทรงวิญญาณมีอยู่มากเหมือนกันที่ปรากฏว่าเป็นวิญญาณของผู้ตายจริงโดยเฉพาะในพิธีการเข้าทรงวิญญาณ ซึ่งกระทำขึ้นเป็นการส่วนตัว โดยบุคคลที่ได้รับการศึกษาดีและเอาจริงเอาจังต่อศาสตร์แขนงนี้ แต่ก็มีอยู่มากที่ไม่ใช่วิญญาณผู้นั้นจริงเสมอไป สำหรับผู้เข้าร่วมวงพิธีการเข้าทรงวิญญาณซึ่งผู้เข้าร่วมนั้นเป็นบุคคลธรรมดาไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่า วิญญาณที่มาติดต่อด้วยนั้นเป็นตัวจริงหรือตัวปลอม ทั้งนี้ก็เพราะว่าผู้ที่มีอำนาจควบคุม "คลังแห่งเรื่องราว" ทั้งหมดในโลกทิพย์ไว้ในกำมืออาจจะลงบุคคลที่อยู่ในโลกมนุษย์ได้ ถึงแม้ว่าในชั้นแรกดูจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงตามนั้นก็ตาม แต่ก็ใช่ว่าจะไว้วางใจได้เสมอไปไม่

ถ้าหากวิญญาณที่มาติดต่อด้วยประกาศตนว่า ตนเป็นพี่ชายที่ได้ตายไปนานแล้วของชายคนหนึ่ง ก็ไม่แน่ว่าคำที่

วิญญานกล่าวอ้างจะเป็นความจริง ถ้าวิญญานนั้นจะเล่าเรื่อง
 ราวซึ่งเป็นที่รู้เฉพาะระหว่างวิญญานกับชายผู้นั้น ชายผู้นั้น
 ก็ยังอาจที่จะไม่เชื่อ เพราะเขารู้ว่าวิญญานนั้นอาจอ่านเรื่อง
 ราวภายในใจของเราได้ (การอ่านใจคนด้วยอำนาจจิต) หรือ
 มิฉะนั้นก็ทราบจากผู้ที่เคยใกล้ชิดกับเขา ซึ่งบัดนี้อยู่ในโลก-
 ทิพย์ แม้ว่าเรื่องยังคงดำเนินต่อไปอีกโดยวิญญานนั้นเล่า
 เรื่องราวบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิญญานที่อ้างตัวว่า
 เป็นพี่ชายโดยเขาผู้เป็นน้องชายไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน แต่มาภาย
 หลังเขาไปพิสูจน์ได้ว่าเรื่องที่วิญญานเล่ามานั้นเป็นความจริง
 ก็ตามเขาก็ยังคงนึกว่า ที่วิญญานเล่ามานั้นแท้จริงวิญญานไป
 ทราบมาจาก “บันทึกทิพย์ก็ได้” (astral record) (ข้อนี้หมาย
 ความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการกระทำด้วย
 กาย วาจา ใจ ของผู้ใดก็ตามหรือแม้แต่เหตุการณ์ทุกชนิดที่
 เกิดขึ้นในจักรวาลจะถูกบันทึกไว้ในคลังหนึ่ง ซึ่งคลังนี้เรียก
 ว่า “บันทึกอากาสะ” (Akashic Record) ซึ่งเปรียบเสมือน
 คลังคอมพิวเตอร์นั่นเอง ผู้ใดมีอำนาจจิตวิสัยสามารถที่จะ
 เข้าไปนำความรู้ทั้งหมดจากคลังอันเป็นที่รวมกรรมต่าง ๆ นี้

ได้ : ผ.ร.) หรือมิฉะนั้นก็สิ่งที่เขาเห็นประจักษ์ต่อหน้าเขานี้
 มันเป็นเพียงแต่ “ทราภายทิพย์ (shade) หรือเงาของพี่ชาย
 เขา ซึ่งยังคงเก็บรักษาความจดจำต่าง ๆ ไว้ได้เท่านั้น แท้ที่
 จริงแล้วมิใช่วิญญาณจริงของพี่ชายเขาเลย เพราะวิญญาณ
 จริงนั้นได้ไปสู่โลกสวรรค์แล้ว (เรื่องทราภายทิพย์ หรือ
 “เงาปีศาจ” (shade) นี้ได้กล่าวมาแล้วในตอนที่ว่าด้วยเรื่อง
 นี้ ขอท่านผู้อ่านได้โปรดย้อนไปดูเพื่อประกอบความเข้าใจ
 ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น : ผ.ร.) ที่กล่าวมานี้ขอให้เข้าใจว่ามีใช้จะ
 ปฏิเสธการติดต่อทางวิญญาณในรายที่สำคัญและพิสูจน์ได้แจ้ง
 ชัดว่าเป็นความจริงเลย สิ่งทีกล่าวนั้นหมายถึงในรายที่เป็น
 บุคคลธรรมดาซึ่งไปเข้าร่วมในพิธีการเข้าทรง (โดยเฉพาะ
 การเข้าทรงวิญญาณอันเป็นสาธารณะแก่บุคคลทั่วไป) จะไม่
 ถูกหลอกลวงด้วยวิธีการร้อยสีพันอย่าง อย่างไรก็ตามท่านผู้
 ใดที่ใคร่จะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ไม่อาจปฏิเสธได้
 โปรดอ่านหนังสือเรื่อง “ชีวิตหลังจากตายพร้อมด้วยพยาน
 หลักฐาน” (Life beyond Death with Eoidence) ของท่าน
 สาธุคุณ ซี.ดี. โทมัส

การเข้าทรงวิญญาณที่กล่าวมานี้มีอยู่น้อยรายที่บรรดาสมาชิกของสำนักวิทยาศาสตร์ที่ได้กล่าวมาในตอนที่แล้ว ๆ ว่าเป็นผู้ริเริ่มก่อกำเนิดการเข้าทรงวิญญาณขึ้น นั้นได้มีส่วนร่วมอยู่ด้วย สมาชิกของสำนักนี้ได้ให้คำสั่งสอนอันลึกซึ้งและมีค่าโดยผ่านทางคนทรง แต่การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับกระทำเฉพาะรายที่มีการเข้าทรง เฉพาะภายในครอบครัวที่กระทำเป็นการส่วนตัวเท่านั้น มิใช่กระทำในการเข้าทรงที่มีอยู่ตามสาธารณะสถาน อันเป็นแหล่งที่มีการ รับเงินเป็นค่าตอบแทนด้วยเลย

คลังทิพย์ (Astral Resources)

การที่จะเข้าใจว่าปรัชญาการณทางวัตถุประเภทใหญ่ ๆ ที่ถูกกระทำให้เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นได้โดยวิธีใดบ้างก็จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจบางประการในเรื่อง “แหล่ง” หรือ “คลัง” (resources) ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วบ้าง พอสมควร “คลัง” เหล่านี้บุคคลที่ดำเนินการอยู่ในโลกทิพย์ (ถ้ามีอำนาจพอ) สามารถจะนำมาใช้ได้ตามความต้องการ แต่เรื่องนี้ก็ไม่ง่ายนักที่จะกล่าวให้กระจ่างและชัดเจนลงไปได้

โดยเฉพาะบางเรื่องที่ต้องห้ามมิให้นำมาเปิดเผย เรายังคงจำกันได้ว่า โลกทิพย์นั้นเป็นส่วนที่ขยายอาณาเขตออกไปจากโลกมนุษย์ก็จริงแต่ก็ยังซ้อนกันอยู่ ส่วนที่เป็นมวลสารในโลกเรานั้นก็มีส่วนที่เป็นอีเทอร์แฝงอยู่ด้วย (ถึงแม้ว่ามวลสารอีเทอร์นี้เราจะมองไม่เห็นและสัมผัสได้ก็ตาม แต่ก็ เป็นมวลสารที่เป็นวัตถุแท้ ๆ) โดยข้อเท็จจริง ตามความคิดของฮินดูในเรื่อง “จากราด” (Jagrat) หรือ “สภาวะที่อยู่ในอาการตื่น” (the waking state) ภูมิที่เป็นวัตถุและภูมิที่เป็นทิพย์นั้นผสมกัน และภูมิดังกล่าวนี้ก็แบ่งสภาวะออกเป็น ส่วนย่อยได้ ๗ สภาวะ คือเป็นสภาวะทางมวลสารที่เป็นวัตถุเสีย ๔ สภาวะ และเป็นมวลสารที่เป็นทิพย์เสียอีก ๓ สภาวะ ดังที่ได้อธิบายมาในตอนก่อน ๆ แล้ว

จากความคิดที่เกิดขึ้นในใจของเรา^๕ เป็นการง่ายที่จะเขยิบการพิจารณาไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งนั่นก็คือ การเห็นสิ่งที่เป็นทิพย์ (astral vision) หรือน่าจะกล่าวว่า การรับรู้สิ่งที่เป็นทิพย์ (astral perception) ซึ่งก็น่าจะให้ข้อจำกัดความว่า ความสามารถที่จะรับความสั่น (vibrations) ที่มาในรูป และชนิดต่าง ๆ กันได้เป็นพิเศษ ร่างกายของมนุษย์เรานั้น

สามารถรับรู้ความสั่นในรูปของความเป็นเสียง อีกชนิดหนึ่ง
 มาในรูปของความเป็นแสง ซึ่งเป็นความสั่นชนิดที่มีลักษณะ
 รวดเร็วมาก และอีกชนิดหนึ่งมาในรูปที่มีลักษณะเป็นไฟฟ้า
 แต่ก็ยังมีความสั่นที่เป็นสื่อกระทบในรูปอื่น ๆ อีกมากหลายที่
 ร่างกายของมนุษย์ไม่สามารถจะรับรู้ได้ ดังนั้นเราจึงเห็น
 แล้วว่า สื่อกระทบ (intermediates) เหล่านี้ที่มีขนาดคลื่น
 ต่างๆ กันนั้นมีอยู่มากมายที่จะรับรู้ได้ในภูมิที่เป็นทิพย์เท่านั้น
 ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้ อาจมีเพิ่ม
 มากขึ้นถ้าหากได้กระทำในภูมินั้น ๆ และเราอาจจะได้รับข่าว
 สารต่าง ๆ อีกมากมายซึ่งขณะนี้ซ่อนเร้นจากสายตาเราอยู่

ตาทิพย์ (clairvoyance)

เห็นจะไม่มีข้อสงสัยใด ๆ แล้วว่า ผู้ใดก็ตามที่มีตา
 ทิพย์ก็สามารถจะกระทำสิ่งที่เราเห็นว่าแปลกประหลาดได้ ตั
 อย่างเช่น การอ่านข้อความในหนังสือที่ปิดอยู่ การอ่าน
 ความคิดของผู้อื่น (โดยเฉพาะความคิดที่กระเทือนถึงอารมณ์)
 และเมื่อมีอำนาจตาทิพย์ ผสมกับความสามารถที่จะถอดกาย-
 ทิพย์ด้วยแล้ว ก็สามารถที่จะไปรู้เห็นสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าที่ใด ๆ

ในโลกด้วย เราจะเห็นว่า ปราภฏการณ์ต่าง ๆ เรื่องดาทิพย์
สามารถจะอธิบายได้โดยไม่จำเป็นต้องยกตนให้สูงไปจากระดับนี้
เลย ข้าพเจ้าใคร่ขอแนะนำว่า ท่านผู้ใดก็ตามที่ใคร่จะศึกษา
เรื่องนี้ให้มากไปอีก ควรจะไปศึกษาดูในหนังสือเล่มเล็ก ๆ
ของข้าพเจ้าที่ชื่อว่า “ดาทิพย์” ซึ่งในหนังสือเล่มนั้นนี้มีคำ
อธิบายพร้อมทั้งตัวอย่างอีกมาก

การเห็นภาพล่วงหน้าและภาพที่สอง

(Prevision and Second-sight)

การมีอำนาจดาทิพย์ที่ผ่านการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี
ทั้งเป็นของจริง และเป็นทีไว้วางใจได้อย่างแน่นอน เป็น
ความสามารถที่นับว่าแตกต่างไปเป็นพิเศษ และอำนาจนี้
เป็นคุณสมบัติของภูมิที่อยู่สูงกว่าทิพยภูมิ จึงไม่เกี่ยวกับเรื่อง
เรากำลังกล่าวถึงอยู่ในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าอำนาจ
ที่จะมองเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าอย่างถูกต้องนี้ เป็นเรื่องของ
ภูมิที่อยู่สูงกว่าทิพยภูมิก็ดี ถึงกระนั้นก็มีอยู่บ่อย ๆ ที่มีภาพ
เกิดแวบขึ้นมากับบุคคลธรรมดาๆ ที่อาศัยหรือตกอยู่ในสภาวะ
ที่เหมาะสม สิ่งที่เราเรียกกันว่า “ภาพที่สอง” ซึ่งเกิดขึ้น

กับชาวสก็อตแลนด์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณเทือกเขาสูง ๆ เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีอยู่

อนึ่งมีข้อเท็จจริงอื่นที่เราต้องไม่ลืมก็คือ พลเมืองในโลกทิพย์ผู้ใดก็ตามที่มีวิชาความรู้ไม่เพียงแต่จะสามารถรับรู้ความสั่นของอีเทอร์ (etheric vibrations) ได้เท่านั้น แต่หากยังสามารถกระทำสิ่งอื่น ๆ ได้อีก ถ้าหากว่าเขาได้เรียนรู้วิธีที่จะกระทำสิ่งนั้น นั่นก็คือ เขาสามารถที่จะปรับและดัดแปลงความสั่นเหล่านั้นให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของตนหรือเขาสามารถจะทำให้มันเคลื่อนไหวได้

พลังงานทิพย์ (astral forces)

พลังงานเหนือวัตถุ (Superphysical forces) และวิธีที่จะนำมันมาใช้งานเป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะนำมากล่าวต่อสาธารณชนในปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าเรื่องนี้ตามความคาดคะเนเป็นที่เข้าใจว่าอีกไม่นานนัก สองหรือสามอย่างของพลังงานเหล่านั้นจะเป็นที่เปิดเผยแก่สายตาของโลก และจะนำมันมาใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดีก็ตาม แต่ถึงกระนั้น การจะกล่าวเพียงเค้าโครงของเรื่องนี้ก็คงไม่เป็นการฝ่าฝืนคำปฏิญาณที่จะไม่นำมาเปิดเผยและคงไม่เป็นการฝ่าฝืนต่อคำอนุญาตด้วย

สำหรับผู้ที่มิประสบการณ์ในพิธีการเข้าทรงวิญญาน คงจะได้เห็นปรากฏการณ์ทางวัตถุต่าง ๆ เกิดขึ้นในห้องทรง แล้วเป็นต้นว่า วัตถุต่าง ๆ ซึ่งมีน้ำหนักมากถูกเคลื่อนที่หรือ ยกให้ลอยขึ้นโดยมิได้ปรากฏเห็นตัวผู้กระทำ และในทัศนะของนักวิทยาศาสตร์ผู้ประสบพบเห็นเรื่องนี้เข้าก็คงมาคิดใคร่ครวญดูว่า พลังแรงเหล่านี้มาจากไหนและกำลังวัตถุที่มีน้ำหนักมากเหล่านี้คืออะไร แต่สำหรับผู้ที่มีความรู้ดีเกี่ยวกับเรื่องโลกทิพย์ก็จะทราบได้ว่า มีอยู่หลายทางด้วยกันที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้น แต่ในที่นี้จะขอเฉลยให้ทราบพอเป็นนัยเพียง ๔ ประการ

กระแสอีเทอร์ (etheric currents)

ประการแรก มีกระแสคลื่นของอีเทอร์ (กระแสละเอียด) อันมหาศาลไหลผ่านพื้นพิภพของเราตั้งแต่ขั้วโลกหนึ่งไปยังอีกขั้วโลกหนึ่งตลอดเวลา กระแสเหล่านี้มีปริมาตรสูง และก่อให้เกิดพลังอำนาจอย่างชนิดไม่มีใครต้านทานได้เหมือนประหนึ่งกระแสน้ำที่ไหลขึ้น วิธีที่จะนำกระแสเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างปลอดภัยก็มีอยู่ แต่ทว่าถ้าขาดความ

ชำนาญ ในการบังคับแล้ว จะก่อให้เกิดอันตรายขึ้นอย่างใหญ่
หลวงได้

ความกดอีเทอร์ (etheric pressure)

ประการที่สอง มีพลังแรงอีกประเภทหนึ่งซึ่งอาจ
สมมติเรียกได้ว่า “ความกดอีเทอร์” พลังนี้ค่อนข้างจะ
เหมือนกับ “ความกดของบรรยากาศ” (atmospheric
pressure) แต่ทว่ามีกำลังมหาศาลกว่าในชีวิตประจำวันของ
เรา เรามีความรู้สึกน้อยมากต่อความกดทั้งสองประเภทนี้ แต่
ถึงกระนั้นความกดทั้งสองอย่างนี้ก็คงมีอยู่ และถ้าหากนัก
วิทยาศาสตร์สามารถนำพลังอีเทอร์จากอวกาศมาใช้ได้ เช่น
เดียวกับที่สามารถนำพลังจากลมหรืออากาศ (air) มาใช้ก็จะ
เป็นเครื่องพิสูจน์ได้พร้อมมูลว่า พลังอีเทอร์นี้ก็มิได้อยู่เช่นเดียวกับ
กับพลังลมหรืออากาศนั้น แต่ความยุ่งยากในการดำเนินการ
เกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ที่ว่า มวลสารในสภาวะที่เป็นอีเทอร์ (มวล
สารละเอียด) นั้น มีความเคลื่อนไหวอย่างเสรี กล่าวคือ
แทรกซึมเข้าไปในมวลสารที่มีความหยابหรือเข้มกว่าได้ทุก
ละอองนิ้ว แต่ทว่าขณะนี้ (เรื่องนี้เขียนขึ้นเมื่อประมาณ

ค.ศ. ๑๘๙๕ ขณะนี้ ค.ศ. ๑๙๗๕ ซึ่งเป็นเวลาแตกต่างกันถึง ๘๐ ปี ซึ่งต่อจาก ค.ศ. ๑๘๙๕ มาจนถึงบัดนี้ นักวิทยาศาสตร์ก็ได้ค้นพบพลังงานต่าง ๆ เช่น พลังงานปรมาณู และพลังงานอื่น ๆ แล้ว : ผ.ร.) นักวิทยาศาสตร์ของเรายังขาดความรู้ในการที่จะแยกมวลสารอีเทอร์ ออกจากมวลสารในขั้นที่หยابกว่าดังกล่าวได้ อย่างไรก็ดี ผู้ที่มีความรู้ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับระหস্যศาสตร์ (Practical Occultism) สามารถจะสอนได้ว่า การแยกมวลสารดังกล่าวนั้นจะกระทำได้โดยวิธีใด พลังอันมหาศาลของความกดอีเทอร์นั้นจึงจะถูกนำออกมาใช้งานได้

พลังงานแฝง (Latent Energy)

ประการที่สาม ศักย์แห่งพลังงานที่แฝงตัวซ่อนเร้นอยู่ในสภาพหลับซึ่งมีอยู่ในมวลสารต่าง ๆ ในยุคที่มวลสารนั้นอยู่ในสภาพอันละเอียดและค่อย ๆ สะสมตัวขึ้นจนถึงเข้ามาอยู่ในสภาพที่เป็นมวลสารหยابในขณะนั้นนั้น การเปลี่ยนสภาวะของมวลสารดังกล่าว จะก่อให้เกิดการปลดปล่อยศักย์แห่งพลังงานอันมหาศาล และนำมาใช้ประโยชน์ได้ พลัง

งานแฝงในรูปของความร้อน อาจจะถูกปลดปล่อยออกมาโดยการเปลี่ยนสภาพของมวลสารที่มองเห็นได้

ความสั่นที่พ้องกัน (Sympathetic vibration)

ประการที่สี่ พลังแรงที่จะเกิดขึ้นได้อีกประการหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นจำนวนมากหรือน้อยก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นจาก “ความสั่นที่พ้องกัน” เรื่องนี้ เป็นการยากที่จะอธิบายให้ได้ชัดเจนเพราะมีช่องทางที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวได้มิใช่น้อย การจะเอาสิ่งที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในโลกมนุษย์ มาอธิบายถึงปรากฏการณ์ในโลกทิพย์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะกระทำให้เห็นได้โดยชัดเจน จะกระทำได้ก็โดยการเปรียบเทียบเท่านั้น และถึงกระนั้นก็กระทำได้แต่เพียงบางส่วน อย่างไรก็ตามก็ดี ก็พอจะหยิบยกเอาข้อเท็จจริงง่าย ๆ สักสองอย่างที่เราทราบกันอยู่ ตามปกติธรรมดาในชีวิตของเรา มาสาธกเปรียบเทียบให้พอเข้าใจได้ แต่เราต้องไม่ลืมว่านี่เป็นแต่เพียงการเปรียบเทียบซึ่งมีความถูกต้องเป็นบางส่วนเท่านั้น มิใช่ทั้งหมด

สมมติว่า ในห้อง ๆ หนึ่งมีพิณอยู่หลายคัน พินแต่ละคันนั้นเราขึงสายให้ตึง และขึงสายให้เสียงเท่ากันหมดทุก

กัน เมื่อเราติดสายใดสายหนึ่งของพินคั้นหนึ่ง ความสั่นของเสียงหรือตัวโน้ตของพินคั้นที่เราติดนั้นจะวิ่งไปกระทบสายของพินคั้นอื่น ๆ ทุกคั้นที่เราได้ขึ้นสายหรือขึ้นเสียงตัวโน้ตเดียวกันนั้นทั้งหมดทันที และจะก่อให้เกิดมีเสียงกังวาลขึ้นเฉพาะสายที่ได้ขึ้นเสียงตัวโน้ตเดียวกันนั้นเหมือนมีคนไปตีตีมันขึ้น (แต่ความจริงมิได้ตีดี เพราะเราติดพินอีกคั้นหนึ่ง แต่ความสั่นของเสียงที่เราติดจะไปกระทบสายของพินคั้นอื่นที่มีเสียงที่พ้องกันหรือความสั่นที่พ้องกันนั้นทำให้ดังขึ้นเอง) ข้อเท็จจริงอีกเรื่องหนึ่งก็คือ การก้าวเดินของกองทหาร กองทหารนั้นเมื่อเดินกันไปเป็นหมวดหมู่จะต้องเดินตบเท้าพร้อมกันเป็นจังหวะ แต่เมื่อเดินขึ้นสะพานแขวนหรือสะพานลอย (suspension bridge) จะต้องเลิกเดินตบเท้าพร้อมกันเป็นจังหวะนั้นทันที เพราะถ้าขึ้นเดินตบเท้าพร้อมกันขึ้นสะพานจะทำให้สะพานนั้นเกิดความเครียดขึ้นไปตามจังหวะที่ตบเท้าพร้อมกันนั้นทุกที ๆ จนถึงจุดหนึ่งซึ่งโครงสร้างของสะพานนั้นจะทนอยู่ไม่ได้และจะพังทะลายลงมา

ด้วยการสาธกยกเอาข้ออุปมานั้นมากล่าวก็คงจะช่วยประกอบความเข้าใจได้ดีขึ้น (แต่อย่าลืมนี่เป็นการเข้าถึง

ความจริงเพียงบางส่วนเท่านั้น) ดังนั้น สำหรับผู้ใดก็ตามที่
 เรียนรู้อัตราของความสั่นดังกล่าวก็คงสามารถที่จะสร้างความ
 สั่น หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รุ่งจุดสำคัญ (key-note)
 ของประเภทแห่งมวลสารนั้นแล้วก็จะสร้างจุดสำคัญ หรือจุดที่
 เป็นชะนวนนั้นขึ้นก็สามารถจะก่อให้เกิดจำนวนของ “ความ
 สั่นที่พ้องกัน” ขึ้นอย่างมหาศาลได้ สำหรับเรื่องนี้ ถ้าเรา
 จะนำมาปฏิบัติบนโลกมนุษย์ พลังแรงที่จะเกิดเพิ่มขึ้นจะมี
 ไม่มาก แต่สำหรับบนโลกทิพย์สภาวะของมวลสารมีลักษณะ
 แตกต่างกันอยู่ กล่าวคือ สภาวะของมวลสารทิพย์มีความ
 เจือยน้อยกว่ามวลสารบนพื้นพิภพมาก และเมื่อถูกปลุกด้วย
 แรงกระตุ้นจากแหล่งกำเนิด (แหล่งที่ก่อให้เกิด “ความสั่นที่
 พ้องกัน”) มวลสารทิพย์เหล่านั้นก็จะให้พลังที่มีชีวิตชีวา
 (living force) ของตนเองไปเสริมแระกระตุ้นจากแหล่งกำเนิด
 นั้นให้มีพลังแรงเพิ่มขึ้นอีกหลายร้อยหลายพันเท่า และ
 เมื่อแรงกระตุ้นที่เป็นแหล่งกำเนิดนี้ ยังคงดำเนินต่อไปอย่าง
 ซ้ำ ๆ ซาก ๆ ติดต่อกันไปเหมือนกับที่กองทหารเดินตบเท้า
 เป็นจังหวะขึ้นสะพานแล้วนั้น ความสั่นนั้นก็จะมีลักษณะรุน

แรงยิ่งขึ้นจนเหลือที่จะประมาณได้ และแน่นอนถ้าหากการ
ดำเนินการนี้อยู่ในมือของมหาครู ซึ่งรู้กรรมวิธีและกฎเกณฑ์
ต่าง ๆ ของสิ่งเหล่านี้ดี ก็ยากที่จะประเมินพลังอำนาจของ
ท่านได้เช่นกัน โครงสร้างของจักรวาลที่เกิดขึ้นนั้นก็เป็ผล
มาจากความสั่นที่เรียกว่า วากย์ (Spoken Word) นี้เอง

มนตรา (Mautras)

การท่องบ่นมนตราหรือเวทย์มนต์คาถาที่มีได้หวังผล
เพื่อใช้สะกดพวกภูตประจำธรรมชาติ (elemental) แต่ประ-
สงค์ที่จะท่องมนต์คาถาซ้ำในความสั่นของเสียงบางเสียงแต่
เพียงอย่างเดียววนั้น จะขลังหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับกรรมวิธีของ
“ความสั่นที่พ้องกัน” ด้วย

**การทำให้วัตถุในที่แห่งหนึ่งสลายตัว แล้วกลับคืนตัว
ไปปรากฏยังที่อีกแห่งหนึ่ง (Disintegration)**

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ก็คือ การหายตัวของวัตถุและ
ไปปรากฏตัวยังอีกแห่งหนึ่งนั่นเอง และอาจจะทำให้เกิดขึ้น
ได้ โดยกรรมวิธีของการใช้ความสั่นที่มีความรวดเร็วสูงสุด

ไปทำลายการยึดเกาะของอนุในวัตถุที่เราจะกระทำ อำนาจของความสั่นที่มีอัตราความถี่สูงนี้จะสลายอนุออกเป็นปรมาณู วัตถุที่เราทำให้สลายตัวไปสู่สภาพอิเทอร์ (ละเอียด) โดยวิธีนั้นนี้ เมื่อสลายตัวไปสู่สภาพดังกล่าวแล้ว เราก็สามารถเคลื่อนย้ายมันโดยกระแสทิพ (astral current) จากที่แห่งหนึ่งไปสู่ที่แห่งหนึ่งได้ด้วยความเร็วมหาศาลได้ และในขณะที่ดิที่พลังแรงซึ่งเราใช้ให้มันกลายเป็น สภาพดังกล่าวนั้นได้ ถูกถอนออก มันก็จะถูกบังคับโดย "ความกดอิเทอร์" ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมกล่าวคือปราภฏมีรูปร่างอย่างเดิมทันที

สำหรับนักศึกษานั้น ในขั้นแรกนี้อาจจะเป็นที่เข้าใจได้ยากว่า การทำให้วัตถุสลายหายตัวไปแล้วจะกลับคืนรูปร่างอย่างเดิมได้อย่างไร โดยมีข้อสังเกตอยู่ว่า โลหะวัตถุชิ้นหนึ่งซึ่งเป็นอะไรก็ได้ เช่น "กุญแจ" ดอกหนึ่ง เมื่อถูกหลอมละลายจนกลายเป็นไอด้วยความร้อนสูง เมื่อความร้อนนั้นมิได้มีอยู่หรือถูกถอนออกมาแล้ว มันก็จะกลับคืนไปสู่สภาพเดิมซึ่งเป็นของแข็งแต่ทว่ามันมิได้มีรูปร่างเป็น "กุญแจ" อีกต่อไป มันคงมีสภาพเป็นก้อนโลหะเล็กๆ ก้อนหนึ่ง

เท่านั้น จุดที่ยกมาเป็นข้อสังเกตนั้นก็เข้าที่ดี แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วข้ออุปมาดังกล่าวยังไม่ถูกต้องด้นัก สารัตถธาตุ (elemental essence) ซึ่งประกอบขึ้นเป็นรูปกุญแจนั้นจะสลายตัวไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสภาวะขึ้น แต่ทั้งนี้มิใช่ว่า สารัตถธาตุในตัวของมันเอง จะถูกกระทบกระเทือน จากความร้อน เมื่อร่างกายชั่วคราวถูกทำลาย (จากสภาพของแข็ง) มันก็จะไหลคืบไปสู่คลังเก็บใหญ่ของมัน (คลังทิพย์) เช่นเดียวกับร่างกายชั้นสูงของมนุษย์ (ร่างกายมนุษย์มีอยู่หลายชั้นนับตั้งแต่ชั้นต่ำสุดไปจนถึงชั้นสูงสุด) ถึงแม้มันจะไม่ถูกกระทบกระเทือนจากความร้อนหรือความเย็นไปเสียทั้งหมดก็จริงอยู่ แต่กระนั้นเมื่อถูกทำลายโดยไฟมันก็จะถูกบังคับให้ต้องออกไปจากกายหยาบ (physical body)

ดังนั้น เมื่อสิ่งที่เคยเป็นกุญแจนั้นเย็นลงและกลับไปสู่สภาพของแข็งอีก สารัตถธาตุหรือแก่นแท้ของธาตุ (ธาตุดินหรือสภาพของแข็ง) จะไหลกลับคืนมาสู่ที่เดิมอีกแต่ก็หาใช่สารัตถธาตุอันเดิมไม่ ข้อนี้แหละเป็นเหตุผลที่ว่า เหตุใดโลหะที่แข็งตัวแล้วจึงไม่ทรงรูปร่างเดิมของกุญแจไว้ แต่ใน

กรณีที่เราไม่ว่าจะเป็นผู้ใดก็ตาม ประสงค์จะทำให้กุญแจ จากที่แห่งหนึ่งหายตัวและให้ไปปรากฏยังที่อีกแห่งหนึ่ง (โดย ยังคงสภาพรูปร่างของกุญแจไว้) เขาจะต้องสลายตัวกุญแจ ด้วยกรรมวิธีดังกล่าวมาข้างต้น และใช้กระแสน้ำนำสิ่งนั้น ไป ในขณะที่เขากระทำนั้นก็ต้องระมัดระวังที่จะคงสภาพ ของสารัตถธาตุให้มีรูปร่างอย่างเดิมไว้ จนกว่าการหายตัวจะ สำเร็จเสร็จลง และเมื่อเขาถอนพลังจิตออกมัน ก็จะเป็น เสมือนแม่พิมพ์ซึ่งอนุภาคที่จะประกอบขึ้นเป็นของแข็ง จะ ไหลไปสู่แม่พิมพ์ที่เป็นแบบนั้น โดยวิธีการนี้วัตถุที่ถูกเคลื่อน ย้ายหรือหายตัวแล้วมาปรากฏใหม่จะคงรักษารูปร่างอย่างเดิม ทุกประการ เว้นเสียแต่ว่า อำนาจที่เกิดจากสมาธิจิตของผู้ นั้นยังไม่ถึงขั้นหรือล้มเหลวลงเสียกลางคันเท่านั้น

ด้วยกรรมวิธีดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ในห้องพิธีที่ มีการเข้าทรงวิญญานบางครั้งวัตถุจะถูกนำมาจากที่อื่น ซึ่งอาจ มีระยะทางไกล ๆ และมาปรากฏตัวอยู่ในห้องพิธีได้ ในกรณี นี้จึงเป็นที่เห็นได้อย่างชัดแจ้งว่า เมื่อวัตถุได้ถูกสลายตัวไป โดยกรรมวิธีดังกล่าว วัตถุนั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่เป็นมวลสาร

อันละเอียด กล่าวคือ อยู่ในสภาพที่เป็นมวลสารทิพย์แล้วก็ย่อมจะผ่านวัตถุแข็งเช่นกำแพงบ้านหรือฝาหีบเข้าไปได้ ดังนั้นที่เรียกกันว่า “การทำให้วัตถุหนึ่งทะลุผ่านวัตถุหนึ่ง” ตามที่อธิบายมานี้จึงหวังว่าจะเป็นที่เข้าใจได้พอสมควร หรือถ้าจะกล่าวเปรียบเทียบอย่างง่าย ๆ ก็คือ น้ำไหลผ่านกะซอนหรือแก๊สไหลผ่านของเหลวจากการทดลองทางเคมีนั่นเอง

การทำให้วัตถุปรากฏขึ้น (Materialization)

เมื่อปรากฏว่า การเปลี่ยนความสั่นสามารภที่จะทำให้มวลสารในวัตถุแข็งเปลี่ยนสภาพเป็นวัตถุอีเทอร์(ละเอียด) ได้แล้ว ก็ให้เข้าใจเสียด้วยว่า เราก็สามารถที่จะกระทำในทางกลับกันได้ กล่าวคือ เปลี่ยนสภาวะจากวัตถุที่อยู่ในสภาพของมวลสารอันละเอียดให้กลับกลายเป็นวัตถุแข็งได้ และก็เช่นเดียวกันกับกรรมวิธีที่ได้อธิบายมาแล้วในเรื่องการทำให้วัตถุหลายตัว (Disintegration) การทำให้วัตถุปรากฏขึ้นก็สามารถกระทำให้เกิดขึ้นได้โดยกรรมวิธีเดียวกันนั้น จะแตกต่างกันก็เป็นไปในทางกลับกัน กล่าวคือ ในกรณีที่จะทำให้วัตถุหนึ่งโคหายตัว และไปปรากฏตัวขึ้นยังที่ใดที่หนึ่งนั้น

ผู้กระทำจะต้องใช้สมาธิจิตกำหนดอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันมิให้มันเปลี่ยนรูปทรง ส่วนการทำให้วัตถุปรากฏตัว (materialization) ผู้กระทำจะต้องใช้สมาธิจิตอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันมิให้วัตถุที่จะปรากฏเป็นรูปร่างให้เห็นนั้นสลายตัวกลับคืนไปสู่สภาพอันละเอียด (etheric condition)

ในการทำให้วัตถุใด ๆ ปรากฏขึ้นในการเข้าทรงวิญญาน มวลสารที่จะนำมาประกอบขึ้นเป็นวัตถุนั้นอาจจะถูกยืมมาจากกายละเอียด (etheric double) ของคนทรง แต่การปฏิบัติเช่นนี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนทรงมาก นอกจากนั้นยังไม่เป็นการเหมาะสมด้วยประการทั้งปวง ฉะนั้นตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏนี้ จะเห็นได้ว่าวัตถุที่ปรากฏขึ้นนั้นจะอยู่ไม่ห่างไกลตัวคนทรงเท่าใดนัก และมวลสารที่นำมาประกอบเป็นวัตถุ ซึ่งได้มาจากกายละเอียดของคนทรงนั้น จะถูกดึงดูดกลับไปยังตัวคนทรงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นร่างหรือวัตถุที่ปรากฏขึ้นห่างจากตัวคนทรงดำรงอยู่นานเกินควร ร่างหรือวัตถุนั้นจะค่อย ๆ สลายตัว และมวลสารที่ประกอบกันขึ้นเป็นร่างนั้นก็กลายเป็นสภาพเป็นมวลสารละเอียดและกลับคืนไปสู่แหล่งเดิมของมันทันที

ในบางกรณีไม่ต้องสงสัยเลยว่าวัตถุหรือรูปร่างหายาบที่ปรากฏขึ้นนั้น จะไม่ถูกดึงเอาไปจากกายหายาบของคนทรง (แทนที่จะดึงเอามวลสารละเอียดไปจากกายละเอียด (ether) ของคนทรง อนึ่งขอได้โปรดเข้าใจด้วยว่า กายทิพย์ (astral) นั้นละเอียดกว่ากายละเอียด (ether) และกายอีเทอร์นั้นก็ละเอียดกว่ากายหายาบ (dense) : ผ.ร.) เรื่องนี้เป็นสิ่งที่เข้าใจยากสำหรับเราที่จะอธิบายว่า มันจะเป็นไปได้อย่างไรในการที่จะดึงเอามวลสารหายาบออกไปจากตัวคนทรงได้ แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วยตาตนเองหลายกรณีด้วยกันจนปราศจากข้อสงสัย และเมื่อปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น น้ำหนักตัวของคนทรงซึ่งได้ขึ้นชั่งดูแล้ว ปรากฏว่าลดลงไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็พอเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าปรากฏการณ์ชนิดนี้เกิดขึ้นจริง

เหตุใดการเข้าทรงจึงต้องอาศัยความมืด

เหตุผลที่ว่า ทำไมการเข้าทรงวิญญาณจะต้องอาศัยความมืดเป็นส่วนประกอบก็พอจะอธิบายได้ดังนี้ การที่ต้องอาศัยความมืดหรือใช้ไฟที่มีแสงสลัว ๆ ก็เพราะว่า ผู้ที่จะก่อ

ให้เกิดปรากฏการณ์ขึ้นจะต้องใช้พลังรวบรวมมวลสารต่าง ๆ ให้ปรากฏเป็นรูปร่าง หรือปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “มือผี” ขึ้นอย่างเพียงพอและใช้เวลาหลายวินาทีอยู่ ถ้ามีแสงสว่าง ดังกล่าวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการก่อให้เกิดปรากฏการณ์นั้น

การถ่ายรูปลักษณะ

ปรากฏการณ์ในห้องทรงวิญญาณเมื่อได้แยกประเภทแล้วจะมีอยู่ ๓ ประการ คือ ๑. มองไม่เห็นตัวแต่สัมผัสได้ ๒. มองเห็นตัวแต่สัมผัสไม่ได้ ๓. เห็นตัวและสัมผัสได้ด้วย สำหรับประการแรกนั้นปรากฏการณ์ชนิดนี้ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอและบ่อยครั้ง ก็ได้แก่มือของวิญญาณหรือที่เรียกว่า “มือผี” ที่มองไม่เห็นแต่สามารถตบหน้าผู้นั่งในพิธีเข้าทรงได้ หรือไม่ก็มือผีที่มองไม่เห็นนี้ นำเอาวัตถุเล็ก ๆ ลอยไปรอบ ๆ ห้อง และก็มีเสียงพูดผ่านเครื่องมือต่าง ๆ ที่เตรียมขึ้นไว้ในปรากฏการณ์เช่นนี้วัสดุที่ใช้ต้องไม่มีแสงสะท้อนหรือแสงสว่างที่จะมาเป็นอุปสรรคต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นวัสดุที่ใช้ต้องสามารถที่จะก่อให้เกิดความสั่นขึ้นในบรรยากาศซึ่งจะทำให้เรารับฟังได้ เช่นเสียงเป็นต้น ปรากฏการณ์

ในประเภทนี้ซึ่งเรามองไม่เห็นเพราะไม่มีแสงสว่างจะ สะท้อน
มาให้เห็นได้นั้น อย่างไรก็ตามเมื่อใช้แสงอุลตราไวโอเล็ต
เข้าช่วย กล้องถ่ายภาพก็สามารถบันทึกภาพนั้นได้ ซึ่งเรา
เรียกว่า “การถ่ายรูปวิญญาน”

การทำให้วัตถุปรากฏขึ้นนั้น เมื่อขาดพลังอย่างเพียง
พอก็ไม่สามารถจะแสดงตัวให้ปรากฏอย่างชัดเจนได้เหมือน
กัน ดังนั้น บางครั้งเราจึงมองเห็นรูปร่างนั้นมีลักษณะเป็น
โหลยขึ้นไป ปรากฏการณ์ชนิดนี้เราจัดอยู่ในประเภทที่สอง
ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และเมื่อปรากฏการณ์ชนิดนี้เกิดขึ้นผู้ที่
เข้าร่วมพิธีการเข้าทรงวิญญานก็มักจะได้รับการเตือนว่า อย่า
ไปแตะต้องร่างที่กำลังปรากฏอยู่นั้น มีอยู่เหมือนกันแต่ก็ค่อนข้าง
จะหายากที่สิ่งที่ปรากฏขึ้นมานั้นมีรูปร่างลักษณะเห็นได้
ชัดเจนเต็มตัว ทั้งนี้ก็เพราะได้ใช้พลังในการที่จะทำให้ปรากฏ-
การณ์นี้เกิดขึ้นอย่างเพียงพอ และพลังนี้ก็จะรวบรวมมวลสาร
เข้าเป็นกลุ่มก้อนและเกิดเป็นรูปร่างขึ้นอย่างน้อย ก็อยู่ได้ชั่ว
หลายขณะ รูปที่ปรากฏขึ้นนี้สามารถที่จะมองเห็นได้และทั้ง
สัมผัสได้

ปราบกฎการณ์เช่นนี้ถ้าหากว่า “ผู้วิเศษ” หรือ ผู้มี
อภิญญา” (adept) หรือลูกศิษย์ของท่านมีความจำเป็นที่จะ
กระทำขึ้น เช่นประสงค์จะแสดง “มโนกาย” (mental vehicle)
หรือ “ทิพยกาย” (astral vehicle) ของท่านให้ปรากฏ ท่าน
มิได้ดึงเอา “กายละเอียด” (etheric double) หรือกายอื่น
ใดของท่านมาใช้ แต่ท่านรู้วิธีที่จะค้นหรือรวบรวมมวลสารที่
ต้องการได้จาก มวลสารละเอียด (ether) ที่ล่องลอยอยู่รอบ ๆ
ตัวท่านนั่นเอง

การจำลองภาพหรือสิ่งของ (Reduplication)

ปราบกฎการณ์อีกอย่างหนึ่งก็ได้แก่การจำลองภาพหรือ
สิ่งของ กรรมวิธีในการนี้ก็คือ เรานึกถึงสิ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่เราจะจำลองขึ้นในใจ และสร้างภาพในใจขึ้นให้ชัดเจน
แล้วก็รวบรวมมวลสารทิพย์ และมวลสารหยาบมาสู่แม่พิมพ์
ซึ่งก็ได้แก่ภาพที่เรานึกถึงวาดในใจไว้แล้วนั้น ในการดำเนิน
การนี้อนุภาคทุกชั้นของวัตถุที่เราจะจำลองทั้งด้านนอก และ
ด้านในจะต้องถูกประกอบให้ปรากฏขึ้นพร้อมกันในคราวเดียว
กันอย่างถูกต้องและแม่นยำ ดังนั้นการที่จะสร้างปราบกฎการณ์

เช่นนี้ให้เกิดขึ้นได้จึงต้องใช้อำนาจสมาธิขนาดสูง ถ้าหากเราไม่สามารถจะดึงเอามวลสารที่ต้องการ ซึ่งล่องลอยอยู่ในบรรยากาศรอบ ๆ ตัวเรามาใช้โดยตรง บางครั้งเราก็อาจจะขอยืมเอามวลสารจากวัตถุตัวจริงที่จะถูกจำลองนั้นมาใช้ได้ และในกรณีนี้น้ำหนักของวัตถุตัวจริงนั้นก็พลตกลงตามส่วนที่เราดึงเอามาใช้

การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏขึ้นทันที

(Precipitation)

เราได้เคยอ่านกันมาแล้วในตำหรับตำราของพรหมวิทยาเกี่ยวกับการจัดทำให้จดหมายและรูปภาพเกิดปรากฏเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาขึ้นทันที ผลสำเร็จในการจัดสร้างขึ้นนี้ก็เหมือนกับการจัดสร้างสิ่งอื่น ๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการได้หลายทาง ท่านผู้มีอภิญญาจิตประสงค์จะทำการติดต่อกับผู้หนึ่งผู้ใดอาจดำเนินการได้หลายวิธีดังนี้คือ นำเอาแผ่นกระดาษเปล่ามาวางตรงหน้า สร้างภาพในใจถึงลายลักษณ์อักษรที่ท่านประสงค์จะให้ปรากฏลงบนแผ่นกระดาษนั้นแล้ว ก็กำหนดดึงเอามวลสวระละเอียด (ether) มาประกอบเป็นตัว

อักษรให้ปรากฏขึ้นบนแผ่นกระดาษ หรือถ้าหากว่าท่าน
 ประสงค์จะทำให้ง่ายกว่านี้อีก ท่านก็อาจทำได้ตามประสงค์
 กล่าวคือ ท่านทำด้วยกรรมวิธีเดียวกันนี้ แต่แตกต่างกันอยู่
 ที่ว่าแผ่นกระดาษที่ท่าน ประสงค์ จะให้เกิดมีตัวอักษรขึ้นนั้น
 มิได้อยู่ตรงหน้าท่าน แต่กระดาษเปล่านั้นวางอยู่ตรงหน้าของผู้
 ที่ท่านประสงค์จะติดต่อก่อนแล้ว กรรมวิธีนี้แม้ตัวผู้
 กระทำจะอยู่ในสถานที่หนึ่ง และแผ่นกระดาษวางอยู่อีก
 สถานที่แห่งหนึ่ง ระยะทางที่อยู่ห่างไกลกันไม่ว่าจะเป็นเท่า
 ไใดไม่เป็นข้อจำกัดในการปฏิบัติแต่ประการใด วิธีที่สามเป็น
 วิธีที่ประหยัดเวลาและมักจะถูกนำมาใช้กันอยู่เสมอก็คือ ท่าน
 ผู้มีภิญญาจะกำหนดจิตประทับข้อความต่าง ๆ ที่ท่านประสงค์
 จะส่งลงในใจของลูกศิษย์ที่ท่านประสงค์จะติดต่อกับ ลูก
 ศิษย์คนนั้นก็จะนำแผ่นกระดาษมาถือไว้ในมือ แล้วก็กำหนด
 จิตของตนเองดูภาพที่ปรากฏขึ้นในใจตนนั้น และก็ดำเนิน
 กรรมวิธีทำให้ตัวอักษรปรากฏขึ้นแก่สายตา (เนื้อ) ดังที่ได้
 กล่าวมาแล้ว ถ้าหากว่าลูกศิษย์ผู้นั้นเห็นว่าเป็นการยากที่
 ตนจะกระทำสิ่งสองสิ่งให้ลุล่วงไปพร้อมกันในคราวเดียวได้

กล่าวคือ ในขณะที่ตนกำหนดจิตตั้งเอามวลสารละเอียดที่มีอยู่ในบรรยากาศรอบ ๆ ตัวมาใช้ และขณะเดียวกันก็ทำให้ข้อความจดหมายปรากฏลงบนแผ่นกระดาษพร้อมกันในคราวเดียว เขาก็อาจจะนำเอาน้ำหมึกธรรมดาหรือฝุ่นสีที่มีอยู่บนโต๊ะข้าง ๆ ตัวเขาซึ่งเป็นมวลสารหยาบอยู่แล้วมาใช้ได้

เรื่องนี้เป็นที่เห็นได้ชัดแจ้งว่า ผู้ใดก็ตามที่มีอำนาจจิตในการกระทำสิ่งนี้ได้ ถ้าผู้นั้นเป็นผู้มีธรรมก็อาจนำวิชานี้ไปใช้ในทางที่ผิดได้ เพราะเหตุว่าเป็นการง่ายเหลือเกินที่ผู้มีความรู้ในวิชานี้จะสามารถปลอมแปลงลายมือของผู้อื่นได้ และก็ไม่มีทางที่จะพิสูจน์ให้ทราบได้ โดยวิธีการธรรมดาเสียด้วย สำหรับผู้ที่ป็นศิษย์ต้นกฐิของท่าน ครู (master) นั้นสามารถจะพิสูจน์ได้โดยไม่ยากว่า ข้อความที่ส่งมายังเขาโดยวิธีนี้นั้นเป็นของท่าน ครู องค์กรนั้น ๆ โดยแท้จริงหรือไม่ แต่สำหรับบุคคลอื่น ๆ แล้ว การพิสูจน์ก็ต้องไปพิจารณาถึงข้อความที่ส่งรวมทั้งวิญญาณที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยว่าจะมาจากผู้ส่งที่แท้จริงหรือปลอมแปลงมาประการใดหรือไม่

สำหรับศิษย์ที่เริ่มจะฝึกในวิชานี้ใหม่ ๆ เป็นธรรมดาที่ความสามารถย่อมจะเขื่องช้า และเขาจะสร้างถ้อยคำได้ไม่

ก็คำในการส่งครั้งหนึ่ง ๆ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับกาเขียน
จดหมายอย่างธรรมดาแล้ววิธีหลังนี้ย่อมจะรวดเร็วกว่า แต่
สำหรับผู้ที่มีความชำนาญสามารถที่จะวาดภาพในใจได้คราว
หนึ่ง เป็นข้อความเต็มหน้ากระดาษหรือจดหมายสมบูรณ์
ทั้งฉบับแล้ว วิธีนี้เป็นวิธีที่สะดวกสบายสำหรับเขามาก ดัง
นั้นโดยกรรมวิธีในลักษณะนี้ ในห้องพิธีการเข้าทรงวิญญาน
บางคราวจดหมายยาว ๆ หลายฉบับถูกสร้างขึ้นทันทีโดยใช้
เวลาไม่กี่วินาที

การส่งป็นรูปภาพก็อาจจัดทำให้เกิดขึ้นได้ในทันทีเช่น
เดียวกับการส่งจดหมาย จะมีข้อแตกต่างอยู่บ้างก็ในข้อ
ที่ว่า ภาพทั้งหมด (ทุกส่วนสัดของรูปภาพ) จะถูกวาดขึ้น
ในใจพร้อมกันในขณะเดียวกัน และถ้าหากเป็นภาพที่มีสีสัน
มาก ก็ย่อมจะต้องใช้ความปราณีตเพิ่มมากขึ้น ต้องแยกสี
ออกต่างหากจากกัน และก็ผลิตขึ้นใหม่ให้ถูกต้องแม่นยำ
ตรงกับสีในรูปนั้นจริง ๆ จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติเช่นนี้เป็น
เรื่องความสามารถของผู้เป็นศิลปินโดยแท้ ฉะนั้น อย่าเพิ่ง
ด่วนทักท้วงเอาว่า พลเมืองในโลกทิพย์ทุกคนจะใช้กรรมวิธีนี้
มาผลิตภาพได้ดีเท่ากันหมดทุกคน บุคคลผู้เคยเป็นศิลปินผู้

ยิ่งใหญ่ในชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จดีกว่าบุคคลธรรมดา ถ้าหากว่า เขาพยายามจะสร้างภาพให้ปรากฏขึ้นในทันทีทันใด บนโลกทิพย์โดยกรรมวิธีที่กล่าวมานี้ หลังจากที่เขาได้ตายจากโลกมนุษย์แล้ว

การเขียนกระดานชะนวน (Slate-writing)

ในการเข้าทรงทางวิญญาณ ซึ่งมีคนทรงที่มีชื่อเสียง เป็นผู้ดำเนินพิธีและได้ผ่านการพิสูจน์แล้วนั้น ปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การเขียนกระดานชะนวนบางครั้งก็เกิดจากปรากฏการณ์ที่กล่าวมาในหัวข้อที่แล้ว คือการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏขึ้นทันที (Precipitation) ถึงแม้ว่าปรากฏการณ์ชนิดนี้มีอยู่หลายครั้งที่แสดงว่า “วิญญาณ” หรือที่เรียกว่า “มือผี” (spirit hand) เป็นผู้เขียนขึ้นโดยใช้ดินสอที่วางไว้ข้างกระดานชะนวนนั้นก็ตาม

การทำให้ตัวลอย (Livialation)

ปรากฏการณ์ชนิดที่มักจะเกิดขึ้นในห้องทรงวิญญาณ อยู่เสมอ แต่ถึงกระนั้นในบรรดาโยคีทางประเทศตะวันออกก็สามารถกระทำอย่างเดียวกันนี้ ได้ปรากฏการณ์เช่นนี้เรียกว่า

“การทำให้ตัวลอย” กล่าวคือ ร่างกายของมนุษย์สามารถลอยขึ้นได้ในอากาศ เห็นจะไม่มีข้อสงสัยในข้อที่ว่าเมื่อปราภฏการณชนิดนี้เกิดขึ้นในห้องทรงวิญญาน มักมีอยู่เสมอที่ร่างกายของคนทรงถูกยกให้ลอยขึ้นไปในลอยอากาศโดย “มือผี” แต่อย่างไรก็ดี การทำให้ตัวลอยขึ้นในอากาศยังอาจจะทำได้โดยวิธีอื่นอีก และเป็นวิธีที่ดูจะมีลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์มาก วิธีนี้ใช้กันอยู่เสมอทางประเทศตะวันออก และในบางโอกาสก็นำมาใช้ในห้องทรงวิญญานอย่างของเราด้วย ทางระหস্যศาสตร์ (Occult science) เข้าใจดีในวิธีการที่จะทำให้วัตถุหนึ่งตกอยู่ในสภาพที่เป็นกลาง หรือนัยหนึ่งก็คือการทำให้วัตถุนั้นขาดจากกระแสการดึงดูดของโลก โดยวิธีนี้ การทำให้ตัวลอยจึงอาจเป็นผลสำเร็จขึ้นได้ และด้วยวิชาลึกลับนี้คนอินเดียในสมัยโบราณ ก็สามารถทำให้เรือบางลำลอยขึ้นไปในอากาศ และคนอียิปต์รู้วิธีที่จะยกหินแท่งใหญ่ขึ้นไปก่อสร้างพีรามิด

แสงวิญญาน (Spisit Lights)

ตามที่เราทราบมาแล้ว ในเรื่องพลังแรงของธรรมชาติ ซึ่งแหล่งกำเนิดอยู่ภายใต้บงการของพลเมืองในโลก-

ทิพย์นั้น มีปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นผลผลิตจากโลกทิพย์ สิ่งนั้นก็คือ “แสงวิญญาณ” ปรากฏการณ์ชนิดนี้ถูกกระทำขึ้นอย่างง่ายมาก ปรากฏการณ์นี้อาจจะมาในรูปของแสงฟอสฟอรัส หรือประกายไฟฟ้าอันสุกใส หรือบางทีจะเห็นเป็นแสงสว่างรูปกลม ๆ ลอยไปลอยมาในที่ต่าง ๆ ได้ก็มี ซึ่งตัวอย่างหลังนี้เป็นกรกระทำของภูตประจำธาตุไฟ ซึ่งแปลงร่างของตน โดยเหตุที่แสงต่าง ๆ ดังกล่าว ประกอบขึ้นด้วยความสั่นของมวลสารละเอียด ดังนั้นไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่รู้วิธีที่จะก่อให้เกิดความสั่นดังกล่าวนี้ ก็ย่อมจะสร้างแสงดังกล่าวไม่ว่าประเภทใดได้ทั้งสิ้นแล้วแต่จะปรารถนา

การจับไฟโดยไม่ร้อน

การสัมผัสกับไฟโดยผิวหนังไม่ไหม้ที่มีการแสดงให้เห็นกันอยู่เสมอนั้นก็โดยอาศัย “สารัตถธาตุละเอียด” (etheric elemental essence) มาเป็นเครื่องช่วยเหลือประกอบ แต่เรื่องนี้มิใช่ข้อจำกัดอันตายตัว เพราะอาจจะกระทำโดยวิธีอื่น ๆ อีกก็ได้ “สารัตถธาตุละเอียด” เพียงบาง ๆ ก็เป็นเครื่องป้องกันความร้อนได้เป็นอย่างดี เมื่อมือของคนทรง

หรือผู้นั่งร่วมในการเข้าทรงวิญญาณมีมวลสารดังกล่าวห่อหุ้มอยู่ ก็สามารถที่จะหยิบถ่านไฟที่กำลังร้อนแดงหรือเหล็กร้อนแดงได้โดยหาอันตรายมิได้

ปรากฏการณ์อีกแบบหนึ่งที่ใช้พลังพิเศษ ซึ่งนอกเหนือไปจากการจับไฟโดยไม่ร้อนที่กล่าวมานั้น และขอนำมากล่าวไว้ในที่นี้ก็คือ กำลังจิตที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ ขึ้น เช่นการเอียงหรือกระดกโต๊ะ การเคาะหรือโขกโต๊ะ ปรากฏการณ์เหล่านี้ร่างกายของคนทรงเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดขึ้น การกระดกโต๊ะนั้นก็เกิดมาจากมวลสารชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “เอ็คโทพลาสม์” มีลักษณะเป็นวงยื่นออกมาจับหรือจัดอะไรต่ออะไรได้ มวลสารนี้ไหลออกไปจากตัวคนทรง

การแปลงธาตุหรือแปลงลักษณะของวัตถุ

ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เราได้ยกมากล่าวและกำลังพูดถึงอยู่นี้ ส่วนมากเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องทรงวิญญาณ นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ ก็ยังมีปรากฏการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นและหาดูได้ยากซึ่งเราจำต้องยกมากล่าวไว้ในบัญชีรายชื่อนี้ก็คือ การแปลงธาตุของโลหะ ซึ่งมักกล่าวกันว่าเป็นแต่

เพียงความฝันของนักเล่นแร่แปรธาตุในสมัยกลาง แต่ถึง
 กระนั้นก็ดูเหมือนว่ามีหลักฐานบางอย่างที่แสดงว่า ปราภฏ-
 การณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริงหลายต่อหลายครั้ง มีนักแสดงกลชั้น
 กระจงองก่องอย ทางตะวันออกหลายคนกล่าวว่า แม้แต่เขา
 เองก็ทำได้และพร้อมที่จะให้พิสูจน์ดูได้ทุกเมื่อ ปัจจุบันนี้วิทยา-
 ศาสตร์สมัยใหม่กำลังดำเนินการ ค้นคว้าอยู่อย่าง ชะมักเข้มข้น
 ตามแนวทางดังกล่าว และก็คงจะประสบผลสำเร็จในอนาคต
 ไม่ไกลก็ไกลนี้ เรื่องนี้มีประจักษ์หลักฐานอยู่ว่า ปริมาณขั้นสูง
 สุด (มิใช่ปริมาณตามความหมายที่วิทยาศาสตร์เข้าใจกันอยู่
 ในสมัยนี้) ของมวลสารทั้งหลายมีลักษณะเป็นหนึ่ง และ
 เป็นชนิดเดียวกันทั้งสิ้น แต่วิธีที่จะประกอบกันเข้าเป็นโครง
 สร้างของวัตถุเท่านั้นที่แตกต่างกัน ผู้ใดก็ตามที่ทรงไว้ซึ่ง
 อำนาจที่จะลดชั้น ส่วนชั้นใดชั้นหนึ่งของโลหะให้ลงมาเหลือ
 ในระดับหรือสภาพของปริมาณขั้นสุดท้าย และก็จัดโครง
 สร้างของปริมาณเหล่านั้น ให้รวมกันขึ้นใหม่ในรูปอื่นที่แตก
 ต่างไปจากเดิม ก็ไม่เป็นการยากที่จะแปลงธาตุหรือแปลง
 ลักษณะของวัตถุนั้นขึ้นใหม่ได้ตามต้องการ

การสะท้อน (Repercussion)

หลักเกณฑ์ของ “ความสั่นที่พ้องกัน” ตามที่ได้เคยกล่าวมาแล้ว อาจจะนำมาอธิบายถึงปรากฏการณ์อีกชนิดหนึ่งที่รู้จักกันไม่สู้จะแพร่หลายนัก ซึ่งเรียกว่า “การสะท้อน” การก่อให้เกิดบาดแผลขึ้นแก่ร่างกายหนึ่ง หรือกายที่สองที่ได้ท่องเที่ยวไป อาจจะทำให้เกิดบาดแผลขึ้นเช่นเดียวกันแก่กายที่หนึ่งได้ ปรากฏการณ์เช่นนี้เรียกว่า “การสะท้อน” เรื่องเหล่านี้เราได้พบหลักฐานต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการพิจารณาคดีลงโทษผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็น “แม่มด” ในสมัยกลาง ร่างแปลงของแม่มดที่กลายเป็นสุนัขหรือหมาป่า เมื่อถูกทำร้ายได้รับบาดเจ็บ บาดแผลนั้นจะไปปรากฏอยู่บนร่างมนุษย์ของแม่มดเสมอ และบาดแผลนั้นจะเกิดขึ้นตรงตำแหน่งที่เดียวกันซึ่งได้รับบาดเจ็บ โดยอาศัยกฎเกณฑ์เดียวกันที่ค่อนข้างประหลาดนี้มักจะนำมาใช้กล่าวหาคนทรงอย่างผิด ๆ และอยุติธรรม ตัวอย่างก็คือ ในระหว่างการเข้าทรง เมื่อปรากฏว่ามี “มือผี” ปรากฏขึ้น “มือผี” นั้นถูกผู้พิสูจน์ทาด้วยสี และเมื่อต่อมาพิสูจน์ได้ว่า มือของคนทรงนั้นก็เปลี่ยนสีเช่นเดียวกัน

กันก็เลยเหมาเอาว่า การเข้าทรงเป็นการหลอกลวง ซึ่งผู้
 พิสูจน์ก็หาได้รู้ถึงเรื่องกายละเอียด (etheric double) ของ
 คนทรงแต่ประการใดไม่ ข้ออธิบายในเรื่องนี้ก็คือ คนทรงผู้
 นั้นหาได้หลอกลวงไม่ และส่วนมากคนทรงก็มิรู้เสียด้วยซ้ำ
 ว่าตนมีกายละเอียดซ่อนอยู่ ในขณะที่คนทรงอยู่ในลักษณะ
 ภวังค์ กายละเอียดของคนทรงก็จะออกมาทำหน้าที่ต่าง ๆ
 และอาจจะมาในรูปอื่น ๆ เมื่อรูปนั้นถูกป้ายด้วยสี กายเนื้อของ
 คนทรงก็จะมีสีติดอยู่ด้วยตามกฎของ "การสะท้อน" ข้อเท็จ
 จริงในเรื่องนี้ก็คือ กายทั้งสองของคนทรงนี้จะเกี่ยวข้งเนื่อง
 กันอยู่ กายหนึ่งกายใดของคนทรงต้องกระทบกระเทือนก็จะ
 ส่งผลไปยังอีกกายหนึ่งด้วย นี่เป็นกฎ

บทที่ ๕

บทสุดท้าย

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่าน ผู้อ่านที่มีความสนใจ
หยิบหนังสือเล่มนี้มาอ่านโดยตลอดคงจะเกิดความคิดทั่ว ๆ ไป
เกี่ยวกับเรื่องราวของ “ทิพยภูมิ” ขึ้นบ้างไม่มากก็น้อย ถึง
แม้หนังสือเล่มนี้ จะเป็นการกล่าวถึงโลกทิพย์ในรูปเค้าโครง
หยาบ ๆ ก็ตาม แต่กระนั้นมันก็มีความสำคัญอยู่มิใช่น้อยใน
การที่จะนำความรู้ทางทิพยสภาวะไปใช้ประกอบการพิจารณา
ศึกษาในเรื่อง ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี ดาราศาสตร์ การ
แพทย์ และประวัติศาสตร์ หากได้มีการพัฒนาอำนาจทาง
ทิพยสภาวะให้สูงขึ้น

การบรรลุถึงอำนาจทางทิพยสภาวะนั้น โปรดอย่าคิด
ว่าเป็นการบรรลุถึงขั้นสุดท้ายแล้ว วิชานี้ทางตะวันออกเรียก
ว่าเป็นความรู้ประเภท “โลกีกะ” (laukika) (โลกียะ) เป็น
ความรู้ประเภทหนึ่งซึ่งผลของการพัฒนาจะช่วยให้เกิดอำนาจ

จิตบางอย่างตามที่ต้องการได้ แต่อ่านาจที่ได้มานี้ เป็นของไม่คงทนและจะมีอยู่ในชั้นท์ (personality) ที่ครองอยู่ในปัจจุบันนี้เท่านั้น ความรู้ประเภทนี้หมายรวมถึง การใช้เสน่ห์ห์ ยาแฝด การปลุกผี หรือการปฏิบัติงานทาง หะทะโยคะ (Hatha Yoga) ด้วย

การปฏิบัติอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า “โลกุตตระ” (Lokottara) ซึ่งเป็นการปฏิบัติแบบ “ราชโยคะ” (Raja Yoga) การปฏิบัติโดยวิธีนี้เป็นการปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าทางคุณธรรมชั้นสูง (spiritual progress) วิธีนี้เป็นวิธีที่ล้ำช้ากว่าวิธีแรก แต่คุณสมบัติที่ได้มาจะเป็นของตน (individuality) ตลอดไปไม่มีวันเสื่อมสูญ และการปฏิบัติโดยวิธีนี้ หากได้อยู่ในความควบคุมดูแลของท่าน กุรุ (Master) และอยู่ในอาการเชื่อฟัง และเคารพคำสั่งสอนของท่านด้วยแล้ว ก็เป็นเครื่องประกันได้ว่าจะไม่มีการนำไปใช้ในทางที่ผิด

อ่านาจทางทิพยสภาวะดังกล่าว ควรจะได้รับการพิจารณาอยู่เสมอว่ามันเป็นแต่เพียงขั้นตอนหนึ่งซึ่งจะนำไปสู่

ขั้นตอนทางคุณธรรมที่ยิ่ง ๆ ขึ้นไป มันเป็นเพียงก้าวหนึ่ง
ซึ่งเป็นก้าวเล็ก ๆ ที่จะนำไปสู่ มรรคอันสูงยิ่ง เท่านั้น
มรรคนี้จะนำเราไปสู่สภาวะหนึ่ง ซึ่งเป็นสภาวะอันสุขุม
ปราณีต นั่นก็คือ อรหันตสภาวะ เป็นสภาวะที่ความ
รอบรู้และอำนาจของ สิ่งนั้น เป็นเรื่องอจินไตยสำหรับเรา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิญญาน ๔๕/๓ ถนนสามเสน
บางลำภู กรุงเทพมหานคร โทร. ๘๒๒๐๒๕
พร รัตนสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๑๘

๘. การติดต่อวิญญาณ โดยเอสเทลล์ โรเบิร์ตส์
 (เล่ม ๑—๒) (Estelle Roberts: 40 Years a
 Mediam) ชุดละ ๒๔ บาท
๑๐. ปาฏิหาริย์มีได้อย่างไร เป็นหนังสืออธิบายเรื่อง
 การติดต่อวิญญาณ เล่มละ ๑๒ บาท
๑๑. ลัทธิวิญญาณศาสตร์ (This is Spiritualism)
 โดย Maurice Barbanell เล่มละ ๒๐ บาท

หนังสือซึ่งทางสำนักค้นคว้าทางวิญญาณพิมพ์
 ออกเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ คือ:—

๑. Mental Health and Religion (สุขภาพทางจิตกับ
 ศาสนา) เล่มละ ๒๐ บาท
๒. Towards Light (สู่แสงสว่าง) เล่มละ ๒๕ บาท
๓. Victim or Victor (พาสัน) เล่มละ ๑๐ บาท

สั่งซื้อได้ที่สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ ๔๕/๓ ถนน
 สามเสน บางลำภู กรุงเทพมหานคร โทร. ๘๒๒๐๒๕
 โดยทางเช็คไปรษณีย์หรือธนาณัติ สั่งจ่าย ปท. บาง
 ลำภูบน

เอกสารเกี่ยวกับโลกหน้า ที่เป็นผลงานของชาวตะวันตก

ซึ่งสำนักค้นคว้าทางวิญญาณ
แปลและพิมพ์ออกมาเผยแพร่

๑. โลกทิพย์ ภาค ๑ (Life in the World Unseen).
๒. โลกทิพย์ ภาค ๒ (More about Life in the World Unseen)
๓. โลกทิพย์ ภาค ๓ (Here and Hereafter)
โดย Mr. Anthony Borgia ชุดละ ๔๐ บาท
๔. ชีวิตหลังจากตาย (The Life Beyond Death)
โดย Yogi Romacharaka เล่มละ ๑๕ บาท
๕. ตายแล้วไปไหน (Life After Death)
โดย C.W. Leadbeater เล่มละ ๑๐ บาท
๖. ทิพยภูมิ (The Astral Plane)
โดย C.W. Leadbeater เล่มละ ๑๕ บาท
๗. การเดินทางด้วยจิต (The Mind Travellers)
โดย Brad Steiger เล่มละ ๑๕ บาท
๘. ประสบการณ์นอกกายเหนือ (Journeys out of the Body) โดย Robert A. Monroe เล่มละ ๑๕ บาท

(อ่านต่อด้านในปกหลัง)